

Buletinul

Comisiei istorice a României

Vol. IV.

Cu un facsimile al lui Ion Neculce

BUCUREȘTI

Tiparul așezământului tipografic „Datina Românească”
Vălenii-de-Munte

1925

COMISIUNEA ISTORICĂ A ROMÂNIEI ÎN 1925

N. Iorga, *președinte*

D. Russo, *membru*

I. Nistor, *„*

S. Pușcariu, *„*

Al. Lapedatu, *„*

R. Caracaș, *secretar*

Buletinul

Comisiei istorice a României

Vol. IV.

BUCUREȘTI

Tiparul așezământului tipografic „Datina Românească”
Vălenii-de-Munte

1925

**Buletinul apare prin îngrijirea
Președintelui Comisiei**

C U P R I N S U L

	<u>Pag.</u>
Iulian Marinescu , <i>Documente relative la Ioan Neculce</i>	1— 13
” ” <i>Documente relative la familia Neculce</i>	15—104
I. Tuducescu , <i>Documente prahovene (1775—1810)</i> după copiile d-lui avocat Obrocea din Ploești	107—123
N. Iorga , <i>Izvoade de cheltuieli, socoteli, diate.</i>	127—159
” ” <i>Documente tecucene și bărlădene.</i>	163—180
Iulian Marinescu , <i>Documente vasluiene.</i>	183—225

Acest „Buletin“, ca și cel din anii trecuți, nu poate înfățișa, cum am fi dorit, studii asupra cronicilor.

Dar publicarea, așa de largă, a documentelor privitoare la Ioan Neculce, de către d. Iulian Marinescu, care de mult are gata manuscriptul cronicii bătrânului Hatman moldovean, și sperăm că vom găsi măcar în anul viitor fondurile necesare pentru a întreprinde ediția lui definitivă —, nu e decât o pregătire pentru deplina și colorata lui biografie.

Din partea mea, am dat însemnările de casă, banale numai în aparență, ale unei case boierești din Moldova. Cred că ele uu vor fi inutile cui ar studia variațiile prețurilor și economia casnică a vechiului regim la noi.

De un interes mai mare sânt, pe lângă mărturiile vechii vieți prahovene din colecția Obrocea, actele d-lui Jurgea-Negrilești; ele ne introduc în viața rurală a unor Ținuturi nu îndeștate de cunoscute: Tutova și Tecuciul. Notele, cam grăbite, ale d-lui Iulian Marinescu despre moșii vasluiene pot fi privite ca o complectare.

Istoria politică va folosi din vădirea, prin documentele ce am dat, a mijloacelor pe care Domni de țară, ca Istrati Dabija, le întrebuițau spre a-și adăugi și rotunji, pe alături de drept și de omenie, moșiile.

N. Iorga.

51
XII

St. v. h. e. n. z. e. o. n. b. i. n. e. p. i. n.
 m. e. p. e. u. m. e. g. m. e. s. t. e.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.
 c. u. l. e. c. u. l. e. p. e. r. e. m. i. s. t. e.
 m. e. c. u. l. e. h. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 h. e. r. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 t. e. p. e. r. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 t. e. p. e. r. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.
 c. u. l. e. c. u. l. e. p. e. r. e. m. i. s. t. e.
 h. e. r. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 t. e. p. e. r. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 h. e. r. e. s. t. u. o. f. z. e. u. r. y.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.
 p. e. m. e. p. e. r. e. m. i. s. t. e.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.
 m. e. g. d. e. h. e. r. e. s. t. u. l. e. c. u. l. e.

Ion biv Vornic

Probă de scrisoare a lui Ion Neculce.

„Ion Neculce biv Vornic făcut-am scrisore mē la mână dumisale nepo[tu]lui Vasiliu sin Silion precum mi-au întorsu dumnealui bani ce i-am dat lu Ursache Vărlan călugăru pe un sat anume Prigoreni ce este pe Jijie, și zapisul ce mi-au făcut mic la mână călugăru Ursachi și un (șters) ispisoc de la Gligore-Vodă pe cel sat pe Prigoreni nu i l-am dat, nehindu-mi îndămână. Deci să albu a i le da și el să-m dē scrisore mē. Pentru credință, am iscălit.

Ion biv Vornic.“

DOCUMENTE

RELATIVE LA

IOAN NECULCE

ADUNATE ȘI PUBLICATE

DE

IULIAN MARINESCU

PROFESOR

Ioan Neculce

Despre originea familiei Neculce se știe puțin lucru. Cu toată probabilitatea se poate afirma că este străină. În catastiful moșiilor lui Gheorghe Ursache, făcut după 1662, Iulie 15, se găsesc câteva lămuriri în această privință, căci în acest catastif pe lângă numele moșiilor se arată și proveniența lor, deci și numele persoanelor care fuseseră odată posesorii acestor bunuri, ce, după 1662, făceau parte din averea lui Ursache. Astfel la satul Drăgușanii din ținutul Dorohoiului, menționându-se vechiul proprietar, se spune: „Un sat întreg Drăgușanii, la ținutul Dorohoiului, ce au fost cumpăratură Iorgăi Postelnicul, și l-am răscumpărat dela Neculce, căci el au fost cumpărat, că, fiind străin, nu i s'au căzut să cumpere”. De asemenea la alt sat, se menționează următoarele: „Satu' Florințoaia și giumătate de sat de Ungheni cu hăiăsteu și giumătate de sat de Ciurești, care sate au fost a giupănesei Cheraței, sora Iorgăi Postelnicul, ce i s'au fost venit ei la împărțeală. Și aceste toate sate, le-au fost cumpărat Neculce fără știrea noastră și, fiind el străin, i-am întors banii cu giudeț și i-am luat satile”¹. În privința dreptului de a cumpăra, se știe că, în trecut, în țările noastre, avea protimisii rudele și vecinii pământului și numai în cazul când nu cumpărau aceștia se putea vinde la alții, pământeni sau chiar străini. Aci vorba străin se referă la faptul că el nu era Moldovean, nu că era străin de cumpărător, întrucât el era înrudit cu Iorga Postelnicul. Aceasta se vede lămurit în documentul din 1660, Noemvrie 28, unde se spune că Neculcea era din aceiași seminție cu a lui Iorga Postelnicul. În această carte, Ștefan Voevod întărește lui Miron Stârcea, părcălabul Hotinului, și lui Neculce, fratele lui Stamatie Postelnicul, moșia Drăgușanii, pe care el o cumpărase dela Evda, fata Zanhirii, sora lui Iorga Postelnicul². Același lucru și în actul de vânzare al Evdei³. **Moșia aceasta o răscumpără**

¹ Academia Română, ms. 1753.

² Acad. Rom., CXXV, 47. Aci se spune: „Oni sut plemeniti Iorgovi Postelnic”.

³ *Idem.*, CXXXII, 11.

însă Ursache dela Neculce, „de oare ce au fost cumpărat fără de cale, că, fiind străin, nu i s'au căzut să cumpere”.

De ar fi fost pământean, putea Ursache, el însuși străin, împământenit prin căsătorie, să-i răscumpere moșia, pe care Neculcea o cumpăraseră dela un neam al lui? Ursache îi opusese însă ca motiv de răscumpărare originea străină a lui Neculce și astfel putuse să câștige, cum de asemenea răscumpăraseră și satele pe care tatăl cronicarului le cumpăraseră dela Cherața, o altă soră a lui Iorga Postelnicul¹. Acest Iorga Postelnicul, văr primar al lui Vasile Lupul², murind fără moștenitori, surorile sale Zamfira, Alexandra și Cherața rămân moștenitoare și-i împart averea. Actul de împărțeală există. În acest act din 7 Octombrie 1660, se vede că satele Unghenii și Florințoaia căzuseră în partea Cheraței³. Cherața vânduse lui Neculce o parte din moșiile ce-i venise ei în baza rudeniei, și pe care apoi le răscumpără Ursache. Așa dar în toate cumpărăturile pe care Neculce le face dela neamul său întâlnește în cale pe Ursache, care-i punea înainte, pentru a putea răscumpăra, faptul că era străin. Pe unele din aceste moșii le răscumpără chiar cu judecată și faptul că însuși Divanul țării găsește cu cale că Neculce nu putea să stăpânească proprietăți pe care le cumpăraseră dela neamurile sale, dă o dovadă puternică că Neculce nu era pământean. În sprijinul acestei afirmări mai vine și faptul că toate moșiile pe care le moștenesc cronicarul Ioan Neculce, cu surorile sale Maria și Sanda, sunt de la mamă-sa Catrina Cantacuzino și niciuna de la tatăl său. Satele pe care le întâlnim în foaia de zestre a Catrinei⁴, acelea le găsim și în împărțeala fiilor lui Ianache Neculce⁵. Nicăirea nu se pomeneste de vre-un sat de baștină al Neculceștilor. Și ceia ce până acum se cunoaște că a fost personal al lui Ianache Neculce, tatăl cronicarului, au fost tot cumpărături; și aceasta după ce se însurase și fusese luată pe baza protimisului ca vecin, anume niște părți din Soci⁶. Deci în Moldova nu avea nici un petec de pământ. Acest fapt nu a scăpat ulterior din vedere, căci într-o carte de judecată din anul 18... între boierii Neculcești cu C. Doni, urmaș prin femei din Ianache Neculce, se arată „mirarea departamentului (Basarabiei) cum soțul său (al Ecaterinei Cantacuzino) n'au avut nicio averi, fiindcă nici într-o scrisoare nu să vede pomenind că ar fi împărțit frații vre-o averi a lui sau ce s'au făcut ace averi și cum o stăpânești”⁷.

¹ Catastiful citat.

² C. Tanoviceanu, *Contribuții la biografiile unora din cronicarii moldoveni*, în „Analele Academiei Române”, seria II, XXVII, p. 15 (241).

³ Acad. Rom., XLVI, 166.

⁴ *Idem.*, CXX, 60.

⁵ *Idem.*, CXX, 69.

⁶ *Idem.*, ms. 3479.

⁷ *Idem.*, *Ibid.*

Familia Neculce, deși străină, era însă nobilă. Numai așa se explică cum Iordache Cantacuzino, dintr'o familie așa de veche și distinsă, l-a luat ca ginere pe Ianache Neculce. S'a zis că Eca-terina Cantacuzino, fata lui Iordache, era mută și de aceea l-a avut ca soț¹. Nu numai că nu era mută, dar într'o scrisoare din 1728, Iunie 20, se dovedește contrarul. În această scrisoare Sanda Doni, vorbind de nedreptatea ce i-o făcuse fratele său Ioan, cronicarul, și cumnatul său Ștefan Luca, spune: „Dacă au aflat maica mē pentru împărțeala satelor ce au făcut dumnealor, mare ceartă au avut cu dumnealor, zicându-le căci n'au îngăduit până mă voi face eu mare”².

Cu Ianache Neculce, trecem la începuturile acestei familii în țară. Despre acest Ianache care este tatăl cronicarului avem câteva științe; despre tatăl lui Ianache avem numai o singură știre, și aceasta fără vre-o însemnătate. Această știre o găsim într'un izvod făcut la 1740 de Ștefan Ghindă Postelnic³, relativ la neamul său. Aci se spune despre o „persoană” (numele nu i se menționează), care „a ținut două soții, cu una a făcut pe Neculce Vistierul și cu cealaltă, o vară primară a lui Vasile Lupul, pe Stamatie biv Vel Postelnic și pe Arhonda Mironeasa”⁴. Pentru prima oară găsim pe Neculce, care se chema pe nume Ianache⁵, în anul 1660, când cumpără în basa rudeniei⁶, de la Evda, satul Drăgușanii, pe care Domnul Ștefan Voevod i-l întărește în aceeași zi⁷.

În „1664, Ianuarie 25, Andonie Blanar de Suceava și Neculce Blanar, fratele lui Stamatie Postelnicul, erau creditorii răposatului Ioniță Prăjăscu Marele Vornic”⁸. La 15 Iunie 1679 Ianache Gramaticul, proprietarul Prigorenilor, se judecă cu Grigore Hăbășescul ce au fost Hatman pentru șesul Râtului. Duca Voevod prin hrisolul său dă „rămas” pe Hăbășescul⁹. De asemenea la 1685, Maiu 22, Ianache Grămăticul cumpără niște părți de moșie la Soci dela feciorii popei Pătrășcanu din Bodești¹⁰. Documentele posterioare îl numesc Neculce Sulgerul și Vistierul¹¹, dar nici unul din cele contin. poranc nu-l numesc decât **grămăticul și cămărașul de ocnă**, în care calitate îl găsim și la 1686, când îl taie Polonii, la Târgul Ounei și când au prădat și au ars curtea și casa sa dela

¹ C. Tanoviceanu, *o. c.*, p. 16 (242).

² Acad. Rom., CXX, 115.

³ *Idem.*, V, 30; în Iorga, *Studii și documente*, III, pp. 31—33.

⁴ Tanoviceanu, *o. c.*, p. 15 (241). Despre Arhonda Mironeasa, v. Acad. Rom., CLXXXVI, 159.

⁵ Acad. Rom., XIII, 41.

⁶ *Idem.*, CXXV, 47.

⁷ *Idem.*, CXXXII, 11.

⁸ Tanoviceanu, *idem.*, *ibid.*

⁹ Arh. Stat. Iași, Tr. 1788, opis 2033, dosar 437, fol. III.

¹⁰ Acad. Rom., ms. 3484.

¹¹ *Idem.*, CXX, 94, ms. 3484. Cf. Tanoviceanu, *o. c.*, p. 242 (16).

Prigoreni¹. Neculce era știutor de carte multă. Într'oa plângere a fiicei sale Sanda contra fraților ei, se spune despre tatăl său că avea „cărți grecești, și că era spudeos, precum îl știu toți”². Ianache Neculce a murit încă tânăr. Acest lucru îl spune și cronicarul într'oa scrisoare a sa din 10 Iunie 1732, unde arată că a rămas „mic de părinți, de tată”³. Din căsătoria să cu Catrina Cantacuzino, Ianache avu pe Ioan Neculce, cronicarul, și două fete, Maria, căsătorită cu Ștefan Luca Vel Vistier, și Sanda, căsătorită cu Doni Vistierul din Țara-Românească⁴.

Neculce se născu pe la 1670-2. În scrisoarea mai sus citată el spune că e în vârstă de șizeci de ani. După omorul tatălui său, el, fiind nevârstnic, fu crescut în casa bunicii sale, a „lordăchioai Visternicesei bătrâne” și în Țara-Românească, unde fugise bunică-sa de frica Polonilor, ia 1686⁵. La aceasta și face alusie în cronică sa, când zice: „Atuncea mulți boieri și giupănese sărace și-au lăsat casele și au fugit în Țara-Munțenească de răul tâlhăritului”. Polonii se purtaseră în acest timp foarte rău, căci tăiaseră multă lume, între cari erau și boieri⁶. De ce fugise în Muntenia, lucrul se explică prin faptul că aici domniă Șerban Cantacuzino, văr primar cu mama lui Neculce. Tot acest fapt explică și cunoștința exactă a situației din Țara-Românească din timpul lui Șerban-Vodă și începutul domniei lui Constantin Brâncoveanu. La 1691, pe timpul când Constantin Duca își serba nunta, era postelnicel⁷. La 1700 era vătaf de aprozi și atunci își împarte averea părintească cu surorile lui⁸. La 1701, era Vel Agă. Atunci venind din Polonia solul Leszczynski, care trecea la Țarigrad, Neculce „era rânduit de Domnie, de grijea pe sol la gazdă, de cele ce-i trebuê”⁹. În aceeași slujbă se găsește și în 1706, când Lupul Bogdan îi face foaia de zestre¹⁰. În 1704 el era la Țarigrad, după mazitarea lui Mihai Racoviță din prima Domnie¹¹. În 24 Septembrie acelaș an¹², îl aflăm în aceeași slujbă, în care se găsește și în Novembre 1705¹³. Antioh Cantemir venind în Domnie a doua oară, îl făcu pe Neculce Vel Spătar, în

¹ Cronica.

² Cf. Tanoviceanu, *o. c.*; Acad. Rom., CXX, 105.

³ *Arhiva* din Iași, II, pp. 330—3.

⁴ Ms. 3484.

⁵ Cf. Iorga, *Istoria literaturii române în sec. XVIII*, I, p. 237.

⁶ Cronica.

⁷ Cronica.

⁸ *Idem.*; Acad. Rom., CXX, 64.

⁹ Cronica.

¹⁰ Acad. Rom., CXX, 68.

¹¹ Cronica.

¹² Acad. Rom., CXX, 71.

¹³ *Idem.*, CXX, p. 72.

locul lui Ilie Cantacuzino, care trecu ca Vel Vistier¹. La 1706 luă parte ca sol al Domnului său la nunta lui Dinu Brâncoveanu cu fata lui Ion Balș Vornicul². În 1707 Antioh, primind poruncă de la Poartă ca „să meargă să lucreze la Tighine”, îl lasă caimacam în Iași împreună cu alți trei boieri³. El fusese numit de oare ce nevasta lui îi era nepoată de soră Domnului, deci rudă de aproape, și Antioh putea să aibă încredere în el, mai ales că-i dăduse atâtea dovezi de bunăvoință. Vel Spătar fu în tot timpul acestei Domnii. După mazierea lui Cantemir și venirea a doua oară la Domnie a lui Mihai Racoviță (1704-9), aceasta, fiind încă la Constantinopol, trimise lui Iordache Roset un izvod ca să „prindă pre boierii ce aveau pismă pe dâșii”. Între aceștia era și Neculce, dar el, fiind înștiințat, fugi în Polonia. Acolo rămase câțva timp până ce se împacă cu Domnul și după aceea reveni în Moldova⁴. În Domnia lui Racoviță, de și spune că a avut „cinste și căutare”, totuși nu se vede a fi ocupat vre-o boierie. Când veni Nicolae Mavrocordat Domn (1709-1711), Neculce fu făcut staroste al ținutului Cernăuți⁵.

Supt Dimitrie Cantemir, Neculce ajunse la mare însemnătate. Era prietinel intim și sfătuitorul cel mai ascultat de Cantemir. Era cel mai de seamă dintre toți boierii și însuși Neculce spune că „toate trebile Domniei” se făceau după el⁶, de și nu era de cât Spătar Mare. Din Spătar fu făcut Hatman, în locul lui Antioh Jora, care fusese scos căci pîrise pe Cantemir la Ruși⁷. Tocnain în acest timp Petru-cel-Mare se pregătea să lovească pe Turci. Pentru aceasta avea nevoie de ajutorul Țerilor românești și a celorlalte popoare creștine, care erau supuse Turcilor. Cantemir intră în legături cu Țarul, trimetând în solie pentru aceasta pe Ștefan Luca, cumnatul lui Neculce. O înțelegere exista mai dinainte cu boierii, căci, anterior soliei lui Cantemir prin Luca, Mitropolitul Ghedeon, Antioh Jora Hatmanul, Savin Smucilă Banul și alți boieri chemaseră pe Ruși separat⁸, Luca făcu un așezământ între Cantemir și Petru⁹. Însă Domnul moldovean era în mare nedumerire: să meargă spre Sud îi era frică de Turci, să meargă spre Nord-Est înaintea Muscalilor la Nistru se temea de țară, că-i aduce, și de Tatari¹⁰. Spre a îi la adăpost de orice pericol, el rugă pe Șeremetiev, comandantul

¹ Cronica.

² *Idem.*

³ *Idem.*

⁴ *Idem.*

⁵ Acad. Rom. CXX, 81.

⁶ Cronica.

⁷ *Idem.*

⁸ Acad. Rom., CXX, 88.

⁹ Cronica; Acad. Rom. ms. 326.

¹⁰ Cronica.

armatei rusești, care era la Movilău, să-i trimită în grabă vre-o patru mii de Moscali ca să-i fie de apărare să nu-l apuce Turcii să-l mazilească”, pe care dorință Șeremetiev se grăbi să i-o împlinească, trimțându-i pe „Cropot brigadierul cu 3.000 Moscali și pre Chigheciu cu un pole de Moldoveni”. Numai când această oaste porni spre Iași, află și Neculcea „că au fost scris Dumitrașco-Vodă să vie Moscalii”¹. El povățui pe Cantemir să scrie ca, „să se întoarcă Moscalii înapoi... și să să lasă de ei” „că poate să-i bată Turcii și Tătarii or robi țara”. Cantemir îi răspunse însă mâniat că „Țara n’or prăda-o Tătarii, că Moscalii acum sosesc, și că n’or bate Turcii pre Moscali”². Când Cantemir plecă spre întâmpinarea lui Cropot, Neculce fu lăsat să păzască pe Doamna la Cetățuia, căci se temea de Turci². De asemenea în timpul luptei de la Stănilești Impăratul voia să iasă din cercul luptei și oeru să fie condus de Neculce; acesta însă se opuse, arătând pericolul ce ar resulta din aceasta³.

Deci de taina Domnului lor știau la început numai Luca și Neculce, și de aceia, după înfrângerea Rușilor la Stănilești, li se aduse vina că ei îndemnasera pe Cantemir să treacă la Ruși, că au adus pe Țar și că au luat și bani „de au făcut oaste”⁴. Vina aceasta i-o aducea mai ales Lupu Costachi, un boier mândru și energic, care nu urmase pe Cantemir la Ruși și care voia să pună mâna pe moșiile lui Neculce și ale cumnatului său Ștefan Luca, pentru pagubele ce ar fi suferit, ceia ce i-a reușit în parte pentru câțva timp. După Neculce, Lupu Costache nu mersese cu Cantemir, de oare ce-i rămăsese dator mulți bani din slujbele Visteriei⁵. Armata rusească fiind bătută de Turci, întregul plan al lui Cantemir căzu și astfel, la retragerea Rușilor, trebuia să plece și el. Neculce însoți împreună cu câțiva boieri și slujitori pe fostul său Domn în pribegie. Cantemir împreună cu boierii cari-l însoțiau plecară din Movilău la Șargorod, iar de acolo merseră la Chiev, „printr’un câmp pustiu”⁶, prin Nemirov și Bielacerciev. Acolo se întâlniră cu Șeremetiev și din acest timp pare să dateze scrisoarea lui Neculce (17 Noiembrie, fără data anului) către graful Golovchin, scrisă la Miedziboze. Aici arată starea de plâns a Moldovei după războiul pierdut, și-l roagă să aibă milă de el și de ceilalți Moldoveni ce însoțiau pe Cantemir, amintindu-i că ei primise foarte bine pe

¹ E de mirare ceia ce spune Neculce, căci în altă parte a cronicel spune că, știind „taina”, n’a putut să o vădească.

² Cronică.

³ *Idem*.

⁴ Acad. Rom. LI, 10.

⁵ Cronică.

⁶ *Idem*.

Petru-cel-Mare. De aceia, neavând nicio aşezare, cer pământ, „cum este pe Nipru ori din sus de Chiev ori din gios [și] v'o 2 polcuri supt protecția Mării Sale cniazului Cantemir, Domnului nostru”¹. Cererea a fost ascultată, căci Impăratul porunci să li dea 2.000 ruble și loc la Harcov „ca să ierneze dincolo de Țara Căzăcească”².

De pribegia lui Neculce profită Lupu Costachi, căci după venirea lui Nicolae Mavrocordat a doua oară ca Domn (1711), luând o mărturie de la Mitropolit, episcopul și unii din boieri, aduse pâra înaintea Domnului asupra lui Neculce și Luca, zicând că, după ieșirea Muscalilor, Moldova căzuse „la mare primejdie de cap” pentru faptele celor doi boieri, cari aduseseră pe Ruși și că din această cauză țara fusese prădată cumplit. Ei, văzând atâta jaf, s'a dus la Vizirul Mehmed Baltagiul și la „Dovlet-Chiri Hanul”, de cari rugându-se, aceia au oprit jaful ce se făcea în Moldova. Ba încă Lupu, după ce făcuse slujbele Turcilor, fusese pus la închisoare împreună cu Antioh Jora Hatmanul și Maxut Postelnicul; — și acestea toate le-au suferit din cauza celor doi boieri. Pentru închisoarea suferită și pentru slujbele ce făcuse, Divanul domnesc găsi cu cale să-i dea lui Lupu Costachi moșiile Boianul (a lui Neculce) și Bărboșii (a lui Luca Vistiernicul), de oare ce aceștia „le-au pierdut prin viclenie”. Această mărturie i se dădu lui Lupu la 1-iu August 1712³, și chiar în aceeași zi Mavrocordat o întări, de și cam fără voie, mai ales din cauza împotrivirii lui Nicolae Costin Logofătul⁴. Lupu Costachi, devenind astfel posesorul unei părți din avutul lui Neculce, avea interesul să-l țină cât mai departe de țară, cu gândul că va peri între străini. Considerat în sine, actul era nedrept, căci Neculce nu fusese de față ca să se apere, apoi nu era iscălit de toți boierii⁵, și chiar unii din cei cari-l iscăliseră fuseseră partizani ai venirii Rușilor în țară⁶. Se mai adaogă faptul că, din această cauză, cronicarul avea să rătăcească vre-o nouă ani prin țări străine, cu tot dorul ce avea de a veni în Moldova cât mai răpede. De aceia cu mult amar se tânguiește el în cronica sa de această nedreptate⁷.

Ceia ce făcuse Lupu era în contra voinții Vizirului, care dăduse un firman la finele anului 1711, prin care se iertau toți cei ce trecuseră de partea Rușilor, „cine ce-ar fi făcut”. Neculce și

¹ Acad. Rom., ms. 326, fol. 104; Ciobanu, *Dimitrie Cantemir în Rusia*.

² Cronica.

³ Acad. Rom., LI, 10.

⁴ *Idem.*, LI, 13.

⁵ *Idem.*, *ibid.*

⁶ Cronica.

⁷ *Idem.*

cu Luca voiseră atunci să se întoarcă în țară, dar, din cauză că Dimitrie Cantemir se opunea, fură opriți, Luca la Chiev, iar Neculce la Harcov. Causa pentru care se opunea Cantemir, era ca, fiul generalului Șeremetiev fiind închis la Poartă, de unde nu i se dădea drumul, Neculce și Luca fiind liberi, să nu „facă amestecături și n'a mai eși ficiorul lui Șeremet”¹. În realitate pricina era cu totul a'ta. Cantemir nu voia să rămână singur în Rusia. Totuși Luca, fiind mai aproape de Moldova, fugi din Chiev, veni la marginea Poloniei, și, de acolo înștiințând pe Mavrocordat, acesta îi dădu voie să intre în Moldova. Venind în țară, găsi în stăpânirea lui Lupu Costachi, nu numai satul Bărboși, dar și alte moșii ale sale. Sfătuit de Domn să-i întoarcă moșile, Lupu se execută. Neculce n'avu norocul lui Luca. El stătu doi ani la Harcov și, când Turcii liberară pe fiul lui Șeremetiev, îi permisă și Rușii să plece. El plecă în Polonia și de acolo scrisă lui Mavrocordat să-i permită intrarea în țară, ceia ce i se acordă. Această bunăvoință i se amintește de Diamandi Clucerul, care într'o scrisoare din 14 Decembrie 1718 îi face cunoscut că moșile ce i se luaseră de Lupu Costachi i se vor înapoia și că se silește a-i scoate firman de la Pașa (Tighinzi) pentru intrarea sa în țară și, după ce se va scoate acel firman, „Mărie Sa Vodă, fără zăbavă, ți-o trimite și carte și fărmanul”.

Se împotrivia însă Mitropolitul Ghedeon la venirea lui Neculce în Moldova, căci tot aici Diamandi îi scrie: „ce numai pe semne cu Svinția Sa Mitropolitul ai cam avut dumneata o[a]rice pricină, dar acum nu-i nimica”². Mavrocordat îi scoase firman și-i scrisă că poate să intre în țară, și de aceasta îi anunță într'o scrisoare din 2 Iunie 1719, pe când trecuse ca Domn în Țara-Românească³. Neculce intervenise deci la Mavrocordat chiar când acesta plecase din Moldova. Pasagiul final din scrisoarea de mai sus arată că el era oarecum în serviciul acestui Domn⁴. Însă, de și luase voie de a veni în țară, totuși prin „mestecăturile” Vornicului Lupu, care-i sta piedecă, s'au ascuns acele firmanuri pentru ca Lupul să rămână stăpân pe moșile lui Neculce.

În cronica sa, face aluzie la exilul său. Gândindu-se la întâmplările vieții sale și la faptul că erau câțiva boieri care se opuneau la intrarea sa în Moldova, povestește că și la Poloni se întâmplase un cas ca al său, dar cu rezultate contrarii⁵.

¹ *Idem.*

² Acad. Rom., CXX, 83.

³ *Idem.*, CXX, 85. „Te avem pe d-ta în dragostea noastră și cu ce s'ar putea spre folosul d-tale nu vom lipsi, fiindu-ne milă de străinătatea d-tale”.

⁴ *Idem.*, *ibid.*: „Despre părțile acelea ori ce s'ar inoi să pohtim pe d-ta să nu lipsești a ne înștiința și vom mulțumi d-tale”.

⁵ Ajungând la data împăcării nobililor poloni cu regele Augustal II-lea, între cei prizonieri de rege fiind și voevodul Chlevului, s'a pus condiție regelui, pe care

În timpul lui Mavrocordat, Suedesi din oastea lui Carol al XII-lea se închiseseră în curtea lui „din Prigoreni și să apărau din casă de nu puteau strica nimic călărașii moldoveni... ca să-i scoată”. Aceștia se duseră la Domn, arătând „că într’alt chip nu pot să-i scoată, ce doar să dea foc caselor, dar Vodă n’au primit să-i lasă să aprindă casele”¹.

Mihai Racoviță, succesorul lui Mavrocordat, în 1720, cu porunca Porții, permise intrarea lui Neculce în țară după nouă ani de exil. Când veni, avu un mare proces cu Iordache, fiul lui Lupu Costache, pentru moșia Boianul. Există un concept al acestei judecăți. E foarte interesantă această carte de judecată de oare ce aduce lumină asupra venirii Rușilor, a rolului jucat de Neculce în această afacere și apărarea lui împotriva invinuirilor aduse.

Întăiu, arată că el și cu Luca „n’au îndemnat” pe Cantemir „să se închine”, „numai slugi au fost” și deci „ei n’au putut taina lui, după ce au văzut-o, să o vădească” și că „au fost bucuroși Moscalilor cu toți și greșiți Porții”. Al doilea, că nu el luase „bani dela Moscali să facă oaste”, ci „Moscalii au dat Domnului, iar nu lui”, și Domnul a dat tuturor pentru deosebite slujbe ca aprovizionări, servicii pentru armată, etc.,— și chiar Lupu luase bani atunci, prădase Bugeacul și dăduse de știre Moscalilor, când Vizirul trecea Dunărea. Al treilea, că Lupu nu se dusesse singur la Vizir, ci Vizirul îl chemase. Ducându-se, își mântuise capul și Vizirul îl pusese caimacam împreună cu Antioh Jora și Maxut Postelnicul. Dar ei, cum veniseră în Iași, începuseră a strânge bani fără nicio noimă și în silă. Vizirul, văzând aceste urmări din partea Lupului, l-au „ridicat împreună cu ceilalți doi caimacami... și i-au dus la Varna, unde au stat doi ani la închisoare”². Și chiar atunci făcuse alt rău țerii, căci scăpase cu ajutorul Hanului tătăresc, căruia îi făgăduise niște sate pe Prut, „dar mai multe erau omenești”³. După ce fuseseră liberați din închisoare, Antioh Jora și cu Maxut s’au dus de-a dreptul în Moldova, iar Lupu se dusesse în Țara-Românească, la Brâncoveanu, de unde prin scrisori ajungând la Mavrocordat, acesta-i promisese moșile celor doi boieri fugari, pe care le și dădu. Mavrocordat fusese silit la aceasta și din cauză că Lupu făcea intrigi din Muntenia la Poartă, având și pe Hanul tătăresc de partea sa, și ca să nu mai facă alte cheltueli

acesta a primit-o, ca toată averea să-i fie redată : atunci face Neculce o reflexie amară asupra casului său. „Așa fac și boierii noștri dacă pribegește vre unul, iar ceilalți stau cu feluri de feluri de năpăști și pări ca să-i istovească de tot și să-i ia moșile”.

¹ Cronica.

² Cronica.

³ *Idem*.

pe spinarea țării¹. Dar Lupu drept răsplată pentru toate acestea, cum și pentru faptul că fusese făcut imediat Mare Vornic, fusese totdeauna împotriva lui, iar când a plecat ca Domn în Țara-Românească „multe voroave ce nu s’au căzut au grăit Lupu Vornicul lui Nicolae-Vodă împotriva”².

Domnul spusese atunci Mitropolitului Ghedeon că va face totul pentru ca Lupul să piară³. Și în adevăr că s’a ținut de cuvânt, denunțându-l lui Gin-Ali, sângerosul Mare Vizir, „cum că este hain, agiuns cu Moscalii”. Acusarea, de altminteri nedreaptă, și-a făcut efectul, căci Gin-Ali, fără să-l mai judece, i-a tăiat capul, „iar trupul lui au rămas neingropat de l-au mâncat păsările”⁴. După ce s’au desbătut toate acestea, Neculce a întrebat în Divan dacă numai el a fost vinovat, dacă ceia ce este scris în hrISOVUL făcut pentru Vornicul Lupul e adevărat și dacă n’au fost și alți vinovați pentru trecerea la Ruși, — atunci nu numai moșiile să-i le ia, dar să fie și omorât. În cartea de judecată se arată că au fost „toți vinovați” și că Lupu „n’au avut la cę închisoare nicio pagubă, căci s’au plătit îndoit”. Se hotărăște deci ca moșia să-i fie înapoiată⁵.

În Octombrie 1720 Neculce cumpără o bucată de pământ⁶, iar în 25 Decembrie același an era în ceartă cu niște răzeși pentru moșia Ciuciurul⁷. Supt Grigore Ghica, la 1731, fu făcut Vornic Mare⁸ și spre sfârșitul anului 1732 fu vizitat de Domn la moșia sa Prigoreni⁹. Mare Vornic stătu până la sfârșitul lui Aprilie 1733¹⁰. Venind Constantin Mavrocordat ca Domn, el pierdu Vornicia, fiind înlocuit cu Iordachi Cantacuzino Deleanul. La 1-iu Novembre 1738 era biv Vel Vornic¹¹. Către sfârșitul Domniei acesteia era stăroste de Putna¹². La 1735, Ghica revenind în Moldova, Neculce ocupă vechea demnitate, dar nu stătu decât un an și câteva luni¹³, Căci la 1737, 1-iu Ianuar, în locul lui era Iordachi Ruset¹⁴. Motivul pentru care fusese înlocuit era bănuiala că la 1736, când Rușii în-

¹ *Idem.*

² *Idem.*

³ Acad. Rom., CXX, 88.

⁴ Cronica. Cf. Iorga, *o. c.* p. 242.

⁵ Doc. citat.

⁶ Acad. Rom., CXX, 86.

⁷ *Idem.*, CXX, 87. Cf. *idem.*, LXXII, 111; la 1727, Maiu 25, era „biv Hatman”, Acad. Rom., LVIII, 109.

⁸ Acad. Rom., CXX, 106; IV, 22; *Uricariul*, XXIII, p. 275; *Arhiva* din Iași, II, p. 322; Cronica.

⁹ Cronica; Bianu, *Catalogul ms. Acad. Rom.*, I.

¹⁰ Cronica.

¹¹ Acad. Rom., CXX, 109; LXII, 4; V, 39. De altfel faptul pare curios, căci Doamna Ecaterina Mavrocordat îl era nepoată.

¹² Acad. Rom., LXII, 2; Iorga, *o. c.*, p. 243.

¹³ Acad. Rom., CXXI, 13, 117.

¹⁴ *Idem.*, CXLI, 3.

traseră în Moldova, ar fi fost partisanul lor¹. Muscalii venind în țară, Ghica fugi, lăsând caimacami pe Sandu Sturza și Cantacuzino Deleanul. Cel de-al doilea căzu în bănuială, când Ghica se întoarse, că ar fi fost înțeles cu ei. În aceeași bănuială căzu și Neculce pentru că rămăsese în Iași, în timpul ocupației.

Dar această bănuială nu numai că era neîntemeiată, dar era, și de o nedreptate strigătoare. Neculce de la 1736 nu mai era cel din 1710. Acum era dușman de moarte Rușilor și se vede în cronică sa asprimea cu care-l tratează². De și atitudinea sa față de Ruși era aceasta, totuși Ghica îl închise, dar, făcând cercetări și văzând că nu e vinovat, îl liberă³. Tocmai atunci îi murise și nevasta⁴; această năpaste îi va fi părut mult mai grea. La 1739 se judecă cu călugării de la mănăstirea Putna pentru Boian⁵. La 1741 Maiu 17, face o cumpărătură⁶. Tot în acest an Mavrocordat, luând din nou Domnia Moldovei, Neculce fu orânduit împreună cu alți doi „să fie judecători în Iași la toate trebile și judecățile și sfaturile să fie nelipsiți; făcându-le și leafă câte 50 lei de boier pe lună⁷”. Ca judecător stătu numai vre-o trei luni⁸. La 1748 era ispravnic al Cărligăturii⁹. Pentru ultima dată se găsește la 1745, Fevruar 15, iscălit cu mâna tremurândă pe un izvod¹⁰. În 1745, Octomvrie 15, se întărește fiului său Gavril Neculce Vel Medelnicer un pod la Boian, peste apa Prutului¹¹, iar la 12 Ianuar 1746 Ilie Neculce biv treti Spătar vorbește de „împărțeala răposat părintelui său Ion Neculce biv Vel Vornic¹²”. Deci Neculce a murit între 17 Februar și 16 Octomvre 1745.

¹ Iorga, *o. c.*, p. 244.

² Cronica. El spune despre Ruși că „s'au purtat în țară mai rău decât Tătarii”, când au robii și pustiit ținutul Hotinului.

³ *Idem.*

⁴ Acad. Rom., CXX, 121.

⁵ *Idem.*, CXX, 123.

⁶ *Idem.*, CXX, 129.

⁷ În această calitate (de judecător) dă el o carte de judecată la 18 Ianuar 1742 în pricina dintre Safta ce au ținut-o Ioniță, nepot de soră lui Gheorghe Căldărarul, cu Gheorghe Căldărarul pentru niște case (Documente foarte Șaraga).

⁸ Cronica (copia Hurmuzachi). Cf. Iorga, *o. c.*, I, p. 245.

⁹ „Ioan Neculce biv Vel Vornic, din mila Mării Sale ispravnic Ținutului Cărligăturii”. Doc. Roznovanu, Stânca.

¹⁰ Acad. Rom., CXX, 137. Cf. Iorga, *o. c.*, p. 245; *Uricariul*, XX, p. 94.

¹¹ Acad. Rom., CXX.

¹² Tanoviceanu, *o. c.*, p. 240.

Documente relative la familia Neculce.

1.

1652, Septembrie 15.

Adică eu Gheorghie și cu soru-mea cu Irina și cu nepoată noastră Anghelina, fata Mării, nepoții lui Filip Vistearnicului, scriem și mărturisim cu cest zăpis al nostru, cum am vândut un loc de casă cu pivniță de piatră pre ulița cea mari din sus de Mitropolitul dumisali Iorgăi ce au fost Stolnic Mare, cumnatul Postealnicului celui Mari, a Iorgăi, de nimie nesiliți nici nevoiți, ce de bună voe noastră ca să-i fie dumisali dreaptă ocină și moșie și a glupănesăi dumisali și a cuconilor dumisali și a toată semenție dumisali. Ci tocmala noastră au fost denainte părintelui Svinții Sale Mitropolitului Varlaam și popa Vasile de la Beserica Albă și diaconul Toader zet popa Vasilie și șoltuzul Gheorghie cu 12 pargari și vataful părintelui, Ionașco Căpățina și Necula preameșter din ulița mari și Toader cruitor (sic) ot tam și Toader brat Antimie ot tam și mulți oameni buni bătrâni și tineri de prin pregiur. Și prețul locului l-am vândut derept două sute și cinzeci de lei bătuți. Ca să știe. Și am scris eu diiaconul ot Țrcov Beloe acestu zăpis. Și pentru credință ne-am pus și pecețile și iscăliturile. Pis u las, văleat 7161 (= 1652) Sept[temvrie], 15 dni.

● Gheorghie

● Irina

● Anghelina

(isc.)

(isc.) Diiaconul Iftimie iscaal.

(isc.) Diiaconul Theodor iscaa.

●

(Vo:) 1653, Săptem[vrie] 5. Acesta zăpis a Iorgăi s...
la Biserica Albă pentru bivniță. 7161, Sep[temvrie] 5.
Zăpis dela Gheorghie și soru-sa Irina și nepoata lor Anghelina

lina, nepoții lui Filip Vist[ernicul], pentru un loc de casă cu pivniță de piatră pe ulița mare din sus de Mitro[polie], ce i-au vândut Iorgăi Postelnicul cel Mare.— 7161, Sept[embrie] 15.

Academia Română, 76/CLXXXIX.

2.

1660, Octomvre 7.

Io Ștefan Voevoda b[o]ljiu m[il]o[st]iu g[o]sp[od]aru zemle moldavscoi. Adecă au venit înaintia noastră și înaintia a lor noștri moldovenești boiari, a mari și a mici, Zanhira și Alixandra și Creața, surorile răpăosatuluui Iorgăi ce au fost Postelnic Mare, de nime nevoite nici asuprite, ce de a lor bună voe, s'au învoit și s'au tocmit iale a în de sine și au împărțit toate ocinile și cumpărături ce au avut fratele lor, răpăosatul Iorga Postelnicul. Vinitu-s'au în partea Zanhirii satul Mleanca, în ținutul Dorohoiului, și satul Drăgușeanii iarăș la Dorohoiu, și satul Temanca în ținutul Sorocei și satul Găureanii în ținutul Iașilor și giuătate de sat Mărcești în ținutul Tecuciului și un vad de moară în gârla Putnei de gios la Făurei și doă fălci de vie la Iași în Poenă și trei fălci de vie la Cotnar în Piscop,— aciaștia părți s'au vinit giupănesăi Sanhira. Iară în partea Alixandrei Stolnicesăi s'au vinit satul Plopeani în ținutul Suceavei și Măncanii în ținutul Putnei și satul Colocușna în ținutul Hotinului și satul Cernela în ținutul Sorocei și giuătate de sat de Bărlădiani în ținutul Putnei și un vad de moară Beschiia într'apa Sirețului ce iaste în ținutul Putnei și doo fălci de vie la Iași în Poiană și trei fălci de vie la Cotnar în Piscop,— aciaștia toate părțile Alixandrei Stolnicesăi. Iară în partea giupăneasăi Creaței s'au vinit satul Lăitiani în ținutul Niamțului și satul Drăgușeanii în ținutul Hotinului și satul Florințoia în ținutul Iașilor și a treia parte din sat din Rădeni iarăș în ținutul Iașilor, o sută funii și treidzăci și șease de pași în frunte din sat din Onțiani la ținutul Tecuciului, și un vad de moară la Putna pre gârle¹... și doo fălci de vie la Iași în Poiană și trei fălci de vie la Cotnari în Episcop. Atătea-s părțile ce s'au vinit a tustreale surorile răpăosatului Iorgăi Postelnicul și așa s'au tocmit iale a în de sine denainte noastră și denainte a tot Svatul nostru. Deci și Domniia Mea, vădzind de a lor bună voe tocmală, cu îngăduință și de la noi încă le-am dat și le-am întărit pre părțile de ocine a răpăosatului Iorgăi Postelnicul, căriia ce s'au vinit, precum mai sus scrie, ca să le fie și de la noi dreapte ocine și moșii și uric și întăritură, din tot locul cu tot vinitul, neclătit și

¹ Loc nescris în original.

nerușeit nici dănăoară în veaci. I în da să ne umișaeț pread sim listom gospodtva mi.

U Iasoh, vl[ea]t 7169, mesița Oc[tomvrie] 7 dni.

(Pecctie mică de
ceară, căzută.)

(Semnătura:) Io Stefan Voevoda.

(s:) Stratulat.

(Jos la stânga:) S'au trecut deplin la condică.

Academia Română, XLVI/166.

3.

1660, Novembre 28.

Adecă noi Evda, fata Sanfirii, nepoată de sor[ă] Iorgăi ce au fost Postelnic Mare, și feciorii miei, Gheuca și Begul și Chieriața și Condișia, scriem și mărturisim noi, cu acest zăpis adevărat al nostru cum noi de bună voia noastră, de nime nevoiți nici a-supriți, am vândut a noastră diriaptă ocină și cumpăratură unchiu-nostru Iorgăi ce au fost Postelnic Mare, un sat anume Drăgușianii, ce-s la fânutul Dorohoiului, pre valea Podragii, care saat ni s'au vinit nooă din diriase ce-am avut de inpărțală dela Măriia Sa Domnu nostru Ștefan-Vodă și din carte di inpărțală și de mărturie, ce am avut de la părintele Sava Mitropolitul de Suceava și de la toți boiarii cei mari, precum ne-au inpărțit dumnealor moșile și cumpărăturile unchiu-nostru Iorgăi ce-au fost Postelnic, precum au aflat mai cu direptul, pentru căci unchiu-nostru Iorga Postelnicul, cuconi pre urma dumisale n'au rămas. De[ci] noi acel saat Drăgușeanii ce-s la fânutul Dorohoiu, pe valea Podragii, l-am vândut dumisaale lui Miron pârčalabul de Hotin i Neculcii brat Stamate Post[elnicul]¹, dereptu trei sute¹ de galbeni, tot bani gata, cu vatră de saat și cu loc de hălăș-teae și cu vad de moară și în câmpu și în țarină și cu fânaț și cu tot vinitu în tot hotarul, pentru căci sântu și dumnealor de siminția noastră. Așijderea și direase ce-au avut unchiu nostru Iorga ce au fost Postelnic, direase de cumpăratură noi li-am dat pre mănăa dumilor sale lui Miron pârčalabul de Hotin și Neculcii brat Stamatie biv Vel Pos[elnicul]². Iar, de să vor afla nescareva diriase răsărite și să vor ivi cânduva în vri-ovriame la nescare oameni de simenția noastră sau la alți oameni striini, și acealea diriase încă să aibă a le daa pre mănăa dumilorsale ca să le fie lor diriaptă ocină și cumpăratură și mo-

¹⁻² Adăugat cu o scrisoare ceva mai mică, de același copist.

șie în viaci dumnălorsale și cuconilor dumnilorsale. Și să aibă a-ș face și direase domnești pre acesta adivărat zapis al nostru. Și dumnălor încă ne-au făcut plata deplin la mâna noastră. Inșă zapisile ceale de inpărțială domnești și boerești ce-am dat pre mâna dumnălor să le țiș până-ș vor face diriase domnești,—deaci iară să ni le dea pre mâna noastră, pentru căci avem și alte moșii într'acele direase. Și într'aceasta tocmală tămplatu-s'au dumnălor: unchiu nostru Stoiljea ce au fost Jitnicer și mătușe noastră Alecsandra Stolniceasa, și vāru-mieu Toderașco și cumnatu nostru Andonie Blānariul și Toader Rusul Cliuceariul și Vasilie Balșe Postelnicul și Toderașco Jora ce-au fost Slugiar și Ștefan Brăescul ce au fost Medelniciar și David de Zăluceani și mulți oameni buni. Și pentru credință eu mi-am pus peciatia și am rugat pre dumnălor, pre acești boiari, de au iscălit toți. Și eu Tiron diiacul am scris să să ștje.

U Ias, vleato 7169, mesița Noe[m]v[rie] 28.

(Pecetie)

- + Εὐδᾶ στρατῶ τὰ ἄνωθεν.
- + Μλεγγῆς στρατῶ τὰ ἄνωθεν.
- + Κιράτζας στρατῶ τὰ ἄνωθεν.
- + Γγιοκας στρατῶ τὰ ἄνωθεν.
- + Κονταίσζας στρατῶ τὰ ἄνωθεν.

Az Toader Jora biv Sulger

David iscal.

Az Savin Urmeziu iscal.

Az Toader Rusul Clucer.

Az Vasile Balșe Postelnic iscal.

(Vo:) Zapis pe Drăgușani. 7169, Noemvrie 28. Galbeni 30.

Academia Română, 11/CXXXII.

4.

Act de vânzare slavon către Neculce.

1660 Noemvrie 28.

Ștefan-Vodă către Miron pârcălab de Hotin, care arată un zapis prin care Evda, fata Zamfirei, nepoata de soră a lui Iorga fost Mare Postelnic, cu fiii Gheuca, Begul, Chirața, Condișia, dau satul Drăgușani (Dorohoiu) lui Miron și „Neculcii fratele lui Stamatie fost Mare Postelnic” pentru 300 de ughi.

Racoviță Cehan Vel Logofăt, Tiron pisar.

(Vo:) Ispisoc de cumpărătură satul Drăgușani ot vlost dorohoiscol.

7169, Noemvrie 28. Galbeni 300.

Academia Română, 47/CXXV.

5.

1667, April 10.

Adecă eu Alexandra Stolniceasa, sora răpousatului Iorgăi Postelnicului, scriu și mărturisăscu eu acestu adevărat zăpis al meu, de nime silită nici asuprită, ce de a mē bună vœe, am vândut a mē dreptă ocină și moșie, un loc de casă și cu pivniță de piatră, cu beciuri de piatră, aici în târgu în Iași, pe Ulița Mare, între Mitropolitul și între Prăjăscul, care loc îmi iaste mie dela frate-meu Iorga Postelnicul și cu o' parte ce-mi iaste mie cumpărătura împreună cu soțu meu, eu Iorga Stolnicul. Acest loc l-am vândut dumisali . . . ¹, dreptu . . . ¹, lei bătuți, bani de argintu, pentru acee ca să-i fie dumisale dreptă ocină și moșie și cu cuconi lor dumisali și nepoților, neclătită'n veci. Și în tocmala aceasta au fostu Svinție Sa părintele Ghedeon Mitropolitul și dumnelui Ursachie Vistiernicul cel Mare și Gavrilaş Neniul logofătul al doile și Dumitrașco Prăjăscul și unchiu meu Stoșilca Jitnicerul și Gorovei logofătul și popa Vasilie de la Bessarica Albă. Și pentru credință eu mi-am pus și pecetea și acești boiari, carii s'au tãmplat la aceasta tocmală au iscălit într'acestu adevărat zăpis ca să fie de credință. Și eu Gligori Moțoc am scris zăpisul.

U Ias, văleato 7175 (= 1667), Ap[rilie] 10 dni.

+ Alexandra Stolniceasa

- (ise:) Ghedeon Mitropolit suceavschii.
- „ Στάχα ζήτητάρη Δημητρόου.
- „ Az Ursache Vel Vist[ernic] iscal.
- „ Az Chiriac Sturzea iscal.
- „ Az Dumitrașco Prăjăscul iscal.
- „ Gorovei iscal.

(Vo:) Zăpis de la Alexandra Stolniceasa pre casele cele de piatră. 7175, Apr[ilie] 10.

(In altă parte:) (1667) 7175, Aprilie 10.

Academia Română, 65/CLXXXIX.

6.

1670 ?

Catastiv de sate întregi și giurătași de sate și părți de ocină și vii la Cotnar și la Iași de moșie și de cumpărătură și de

¹ Loc alb în original.

dzestre de'a socri, dela răpăusatul Gheorghie Ghatmanul și dela dumneaci Alicsandra Spătăroae a răpăusatului Iordachi Spătariul și de daanie și de miluire dela Dòmni dumisale lui Gheorghie Ursachi, Marile Vistiernic, scoase și izbrănite dintru a'e dumisale diriapte și adevărate urice și ispisoace domnești și mai pre scurtu aliase. Anii dela Adam 7170, iară dela Mântuitorul Lumii I[su]s H[risto]s 1660¹, Iulie 15.

Vlostu Suceava.

Un sat întregu și cu vecini, Litenii, pre Siret, zestre de la dumneaei soacra Alexandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul, Dumnezeu să-l pomeniască.

Giumătate de sat de Crasna cu vecini, iarăș zestre de la dumneaei soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul.

Un sat întreg și cu vecini, Epoteștii, cumpărătură de la ficiorii lui Gavril Hatmanul, dreptu 1100 de lei bătuți[i].

Un satu întreg și cu vecini, Plopenii, cumpărătură de la Alexandra, sora Iorgăi Postelnicul, dreptu 500 lei bătuți.

O bucală de loc și cu vad de moară in Suceava din hotarul Tătărașilor, danie de la Iliăș Alixandru-Vodă.

Giumătate de satu de Iacobești și cu vecini, schimbătură cu Gavrilaş Talpă, ce i-au fost lui moșie de pre fâmeia sa Marie, și i-am dat eu lui pol sat Șerbeștii la Neamțu, unde-i iaste și casa, ce mi-au fost mie cumpărătură de la Tănasiie și de la Ioniță, ficiorii Ileanii, dreptu 250 de lei bătuți și i-am mai dat lui Talpă adaos 160, I[ea]t 7175, Ghenarie 28 dni.

A patra parte de sat de Românești și cu vecinii, cumpărătură de la starița de Ețcani și de la ficiorul ei, de la Pavăl, ce este lângă Ecobești, leat 7175, Aprilie 28 dni.

Tij a patra parte de Românești, cumpărătură de la Tămaș și chizeș Dumitrașco Boul, di n'a plini Tămaș ocina, să plinească el.

Dooă jirebii și jumătate din sat din Lipăești pe Siret, cumpărătură de la Coste Derman, drept 60 lei bătuți. L[ea]t 7175.

O jirebie iarăș din Lipăești, cumpărătură de la Nicoară, vărul

¹ Greșit scăzut; exact ar veni 1662. Acest *catastif* a fost scris mai târziu, după cum se vede din documentele ce cuprinde.

lui Vasilie Boul, care i-au dat-o lui danie la moart[ea] lui, pentru ce l-au grijit.

O jirebie iarăș din Lepăești, cumpărătură de la Alba și de la ficiorii ei Andriiaș și Maria, drept 55 de lei, cari i-au fost danie dela unchiul lor Vasili Boul.

Giumătate de jirebie de Lepăești, cumpărătură tij de la Alba și de la feciorii ei Andreiu și Gligorie, ce li-au fost lor de moșie.

Giumătate de jirebie din Corotcăești, cumpărătură dela Dumitrașco ficeorul Udrii, ginerile Băzăceanului, drept 10 lei. L[ea]t 7173, Iunie 15.

O jirebie iarăș din Corotcăești, danie de la Lupul Dupniță.

A șese parte de sat de Plăvălari, cumpărătură de la Vasilie Merescul și de la frații lui, nepoții Băzăceanului, drept 100 lei. L[ea]t, Ghen[arie] 12.

O si iște întreagă, anume Ti ibecinții, cumpărătură de la Theofil egumănul și tot săborul de la sfânta mănăstire de la Neamțu, dreptu 280 lei și 10 boi și un cal, și banii nu s'au pus mai mulți, numai cât s'au dat. Leat 7177, Sept[emvrie] 1 dni.

O siliște întreagă anume Trostianețul, lângă Telebecinți, tij cumpărătură de la acești călugări de la Niamțu, drept. . .¹.

A patra parte de sat de Văscăuț[i] cu vecini și cu loc de hăleștee și cu vad de moară în Siret și cu casă gata, cumpărătură de la Dumitrașco Murguleț sin Ștefan Murguleț, drept 400 lei.

Satul Arinii, s'au datu un sat de la Niamțu, anume Frăteștii, și 600 lei, cari au dat soru-mi Acsana 5³⁰ lei și 70 lei am dat eu.

Vlostu Niamțul.

Un sat întreg și cu vecini, Bozienii, și cu Buhușeștii, de spre socru-mieu răpăosatul Gheorghie Hatmanul și de spre soacră-mé Anița Hătmăneasa, iar Buhușeștii au fost cumpărătură lui Gheorghie Hatmanul. Deci Bozienii la împărțală s'au vinit lui Gligorașco cumnatul, apoi, după ce au murit Gligoraș cumnatu-mieu, am plătit noi datorii'e cu Măricuța și comăndurile, apoi Măricuța, la moarte sa, parte ei câte giumătate de sat dintr'amândoa sa-tele au dat danje fiului nostru, lui Năstasco.

¹ Loc alb în original.

A trie parte de Nociți pre Vale Albă, dzestre dela răpăosatul Gheorghie Hatmanul.

Fărceștii pe Siret, tij dzestre de la socrul, răpăosatul Gheorghie Hatmanul, făr de niște părți ce zic răzeșii că sint necumpărate.

Giumătate de sat de Săucești, iarăș dzestri dila socrul Gheorghie Hatmanul.

80 de pământuri dintr'acest sat, am cumpărat de la Ionașco Beche căpitanul, drept 50 lei, l[ea]t 7176, Oct[ombrie] 25 dni.

Un sat Păstrăvenii, cumpărătură de la Toma Vornicul și de la Iordachi Vistiernicul și de la alți vamăși mari ce au fost soții, și, când au scos pe Vasălie-Vodă, au vândut satul pentru parte lui Alexandru Păharnicul, ficiorul lui Gavril Hatmanul, drept 500 lei bătuți, pentru paguba din vaamă. Deci eu am dat acești 500 lei și făr de acesta am mai dat 135 lei lui Goroveiu logofătul pentru o rămășiță și pentru o moarte de om lui Solomon Vornicul iarăș pentru acestaș sat, și zapisul scrie Ducăi Vistiernicul că era să facem schimbu cu Bărgăoanii și să-mi întoarcă banii, și banii nu mi-au dat, și Bărgăoanii au luat, și mi-au dat niște vii în Piscop la Cotnar.

Patruzeci de pământuri dintr'acesta sat am cumpărat de la Nacul de Dăbulești și de la seminția lui, dreptu 40 de lei, l[ea]t 7175, Ghen[arie] 23.

155 de pământuri, cumpărăturile lui Gavril Hatmanul din Stănilăvești, ce au fost vândut Gligorașco cumnatul lui Hociungu căpitanul și am întorsu eu banii și am luat aceste pământuri.

Șapte pământuri tij din Stănilăvești am cumpărat de la Dumitru ficiorul lui Vasălie de Năvripești, drept 7 lei bătuți, l[ea]t 7175, Fev[ruarie].

Satul Frăteștii în ținutul Neamțului, sat întreg, și cu vecinii și alte părți din părțile Măricăi Prorociței, cât au ținut ea, ce sint schimbătură de la Apostol Catargiu Postelnicul și giupăniasa lui, fata Marini Hătmănesăi, și eu li-am dat lor satul Lozile la ținutul Sorocii, sat întreg cu vecini. L[ea]t 7177, Mai 4 dn[i].

Parte Neculcii, fratele lui Hociungu, din Stănilăvești, 4 pământuri și 1 lature au vândut Vasălie, ficiorul Necul[cii], parte lor nepotului Hociungu.

O săliște întreagă anume Ciorăenii, ce sint zălog de la Talpă, drept 216 lei.

O săliște întreagă, anume Ruginești ¹, pus[ă] zălog de la Talpă, drept 216 lei.

Vlostu Romanul.

Un sat întreg și cu vecini, Cârjeștii, ce au fost a cumratu-mieu, a lui Gligorașco cumnatul, și au fost zălog la Duca Vistiernicul drept 355 lei, și l-am răscumpărat eu cu Măricuța. Deci, apoi. Măricuța, la moarte ei, au datu parte ei danie mănăstirii Schitului, apoi dela Schitenii m'am tocmi eu cu dânșii și o am cumpărat și li-am dat banii 200 lei, de ș'au răscumpărat alte moșii din Buoreni dila Suceavă. L[ea]t 7175.

Vlostu Băcăul.

Un sat întreg și cu vecini, Prieneștii, dzestre dela răpăosatul Gheorghie Hatmanul, ce este de pre soacră-mê Anița, Dumnezeu să o pomenească, dispre Tâlpești. S'au dat înapoi ficiorilor lui Talpă și ficiorilor lui Ciocărlie.

Giumătate de siliște de Cozmești, iarăș acolo și cu alte părți, cumpărătură, iarăș dzestri de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul și de la soacră-me Anița Hătmăneasa. Tij s'au dat ficiorilor lui Talpă.

Un sat întreg și cu vecini și cu mori în Bistriță, răscumpărătură de la Neculce, care sat a fost a Chirațăi, sora Iorgăi Postelnicul, Lăitenii, l-au dat mănăstirii Ocnii.

Vlostu Tecuciul.

Un sat întreg și cu vecini, Sasul-de-sus și Sasul-de-gios, dzestri de la socri, de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul și de la giupăniasa lui Anița Hătmăneasa, i-au luat [de la] Dediul pentru 900 lei, cu casă domnească, pentru banii ce au luat dela Ranite pentru țară.

Un loc lângă Sasul cu vad de moară în Sirețel, ce să chiiamă Sminoacile, tot locul cât au finut Tudori, nepotul lui Enachie Postelnicul, pentru care loc am avut tocmaă cu Iane Șcheopol din Țara-Muntenească, pentru niște mori a lui, ce mi-au dat giudețul să i le taiu. Apoi el s'au tocmi cu Tudori și au luat

¹ Șters prin răsături sau cu apă.

de la dânsul acel loc și mi l-au dat mie, să nu-i taiu morile, și i-am mai dat și adaos 30 lei bătuți. S'au dat mânăstirii.

O bucată de loc . . . ¹, tij răscumpărată de la Neculce.

Vlostu Tutova.

Un sat întreg ce să chiamă Cerțeștii în gura Berheciului, pre apa Bărladului, unde sint acmă Grăcii, ce e te dzestre dispre soacră-me Anița, giupăneasa lui Gheorghie Hatmanul, Dumnezeu il pomenească, ce să trage dispre Talpă Dinga Hatmanul.

Un loc de prisacă dela Veștelești, obârșia Bogdaniei, cum-părătură dela Toadereu Sitariul.

Un loc de prisacă la Coșești pe^o Racova a lui Avram Curteanuț, ce mi l-au vândut căpitanul și curtenii de ținut pentru 22 lei, ce li-au plătit dăjdile lui, și mi-au făcut și zapis.

Vlostu Vasluiul.

A trie parte din giumătate de sat de Hulturești cu vecini, dzestre de la socrul, răpăosatul Gheorghii Hatmanul, și de la giupă-niasa lui, Anița.

Din parte lui Anton, din parte din gios, a trie parti, parte Nastasiei, fata lui Anton, din vatra satului și cu 22 nive (?) la țarină și 34 de prăjini în Vladnic, carile fac o delniță întreagă, și dintr'altă delniță a trie parte și din vad de moară, cumpărătură de la Dumitrașco și ficiorul său Neculai, nepot Nastasiei, strănepot lui Anton, . . . ² lei bătuți.

Din giumătate de sat de Holturești, din parte de sus, giumătate am cumpărat de la Iordachie și de la seminția lui, drept 175 di lei bătuți.

Din parte lui Anton, din parte din gios, a trie parte, cu 22 nive (?) în țarină și 34 prăjini în Vladnic, ce este o delniță, și dintr'alta a trie parte, parte lui Murgoci, și din vad de moară, cumpărătură dila Dima și fâmiia lui Athiniia și ficiorii lui Murgoci, Stogul și Alexandru, drept 30 lei.

Parte Sirbului din Hulturești, iarăș din parte din sus, din giu-mătate de sat a opta parte, am cumpărat de la fetile Sirbului, drept 40 lei bătuți.

¹ Loc nescris în original.

² Loc nescris în original.

Din parte din gios cu 8 nive (?) la țarină și 13 prăjini în Vladnic, ce este giurățate de delniță, cumpăratură de la Dima și fămeia lui Athiniia și ficiorii lui Murgoci, Stogul și Alixandru, drept 10 lei.

Din giurățate de sat de Hulturești, din parte din sus, a opta parte, am cumpărat de la Toader și de la Gligorașco, ficiorii Tudorii, nepoții Copăceanului, drept 50 lei.

O delniță de 12 prăjini în lat și 'n lungu și din hotar în hotar, ce este a zece parte din giurățate de sat, cumpăratură de la Dumitrașco și fămeia lui Anna, fata Copăceanului, și cu ficiorii lor, Negrul.

A cince parte din giurățate de sat de Hulturești din parte din sus, cumpăratură de la Mihalce și de la seminția lui, drept 40 lei bătuți.

Din giurățate de sat din parte din sus, a noaă parte din Hulturești, cumpăratură de la Ștefan, ficiorul Copăceanului.

Parte din Hulturești a lui Gheorghie călugărul, ce-l chiiamă Gherasim, cătă să va alegi din vatra satului și din tot locul cu 2 delniți în Vladnicu, din Bărlad până în Sarge, și cu vad de moară în Bărlad, unde sintu morile acmă.

Din giură'ate de sat de Buhăești lângă Hulturești, a patra parte, cumpăratură de la Sămion ficiorul lui Tudosie Olariul și Constantin și Prohor și Iftimie și Vasălie, ficiorii lui Ionașco Latia și alte seminții a lor, cari scriu în zapis. Me-au întors banii ¹.

Părțile din sat din Măcrești căt să vor alege, dzestre de la so-crul, răpăosatul Gheorghie Hatmanul, și de la giupăneasa lui Anița, Dumnezeu să-i pomeniască.

Vlostu Fălciul.

Un sat întreg și cu vecini Todireni, dzestre de la dumneei soacra Alicandra Spăăroae răpăosatu'ui Iordachi Spățariul, Dumnezeu să-l pomenească.

Vlostu Lăpușna.

Un sat întreg ce să chiamă Bălenii, danie de la Vasilie-Vodă Măricuții, fata lui Gheorghie Hatmanul, cându au cununat-o cu Bașotă.

¹ Acest paragraf e ales cu lini în original.

Un sat întreg cu vecini, Vlădești, cu vad de moară în gârla Prutului, cumpărătură de la Chiriecel, gineri lui Urechi, și de la giupăniasa lui drept 600 lei.

Vlostu Orheiul.

Un sat ce să chiamă Cricovul și Goianul și cu vecini, dzestre de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul și de la soacră-mê Anița Hătmăneasa.

Giunătate de sat de Volcineț, dzestri de la socru-mieu Gheorghie Hatmanul.

Un sat întreg ce să cheamă Lalova, ce l-am cumpărat de la mulți răzeși, drept 200 lei bătuți.

A șese parte de sat de Stodolna, ce au fost cumpărătură lui Enachie, fișeorul lui Gavril Hatmanul, de la Maesin și Albul și Loghin și Andronic, toți ficiorii Baciului, nepoții lui Hamarțu, drept 60 taleri bătuți.

Un sat întreg Ciumeșeni și cu vecini, cumpărătură de la Savin și Toader și Pavel și Nastasia, ficiori lui Gligorie Dolocăi, drept 300 lei bătuți. L[ea]t 7177, Ap[rilie] 28 dni.

Molușata la Nistru, dzestre de la Șoldan.

Vlostu Soroca.

Un sat întreg și cu vecini, Prăjelele, dzestre de la dumneii Alecsandra Spăiăroae răpăosatului Iordachie Spătariul, Dumnezeu să-l pomenească.

O săliște întracă, Căinereștii, iarăș dzestre de la dumneii Spăiăroae.

Giunătate de sat de Popești și giunătate de sat de Dănceni și alte părți din Scăeni spre Căinar, s'au cumpărat de la Lupașco și de la frații lui, ficiorii Danciului temniceriu, drept 100 lei bătuți.

Un sat întreg și cu vecini, Broscăuți, carele l-au lăsat Radul Stolnicul, ficiorul lui Gavril Hatmanul, ficiorilor săi danie, să-l vândă, și au fost zălog dela Ciogole, drept 150 de galbini de aur, și de la ficiori l-am cumpărat eu drept 300 de lei bătuți.

Un sat întreg Lozâle, ce l-am cumpărat di la Durac Sărdariul, și am dat 160 lei.

O siliște întregă Ternauca, cumpăratură de la ginerile Evdii, nepoata Iorgăi Postelnicul, drept 100 lei bătuți, și Iorgăi Postelnicului i-au fost schimbătură cu Solomon Bărlădeanul Vel Logofăt.

Un sat pre Răut, la Pilat, anume Măgureni, cumpăratură răpăosatului Gheorghie Hatmanul, Dumnezeu să-l pomenească.

Un sat întreg Bulbocii cu vecini și cu hăleștee pre apa Căinariului, ce au fostu cumpăratură lui Gavril Hatmanul de la Dan-ciul și de la alte seminții a lui, nepoții lui Dumitrașco și a Ură-tei, și de la alte săminții a lor, drept 550 lei,—și apoi l-am răs-cumpărat eu acel sat, împreună cu Părjolta și cu trei fâlci de vie la Cotnar, di pri la datornici și am dat 850 lei cu 460 lei, ce au fost datori ficeorii lui Gavril Hatmanul.

Vlostu Hotinul.

Un sat întreg și cu vecini, Tărăsăuți, dzestri de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachi Spătariul.

Un sat împreună și cu vecini, Șirăuți, dzestre de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachi Spătariul.

Un sat întreg și cu vecini, Bârnovul, iarăș dzestri de la dum-neii soacra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul, Dumne-zeu să-l pomenească.

Un sat întreg și cu vecini, Vornovița, tij dzestri de la dum-neii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg și cu vecini, Pererâta, ce este cumpăratură de la Gavril și de la Toader, ficiorii lui Păladi, drept 1.250 lei bă-tuți, și lor le-au fost danie de la Vasilie-Vodă, pentru niște casă ce le-au luat la Fener în Țarigrad.

Un sat întreg și cu vecini, Burlăneștii, cumpăratură de la cumnatu-mieu Ghigoraș Păharnicul, ficiorul lui Gheorghie Hat-manul, drept 500 lei bătuți. 95 lei, tij, s'au mai dat lui Ponici cu rudile lui pentru o pără ce scornisă și li s'au luat niște zapisă.

Giumătate de siliște de Hrișeni, cumpăratură dila Lazor Braha cu giumătate de sat de Voloconțești, drept 150 lei bătuți, și s'au aflat a patra parte.

A patra parte de Hrișeni s'au cumpărat dela Mihalce, ficiorul lui Ștefan Tăaa (sic), drept 50 lei bătuți.

A patra parte de sat de Hrișeni, cumpăratură dela Ștefan și de la Gavril, snove Brăescul, drept 40 lei bătuți.

Tij a patra parte de sat de Hrișeni, cumpăratură de la Gheorghe Albotă și cumnatu-său Prodan și nepotul Miron sin Măricuța, fata lui Dumitrașco Ponici, și Măricuța și Vasilie, ficiorii Costandii, și Miron și Irina și Antemiia, ficeorii Sofroniei, toți nepoți lui Dumitru Ponici. L[ea]t 7177, Iulie 15.

Un sat întreg și cu vecini, Bliscinăuții, cumpăratură de la Măricuța, giupâniasa lui Andriiaș Cluceriul, ce i-au fost rămas ei dela giupănu-său dintăi, dila Tăban, drept 550 lei bătuți.

Un sat Culiceni, fără de a trie parte, cu vecini și cu 2 hăleștee ce-am schimbat cu Ilie Sturdzea Stolnicul și i-am dat satul Voroteșile la Orhei, carile au fost dat la mănăstire la Treisvetitele Măricuța la eșitul sufletului ei, și eu l-am cumpărat de la călugării de la Treisvetitele drept 500 lei, și am mai dat adaos 180 lei bătuți.

Tij din a trie parte de sat de Culiceni, cumpăratură de la Tăbăneasă, drept 220 lei.

Giumătate de sat de Voloconțești am cumpărat dela Lazor Braha, drept 150 lei bătuți.

Tij din giumătate de sat de Voloconțești, a trie parte, cumpăratură dela Lazor Brahă.

Din giumătate de sat de Voloconțești a trie parte am cumpărat dila Alixandra, fimeia lui Pilipovschii, drept 50 lei bătuți.

Din giumătate de sat de Voloconțești a patra parte, cumpăratură de la Sofroniia, fata lui Pilipovschii, drept . . . ¹ lei.

A trie parte din parte din sus din Voloconțești, cumpăratură dela Stratul și văru-său, Ștefan, ficiorii Antoniei, nepoți lui Gligorie și a Zbierăi, strănepoți Măricăi și a Sofroniei, drept 30 lei bătuți.

Din giumătate de sat de Voloconțești a patra parte, cumpăratură dela Vislina fata lui Mărdarie, nepoata Horbăcăi și bărbatul ei Simion, drept 40 lei.

¹ Loc nescris în original.

Un sat întreg și cu vecinii Novosolița și giumătate de sat de Mărișeni, tij cu vecini, cumpărătură dela Dumitrașco Prăjăscul.

Satul Rucșinul, giumătate de sat, ce mi s'au vinit dispre Andrieș Talpă, când ne-am împărțit cu frați, iar giumătate de sat îmi iaste cumpărătură de la Gavrilaş Talpă, parte lui, ce i s'au vinit la împărțală, drept 350 lei ce i s'au vinit și lui la împărțală, dipre Andrieș Talpă, sat întreg cu vecini.

Vlostu Cernăuții.

Un sat întreg și cu vecini, Lențeștii, dzestre de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răposatului Iordachie Spătariul, Dumnezeu să-l pomeniască.

Un sat întreg și cu vecini Jușca, iarăș dzestre dela dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg și cu vecini, Borăuți, iarăși dzestre de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae a răpăosatului Iordachie Spătariul.

Un sat întreg și cu vecini, Zadobrouca, dzestri iarăși de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Giumătate de siliște de Volosca, iarăș dzestri de la Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

O săliște fără a trie parte, Rohuzna, iarăș dzestri de la Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

O săiște întreagă Dinesăurca, iarăși dzestri de la dumneii Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

Vlostu Dorohoiul.

Un sat întreg și cu vecini, Milianca, dzestri de la dumneii soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul, care sat au fost cu gălceavă și au dat giudețul de l-au luat Evda, na-poata Iorgăi Postelnicul, căci l-au fost vândut mătușe ei fără cale Spătariului Iordachie, drept 480 lei, și apoi am mai dat eu 150 lei și l-am așezat de istov.

Un sat întreg și cu vecini, Păltinișul, iarăși dzestri de la dumneii soacra Alicsandra Spătăroae răpăosatului Iordachie Spătariul.

Giumătate de săliște de Borodăceni, tij dzestre de la dumneii soacra Spătăroae.

O siliște Grimeștii, tij dzestri de la dumneii soacra Alicsandra Spătăroae lui Iordachi Spătariuk.

Un sat întreg și cu vecini, Vlăiceni, de la socru-mieu Gheorghie Hatmanul, ce au fost schimbătură cu Gligorășco Prăjăscuț, pentru giumătate de sat de Fomești la Hărlău și a trie parte de sat Văscani la Roman.

O săliște întreagă Priporeni lângă Vlăiceni, cumpărătură de la Istrate și de la Mihăilă, ficiorii Topiț, și Dimisiia și Jalobă și Andronic, ficiorii lui Isaac, drept 200 lei bătuți.

Părțile diin Hodești cât să vor alegi de cumpărătură din Hodeștii cei mici

Vlostu Hărlăului.

Un sat întreg și cu vecini Zbierenii, care sat l-am fost neguțat cu Toderășco Prăjăscul drept 450 lei, și apoi, dacă au murit, am istovit banii giupănesii sale Mariei și cuconilor lor, lui Ștefăniți.

Giumătate de sat de Todereni, cumpărătură lui Gavril Hatmanul, ce-au fost zălojită de Radul Stolnicul de la Toderășco Jora cu Medelnicerul drept 30 lei, și am dat eu banii și am răscumpărat.

A trie parte de giumătate de sat de Todereni, parte Nacului Zbierăi, ce-au fost cumpărat Jora, și am răscumpărat-o eu iarăș dela dânsul.

Tij vlostu Dorohoiul.

Giumătate de săliște de Miculița, cumpărătură de la Gavril și de la Toader, ficiorii lui Pălăde, ce s'au cumpărat împreună cu Pererăta.

Din giumătate de sat de Neculița, a patra parte, cumpărătură de la Savin Hermeziu drept 35 lei bătuți. L[ea]t 7176, Noem[vrie] 18 dni.

Din giumătate de sat din Neculița, tij a patra parte, cumpărătură de la Ionașco, ficiorul lui Neculai din Ghireni, nepotul Albului, și cu 2 ficiori, vecini, drept 50 lei.

Giumătate de sat de Crasnaleuca, cumpărătură de la Lazor Brahă și dela fâmeia lui și dela hiiatra lui, drept 150 lei bătuți.

A patra parte din Crasnaleuca, ce am cumpărat de la Ion Răcoviță Paharnicul, ce i-au fost [de la] Lazor Brahă, drept 60 lei bătuți. Leat 7175.

Din a patra parte di sat din Crasnaleuca, a patra parte, cumpărătură de la Pațerpa (?), ficiorul Grozavei, și de la nepoții lui Dușco și Ţonco, ficiorii lui Ilieș, drept 40 lei. L[ea]t 7176, Av[gust] 15.

O parte din Crasnaleuca din tot locul, din tot hotarul ce să va alegi și din loc di hălășteu, danie dila Chiliaana, fata lui Bălucico Udre, și de la bărbatul ei Toader Bătdăgianul (?). L[ea]t 7177 Iulie 15 dni.

A patra parte de sat de Crasnaleuca, cumpărătură de la Io-nașco, ficiorul Nacului Stolnic, ginerile lui Dumitrașco Drăgu-tescul, ce i-au fost de spre socri.

Un sat întreg Drăgușanii, la ținutul Dorohoiului, ce-au fost cumpărătură Iorgăi Postelnicul, și i-am răscumpărat de la Neculce, căci el au fost cumpărat fără de cale, că, fiind străin, nu i s'au căzut să cumpere.

Vlostu Cărligătura.

Un sat întreg și cu vecini Brătulenii de la socru-mieu, răpăo-satul Gheorghii Hatmanul, Dumnezeu să-l pomenească.

Vlostu Iașii.

Un sat întreg și cu vecini, Căldărușe, dzestre de la dumneiei soacra Alixandra Spătăroae răpăosatului Iordache Spătariul.

O săliște Ostăpcenii, iarăși dzestre de la Spătăroae lui Iordachie Spătariul.

Giumătate de sat de Balotina și cu vecini, de la răpăosatul Ghiorghie Hatmanul, și vecinii sint de Sturzeni de spre Tâlpești.

Giumătate de sat de Cărnicești, cumpărătură de la Ion Păharnicul, ginerile Neniului logofătul, drept 200 și doaozeci de lei bătuți.

O siliște întreagă Cirepcanii, tij de la răpăosatul Gheorghie Hatmanul. S'au dat mânăstirii.

Giumătate de siliște de Hodoreni, tij de la socru-mieu răpăosatul Gheorghie Hatmanul, Dumnezeu să-l pomenească.

Un sat întreg și cu vecini, Bumboteștii, ce l-au lăsat Mărinčuța la mănăstire la schit, și apoi li-am dat eu banii 120 lei de ș'au cumpărat alte moșii și stupi, și s'au mai aflat și altu datornic, Babolache abăgeriul, și i-am mai dat și aceluia 80 lei bătuți.

Un sat întreg și cu vecini, Părjolta, și cu bălți de pești, cari sat au fost a lui Gavril Hatmanul de la călugării de Dragomirna, i-au dat ei acel sat și el le-au făcut un hăleșteu și le-au tocmit un zid și li-au boltit maghernișile și li-au acoperit chiliile și trepăzările și alte lucruri în sfânta mănăstire. Pentru care sat am plătit eu datoriile ficiorilor lui Gavril Hatmanul 450 lei și am luat satul. S'au vândut.

O sălește Stângăcenii pre Ciuhur, ce au fost dat ficiorii lui Gavril Hatmanul mănăstirii Agapiei și am dat eu pentru dânsa 200 lei bătuți. S'au vândut.

Un sat întreg Părliții, cumpărătură dela Ionițe, ficiorul lui Enachie Vistiernicul, drept . . . ¹ lei bătuți, și este și cu heleșteu.

O siliște întreagă, Sturdzeni, danie de la Iliăș Alexandru-Vodă, cari maiinte au fost a lui Gheorghie Hatmanul de moșie, și apoi Măricuța au vândut-o Ducăi Vistiernicului, și au fost domnească.

O săliște întreagă Zădăreni pre Camânca, cu loc de hăleșteu și de moară pre apa satului și cu vad de moară în Prut, cumpărătură lui Gheorghie Hatmanul de la Toader Căldărușe și de la Ionașco Căldărușe, nepoții lui Trifan Postelnicul, drept 500 ughi.

Părțile cumpărăturii din Sărata dila cine am cumpărat.

Gligorii și cu fămeia sa Paraschiva și cu fratele ei Vasilie, ficiorii Chirenii, nepoți Portărescului, și Lariș, ficiorul Madei, nepot Portărescului, și Mariia, nepoată Madei, strănepoată Portărescului, și Florin sin Mihăilă, nepot Madei, strănepot Portărescului, au vândut din tot satul din Sărata a patra parte.

¹ Loc nescris în original.

A patra parte din tot satul din Sărata au vândut Ștefan, ginerile lui Marco, cu fămeia lui Sofroniia și cu ficiorul lor Mierăuți.

A patra parte din tot satul din Sărata au vândut Toader, ficiorul Sofroniei, nepotul Petrii lui Cioară și Zahariia sin Iachim, nepot Sofroniei, strănepot lui Cioră.

A patra parte din tot satul din Sărata au vândut Sanda, fata Tudosiei Buhăscu, fata lui Toderel, și nepoții ei Costandin și Dumbrava și Vasilie, ficiorii Anii și Antemei, nepoți Tudosiei, strănepoți lui Toderel, toată parte lui Toderel.

A opta parte din Sărata, cumpărătură de la Andrei de Trifești.

Giumătate de sat de Pândzerești, pe apa Sohovățului, din tot locul giumătate, cumpărătură de la Ianco și de la fămeia lui Anghelina, fata Albei, nepoata lui Corcic, drept 40 de lei. Leat 7177.

A patra parte de sat de Titeni pre deale, din tot locul a patra parte, cumpărătură de la Ionașco, ficiorul Lung[ul]ui Armașul, nepotul lui Gavril, drept 30 lei. Leat 7177.

Tij a patra parte de Titeni, cumpărătură de la Gavril, ficiorul lui Ciobane, nepot lui Ion, și de la fămeia sa Maica, din tot locul a patra parte, un bătrân, drept 30 lei bătuți. L[ea]t 7177.

Satul Florințoia și giumătate de sat de Ungheni cu hălășteu și giumătate de sat de Ciurești, care sat au fost a giupănesii Chi-rații, sora Iorgăi Postelnicul, ce i s'au fost venit el la împărțală, și aceste toate și alte sate le-au fost cumpărat Neculce, fără știre noastră; și, fiind el străin, i-am întorsu banii cu giudeț și am luat satile.

Academia Română, ms. 1753.

7.

1682-3.

Satile ce s'au vinit Catrinei [Cantacuzino].

Boianul, sat întreg la Cernăuți.

Cernauca să Cernauca stară, sat întreg.

Pohrilăuți, sat întreg.

Vasilăuți, sat întreg.

Pilipce, sat întreg.

A patra parte din Lăhăceni.

Chiseleul, sat întreg.
 Valeva, pol.
 Vasileu, pol.
 Grozinții la Hotin, sat întreg.
 Bocicăuți, sat întreg.
 Derepcăuți, sat întreg.
 Podraga, la Dorohoi, sat întreg.
 Lozenii, sat întreg.
 Pol de sat de Cudrăni.
 A patra parte de Giurgești.
 Ghergheștii la Sorooca.
 Țipeleștii.
 Nistoreștii.
 Nicoreștii.
 Pelineli la Fălciu.
 Avramenii la Cârligătură.
 Călinești la Iași.
 Cucuteni la Roman.
 Socii să Strămbii la Neamțu.
 Halincea i-au dat mătușă-sa Comisoaia.

[Pecete octogonală cu legenda:]

(isc:) Alexandra.

„ As Toderăș Vist[ernic].

„ Az Velicico Costin biv Comis, iscal.

Academia Română, CXX, 60.

8.

1669, Maiu 16.

Adică noi Alixandra, sora Iorgăi Postelnicul, și ficeorul meu Toderășco, scriem și mărturisim cu acest zapis al nostru pentru sat pentru Berești, ce sântu pe Prut în ținutul Iașilor, caare saat iaste driaptă cumpărătură frăține-mieu Iorgăi Postelnicul. Și după moartea lui, nevând cuconi din trupul său, câte ocine au avut, au rămas toate noao surorilor dumisale, și, cându au fostu în zilele lui Ștefăniță-Vodă, strânsu-ne-am noi toate surorile și nepoții Iorgăi Postelnicul aicea în țară, la împărțala ocinelor, și atuncea noi cu toți și surorile și nepoții Iorgăi Postelnicul ne-am învoit depreună și cu voe tuturor am dat desp[r]e toți acesta saat Berești daanie dumisale Arhondii, giupănișa lui Miron, ce au fostu vameș, pentru sufletul frăține nostru Iorgăi Postelnicul, ca să-i hie dumisaale moșie și daanie în veaci. Deci și acum de la noi mai vârtos întărim dumisaale această daanie cu cest zapis ca să-i hie moșie cu tot vinitul în veaci. Iar carii din semenție noastră sau din semenție frăține-mieu Iorgăi Postelnicul, cine să va ispitii a strica daanie noastră, carea o am dat pentru sufletul

frăține-mieu, a cui au fostu ocina aceasta, acela să fie neertat de Domnul Dumnedzău ce au făcut ceriul și pământul și de prea-cinstită a lui maică, Marie, și să hie afurisit de doisprece vărhovnici apostoli și de patru evangheliști și de 318 otți ce au fostu în Necheia, cetatea cea svântă, și locul lui de sălaș să hie cu Iuda și cu treclăatul Arrie întră fără fund în veaci, amin. Și acesta zăpis și daanie făcut-am denainte dumisale lui Solomon Bărlădianul, Logofătul cel Mare, pentr'aceia ca să aibă această giupăniasă a-ș face drease domnești. Și pentru mare credință pusu-mi-am pecetea și dumn[ea]lui Logofătul au iscălit. Și eu Andri Mihul am scris zăpisul. U Iasoh, v[ă]leat 7177 (= 1669) Mai 16.

- (In pecete este scris) Alexandra.
Az Solomon Bărlădeanul logofăt iscal.

Academia Română, 159/CLXXXVI.

9.

1671, Octombre 28.

Adecă eu, Toderășco, feciorul Iorgăi Stolnicul și a Alixandrei sora Iorgăi Postelnicul, scriem și mărturisim cu cest zăpis al meu pentru un loc ce este între ograda Mitropoliei și între ograda dumisale Logofătul celui Mare, lui Solomon Bărlădianul, care loc a fost a Roșcăi Vistiernicului și l-au vândut Roșcă Vistiernicul unchiu-meu Iorgăi Postelnicul. Iară după moarte unchiu-mieu Iorgăi Postelnicul, neavând cuconi den trupul său, ocinele lui au rămas noă împărțitoare și au venit și acesta loc în parte noastră. Și iarăș mai având Roșca Vistiernicul niște puiatră, datorie la unchiu-meu Iorga Postelnicul, luat-au locul acesta și l-au vândut dumisaale Logofătului Solomon pentru acea puiatră, datorie lui, că noi nu eram în țară aice. Iară, dea-am vinit eu și am găsit locul vândut de Roșca Vistiernicul și fiind locul mai bun de cum era datorie Roșcăi pentru acea puiatră, am gălcăvit pe dumnealui Logofătul. Dumnaalui au socotit și mi-au mai dat și mie un cal, prețuit dreptu 12 ughii, și mi-au plătit locul deplin, cu ce au luat Roșca Vistiernicul pentru acea puiatră, datorie lui, și cu ce mi-au dat mie acest cal, mi s'au plătit deplin. Pentru aceae ca să-i hie dumisale dreptă ocină și cum-părătură în veci. Și acesta zăpis l-am făcut dinainte dumilor-sale Dumitrașco Roșca și Ursul și Roman și Rusul și Irimice și Gligorie Ciocărlie vernici de poartă. Și pentru credința și eu am iscălit și acești boeri cu toții. Și eu Stratulat am scris ca să să știe. — U Ias, leat 1780 (1671) Oc[tomvrie] 28.

- Alexandra Stolniceasa. (Pecetea, o cruce cu cuvântul:)
Alicsandra.

Az Toderășco iscal.

- Ursul Vornic (Pe pecete e scris: Ursul).
- Rusul Vornic (Pe pecete e scris: Rusul).
Az Pătrășcan Vornic, iscal.
Az Irimicea Vornic, iscal.
- Az Gligorie Ciocărlie Vornic, iscal. (Pe pecete e scris: Nicolaghi).
Az Durașco Vornic glotnii, iscal.

(Vo:) Zapis de la Toderășco, nepotul Iorgăi, pre locul cel de casă a Roșcăi Vistearnicul. 7180, Octo[m]v[rie] 28.

[In altă parte:] 1672, (7180), Oc[tomvr]ie 28.

Academia Română, CLXXXIX, 63.

10.

1683, Octombre 1.

Adecă eu, Alexandra Spătăroaia a răpăusatului Iordachie ce-au fostu Spătar Mare, scriem și mărtorisăscu cu acestu adevărat zapis al meu, cum eu, de nime silită nici asuprită, ce de a më bună voe, am vândut a më diriaptă ocină și moșie, un loc de casă, care este pre Ulița Mare, între Mitropolie Veche și între casăle Prăjăscului, în târgu în Eși, am vândut Mării Sale Doamnei Nastasiei g[o]sp[o]jda Io Duca Voevoda, direptu . . . ¹ de taleri bătuți, care loc au fostu cumpărătură Neculcei Vistiernicul de la Alexandra Stolniceasa, sora răpăusatului Iorgăi ce au fostu Postelnic, care loc au fost cumpărătură și Alexandrii Stolnicesăi depreună cu Iorga Stolnicul de la Gheorghie și de la Irina și de la sora ei Anghelina, fatale Măriei, nepoatele lui Filip Vistiernicul. Așijderea și a triia parte den casăle Iorgăi Postelnicul, den loc și den casă de piatră și den pivniță de piatră, parte Alexandrei, surorii Iorgăi Postelnicul, pre banii ce scriu mai sus. Care rămăindu-ne noaă pentru džiastrile ce-au fostu dat Neculcii Vistiarnicul, deci noi, vădzindu întru viața noastră aceste case de piatră orânduite de au fostu temniță, și Mărie [sa] Doamna făcându Besearica Albă Mitropolie, am șocotit mai bine să fie pomană Mării Sale la Sv[ă]nta Mitropolie ce să grăește mai sus. Și aceasta tocmală și vândzare s'au făcut denaintea dumilor sale lui Neculai Racoviță Logofăt, i Toader Păladie Vel Spătar, i Toader Iordăchie Vel Vistiarnic, i Vasilie Costachie vtori Comis, i Dumitrașco Cuzia biv Comis, i Murguleț, i Pahomie vornic de poartă și alți mulții boeri și ficeori de boeri, carei mai gios au iscălit. Iară, de ar eși de undeva nescare zapisă asupra aceștie vândzări a noastre, să nu să creadză. Și zapisă de cum-

¹ Loc nescris în original.

părătură ce am avut le-am dat cându am făcut acesta zăpis. Și pentru credință iscălit-au dumnealor acești boiari, toți câți mai sus scriu, și eu mi-am pus pecete ca să fie de mare credință. U Ias l[ea] 7192 (— 1683), m[e]s[e]ța, Oct[omvrie].

- (Isc:) Alicsandra Spătăroaia.
- (Isc:) Az Niculae Răcoviță Logofăt, iscał.
- „ Az Toadăr Pălade Vel Spătar, iscal.
- „ Az Vasile Costache martor.
- „ Dumitrașco Cuze biv Comis.
- „ Az Gheorghie Stărce biv Pitar (?), iscal.
- „ Az Murguleț Vornic, iscal.
- „ Ιωαννα μάρτυρ.
- „ Dumitrașcu Ghiarghîl Păh[arni]c.
- „
- „ Az Constantin iscal.
- „ Μηγε μάρτυρας.
- „ Irimii vatav de Vistier[nici].

(Vo:) Zăpis de la Alixandra Spătăroae răposatului Iordache Vel Spătar pe casăle Iorgăi Postelnicul lângă Besearica Albă. 7192, Octo[m]v[rie]. 1.

Loc de casă, țințirimul Mitropolii.

Zăpis de la Alexandra Spătăroae a lui Iordache ce au fost Spat[ar] Mare, pentru un loc de casă di pe Ulița Mare între Mitr[opolia] Veche și între casăle Prăjăscului, pe care l-au vândut Mării Sale Doamniî Anastasiî.

7192, Oct[om]vrie 1.

Academia Română, Cartoanele Mitropoliei Iași.

11.

1683, Octombre 1.

Adecă eu Ursache ce am fost Vistiernic scrieu și mărtorisăscu cu acestu adevărat zăpis al miu cum eu de nime silît nici a-suprit, ce de a mē bună voe, am dat și am dăruit a mē dreptă ocină și moșie, cumpărătură, a șesa parte de casăle de piatră și de pivniță și cu loc den casăle Iorgăi Postelnicul, care este aice în târgu în Eși, pre Ulița Mare, între Mitropolie Veche și între casăle Prăjăscului, aceasta o am dăruit la Svânta Mitropolie ce să pomenește Besearica Albă, care parte o au fostu vândut Rusa, fata Chiriiăței, nepoata Iorgăi Postialnicul, Neculcii Vistiernicul, și, fiindu cumpărat rău, i s'au întorsu baniî Neculcii Vistiernicul, ca și pre alte moșii. Deci noi o am dăruit Svintii Mitropolii ce mai sus scriem, iar cine s'ar ispiti a strica daniia noastră, ori din cuconii nostri ori din sămenție noastră, ca să fie neertat

de Domnul Dumnedzău, carele au făcut cerul și pământul și 318 oțeți săbornici ce au fostu în Nichia. Și această danie s'au făcut denaintea dumilor sale Necula Racoviță, Logofăt, Pălade Vel Spătar, Toader Iordachie Vel Vistiernic, Gheorghie Stărce biv Vel Pitar, Ion Costin vtori Postelnic, Vasile Costachie vtori Comis, Ilie Stămatie vtori Păharnic și alfi mulți boieri și ficeori de boeri, căți mai gios s[ă]ntu iscăliți. Și zăpisăle vechi încă le-am dat cu acesta zăpis. Și pentru credința au iscălit dumnealor a-cești boeri toți. Și am iscălit și eu să fie de mare credință.

U Ias, Oct[omvrie] 1, l]ea[ț 7192.

- ⊗ (Isc:) Az Ursachi biv Vel Vist[ernic].
 „ Az Nicolae Racoviță biv Logofăt, iscal.
 „ Az Todor Pălade Vel Spătar, iscal.
 „ Az Gheorghie Stărce biv Pitar, iscal.
 „ Az Dumitrașco Cuze biv Comis, iscal.
 „ Ιωάν μ.στ.τ.ρ.
 „ Az Vasile Costache Comis iscal.
 „ Az Stefan Stolnic.
 „ Az Jicnicerul,
 „ Ιωάνης πρόην σάρωστας πρόν.
 „ Ναννο Χρη
 „ Az Dumitrașcu Ghiarghil Păh[arnic].

(Vo:) Zăpisul de la dumn[e]alui Ursachi Visternicul de danie din casăle Iorgăi Postelnicului pe Ulița Mare, lângă Mitropolie. 7192, Oct[omvrie] 1.

Zăpis de la Ursache Vist[ernicul] cel Mare pentru o a șasa parte de loc de casă și de pivniță de piatră din casăle Iorgăi Post[elnicul] ce au fost cumpărat și pe urmă o au dăruit la Svânta Mitr[opolie] ce să numește Bisărica Albă, care loc iaste între Mitr[opolia] Veche și între casăle Prăjăscului. 7192, Oct[olvrrie] 1.

Academia Română. Cartoanele Mitropoliei Iași.

12.

1701, Iulie 11.

Moșii, țigani, bucate ce-am dat fiilor noștri lui Ion Aga și Marii, să să știe.

Leat 7209, Iulie 1.

Lucăcenii la Hotin, sat întreg.

Nilipovcii țij, cu vecini.

Ghitcăuții, sat întreg, cu vecini, la Dorohoiu.

Giumătate de sat la Portărești, la ținutul Tutovii, și cu hălășteu întreg la Zmieni, din sus de Portărești.

Părțile dela Hulpășeni, dela Ibănești, cu locuri de prisăci, toate cum s'or vini.

5 pogoane de vie la Nicoreștii-de-sus.

Doa roate de moară în gârla Putnii, din gios de Bizighești.

Un sălașu de Țigani de fer.

2 Țigani însurați cu femeile lor, cu copiii lor, vezetei, Lurcă și Gligorie.

Un Țigan holteiu tij vezeteu, ce-i dzic Vasilie, ficior lui Costantin Cașul.

Ion Țiganul, tij vezeteu. Inșă acesta mi s'au vândut el singur, dzicându că n'are stăpân, ce, de i s'ar afla stăpân, să aibă gine-rele a lua prețul de la stăpân, ce-am dat eu de l-am plătit, un cal ca de 15 lei, mai scumpu n'au fostu, și stăpânul să-ș ea Țiganul.

20 epe mari.

1 armăsar mare.

20 boi mari.

20 vaci mari.

Dzăce tinere.

200 oi mari.

100 oi tinere de estimpu, adecă o sută.

200 de stupi.

(s) Lupul Bogdan biv Hatman.

Academia Română, CXX, 68.

13.

1702, Iulie 15.

Împărțala satelor precum am socotit și ni-am învoit frățește și ne-am împărțit sate și moșii și Țigani și vii la Cotnari, ce avem de la maica noastră Catrina Visterniceasa, fata răpăosatului Iordachi Cantacuzino, ce au fost Visternic Mare. Și am socotit de am ales și partea de comând maicii noastre Catrinii, precum va arăta mai gios, și dintr'alte șocoteli din toate căți au avut. Și această învoială a noastră s'au făcut dinnaintea Sfinții Sali Misail Mitropolitul și dinnaintea dumisali Iordachi Ruset biv Vel Vistiernic și dinnaintea dumilor sali verilor noștri Iliia Cantacuzino biv Vel Păharnic și dinnaintea dumisale Dimitrașcu Ursachi biv Vel Stolnic, să se știe. Leat 7[2]10 (= 1702), Iulie 15.

Grozinții, Sobocicăuții, sat întreg, cu vecini, la Hotin, s'au lăsat maicii noastre Catrinii să-i fie de comându.

Satul Pohrilăuții la Cernăuți s'au scos din mijloc din toate părțile noastre de s'au lăsat să să vânză, să-i fie di grijit să să grijască di ce i-a trebui la nuntă pentru zestri surorii noastre Sandi. Și, socotindu noi că nu să vor puté agiunge toati

cheltuelii și zestrile la nuntă căți îi vor trebui cu acestu sat Pohrilăuții, care s'au pomenit mai sus, am socotit să să mai vânză și satul Călineștii din partea ei, ci i s'au vinit, care iasti în țin[utu] Eșii, pentru căci i s'au vinit din odoară parte mai bună di cât altor frați.

Satul Prigoreniei, la Cărligătură, s'au lăsat iar din mijloc fratelui nostru Ioan Aga, pentru căci n'au luat parti ca noi, nici din odoară, nici din alți cheltuele la nunții sali.

Parte lui Ioan Agăi de sati.

Boianul la Cernăuți.

A patra parte de Lehăceni tij,

Pilipce tij.

Halice la Hotin.

Drepcăuții tij,

Nicoreștii la Soroca,

Ghenceștii tij,

Patru fălci de vie la Cotnari, la Nicorești.

Țigani.

Necolai faor și țiganca lui și ficiorii lor.

Tanasii sin Hrișcă.

Dodul brat Tanas[e],

Petco brat Tanas[e].

Ganne femee Buții.

Eftimie sin Buții.

Vasile tij sin Buții.

Tanasii tij sin Buții.

Ioan Supțirelul.

Grigori sin Necopoeae brat Necopoeae vezeteul.

Ioan sin Vasile Șoș.

Parte cumnatului Ștefan Luca Vel Spătar.

Cucutenii și Bărbăteștii ot Roman.

Podraga ot Dorohoiu.

Pol sat Giurgeștii tij.

A patra parte de Cudreni tij.

Pol sat Vasileul la Cernăuți.

Cernauca tij.

Pelineii la Fălciu.

Țigani.

Alecsandra fata Florii.

Hilip lăutar sin Alecsandrii.

Grigore sin Alecsandrii.

Niștor tij Alecsandrii,

Lupul holtei.
 Marie fata Alecsandrii.
 Doda fata Alecsandrii.
 Vasile Dandoro faur
 Urâta sor[ă] lui Vasile Dandoro.
 Toader sin Burdujii.
 Gheorghie sin Burdujii.
 Ilinca fata Burdujii ci o ține un . . . (nescris).
 Patru fălci de vie la Cotnari ot Nicorești.

Parte surorii noastre Sandii.

Vasilăușii, sat întregu la Cernăuți.
 Pol sat Leva, tij.
 Pol sat (nescris),
 Crimileul sat întreg, tij.
 Lozănii sat întreg la Dorohoiu.
 Nistoreștii ot Soroca.
 Țăpliceștii, tij.
 Călineștii s'au socotit să să vânz[ă] pentru zestre.
 Patru fălci de vie la Cotnari ot Nicorești.

Țigani.

Costandin ficeor sin Gorciii.
 Istratie sin Costandin faor.
 Mihail brat Istratie.
 Pitilia tij brat Istratie.
 (Nescris) . . . tij brat Istratie.
 Doroica tij soră lor.
 Ioana tij soră lor.
 Lunga tij soră lor.
 Mariea fata Chelsci, ce o ține un țigan.
 Nastruța fata Vasilcăi, strănepoată lui Lazor, ce o tine un țigan.
 Andin brat Vasile Dandoro.
 Bălăban sin Vasile Șoș.
 Crăciun sin Vasile Șoș.
 Titiana, fata lui Vasile Șoș.

Misail Mitropolit Suceavschii.

(Academia Română, CXX, 69, o copie XIII, 11.)

14.

1712, August 1.

† Ghedeon, arhiepiscop Mitropolit Suceavschii, i Pahomie episcopul de Roman, i Calistru episcopul de Rădăuți, i Sava

episcopul de Huși și Neculai Costin Vel Logofăt, i Gavril Vel Vornic de Țara-de-gios, Ilie Catargiul Vel Vornic de Țara-de-sus, și Ion Buhuș Hatman, i Dumitrache Ramadan Vel Postelnic, Ion Pălade Vel Spătar, Ion Balș, Vel Ban, Ghiorghie Apostol, Vel Păharnic, i Gligoraș Jora, Vel Vistiernic, i Manolache Hrisoverghe, Vel Stolnic, i Manolache, Vel Comis, i Crupenschi, Vel Miadlucicer, i Gavril Costache, Vel Clucăr, i Darie Donici, Sărdar, i Iordache Vel Sluger, i Spandoni Vel Cămăraș, i Iamandi Vel Jicnicer, . . .¹ Vel Șătrar, i Miron Cuza vtori Logofātu i Gavril Vel Armaș, i Panaitache Vel Ușear, i Enache Aga, facem știre cu această mărturie a noastră pentru iubit fratele nostru dumnealui Lupul Costache ce-au fostu Vornic Mare, carele după ieșitul oștilor moschicești din țara noastră la văletul 7219, Iulie 16 dzile, au fostu căzut dumnealui la mare primejdie de cap, pentru faptele a unor boeri, carii au fostu sfetnicii a lui Dumitrașco-Vodă Cantemir, anumia Ion Neculcea Hatman și Ștefan Luca ce-au fostu cădzut Vel Vistiarnic și alți asemenea lor, carii cu sfatul lor au fostu înblatu de au fostu adus pre Țariul moschicescu cu oști aice în țară și au fostu luat și bani de au făcut oaste de s'au fostu rădicat asupra puternicului Inpărat, și, neputând să-vârși lucrul, au pribegit cu totul în Țara Moschicească și, din pricina faptelor lor, au cădzut țara la mare pradă și robie și ardere, și mai era și sfârșitul acestui pământu de istov. Ce apoi, mai fiind mila lui Dumnedzău ca să nu piară acestu nărod a Moldovei de tot, că s'au tâmplat la cea primejdie dintru noi dintru toți numai dumnealui iubit fratele nostru Lupul Vornicul și, vădzind peirea noastră tuturor, s'au dus cu capul a mână la oastea turcească la Mărie Sa Vizirul Mehmet-Pașe ce să poreclia Baltagiul și la Mărie Sa Dovlet-Chiri-Hanul și au cădzut la picioarele lor. Și după multă mustrare s'au milostivit acei stăpâni și au potolit cu prada țărâi, și, prin slujba dumisali, căci s'au tâmplat acolo, pre căți robi s'au aflat de țară, i-au întorsu înapoi, și, făcându-l Caimacan, și viind în Scaun la Iași cu Bechir-Aga Talhășciu, făcând poruncili împărătești, cu cine s'au mai putut aduna aice. Pentru a lor faptă și hainlăc, ce au fostu făcut asupra Inpărășii, au cădzut dumnealui fratele nostru Lupul Vornicul și la închisoare, la Varna, de au ședzut multă vreme cu alți doi frați ai noștri, Antiohie Jora Hatmanul și cu Macsut Postelnicul, și pierzându-și tot prileajul. Care aceste toate rautășile a țărâi și a dumisale s'au tâmplat din faptele acelor boieri vicleni ce s'au dus cu Moscalii, carii s'au pomenit mai sus. Deci, rămăindu-le moșiile, s'au luat în sama domniască, iar un sat anume Boian cu vecini și cu tot vinitul, de la Ținutul Cernăușilor, carele au fostu a lui Ion Hatmanul, și

¹ Loc nescris în original.

giumătate de sat Bărboșii și cu toate cumpărăturile și cu tot vinitul, de la ținutul Fălciului, carele au fostu a lui Ștefan Luca Visternicul, am socotit noi cu toții și 'npreună cu prea-luminat Domnul nostru Ion Nicolae Alexandru Voevodă, și s'au dat fratelui nostru dumisale Lupului Vornicul, pentru acea multă slujbă ce-au făcut țărâi și pentru prada și 'nchisoare ce-au pățimit pentru faptele și 'ndemnările lor ce-au făcut rele, nu numai în potriua Domniei, ce și asupra țărâi, cum s'au pomenit și mai sus. Pentru aceia dară, să-i fie și de la noi această mărturie și zapis pentru aceste moșie stătătoari, în veci, dumisale fratelui nostru Lupul Vornicul și cuconilor dumisale și nepoților și a toată semenției dumisali, carii să vor alege mai de aproape. Iară, acei boeri vicleni de ar vini cându-va în țară, să fie lipsiți în veci de aceste moșii, căci li-au pierdut în viclenie, și pentru a lor fapte am rămasu toți noi la prădăciune. Iară cini ar străca această mărturie a noastră, să fie blăstămat de Domnul Dumnedzău și de Maica Precistă și de 12 apostoli vărhovnici, și să fie afurisit și legat de 318 oți din cetate Nichei și de Smerenie Noastră arhierilor, carii ni-am numit mai sus și ni-am iscălit mai gios; parte să aibă cu Iuda și cu trecetul Arie și dezlegare să nu afle. Intr'alt chip să [nu] fie. Și pentru credință cu toții am iscălit să să știe.

U Ias, v[e]let 7220 Av[gust], 1 dni.

(Isc:) Ghedeon Mitropolit Moldovalahii.

- „ Calistru episcop Radovschi.
- „ Nicolae Costin Vel Logofăt.
- „ Gavril Vel Vornic, iscal.
- „ Ilie Catargiul Vel Vornic.
- „ Az Ion Buhuș Hatman, iscal.
- „ Ion Pălade Vel Spătar.
- „ Ion Balș, Vel Ban.
- „ Gheorghii Apostol Vel Păh[arnic].
- „ Gligorie Jora, Vel Vistearnic.
- „ Manolache Hri[so]v[ergh]e.
- „ Vasilie Popa uricar.

Academia Română, LI, 10.

15.

1712, August 1.

† Io Nicolae Alexandru Voevod, b[o]ljeu milostiiu g[o]z-p[o]d[a]ru zemli mo'davsoi, înpreună cu patru sfinți arhierii a țărâi noastre a Moldovei, Sfinția Sa părintele chir Ghedeon arhiepiscop și Mitropolitul Suclavei și chir Pahomie epi[s]c[o]pul

de Roman și chir Calistu episcopul de Radăuți și chir Sava episcopul de Huși și cu tot al nostru Sfat, boerii țărâi mari și mici, facem știre cu această carte a Domniei Meli, cu voința a tot Sfatului nostru, tuturor cui să cade a ști, pentru cinstit și credincios boiarinul nostru, dumnealui Lupul Costachi biv Vel Vornic, carie după eșitul oștilor moschicești din țară, la vălet 7219, Iulie 16 dzile, au fostu cădzut dumnealui la mare primejdie de cap pentru faptele a unor boeri carii au fostu sfetnici a lui Dumitrașco-Vodă Cantemir, anume Ion Neculce Hatmanul și Ștefan Luca ce-au fostu cădzut Vel Visternic și alții asemenea lor carii cu sfatul lor au inblat de au fostu adus pre Țariul moschicescu cu oști aice în țară și au fostu luat și bani de au făcut oaste de s'au fost rădicat asupra puternicului Înpărat, și, neputând să-vârși lucrul, au pribegit cu totul în țara moschicească și din pricina faptelor lor au cădzut țara la mare pradă și robie și ardere și mai era și sfârșitul acestui pământu de istov. Ce, apoi, mai fiind mila lui Dumnedzău ca să nu piară acestu norod a Moldovei de tot, că s'au tãmplat la acea primejdie, dintru toți boerii țărâi, numai dumnealui Lupul Vornicul și, vădzând peire tuturor, s'au dus cu capul a mână la oste turcească, la Măr[e] Sa Vizirul Mehmet-Pașe ce să poreclia Baltagiul și la Mărie Sa Dovlet-Chiri Hanul, și au cădzut la picioarele lor, și după multă mustrare s'au milostovit acei stăpâni și au potolit cu prada țărâi și prin slujba dumisali, căci s'au tãmplat acolo, pre câți robi s'au aflat de față, i-au întorsu înapoi. Și, făcându-l caimacam și venind în Scaun la Iași cu Bechir-Aga Talhășciu, făcându porunci înpărătești cu cine s'au mai putut aduna aicea și au potolit mânia stăpânilor și prada țărâi și au pus nevoință de au mai scos robi. Și după aceia, pentru a lor faptă și hainlăc ce au fostu făcut asupra Înpărății, au cădzut dumnealui Lupul Vornicul și la închisoare, la Varna, de au ședzut multă vreme cu alți doi boeri, și pierzându-și și tot prilejul. Care aceste toate răutățile a țărâi și a dumisale s'au tãmplat din faptele acelor boeri vicleni ce s'au dus la Moscali, carii s'au pomenit mai sus. Deci, rămăindu-le moșiile, s'au luat în sama domniască, iară un sat anume Boianu cu vecini și cu tot venitul, de la ținutul Cernăuților, carile au fostu a lui Ion Hatmanul, și giumătate de sat Bărboșii și cu toate cumpărăturile și cu tot venitul dela ținutul Fălciului, carile au fostu a lui Ștefan Luca Visternicul, am socotit înpună cu tot Sfatul nostru și am dat de am miluit pe boerul nostru care s'au dzis mai sus, dumnealui Lupul Vornicul, pentru acea multă slujbă ce-au făcut țărâi și pentru pradă și închisoare ce-au pătimit pentru faptele și îndemnările lor ce-au făcut rele, nu numai îprotiva Domniei, ce și asupra țărâi, cum s'au pomenit și mai sus. Pentru aceia dară să-i fie de la Domnie Mea uric cu tot venitul stătător în veci, ca să-i fie moșie și ficiilor și nepoților și a toată semînție a dumisale, carii să vor alege mai aproape.

Iară, acei boeri vicleni de ari veni cându-va în țară, să fie lipsiți în veci de aceste moșii, căci le-au pierdut în viclenie. Așijdere și în urma noastră carile va fi miluit de Dumnedzău a fi Domnu țărâi noastre a Moldovei, poftim ca să n'aibă a strica a noastră danie și miluire, ce mai vârtos ca să aibă a da și a întări, căci pentru a lui încredințată slujbă ce-au slujit țărâi l-am miluit cu aceste moșii. Iară carile s'ar ispiti să strice această miluire și danie să fie blăstămat de Domnul Dumnedzău și de Maica Precista și de 12 apostoli vârhovnici și să fie afurisât și legat de 318 otți din Cetate Nichai și de Smerenie Noastră arhierieilor carii ni-am numit mai sus și ni-am iscălit mai gios, parte să aibă cu Iuda și cu trecetul Arie, și deslegare să nu afle. Și, într'altă chip să nu fie. Aceasta scriem.

U Ias, vl[ea]to 7220, Av[gust] 1, ftorago gospodsva.

(Semnătura:) Ion Nicolae Voevoda.

Axintie uricar.

Academia Română, LI, 13.

16.

[1718], Decembre 14.

Cinstit dumn[e]ata, frate Hatmane Ion, cu sănătate ne inchirăm dumi a'e. Cinstita scrisoare dumitale am vădzut,— scrii dumn[i]ata că dum[n]iata mi-ai scris una și eu am scris alta, și nu pot pricepe eu, frate. Horbindu cu Mărie Sa Pașe și, cându [era] să vii dumn[i]ata aice, am socotit că-i vini, pentr'aceia nu ț'am mai scris altele. Și, după ce ai hi venit, ce-ar hi, am hi horbit cu dumn[i]ata. Iară, pentru moșiile dumitale, pe urmă după ce i veni, ți le-a da dumitale Mărie Sa Vodă, că dumn[i]ata știi că așa să luasă și cumnatului dumitale și al nostru, a dumisale Visternicului Ștefan, și, după ce au vinit, i li-au dat; și dumitale ți s'or da. Iară, pentru carte de la Mărie Sa Vodă și ferman de la Mărie Sa Pașe, eu, cându am purces din Iași, m'au grăbit Mărie Sa Vodă să purced și n'am apucat a lua sama, iară acum eu este să scoțu ferman de la Mărie Sa Pașe și l'oi trimite la Mărie Sa Vodă ș'apoi Mărie Sa Vodă fără zăbavă ț-a trimite și fermanul, că așa mi-au dzis Mărie Sa Vodă. Și-mi pare c'au scris și dumitale în carte ce ț-au vinit mai înainte, că, după ce oi vini eu aice la Hotin, ț-or isprăvi dumitale de la Mărie Sa Pașe. Și acum Mărie Sa Pașe este cu bine cătră dumniata, și încă au grăit pentru dumniata de bine, și fără zăbavă ț'a veni dumitale de la Măria Sa Vodă și carte și ferman, și carte de la Svienție Sa Mitropolitul și de la Vel Post[elnicul]. Am văzut cum scriu, și scriu bine. Ce numai pe semne că Svienție Sa Mitropolitul ai can avut dumniata vrece pricină, dară acmă nu-i nimic. Au ertat Svinție Sa.

și Domnul ce grăește nu întoarce cuvântul. Ce dumniata nu purta grijă pentr'aceia. Aceasta, și să fii dumniata sănătos.

U Hot[in], Dech[etnvrîe] 14.

Fratele dumitale Δισμαντής μέγας σουτζέρης.

(Vo:) Cinstitului nostru frate dumisale Ion Neculce Hatman, cu bună sănătate să să dea.

(Urmează, scris de Neculce cu mâna lui:) Pentru Boian de la Diamandii, ce după ce au perit Lupul.

(Pecete verde cu legenda turcească.)

Academia Română, CXXI-83.

17.

1719 Iunie 2.

Io Nicolae Alixandru Voevod, milostiiu bojiu gospodâr zemli Vlahiscoe.

Cinstitului și al nostru priiaten, dă binevoitoriu, dumnea'ui Ion Hatmanul, de la Dumnezeu sănătate pohtim dumitale. Priete-nească scrisoarea dumitale, încă fiind pe cale, o am luat și, dă sănătatea dumitale înțelegând, foarte ne-au părut bine. Scrisese toate le-am înțeles, la carele nefiind părlej până acum, n'am răspunsu dumitale, iar acum cu această întâmplare nu lipsim a încredința pre dumneata ca să știi că te avem pre dumneata în dragostea noastră și cu ce s'ar putea spre folosul dumitale nu vom lipsi, fiindu-ne milă dă streinătatea dumitale. Că și în Domniia Noastră dintăi, n'ai fost uitat dumneata de noi, ci încă și ferman atuncea am fost scos dela stăpâni, ca să vii dumneata în patriia dumitale. Și acel ferman au fost la Iamandi, și ne mirăm cum n'au venit la mâna dumitale. Despre părțile acele, orice s'ar înnoi, pohtim pă dumneata să nu lipsești a ne înștiința, și vom mulțumi dumitale. Aceasta, și fii dumneata sănătos.

Iunie 2 dni, I[ea]t 7227.

De binevoitor Ion Nicolae Voevoda.

(Adresa pe verso:) Cinstitului al nostru bun priiaten și de binevoitor dumnea'ui Ion Neculce biv Hatman, cu multă sănătate să să dea. În Țara Lească.

(Pecetea lui Mavrocordat, de inel, cu data 1716.)

Academia Română, CXX-85.

18.

1720, Octomvrie 1.

Adică eu Ion Bere, ce am fost căpitan, făcut-am zăpisul meu la mâna dumisale Hatmanului Ioniță pentru o bucată de loc din Lehăceni, din a patra parte la un zăpis, care au fost cumpărat tată-meu Pătrașcu Bere dela Grăpina, fata lui Lehăcenschie din Lehaceni, iar altu zăpis scrie a cince parte, ce cât să va alege parte ei pe zăpisăle ei. Și eu, vădzându că dumnealui este hotărăș cu Boianul și cu Lehăceni, și fiind dumnealui cumpărător vechi în Lehăceni de la moșul dumniului, m[i]-au întorsu dumnealui bani deplin douădzăci și opt lei. Și, pentru această parte de loc a Grăpini, am avut și pără înainte Mării Sale lui Mihai-Vodă cu ginerii Stroescului, anume cu Toder Armașul Holban și cu Ștefan Volcenschie, arătându un zăpis de danie mincinos, și i-am ramas. Am făcut și ispisoc domnescu de ramas, numai ispisocul nu l-am dat la dumnealui, căci scria și alte moșii a noastre, iar, cându ar trebui acel ispisoc, să să arate. Și ntrebat-am și pe Vasilie Cracalie Armașul, și n'au vrut să-mi întorcă banii, fiindu și el, pomēnindu-să și el dintr'acel bătrân. Deci dumnealui Hatmanul Ioniță m[i]-au întorsu acei bani, cum să pomenește mai sus, să fie dumisale moșie în veci, și cari s'au tāmplat mulți o[a]meni buni au iscălit mai gios. Și pentru credință am iscălit.

L[eat] 7229, Oc[tomvrie] 1.

(Is:) Az Ion Bere căpitan, iscal.

„ martur.

„ Toader Luțchiu biv pisar hotinschi, ginere lui Ștefani (?)
ot Rășcani.

„ Ioniță pisar, martor, m'am tāmplat.

„ Vasili Drace, diiac za cămara, martor.

(Verso, scris de Neculce cu mâna sa:) Zăpisul pe a sacă-sprădzăc[e] de sat de Lehăceni dela Bere.

Academia Română. CXX-86.

20.

[1720].

Facem știre cu această carte a Domniei Meli tuturor cui să cade a ști. Iată c'au vinit înainte Doornii Me'e și a tot Svatul nostru dumniului Ion Neculce biv Hatman de s'au părăt de față cu dumniului Iordachi Vel Căpi[ta]n de Codru, ficiorul răpoosatului Lupul Costachi biv Vel Vornic, pentru un sat anume Boianul de la ținutul Cernăușilor, jeluind Ion Hatmanul pecum acel sat este a dumisale dreptă ocină de moșie. Și, tāmplându-să

de au lipsitu dumniului din țară, de au fostu înstreinat, 9 ani, de pe vreme ce au venit Țariul moschicescu cu oștile aici în țară, din v[e]l[ea]tul 7219, până acmù la veletul¹ 7228, care dede samă c'au fost să să întorcă dumniului din Chiiov înapoi, ca să vie în țară, înțelegând c'au ertat puternica Împărăție Turcească pre tooți cei ce au fostu greșit la cele vremi, numai Moscalii l-au poprit 2 ani pestă Nipru, la târgu la Harcov, pentru căci au avut Moscalii zelog la Po[a]rtă pe ficiorul lui Șeremet, ca să nu să facă nescai amestecături să nu potă eși oamenii lor și nu numai pe dumniului, [ce] și pe Iordache Ruset Vornicul și șapte alți boeri și negușitori de Moldova au fostu poprit acolo pentru această precină. Iar, după ce [i]-au slobodzit de acolo, au venit pen Țara Leșască la hraniți și 'ndată au aginsu la Doornie Sa Neculai-Vodă ca să vie la pământul seu, precum ni-au arătat și carte de la Neculai-Vodă, precum iaste ertat ca și alții mulți greșiți de la puternica Împărăție, și ș'au fost trimis și giupăniasa de au ședzut un an în țară, tăinuită, pentru căci dumniului Lupul Vornicul ș'au fost făcut drese de la Neculai-Vodă pe sat pe Boian și sta de dzi de nopte de-i face îpedecături și tulburări de spre Turci și de spre alți ca să nu vie la pământul seu. Apoi, tâmplându-să de s'au mutat Neculai-Vodă în Țara Munteniastă și viind Domniē Mea în Scaunul Moldovi, iarăși s'au făcut multe amestecături și tulburări în țara noastră, de cātane și de prădzi de Tătari și de fomete și de omor, nu s'au putul afla vreme ca să potă vini dumniului în țară până la ceastă vreme. Și acmù răsufliând Dumnedzău, cu mila sa, pământul nostru, mai cu li[ni]ște, am stătut și noi de am isprăvit ferman de la Mărie Sa Apti-Pașa, sa ascheriul de Hotin, cu porunca puternicii Împărății, ca să fie ertat și să-și vie la pământ să-ș stăpânească tote moșiile sale și de spre nime nici o supărari să n'aibă. Deci, viind dumniului acmù în țară, au jeluit la Doornia[a] Mea, cu lacrămi, cum că i-au luat Lupul Vornicul acel sat Boianul de l-au ținut până acmù fără nicio dreptate, și'ncă i-au mai luat multe ce au mai aflat la casa dumisale la Prigoreni, și dipe la alte sate, stupi și alte bucate și toată pojijie casei, ce au aflat de a dumisale Hatmanului Ion, și viile de la Bezenghești încă nu li-au lăsat să le lucredze alte rude, și li-au pustiit. Iar dumniului Iordachi sin Lupul Vornicul arătat-au un ispisoc de la Domniē Sa Neculai-Vodă și o mărturie dela arhirei și dela toți boerii țărâi nostre, scriind multe pricinii asupra lui Ion Hatmanul și asupra lui Ștefan Luca Vist[ernicul] cum că ei cu meșesugurile și cu svaturile lor au înblat de au adus pe Țarul Moscului cu oștile în țară asupra puternicii Împărății Turcești și din faptele lui au cădzut țara la mare pradă și robie, și au luatt și bani de la Moscali, să facă oști. Și, tām-

¹ In ms.: „venetul“.

plându-să la cie vreme dintru toți boerii țării numai dum-nialui Lupul Vornicul, și vădzând peire tuturor, s'au dus cu ca-pul a mână la oste turcească la Mărie Sa Vizirul Mehmet-Pașa Ba[ll]tagiul și la Mărie Sa Dovlet-Chiri Hanul de au cădzut la picio[a]rile lor, și după multe muștrări s'au milostivit acei stă-păni, și s'au potolit prada țării, și după acei, după a lor fapte și hainlăc, ce au fost făcut asupra Inpărății, i au cădzut Lupul Vor[nicul] la închiso[a]re, la Varna, cu alți 2 boeri, de au șdzut multă vreme, perzându-și toot prilejul din faptele acestor boeri, ce s'au numit mai sus și cu alții ce s'au dus cu Moscalii, și, ră-măind moșiile, s'au luat în samă g[ospo]jd. Iar satul Boianul cu vecini și cu toot vinitul ot Cernăuți a lui Ion Hatmanul și pol sat de Bărboși de la ținutul Fălciului a Lucăi Vistțierul l-au dat miluire Lupului Vor[nicului], pentru acă multă slujbă ce-au fă-cut țării și pentru pradă și închisori ce au pătimit, cum scrie mai sus, ca să fie moșie în veci cu blăstăm. Deci Visternicul Luca, tâmplându-să de au vinit mai innainte în țară, decât Hatmanul Ion, dede samă innainte Divanului nostru, pe cum, aflând Neculai-Vodă dreptate, au poruncit Lupului Vor[nicului] să caute să de moșiile innapoi, să n'aștepte Divan, să mai facă mai mari tulburări, și i-au dat moșiile. Deci și dumnilui Ion Hatmanul cu mare giurământ giură innainte Divanului nostru că i-i mare nă-paste dispre toate pricinile ce mai sus scriu, că el n'au fost nici-un [in]demnător, făr cât slugă au fost unui stăpân, au căutat să-i slujască cu dreptate ce i-au poruncit, nici i'au cădzut să facă hicleșug, nici au fostu v'un putincios ca cela ca să aducă oști moschicești inpotriva Porții inpărătești, că alți fel de pu-tincioși mai cu stăpânire de pentr'alte țări au silit multă vre-me ca să rădice pe Moscali asupra Turcilor și n'au putut, fără cât atunce l'acă vreme, fugind Craiul Șvedului la Tighina, s'au stricat paci și, prădându Hanul și Soltanul în Țara Căzăcească iarna, rădicatu-s'au și Moscalii primăvara de s'au pornit după dânșii, precum știi toată lumea. Și, vădzindu-să că să rădică Țariul Moscului, nu numai Dumitrașco-Vodă să să hie bucurat să să agiungă, ci și alte stăpâni creștinești să bucura și să agiungă cu Moscalii, și poate mulți și din pementeni și din arhi[e]rei noștri să să hie agiuns l'acă vreme și fără știre lui Dumitrașco-Vodă. Căci, atunce întrând oștile în pământul nostru, era o tulburare mari de nu să asculta unul cu alalt; și bani dela Moscali, să facă oste, Dumitrașco-Vodă au luat de au dat a toată țara, dar nu noi, precum scrii în uric, și nu numai Moldovenilor au dat bani Moscalii, ce au dat și Leșilor și Muntenilor și Sirbilor și a tot creștinul pe unde-șu era. Iar, pentru pediapsa ce au tras la Varna și cheltuiala și nește sate ce li țin Hanul, dedi samă dumnilui Ion Hatmanul că, după ce au vinit dumnilui Lupul Caimacam în Iași, au făcut multă supărare ominilor în Iași, și făcă mari bă-tăi și grozi de strângē pe omini de bani ce-i inpărțisă Moscalii

pi neguțitori și pi slujitori și pi bejenari, de tot carul câte 2 lei lua. Și n'nelegând Vizirul de acê supărare și bătaie ce face oaminilor, l-au dat in pediapsă la Varna. Ce nu sânt vinovați dumnialor să plătiască ped[i]apsă sau cheltuiala sau sateli, că pentru nesocotiala sa au cădzut in vina acei. Iarăși mai dzis: Iordachi sin Lupul Vornicul c'au mai trimis Lupul Vor[nicul] 11 pungi de bani luați cu datorie: acei bani s'au fost luat de la țară, pe cum mai sus să pomeneste și, viind la Neculai-Vodă de iznov, iarăși i-au mai dat și Neculai-Vodă, și să hie rămas câteva pungi de bani, carii i-au fostu dat Dumitrașco-Vodă să cumpere pâne. Și așe s'au socotit că nu-i nici un păgubași. Așjidirile ce mai zise Iordachi sin Lupul Vor[nicul] că un Domnu i-au dat și-i volnic Domnul a da, am șocotit: ce iaste cu dreptate și cu pricini dovedit pot da Domnii, iar pi strămbătate nici Domnii nu pot da moșii omenești, că și noi in trei rânduri am fost, și alți răposași Domni, și acel obicei nu l-au făcut, nici noi nu-l primim. Deci dumnialui Ion Hatmanul mai mult nu răspunsă, fără cât s'au lăsat asupra sufletului Svinții Sale chir Ghedeon Mitropolitul și asupra dumilor sale boerilor celor mari ce s'au tãmplat la Divanul nostru, anume dumnialui Ilie Catargiul Marele Loglofăt] și dumnialui Dariie Donici Vel Vornic de Țara-de-gios și Ion Sturdze Vel Vor[nic] de Țara-de-sus și Dumitrașco Răcoviță Hătman și Constantin Costachi Vel Spătar, Sandul Sturdze Vel Ban, Iordachi Ca[n]tacuzino Vel Vist[hier], Toderășco Pălade Vel Comis și Neofit egumãnul de Golăee, zicând dumnialui Ion Hatmanul, de-lu vor lua cu sufletul dumnialor boerii sau Svinție Sa părintele Mitropolitul, carii mai sus sint scriși, cum că sint numai dumnialor acești 2 boeri vinovați, Ion Hatmanul și Ștefan Luca, cu acê pricină ce scrii in uric, și alții din arhirei sau din boeri n'au fost nime vinovați, nici amestecați la cele fapte ce scriu mai sus, niciunul din toată țara, atunce nu numai de moșii să hie păgubași, ce șe de viață să fie lipsiți. Deci Svinția Sa Mitropolitul și dumnialor boerii carii mai sus sint pomeniți n'au cutedzat a-i da vinovați numai pe dumnialor, ce au mărturisit cu dreptate innainte noastră, că toate pricinele ce li-au mărturisit Hatmanul Ion sint adevărate, numai, atunci l'acê vreme când au făcut uricul și mărturie Lupul Vor[nicul], nefiind dumnialui in țară și fiind dumnialui putincios Lupul Vor[nicul] la Neculai-Vodă, au năpăstuit și au făcut cum i-au fost voe lui, și părinții arhieriei, și boerii, fiind atunce in pripă inșpăimântați de greșeli ce făcusă, in grija morții, și au căutat numai să facă voe dumisali Vornicului Lupului, pe cum au poftit și, de li-au poroncit Neculai-Vodă, așe au făcut. Deci, Doornie Mea, ințelegând de la dumnialor, nu odată sau dă do[o] ori i-am întrebat și tot așe au mărturisit; și, văzind că răspund dumnialor tot așe că nu-s vinovați nici cu atăta, n'am lăsat și am luat dresese din mâna lui Iordachi sin Lupul Vor[nicul] și li-am dat in mâna

Svinții Sale părintelui chir Ghedeon Mitropolitul, să socotiască cu frica lui Dumnedzău și cum știi lucrurile dipe acé vreme Svinție Sa și boerii cari mai sus scie, și cui să de acele drese, acelui să le de, cu frica lui Dumnedzău, ori Hatmanului Ion, ori ficiorului Lupului. Deci părintele Ghedion așe au socotit cu toți boerii ce s'au numit mai sus că să cade să hie moșiile iar la mâna dumisale Hatmanului Ion și a Lucăi Vist[ernicului], că s'au fost luat cu mare strămbătate, și li-au dat de bună voce iarăși în mâna lui Ion Hatmanul, ca să-și stăpăniască moșiile. Deci Domnie Mē, dacă am adevărit într'acesta chip, pe cum să mărturisește mai sus Doornie Mea, împreună cu tot Svatul nostru, încă au socotit că, de i s'ari hi și cădzut v'o milă pecum arată c'au slujit fărăi dumnilui Lupul Vornicul, s'ari hi cădzut să-l miluiască din milă domniască, cum și alți răpoșați Doornii pe carii au făcut drepte slujbe i-au miluit din moșiile domnești, carii sint drepte a țărăi, iar nu din moșiile boerești, căci prē-săninata Portă; după înto[r]ceri Moscalilor, îndată spre tooți au arătat milă și i-au ertat pe toți de to[a]te greșelile lor ca să să înto[a]rcă la pământul lor să hii birnici precum au fost și înainte vreme. Deci Domnie Mea li-am dat și li-am întărit cu acest uric și de la Domnie Mē cu toată îndreptăciune să-și ție moșiile cu bună pace în veci de veci cu toot vinitul, iar, de ari mai avē Iordachi sin Lupul și alte dresă sau întărituri sau cărți turcești sau mărturii viclene peste aceste moșii, și și pe alte moșii a dumilor sale făcute de pe acele vreme și acmū la divan nu le-r hi arătat ori că[n]du s'ari ivi, să n'aibă a le ține în samă nimi.

(Concept.)

Academia Română, 27/LI.

21.

Io Mihai Racoviță Voevod bojiu milostiu gospodaru zemli moldavscoi, împreună cu Preaosfinția sa părintele Mitropolitul chir Ghedeon a țărăi Moldovii și cu tot a nostru sfat, boiari mari și mici, facem știre cu această carte a Domnii Mele, precum au venit Ion Neculce biv Hatman și cu Ștefan Luca biv Vel Vist[ernic], de'u jăluit pe dumnealui Iordache Lupul Costache, că-pi[ștanul] de Codru, precum dumnealui tămplându-să de'u fugit cu Muscalii, iar dum[nealui] Vornicul Lupul au aflat vreme atunci, fiind putincios, de ș'au făcut uric pe moșiile dumilor sale Hat[manului] Ion și a Lucăi Vist[ernicului], anume pe sat pe Boian și pe Bărboși, fără nicio dreptate, nefiind dumnealor față. Deci dumnealui Iordache sin Lupul scoase un uric de la Mărie Sa Neculai-Vodă, care scie precum au fost dumnealor acești 2 boiari sfetnici lui Dumitrașco-Vodă Cantimir și cu alți boiari, soție lor, care anume n'au vrut să-i pomenească în uric, de'u adus pe Țariul moschicesc cu oști asupra prē-seninatei Porți turcești și au luat

şi bani de la Muscali de' u făcut oaste, pe urmă s' au dus în Țara Moschicească, iar țara au cădzut la mare peire şi robie, şi, vazdind dumnilui di atâta robie, singur ş' au plecat capul de bună voe lui, de' u mârş la Vizirul, dzicând cătră Vizirul că el este dreptu, au întors mila Viziriului şi l- au pus pe dumnealui Caimacan, iar pe urmă, după ce au stătut Caimacan, fără zăbavă l- au făcut acel Vizir surgun la Varna împreună cu alți 2 boeri, de' u şedzut la închisoare câtăva vreme, din pricinile dumilor sale Ha[manului] Ion şi a Lucăi Vist[ernicului] precum mai sus pomeneste. Deci moşiile acelor 2 boiari s' au luat în sama gospod.

Deci satul Boian cu vecini a Hatmanului Ion şi giumătate de sat de Bărboşi cu toate cumpărăturile a Lucăi Vist[ernicului] au socotit Mărie Sa Neculai-Vodă împreună cu tot sfatul Mării Sale ş' au dat dumisale Vor[nicului] Lupului, pentru acel bine ce au arătat c' au făcut bine ţărâi şi pediapsă şi cheltuială ce au tras la Varna, ca să- i fie dumisale moşie în veci. Deci dum[nealui] Hat[manul] Ion şi Luca Vist[ernicul] dederă samă, după ce au înţales că s' au milostivit Poarta de au ertat pe toți greşiții, vrut- au îndată din Chiov să să întoarcă la mila Porții, să vie la pământul său; iar Dumitraşco-Vodă i- au părăt cătră Muscali să nu- i lasă să să întoarcă înapoi, că este ficiorul lui Şeremet ia Poartă şi ei, întorcându- să înapoi, or face mestecături şi n' a mai eşi ficiorul lui Şeremet de la Turci. Deci Muscalii îndată au credzut şi au pus pe Luca Vist[ernicul] supt pază în Chiov, iar pe Hat[manul] Ion l- au dus cu vartă piste Nipru, 40 mile, la un târgu anume Harcov, şi l- au ţinut acolo 2 ani supt pază; iar Luca Vist[ernicul], fiind la margine dincoace de Nipru în Chiov, fostu- i- au şi mai pe lesne din paza Muscalilor ş' au fugit numai cu trupul, iar alt ce- au avut tot au rămas acolo în Chiov. Şi, făcând ştire Mării Sale lui Neculai-Vodă c' au vinit la margine leşască, l- au ertat de' u vinit în pământul său. Şi, viindu în pământul său, multe mestecături şi năpăşti i- au aruncat dumnealui Vornicul Lupul asupra lui, de nu pute să- ş margă la casăle sale să să odihnească de mestecăturile dumi[sale] Vornicului Lupului, căci dumnealui Vornicul Lupul nu ţinea numai satul Bărboşii, ce şedé în casă în Cucuteni şi stăpânè toate moşiile. Deci din păduri cu mare cheltuială şi cu multe lacrimi şi ostentială au înştiinţat tot adevărul pe Mărie Sa Neculai-Vodă. Şi n- îlegând Mărie Sa cum că- i este mare năpaste asupra lui, au socotit că, de va face Divan cu Lupul, îi va vini mare urgie asupra lui, pentru năpaste ce au făcut şi multe fețe de boeri să vor ruşina şi poate şi la primejdie vor vini, ş' au dzis Neculai-Vodă Vor[nicului] Lupului să caute să- i dea moşiile lui înapoi, că nu le' u luat cu dreptate, să n' aştepte Divan că, fiind Divan, apoi a vini greu de dânsul. Deci Lupul, vazdind aşè, îndată au chemat pe Luca Vist[ernicul] la gazda lui şi s' au făcut că- i dă de bună

voe lui moșiile, și i-au dat moșiile. Iar Hatmanul Ion, tâmplându-să de era mai depărtat peste Nipru în Țara Căzăcească, nu pute să fugă nici cum, ce au stătut cu mare gălceavă și cu multă cheltuială și jalobă asupra lui Dumitrașco-Vodă cătră Țarul Moscului, pentru năcazul și robie ce trăgea acolo până s'au plinit 2 ani. Și, viindu cărți dela ficiorul lui Șeremet în Chiov, la tată-său Șeremet, cum că el au eșit de supt vartă, să slobo[aj]dă drumul, cum că au jăluit la Poartă, boeri și neguțitori care sint popriți, și așe au slobozit Șeremet pe Hat[manul] Ion și pe Iordache Vor[nicul] și pe alți Moldoveni mai de gios și neguțitori, cari au fost acolo la Chiov popriți. Deci, viind dum[nealui] Hat[manul] Ion aice din Țară Leșască, îndată și au agiuns la Mărie Sa Neculai-Vodă și Mărie Sa Neculai-Vodă au stătut de i-au isprăvit de la doi Pași fermanul ca să-și vie la pământul său, care ne-au arătat și carte Mării Sale lui Neculai-Vodă că toate greșelile di spre Poartă sint ertate, care și giupănesa dumisale, care cu poronca Mării Sale lui Neculai-Vodă o triimisesse în țară de'u ședzut un an în păduri, iar dumnealui Vor[nicul] Lupul de dzi de noapte sta piedică și făcē multe mestecături nedrepte în neguțătorii balgii și prin boeri de să punē și 'n protiva mili prē-săninatei Porți, pentru ca să tot facă zăbavă să mănănce moșiile fără de nicio triabă, gândindu-să că a peri în pământ strein și-i va rămānē moșiile lui. Și, așea îndelungându-să vreme, s'au dus Neculai-Vodă cu Domnie în Țara Munteniască și fermanurile ce le isprăvisă Mărie Sa Neculai-Vodă, și cu cheltuiala și a Hat[manului] Ion, s'au ascuns acele fermanuri, după ce s'au dus Neculai-Vodă în Țara Munteniască. Și, viind noi cu stăpānire din mila prē-seninatei Porți, inceput-am și noi ca să isprăvim alte fermanuri ca să-ș vie dumnealui la pământ, numai îndată n'au zăbovit multă vreme, s'au și făcut mare tulburare în pământul nostru, c'au vinit de la Poartă de'u luat pe Vor[nicul] Lupul de'u perit, și nu zăbavă au și eșit catane, pe urmă foamete și ciumă și n'am mai avut vreme ca să stām pentru triaba dumisale, să-i isprăvim. Iar acum, mai răsufându-ne Dumnedzāu de mānie Sfinții Sale, dat-am știre prē-seninatei Porți, ne'u poroncit noao Poarta și Mării Sale Abdi-Pașa, care este acmū sarascher în Hotin, de i-au făcut buiuriultiu ca să fie ertat de toate greșelile sale, să vie în pământul său să-și stăpānească moși[i]le sale. precum li-au stăpānit și mai innainte, să fie plecat prē-seninatei Porți și noao. Care, acmū la vleat 7228, au vinit la pământul său, trăgānd 9 ani greutate în streinătate. Jăluitu-s'au de mare strāmbătate și năpaste ce-au avut dela Vor[nicul] Lupul și după Vor[nicul] Lupul dela giupăneasa dumisale și a fiu-său, lui Iordache Vel Căpi[ta]n de Codru. Deci dumnealui Iordache căp[ita]nului au scos acest uric care mai sus să pomenește și mărturie a dumilor sale boerilor pe acest uric făcută.

Deci dumnealui Ion Hat[manul] și cu Luca Vist[ernicul] așe

dederă samă că nu sint ei harnici, sau stăpânul lor Dumitrașco-Vodă, să ridice puterea Împărăției Moscului să vie asupra Porții Turcești; că puterile împărătești nu cu mică sumă și când să rădică unul asupra altuș sau cu mici pricini, — ce, tãmplãndu-sã de-au fugit Craiul Șfedzesc la Tighina și cu Voevoda Chiovșchii, din voe lui Dumnedzãu s'au fãcut amestecãturi între monarhi și s'au strãcat pace ce au avut Turcii cu Muscalii mai înainte cu vr'o 2—3 sãptãmãni ce au vinit Dumitrașco-Vodã în Scaun. Ce aceasta Vor[nicul] Lupul cu mare nãpaste au grãit cã nu numai Țara Moldovii, cã și alte țãri de prin pregiur știu. Așijdere c'ar hi fost sfetnici ai [lui] Dumitrașco-Vodã de s'au inchinat la Mosc, dumnealor dederã samã, cu frica lui Dumnedzãu, cum cã ei nu l-au sfãtuit, nici l-au îndemnat sã sã inchine, numai slugi au fost, n'au putut țaina lui, dupã ce au vãdzut-o, sã o vãdiascã, nici Dumitrașco-Vodã nu arãta așea cã va face grabã, nici au știut numai iei, ce au știut toatã boiarime și au fost bucuroși Muscalilor și greșiți Porții. Și, mergãnd Luca Vist[ernicul] cu cãrți la împãratul Moscului, au gãsit acolo pe alții mai înainte trimiși soli de boeri, fãrã știrea lui Dumitrașco-Vodã, anume...¹

S'au adus un vray de cãrți a boerilor ce au fost triimis la Împãratul Moscului: a Sfinții Sale pãrintelui Mitropolitului, chir Ghedeoan, și a lui Antohi Hațman, și a lui Savin Banul ș'altor mulți, scriind cu feliuri de feliuri de îmbunãturi deșerte, dzicãnd cã sint 10.000 oaste gata fãrã niciun ban sã slujascã și 500 ficeori de boeri cu cai cerchezești și turcești, cu rafturi, cu sãidace ferecate, îndzãoști și n'brãcaști cu haine de cinste. Și acmũ înainte dintr'aceli 500 au vinit 50 la Banul în Țara Leșascã și poștește țara cum mai în grabã sã triimitã Împãrãții Moscului vr'o 10.000-15.000 de Muscali, sã loveascã Eșii, sã prindã pe Domn, sã triacã sã strice podul la Obluciță, sã ferme Bugiacul. Și cu acești 50 ficiori de boeri și cu aceste cãrți ce scrie au fost dumnealui Lazul Sulger, ficiorul Enoe, Pahule, Moțoc, Calmășul, și alții mai de gios. Care mãrturisind dumnealui Ion Hat[manul] și Luca Vist[ernicul] înainte Divanului, n'au putut tãgãdui pãrintele Mitropolitul înainte Divanului nostru. Și încã mai înainte în postul Crãciunului, pãnã nu sã incepu a sã porni pochiazurile și oștile și niciunul de aceste ce scriu mai sus încã nu începusã a sã face, au triimãs Împãratul Moscului de'u luat pe Ilie Abãza și pe Ion Merescul din Chiov de i-au dus la Stãlii cu poștãi și i-au întrebãtu-i cum esti de la Nistru de departe pãnã la Iași și de la Iași pãnã în Țara Munteniascã și pãnã în Dunãre și de la Dunãre la Țarigrad, și afla-s'a pãine și oaste multã în Țara Moldovii au ba, și cum știu pe Domnul și pe boeri: ține-or cu dãnsul au ba? Care di pe atunce era socotiala lui sã vie în Moldova. Așijdere ce dzice cã au luat bani de la Muscali sã facã oaste, ce, dupã ce au vinit Muscali în Iași, au dat

¹ Rupt.

Muscalii ¹ Domnului, iar nu lor, și Domnul au dat tuturor: unii au luat să slujască, unii au luat să cumpere pâine, alții au luat să cumpere vite. Și nu numai Moldovenilor au dat Muscalii bani la aceia vreme, ce și Leșilor și Muntenilor și Sirbilor. Și dumnealui Lupul Vor[nicul] încă să făcē bun, nu era așē, că și dumnealui au luat bani de la Dumitrașco-Vodă să cumpere zaharea ² și slugile lui au prădat Bugiacul și herghelii și turmele mușaipului mai înainte pân nu au mārș, căci ei la casa lor li-au luat și li-au ascuns pe Racova și au triimis limbă Tătar (sic) la Înparatul Moscului și au scris că are câteva mii de oaste gata și va eși la Fălci înainte. Când au început a trece Viziriul Dunărea în ceastă parte, îndată au răpedzit la Înparatul Moscului de i-au dat știre cum că Vizirul trece Dunărea în ceastă parte. Dacă au fost dumnealui drept Porți, pentru căci au dat știre Muscalilor că trec Turcii Dunărea? Poate ar hi fost și mai rău de Muscali de cum s'au tāmplat, de n'ar hi dat dumnealui știre. Așjderea și dumnealui Spătarul Costantin încă au luat bani de la Muscali 3000 ruble, să cumpere vite, și încă dumnealui mai cu dreptate au slujit Muscalilor decât alții, că alții căji bani au luat tot i-au māncat, iar dumnealui dintr'acești 3.000 ruble, 2.000 li-au triimis înapoi, tocma la Nistru au agiuns banii pe Muscali, iar o mie au scris c'au fost cumpărat vite și la bătae l[e]-au luat. Tătari. Și dumnealui Vor[nicul] Lupul acole era față: pentru ce au lāsat de'u triimis banii înapoi, dacă au fost drept? Căci nu i-au dat Viziriului?

Așjdere scrie ispisocul că dumnealui, văzind atāta robie, ș'au plecat capul de s'au dus la Viziriul și s'au aședzat toate lucrurile și au scos mulți robi ș'au potolit toată mānie stāpāniască. Pentru acesta lucru dumnealui Ion Hat[manul] și Luca Vist[ernicul] așa dederā samā, că nu iaste cum au dat samā, c'au mārș de bună voe sa, ce au vinit Capigibașe Viziriului de l-au luat și l-au dus la Viziriul, fără voe dumisale și l-au mustrat, după obiceiul stāpānesc, și el, hiind singur, s'au māntuit și s'au apārat de'u grāit cum este fără voe lui și cum au fost învățat că, nu numai la aceia vreme, vădzind greu, au nāpāstuit pe dānșii, ce și mai denainte vreme la câte schimbări de Domn i s'au tāmplat, de'u fost pānā trāē dumnealui, la toate cu gālcevi și cu nāpāști asupra Domnilor și cu apucături, cu stāngeri de case bozrești, la o vreme pe unii, la altā vreme pe alții, și el tot făcāndu-sā bun, și, acmū, la această furtună, iarăș acela obicei au ținut ca să inghitā moșiile lor. Deci prea-luminatul Vizir Mehmet Baltagiul în grabā, văzānd mare pustiire și spaimā țārāi, că fac toți în toate țārile, pe o parte s'au milostivit

¹ Urmează șters: nu numai lor, ce a toată țară.

² Urmează șters: S'au triimis limbi Tătarii la înparatul Moscului ș'au scris că are câteva mii de oaste.

după obiceiul stăpânesc, pe altă parte au socotit să să înblândzască ca să nu să facă și mai mare turburare și toate cu mila sa greșelile țărâi le-au ertat și l-au pus pe dumnealui Caimacan, și i-au dat poroncă pe toți să-i înblândzască și să le de știre să vie cineși la pământul lor. Iar dumnealui, după ce au mârș în Iași, și au trecut 4-5 dzile, nici au socotit că esti focul aproape, Mărie Sa Viziriul neeșit încă din pământul nostru, ce au și uitat toate învățăturile Mării Sale Viziriului, fiind[u-i] deprindere mai denainte vreme cu lăcomie, ș'au și triimis în toate părțile, pe la casăle boerilor fugiți armași a jăcui, a bate prisăcile și a 'ngrozi oamenii ce rămăsesă pe la casăle lor, și alte bucate ce găsiē, lua tot, și pe la bejenii, a spăimă și a lua de tot carul câte 2 lei, câte 3 lei, și în Iași mare groază, pe neguțători și pe slujitori și pe căpitani, de le lua pungi de bani. Și dintr'acea somă multă ce strângē au triimis 11 pungi de bani și Viziriului ca să-și facă el obraz. Iar huitile și tipetile și lacrămile săracilor au agiuns pân în ceriu și n'au putut să rebdi Dumnedzău îndelungu. Tămplându-să și Bichir-Aga, omul Viziriului, în Eși și vădzând atăta țăpăt în oameni și 20 cai cu șeli gata legați și 'nțălăgând că au scris cărți după Inpăratul Moscului cu înbunături, au dat știre Viziriului și Viziriul îndată au triimis de l-au luat și l-au făcut surgun la Varna, care acē surgunie a lui o pot pricepe toți și o cunosc c'au vinit din nesocotiala și lăcomie lui. Și, ședzind cătăva vreme acolo la închisoare, dzici lordachi sin Lupul c'au dat tată-său niște moșii Hanului de'u eșit de la acē închisoare, și au și cheltuit cătva tată-său la acē închisoare. Deci dum[nealui] Hat[manul] Ion și cu Luca Vist[ernicul] așē răspunseră că mai mult au stătut Brâncovanul de l-au scos. Și, eșind d'inchisoare alți doi boeri, Antohi și Macsut, n'au mai înblat cu alte meștersuguri și au mârș drept la Mărie Sa Neculai-Vodă, iar dumnealui Vor[nicul] Lupul s'au dus în Țara Munteniască la Brâncovanul ș'au început cu alte meștersuguri să facă la Poartă înpotriva lui Neculai-Vodă și pe altă parte dând ponturi lui Neculai-Vodă și cerând moșiile lui Ion Hat[manului] și a Lucăi Vist[ernicului] și 11 pungi de bani, ce li-au luat di pi la unii alții, cari mai sus s'au pomenit, dzicând că li-au luat cu datorie și îi le'u dat.

Deci Neculai-Vodă, hiind turburat la o vreme ca aceia, i-au adevērit și, viind din Țara Munteniască aice în țară la Mărie Sa Neculai-Vodă, în grabă au apucat ș'au făcut ispisoc pe moșiile acelor 2 boeri ce scriu mai sus. Deci Sfinție Sa Mitropolitul și episcopii și toți boerii, fiind atunce toți greșiți în grabă în grija morții, fiind Poarta tulburată, toți s'au apărat și s'au lepădat că nu-s vinovați, fără căt unul, dumnealui Neculai Costân Vel Logofăt, 3 dzile s'au apărat și n'au vrut să iscălească în mărturie, și pe urmă Neculai-Vodă au triimis o slugă a Mării Sale cu scărbă de'u iscălit mărturie, și așē cu aceasta

au stăpănit acești moșii și cele 11 pungi de bani, ce li-au adevărit Neculai-Vodă i li-au dat, care acele 11 pungi de bani nu le dedese dumnealui de la casa dumisale, ce li-au luat de pe la alții, care mai sus să pomenește, și al doile rând cu năpaste li-au luat de la țară. Și nu țin Tătarii numai acele moșii a lui, ce țin a mulți din Prut până în Nistru. Și, răspundzind aceste răspunsuri, dumnealui Ion Hat[manul] au strigat cu glas mare înaintea noastră și a tot Sfatul nostru, cu blăstăm au grăit, de-l va lua Sfinție Sa părintele Mitropolitul și cu toți boerii Sfatului nostru asupra sufletelor lor, precum este numai el singur vinovat și iaste adevărat făcut ispisocul Vor[nicului] Lupului numai pe dânsul și alții nici au fost bucuroși, nici au fost amestecați, nici sint vinovați, atunce nu numai de Boian să fie el păgubaș, ce și de viață să fie pierdut, de viu în foc să să dă. Deci Sfinție Sa părintele Mitropolitul și cu toți boerii Sfatului îndată cu glas mare au strigat ș'au mărturisit înaintea noastră cum toți au fost vinovați și amestecați și bucuroși Muscalilor și greșiți prè-luminatei Porții, niciunul nu s'au cuțedzat să-l fa cu sufletile sale că el au sfătuit sau au îndemnat să să închine. Numai, atunce când au făcut Lupul Vor[nicu] acel ispisoc, fiind în grabă și în mare turburare Poarta, și Mărie Sa Neculai-Vodă Domnu strein, nu pemintian, au cătat să facă voia după poftă dumisale Vornicului Lupului, dar nici Lupul Vor[nicul] n'au fost mai credincios Porții, ce, tot într'un chip greșiți, cu toții Porții, n'au avut la acé închisoare nicio pagubă, că i s'au plătit îndoit. Deci eu, vădzind că nu numai odată sau de doo [o]ri au luat asupra sufletelor lor boerii că-i mare năpaste Hat[manului] Ion, nici cu atăta n'am lăsat, vădzind că scrie ispisocul și cu blăstăm ca să nu să mai strice, și, fiindu lordachi Lupul Costachi și ginere, fiind o nepoată de frate, am socotit și la nimic nu m'am uitat, fără cât la mare dreptate, am luat acele dresă ce mi li-au arătat făcute de Neculai-Vodă și li-am dat în mâna Mitropolitului, chir Ghedeoan. Am dzis Sfinții Sale și dumilor sale boerilor și li-am dat voe cu giurământ de spre parte mē, fără de leac de bănat, cum știu iei cu sufletile lor, așe să facă: ori să dă uricile în mâna Hat[manului] Ion, să-și ție Boianul ori, de să cade, să le dea în mâna lui lordachi sin Lupul și Hat[manul] Ion să-și ia plata vieții, după cum s'au apucat înaintea Divanului. Și niciunul n'au putut să dzică ceva împotriva Hat[manului] Ion, să-l scoată numai pe dânsul vinovat, ce s'au arătat toți că sint vinovați, precum mai sus să pomenești. Ce singur părintele Mitropolitul, de bună voe lui, au dat uricile în mânele Hat[manului] Ion ca să-și ție moșiile: precum au ținut-o moșii și strămoșii lui, așe și el și ficiorii ficiorilor lui. Deci noi, vădzind așe, i-am dat uric să-i fie de moșie și de credință precum mai sus să pomenește. Așijdire mai răspunsă lordachi cum că un Domnu au dat și volnic au fost să dă și să ia;

pentru aceasta eu am fost de trii ori Domnu din vrere lui Dumnezeu, și pemintian, și n'am apucat nici eu mai dinnainte de răpooșați Domni ca să ia Domnul moșile altor boeri sau proști, să le de altora fără de vină, fără cât din hotarale târgurilor sau dintr'a lor moșii ce-s de pe niam, acele au fost volnici Domnii să le dăruiască cum [!]i-au fost voe, iar acest obicei pără acmă n'au mai fost, nici eu nu primăsc să hie. Mai dzise dumneaful Iordachi [că] și moarte tătâne-său dintr'aceste pricini i-au vinit di-au perit la Poartă. Care la acest lucru s'au tãmplat nu numai dumisale perire, ce și Domnului muntenesc și a cățiva boeri muntenești și sirbești. Și, Sfinție Sa părintele Mitropolitul chir Ghedeon mărturisii înaintea Divanului nostru că, când au vrut să porceagă Mărie Sa Neculai-Vodă în Țara Munteniască cu Domnie, ș'au făcut molitvă de drum, după obicei, și s'au ispo-vedit, și cu mare ciudă s'au jăluit Neculai-Vodă cătră Mitropolitul pe Lupul Vor[nicul], dzicând: „Părinte, mare cinste și mult „bine i-am făcu! Lupului, iar el în loc de mulțămită, după cum „îi învățat, multă supărare, ocară îmi face, pentru care să știi „Sfinție Ta că mă voi nevoi scurte să-i fie dzilile lui și de la „mine să-i fie piire”! Și au mărturisit înaintea a tot Sfatul nostru, și s'au tãmplat și frate-meu Dumitrașco Hat[manul], socrul lui Iordachi și vãru-său Costantin Vel Spãt[ar], di au audzit la toate aceste ce mai sus scriem, cari nici ei, hiind mai aproape rude, n'au putut să răspundă nici cum (— cu un) fel de răspuns înaintea Hat[manului] Ion. Pentru ceasta, de s'ar tãmpla după urma vieții noastre pe cine ar milui Dumnezeu cu stăpânire în locul nostru și ar scote niscareva întărituri domnești sau boerești, sau turcești, făcute cu meșterșuguri și ar scorni niscareva gâlcevi pe moșile Hat[manului] Ion sau a Lucăi Vist[ernicului], să nu fie de credință.

(Copie sau concept.)

Publ. și în *Arhiva din Iași* IV, pp. 339-350.

Academia Română, 88/CXX.

22.

1723, Maiu 20.

Adică eu, Marie Stolniceasa lui Ursachi, ce au fost Stolnic Mare, fac știre cu această scrisoare a mē la mână dumisale cumnatului Ion Neculce biv Hatman, pentr'o socotală ce-am avut cu dumnealui dintr'un zapis de 600 lei, a părintelui dumisali, Neculcii Vist[ernicul] ce au fost dator lui Ursachi Visternicul de multă vreme socru-meu. Iar după morte soțu-meu, înaintea ce au venit Moscalii, m'am aședzat cu dumnealui să de trii sute lei și să-i dau zapisul, fiind veche datorie: neștiind dum[nealui] acē datorie, cu adevărat este plătită au ba, pe atăta ne-am așe-

dzat, pe aceste 300 lei ce scrim mai sus. Deci dintr'aceste 300 lei, cu ce m'eu dat și cu ce-am luat, oi și bani, au rămas o sută lei la gălceavă, care bani i-au fost dat dumnealui Mataragiului pentru mene. Și, lipsind dumnealui din țară pe urmă, Mataragiul nu me'u ținut în samă, și, având noi multe pări și gălceavă, pentr'acești bani, ne-au fost orânduit Mărie Sa Vodă la dumnealui Vornicul Donici să ne è sama. Și, alegând giudecata să giur eu pentru acē sută lei, cum au luat Mataragiul de al doile rând de la mene și să me-o plătească dumnealui. Deci, stând și alți frați între noi, ne-am socotit și ne-am învoit de ne-am aședzat ca să nu mai giur nici eu și să-mi dē și dumnealui mie treidzăci lei pentru toate aceste socoteli și gălcevi ce am avut între noi. Deci de acmū înaintea nici dumnealui să nu mai aibă a dzice că mai are ceva rămășiță la mene, nici eu la dumnealui. Și această tocmală și aședzare s'au făcut înaintea acestor boeri care au stătut între noi de ne-am aședzat, care mai gios s'au și iscălit. Și acești 30 lei mi e-au dat dumnealui, iar pentru dzece stoguri de fân ce am fost vându[t] eu dumisali, oamenii[i] dumisali au fost mănecat mai mult, 11 stoguri de aiure, iar dumnealui au dzis că au mănecat numai acele dzece stoguri, de unde i-au arătat omul meu lui Ion de Boian și lui Strătulat vătămān. Deci și pentru această au ales giudecata să giure Strătulat vătāmān cum n-au mănecat mai mult de acele dzece stoguri și să le dau pace, iar, negiurând, să-m plătească cele asupra stoguri Strătulat vătāmān cu Ioniasa de Boian, că așa au ales giudecata, căci au avut și ei boi: Și pentru credință m'am iscălit și eu, să să știe.

L[ea]t 7231, Mai 20.

- (Isc:) Marie Ursachiocae.
 „ Vasile Ursachi.
 „ Ștefan Luca.
 „ Constantin Pilat Vel Șătrar iscal.
 „ Gheorghii Post[elnicul] iscal.
 „ Adam Luca Sul[gerul] am scris cu dzisa Stolnicesii.

Academia Română, 94/CXX.

23.

1724, Ianuarie 25.

† Io Mihai Răcovița Voevod, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscui, scriem Domnia Mē la boeriul nostru Gligorie Cucoranul Vornecul de poartă și la sluga noastră Vasăle Ursariul, vă facem știre că aice la Domnie Mē s'au jeliut boeriul nostru Ion Neculce biv Hatman, dzăcând dumnalui cum, având aice în târgu în Eși un loc de casă pe ulița . . . ¹, care loc de casă ii este

¹ Loc nescris in original.

de la strămoșu-său, Gavrilaş Logofătul, și acum ș'au făcut unii și alții casă pen pregiurul locului dumisale Hatmanului, și ș'au făcut ogrădză ș'au strămutat locul dumisale, — deci iată că vă scriem, viindu-vă carte Domniei Mele, să vă sculați și să mergeți acolo la acel loc al dumisale Hatmanului și să strângeți oameni buni mahalagii și alți oameni bătrâni de pen pregiur și să căutați să luați samă foarte cu dreptate, precum a mărturisă acei oameni cu sufletele lor și or arăta ei și pe unde s'ar afla locul dumisale Hatmanului. Și, de veți afla cum că ș'ar hi făcut nescareva oameni ogrădză pe locul dumisale, să căutați să le tăeți gardurile și să-i alegeți locul dumisale Hatmanului despre alții piatră pen pregiurul locului și să faceți și o mărturie, precum veți afla mai drept și să o dați la mâna dumisale Hatmanului, ca să știe pe cât loc va fi având dumnalui, ca să nu mai fie gâlceava. Aceasta scriem.

U Ias, l[eat] 7232, Ghen[arie] 25.

Vel Logofăt vă Divan uci.

(Pecete aplicată în tuș roșu cu legenda:
Io Mihail Racoviță Voevod bojiu milostiu
gospodar ze[mli] moldavski.)

Academia Română, 97/CXX.

24.

1724, Martie 21.

Adică eu Iordachi Cantacuzino biv Vel Med[elnicer] dat-am zapisul mieu la mâna dumisale vărului Ion Neculce biv Hatman precum să știe că ne'm învoit noi în de noi ș'arn făcut schimbătură cu niște copii de țigan, mi-au dat dumnealui mie pe un copil de țigan, anume Vasilie, ficiorul Dingăi, nepotul lui Irișcă, și eu am dat dumisale alt țigan, anume Lupul din Doroftei, nepot lui [I]van, cum arată și scrisoare dumisale, ce-au dat la mâna mea, pe schimbătură ce am făcut. Deci această schimbătură ce am făcut să rămâi stătătoare între noi, nici să mai fiu volnic a întoarce. Și pentru credință am iscălit ș'au iscălit și alți boeri ce s'au întâmplat.

L[eat] 7232, Martie 21.

(Is:) Iordache Canta[cuzino] biv [Vel] Med[elnicer].

„ Ilie Catargiul Vel Logofăt martur.

„ Dimitrașco Racoviță Hat[man].

„ Iorgachi Cantac[uzino] Vel Vist[ernic].

„ Sandul Crupeschi biv Med[elnicer].

Și eu Vasilie Diacu am scris.

Academia Română, 99/CXX.

25.

1726, Iunie 7.

Adecă eu Ion Neculcea biv Hatman făcut-am zăpisul meu la mâna dumisale Ștefan Gane părcălab precum să să știe că, cumpărându eu niște casă cu loc, cu pivniță de chiatră, aicea în târgu în Iași, pe ulița Hagioia, lângă casăle Stredzescului, de la Lupul ficeorul lui Pilat, ginerile lui Vasili Sălceanul, care casă și loc i-au fost zestre de la Vasili Sălceanul, pe urmă socotindu-mă eu că nu-s de treaba mea, nedându-mi mâna ca să ședzu într'acela loc, m'am tocmnit cu Ștefan Gane părc[ă]lab și li-am vândut drept patrudzăci de lei, bani buni; măcar că eu le luasăm în treidzăci de lei, dară, luându bani cu camătă și neputând da banii la dzi, s'au suit baș piste baș și pe urmă s'au tãmplat și mi-au trimis negușitoriu și om g[ospo]ld de am dat și ciobote și s'au suit la patrudzăci de lei. Deci, luându-mi eu bani toți deplin patrudzăci de lei, i-am dat aceste casă, ca să-i hie dumisali drepte ocini și moșii în veci, și i-am dat și zăpisăle cele vechi. Și la tocmala noastră și alți boeri cari mai gios s'au iscălit. Și pentru credință am iscălit. U las, l[e]a[]t 7234, l[un]i[e] 7.

(Isc:) Ion Neculce biv Hatman iscal.

,, Adam Luca Sul[ger].

,, Sandul Crupenschi, biv Medelnicer.

,, Nicolai biv Vel Sulger m'am tãmplat.

,, Ștefan Tăbârță iscal.

,, Toader Vârnav.

,, Toader Stredzăscul.

Academia Română, 137, CXI.

26.

1728, Iunie 20.

Insămnare pentru nedreptate ce am avut de cătră frate-mieu Ion Hatmanul și de cătră cumnatu-mieu Ștefan Luca Logofătul pentru moștenire frățască ci ni-au rămas de la răposății părinții noștri, cum arată în gios anume. Iunie 20, let 7236.

Căsătorindu-să și frati-mieu Ion Hatmanul și soru-mē Marie până au fost maica noastră cu zile, cu toată cheltuiala casăi, după cum s'au căzut, încă la soră-mē Marie au vândut maică-mē mult mărgărintariu și un lanțu iar de mărgărintariu pentru cnețtuiala nunții, făcând nunta cu mari cheltueli și cu zăstre și dintr'ale casăi și din dobitoace de tot felilu, și, rămăind eu mai mică în casă maică-mē, n'au vrut frati-meu Hatmanul și cumnatu-mieu Ștefan Logofătul să fi așteptat până când m'ar fi căsătorit maică-mē și cu dumnealor dinpreună, iar cu cheltuiala și cu chivernisala din casă, precum și pre dumnealor,

și apoi să fi împărțit satile și altile ce ni-ar fi mai rămas părințești, ce frati-mieu Hatmanul și cu cumnatu-mieu Ștefan Luca Logofătul fără de știre maicăi noastre, fiind eu cu maică-mă la Prigoreni, iar dumnealor în Eși, precum au vrut; și ce li-au plăcut au luat dumnealor, iar ce au fost mai proaste, adică giu-mătăși de sat și celi ce au fost mai fără de venit, mi le-au aruncat în parte mă, nefiind eu de vârstă. Și, dacă au aflat maică-mă pentru împărțala satilor ce-au făcut dumnealor, mare ceartă au avut cu dumnealor, zicându-le căci n'au îngăduit până mă voi face eu mare, să fi vândut din moșii și dintr'altile ce ar fi mai fost, să mă fi căsătorit și pe mine cu zăstre și cu cheltueli, precum au cheltuit și cu dumnealor, și apoi ce ar fi rămas să fi împărțit pe fraji, după cum iaste și cu dreptate. Și nici răposatul lordache Rosăt Vornicul n'au fost vrându să iscăliască foi-le care le făcuse frati-mieu și cu cumnatul meu de împărțala satelor, zicând că nu iaste cu cale, nefiind eu de vârstă și nefiind de față. Iar dumnealor au răspunsu că au lăsat satu cu vecini, anume Grozuini (sic), sat întregu, să fie a maică-mă afară de părțile frățești, și, după moarte maică-mă, mi-l vor da iar mie. Și singură dumneaei răposata maică-mă mi l-au lăsat mie la moarte, precum știe prè bine frati-meu, Ion Hatmanul, și nu va pute țâgădui, nici carte de blăstăm nu va pute priimi de la Svinție Sa părintele patriarhul că nu iaste așa, și acum iar frati-mieu Hatmanul au pus mâna pi iale de le stăpânește. Și au rămas mamii parte dumisale un lanț de aur ca de taleri 500 și un inel cu zmarandu prè mare, cât, de mare ci era, îi zicè că iaste ochiu de bou, și au rămas cu 100 de stupi, și oi și rămători și tot dumnealor au luat, iar mie nici rămători nici din oi nu mi-au dat nimică, precum au dat suroră-mă Mariei, și acum mă scot și datoare: zic că au cheltuit la nunta mă. Fiind și o părechî de brățeli de aur prè mari, dintr'o brățari au făcut suroră-mea Mariei o păreche de brațeli, iar dintr'o brățare au rămas să-mi facă frati-mieu mie iar o păreche de brățeli, precum au făcut și suroră-mi Mariei, și au rămas acè brățară la dumnealui, și mie nu mi-au dat pentru dânsa nemică, nici mi-au făcut brețali, precum au făcut suroră-mă Mariei.

După împărțala sculelor și a altora ce au fost rămas de la părinți, între alte scule ce mi-au dat, precum au vrut dumnealor, mi-au dat și un ineluș mai bunigor cu zâmfir galbăn, iar bade frati-mieu la nunta dumnealui mi l-au luat din deget și mi-au dat altul inel mai prostu cu zâmfir albastru, zicând că, după nuntă, mi-l va da iarăș, și până acum nu mi l-au dat, ci au rămas iar la dumnealui.

Sanda a răposatului Doni Vis[ternicului].

Morile din Slobozie de la Muntenii din gios de Târgul Frumos, însă doao roate și locul casălor din Eși, unde ș'au făcut

cumnatu-mieu casă, sânt ale tătâni-mieu și stăpânește cumnatu-mieu Ștefan și moara aceia și locul casălor și mie parte nu mi-au făcut dintr'însăle. Și au mai fost niște scrisori ale tătâni-mieu de niște livezi de la Socola și de la Roman și dintr'alte părți, și toate scrisorile acei, cu săculețe cu tot, mi li-au luat cumnatu-mieu Ștefan și le stăpânește toate, nefăcându-mi nicio parte. Și au fost câteva cărți grecești ale tătâni-mieu, fiind tată-mieu om spudéos, precum îl știe toți, și li-au dat la Safta Căpșoai de li-au dat la soru-mê Marie. Și, când am trimis să mi le dê, n'au vrut cumnatu-mieu, zicând că li-au dat nu știu cui! Și n'au avut nicio triabă cu dânsăle. Și un covor di cele mari de Țarigrad de pat și un inel de aur cu pecete săpată de matostat, mi le-au luat iar cumnatu-mieu. Și am dat la cumnată-mê o cămeșă femeiască de 6 bucăți de sârmă să o dê la cusătoare în Eș, și după moarte suroră-mê, mi-au luat-o cumnată-mieu Ștefan. Și o oglindă mare mi-au luat iar cumnatu-mieu Ștefan.

(Pe verso o notiță mai nouă:) Când au fost Ion Neculce Hatman, Ștefan Luca era Vist[ernic], iar nu Logofăt, și sora lui Ion Neculce nu s'au putut a nu ști ce boerie avê cumnatul său. Aceasta întâi dă pricina hârtie aceasta a Sandii chiar.

Academia Rdmână, 105/CXX.

27.

1728, Dechemvrie 28.

Inpărțala moșilor și a țiganilor ce avem de pe maică noastră Mariia Visterniceasa, fata lui Enache Gramaticul, nepoata lui Iordache Catacozono Visternicul cel bătrân, [lea]t 7237, Dechemvrie] 28.

Parte lui Mihălachi Luca.

Cernauca la Cernăuți.

Bărbăteștii la Roman.

4 fâlcii de vie la Cotnari ot Nicorești, păragină.

Țiganii.

Iftimie Stele ficeor lui Nistor.

Mariia fata Surdului.

Toader copil a lui Ioan Zorilă.

Parte Tomii Lucăi.

Cucutenii la Roman.

Siminicienii tij la Roman, cu viile ce sint lângă casa.

Țigani.

Vasile Gane ficior lui Nistor.

Ion Dandoro, nepot de ficior lui Dandoro celui bătrân.

Doi copii a lui Ion Zorilă, anume Eftimie și Ștefan.

Parte Ilincăi.

Vasileul pol la Cernăuți la Nistru.

(Codrenii pol la Dorohoiu.

7 pogoane de vie la Odobești paragină.

Țigani.

Toader Hurjuu ficior lui Nistor.

Mariia Ciurla, tij fata lui Nistor.

Acești Țigani i-am împărțit fiind față, iar, mai găsindu-să și alții ce sint duși, de nu să știu, să să împartă și aceia frățește. Iar surorii noastre Saffii nu i-am făcut parte nici de moșii, nici de țigani, că i-au dat nene încă până au trăit și moșii și Țigani și ș'au luat parte; mai pe urmă i-am dat și noi o fată de țigan, a Ilienei țigancei, fetii lui Savin.

((Isc:) Mihălachi Luca.

„ Toma Luca.

„ Ion Neculce biv Hatman, martor, iscal.

„ Toader Luca, Sulger.

Această parte este numai de pe maica lor, iar de pe tatullor nu s'au pus nici moșii, nici Țigani, căci sint multe datorii.

Academia Română, 41/XIII.

28.

1731, Dechemvre 27.

† Se ubo mi Antonie arhiepiscop Mitropolit Moldaviei, i Daniil episcop Romanschii, i Misail episcop Radovschii, i Ghe-deon episcop Hușchii, i Costantin Costachi Vel Logofăt, i Costantin Ruset Vel Vornic, i Sandul Sturză Hatman, i Andronachii Vel Post[elnic], i Costachii Razul Vel Spătar, i Toader Păladi Vel Ban, i Iordachi Ruset Vel Pah[arnic], i Andrieș Ruset Vel Vist[ernic], i Arăstarho Vel Comis, i Ion Sturză treti Logofăt, i Toader Stârcea, Gavril Palade Vornic glotnii facem știre cu această scrisoare a noastră precum au vinit înaintea noastră fratile nostru, dum[nea]lui Ion Neculce, Vel Vornic de Țara-de-sus, și ni-au arătat un izvod de la maica dumisale Catrina, giupâneasa Neculcii ce au fost Visternic, fața Alexandrii, giupâneșii lui Iordachi Cantacuzino, ce au fost Spătar Mare, cel mai vechi din Cantacuzinești, carele au fost frate cu Toma ce au fost Vornic Mare,

care această Alexandra Spătăroae au fost fată lui Gavrilaş Mătieșescul ce au fost Logofăt Mare,—făcut denainte lui Todorașco ce au fost Visternic Mare, carele au fost hiiastru Alexandrii Spătăroae, și denainte lui Velișco Vel Comis, cu iscăliturile acelor boeri de mai sus scriși și cu pecete Alexandrii Spătăroae, scriind anume de toate moșiiile câte au dat în zestre fiicii sale Catrinii, giupănesii Neculcii Vist[ernicul], maica dumisale lui Ion Neculce Vor[nicul], osăbit de ce au dat altor ficeori ai săi, anume Toderașco ce au fost Vist[ernic] Mare, carele mai sus s'au pomenit, ce este iscălit în izvod, carele nu i-au fost ficeor Alexandrii, ce i-au fost hiiastru; așjdere și Saftii giupănesii lui Lupașco ce au fost Spătar Mare, și Marii giupănesii lui Ursasachi cel bătrân ce au fost Visternic Mare, și lui Iordachiu Cantacuzino ce au fost Stolnic Mare, carii acești toți au fost frați buni Catrinii Visternicesă, numai Toderașco Vis[ternicul], care mai sus s'au scris, n'au fost făcut cu Alexandra, fata lui Găvrilaș Logofătul, ce au fost făcut cu altă giupăneasă a lui Iordachi Cantacuzino Spăt[arul], care au avut-o dintăi, fata lui Bucioc Vornicul. Și au fost toți ficeori lui Iordachi Cantacuzino cel bătrân. Și scrie că s'au vinit în parte fiicii sale Catrinii satul Boianul și Cernauca cea bătrână și Pohărlăuții și Vasilăuții și Pilpce și a patra parte de Lehăceni și Chisileul și giumătate de sat de Valeva și giumătate de sat de Vasileu, și giumătate de sat de Cucieur, care aceste ocini sânt toate în ținutul Cernăuților; așjdere Grozinții, Broscăuții, Drescăuții, Halice, — aceste sânt în ținutul Hotinului; așjdere Podragă, Lozenii și giumătate de sat de Cudreni și a patra parte de Giurgești, care aceste sânt în ținutul Dorohoiului; așjdere Gheuceștii și Țipliceștii și Nistoreștii și Nicoreștii, care sânt la ținutul Sorocii, și Pelinii în ținutul Fălciului, și Avramenii carii să chiamă acum Prigorenii în ținutul Cărligăturii, și Călineștii în ținutul Eșilor, și Cucutenii în ținutul Romanului, și Socii sau Strămbii în ținutul Namțului. Aceste ocini toate au fost în parte Catrinii Visternicesii. Și iarăș ni-au arătat dumniului Ion Neculce Vel Vor[nic] și altă împărțală care s'au împărțit cu aceste moșii, cu toate câte scrie mai sus, dumniului Ion Neculce Vel Vornic cu surorile dumisale: Marie, giupăniasa răpăusatului Ștefan Luca ce au fost Visternic și cu Sanda giupăniasa lui Doni Visternicul din Țara Munteniască, care împărțală iaste iscălită de răpăosați părinți Misail ce au fost Mitropolit, și Lavrentii ce au fost episcop la Roman, și Iordachi Ruset ce au fost Vornic Mare. Și s'au vinit Marii giupănesii Lucăi Visternicul: Cucutenii, ce înblă cu săliște Bărbăteștii în ținutul Romanului, și Podraga la ținutul Dorohoiului, și giumătate de sat de Giurgești tij la Dorohoi și a patra parte de sat de Cudreni tij la Dorohoi și giumătate de sat de Vasileu și Cernauca cu Cernauca cea bătrână, ce sânt în ținutul Cernăuților, și Pelinii la ținutul Fălciului și patru fălci de vie la Cotnar, din

viile Nicoreșoiei. Așjdere în parte Sandii, giupănesii lui Doni Vist[erri]cul], s'au vinit giumătate de sat de Strâmbi cu părțile din Soci, ce sânt în ținutul Niamșului, și Vasilăuții și giumătate de sat de Valeva și giumătate de sat de Cuciur, și satul Chisi-leul, care aceste sânt în ținutul Țernaușilor, și Lozenii în ținutul Dorohoiului și Nestorești în ținutul Sorochii și Țiplăcești tij la Soroca și Călineștii în ținutul Eșului, și patru fălci de vie din unele Nicoreșoe de la Cotnar. Iar dumisale lui Ion Neculce Vornic s'au vinit satul Boianul și a patra parte de sat de Lihăceni și satul Pilipce, ce sânt la ținutul Cernăușilor, și satul Halice și Drepcăuții ce sânt în ținutul Hotinului, și Nicoreștii și Gheuceștii în ținutul Soroci și patru fălci de vie la Cotnari din viile Nicoreșoiei. Osăbit de aceste ocini s'au fost oprit Catrinii, maica dumilor sale, din moșiile sale ce sânt scrise mai sus satul Grozinții și Boscăuții, ce sânt în ținutul Hotinului, ca să-i fie de com[ă]nd. Și, la moarte ei comândând-o fiul său, dum[nia]lui Ion Neculce Vor[nic], au rămas acele sate a dumisale. Așjdere satul Pohărlăuții, ce iaste în ținutul Cernăușilor, iarăș l-au scos din mijloc cu toții de l-au vândut lui Turculeș, de au cheltuit acei bani la nunta surori sale Sandii Donoiei. Așjdere și satul Avremenii, care să chiamă acmă Prigoreniei, și cu alte săliști ce să țin de Prigorenie, anume beserica de piatră ce este cumpărătură lui Iordachi cel bătrân de la Prăjăscul și Râtul, ce iaste danie de la Antemie Păhărniceasa, fata lui Ureche Vor[nic], și două locuri de presacă la Cârstești, aceste iar le-au scos din mijloc frații și le-au dat dumisale lui Ion Neculce Vor[nic] pentru odoară și cheltulială rușii sale, căci dum[nialui n'au luat ca alți frați de la părinți. Așjdere ne-au mai arătat un izvod de la socrul dumisale răpăusatul Lupul Bogdan Hatmanul, cu iscălitura dumisale, scriind pecum au dat zestre fiicii sale Marii, giupănesii dumisalei lui Ion Neculce Vor[nic], un sat anume Lucăcenii la ținutul Hotinului, și satul Ghidcăuții la Dorohoi, și giumătate de sat de Portărești și părțile de la Hulpășeni și de la Iubănești cu loc de prisacă și cincisă pogoane de vie la Bezinghești, și două roate de moară în gârla Putni din gios de Bezinghești. Pentru aceia, dacă am văzut acele izvoade și împărțite cu iscălituri încredințate, și noi am dat această mărturie a noastră ca să fie dumisale de credință, întru care cu toții ni-am iscalit.

U Ias, v[ă]llet 7240 (= 1731), Dech[emvrie] 27.

Așjdere ne-au mai arătat un zapis de la mătușă-să Safta, giupâniasa lui Lupașco Spătariul, sora maicii dumisale Vornicului Ion Neculce, scriind pecum au dăruit ia, pe bună voe ei, un sat întreg anume Cărnicanii, la ținutul Dorohoiului, nepotului său Ion Neculce.

Antonii Mitropolit Suțavschii.

Costantin Costachi Vel Logofăt.

Sandu Sturza Hatman.
 Costachi Canta Vel Comis.
 Iordachi Cantacuzino Vel Pah[arnic].
 Iordachi Rușet Vel Pah[arnic].
 Aristarh Vel Com[is].
 Toader Stârțe Vornic glotni.
 Miron Gafenco uricar au scris.

(Academia Română, ms. 3484 fol. 100 V^o 9.)

29.

1732, Iulie 10.

Milostive și luminate Doamne, să fii Mărie Ta sănătos. Alta, fac știre Mării Tale pentru rândul unor omini a dumisale lui Iordachi Păh[arnicul] de Pășcani ce s'au sculat cu pără de l-au sorocit la Divanul Mării Tale, dzicând că nu sint vecini. De care lucru vei ști Mărie Ta că eu, rămăind mic de părinți, de tată, am crescut în casa dumisale Iordăchioe Visternices[ăi] cei bătrâne, care mi-au fostu mie moșă și lui Iordache iar moșe, și vârsta mē este de șesedzăci de ai, și i-am apucat pe cei omini tot în sat în Blăgești, stăpânindu-i Iordăchioe Visterniceasa. Și, la vre[me] Mării Sale lui Cantimir-Vodă, am fugit în Țara Munteniască de răul Leșilor și am șidzuț 4 ai cu toată casa noastră. Ș'acolo au murit moșe noastră Iordăchioe. Și noi, viind în țară înapoi cu unchiu-miu Iordache Stolnicul, ficeorul Iordăchioe[i] cei bătrâne, am găsit acel sat înprăștiet neavând cine-i stăpâni. Și, după ce-am vinit, i-am strânsu iar pe toți și pe cii omini la un loc la sat la Blăgești. Și după moarta unchiu-miu lui Iordachiu Stolnicului, rămăind giupăniasa unchiu-miu lui Iordachi Stolnicului săracă, s'au aședzat la sat la Pășcani cu șidere și di pin tote satile și pe unde au avut vecini i-au strânsu tot în sat în Pașcani, neputându-i . . . pre la multe locuri. Atunci au muta[t] și pe cii omini să pue vo pricee, cum nu si[n]t vecini sau să iasă la vrun Divan să pârască ori pe matuși mē Iordachioe ori pe Iordache Stolnicul pân la aceasta vreme n'am apucat. De când țin minte eu așe știu, iar mai innainte vreme de la moși lor nu țin minte, ci precum îi socoti Mărie Ta.

7240, Iulie 10.

Robul Mării Tale,

Ion Neculce Vel Vornic.

(Arh. Sf. Spiridon din Iași, moșia Blăgești, siliștea Blăgești, pl. VII No. 4.)

Publ. și în Arhiva din Iași, II, p. 332.

1734, Fevruarie 17.

Izvod di ce am dat fiicii noastre Ilenii. — 7242, Fevruar 17.

20 boi cu 10 tineri.

20 vaci cu dzece tinere.

16 epe și un armăsar.

250 stupi bez ce are copila; 200 să-ș è de la Boian, 50 ot Prigoreni.

1 sat întreg cu iaz, Ghitcăuții; c[e] este în ținutul Dorohoiului.

Pol sat Portăreștii la Tutova.

Alte părți din Hulpăseni și din Zmieni și într'alte locuri, precum arată zapisele de cumpărătură a Hat[manului] Bogdan, tij la ținutul Tutovii.

1 sat întreg Halice cu pivnițe de piatră și cu heleștee la ținutul Hotinului.

4 pogoane de viie să-i cumpăr.

1 țigan vezeteu Ștefan, ficior Doduluui, fimee lui este a surorii mele Sandii și'n locul ei am dat pə Lupa, nepoată Supțirelului, fată Irinii.

1 țigan vezeteu Dănică cu țiganca lui Paraschiva, țiganul ficior lui Petco și țiganca nepoată Supțirelului, fată Irinei.

1 țigan, Sandul Holtei, faur de fier, și cu o soră a lui, ficiorii Irinii, fetii lui Hrișcă Tănasii, care o ține Simco, țigan lui Păladi și mi să viu parte aceste . . .

1 copilă de țigan Iliana, tij i-am dat fată. . . 1.

Tij alt izvod de ce am mai dat fiicii noastre Ilenii.

1 cunună cu diamanturi și cu rubinuri.

1 păreche brățeri tij cu diamanturi și cu rubinuri.

1 părechi serți câte trii picioare cu bălasuri și cu diamanturi sus.

1 păreche serji mai proaste de purtat.

6 șiraguri de mărgăritar, 13 mățcaluri.

1 gherdan cu mărgăritar, 6 mățcaluri, cu pietri cu tot.

7 ineli, 1 cu diamant, 2 cu zamfiruri, 2 cu izmaranduri, 2 cu rubinuri.

12 sponce de aur cu rubinuri.

2 coloace de argint albe.

2 pafțali de argint de brău cu tasma de fir.

12 linguri de argint.

1 rădvan cu 6 cai.

1 cuhne cu 6 cai.

1 cal de mire cu șe cu raft.

3 tămbare, 2 de șahmarand și 1 de canavață blănit cu soboli.

¹ Deteriorat.

5 sucne, 2 de lastră, una de belacoasă, cu flori de fir, una de belacoasă cu flori de mătasă, una de atlaz cu una de lastă, ce au dat Doamna.

1 ghiordee de hatae cu flori de hir¹, blănită cu cacon.

1 ghiordee de hatae cu flori de hir, de purtat.

1 brău albastru de mătasă cu flori.

4 cămeși cu sărmă.

16 cămeși cu fir.

12 șervete cu fir.

12 șervete alese.

2 meneșterghiri de mână cu fir.

2 meneșterguri de obraz.

10 mese alese.

1 peschir.

4 prostiri, 3 cu fir.

1 obial cu flori de hir.

1 pilotă înbrăcată cu tafta.

2 fețe de perini mari cu fir cu coșuri de taftă.

4 fețe de perine de purtat.

1 polog de hatae verde cu flori de hir i cu belciugi de argint.

3 năfrâmi denainte cu fir de Țarigrad.

9 năfrâmi denainte cu fir.

1 oglindă.

9 năfrâmⁱ cu sirmă bărbătești, cu cê de mire.

29 năfrâmi cu fir bărbătești, tij cu 5 basmali.

1 scaștulcă de horilcă cu păhare de argint poleite.

2 sfeșnice cu mucări de aramă.

1 ibric cu lighin.

12 blide de cosător.

12 talgere de cosător.

2 covoară.

2 scoarțe.

2 cergi.

1 sipet.

1 laț.

2 perini de urșinic de rădvan.

4 tingiri cu căpace.

1 colomoc.

1 icoană cu poală.

(Jos, scris de altă mână, posterior, în dos:) Iliana aceasta îi fata lui Ioan Neculce Hatman, ce au ținut pe fata lui Bogdan Hat[manul]; pe Iliana. [Altă notiță:] Halicea.

Academia Română, 112/CXX.

¹ După acest cuvânt șterse: „ce au dat Ioan“.

30.

1737, Maiu 18.

Adecă eu Ahmet care mai înainte vreme m'au chemat Mur-taza, vechilul lui Hagi Ismail, fac știre cu această scrisoare a mia la mâna dumisale Ion Neculce biv Vornic că, având dum-nealui Vornicul mult alișveriş cu stăpănu-mieu Hagi Ismail și frate-său Mahmut, când era neguțătorii lor la un loc, a lui Hagi-Ismael și a frăține-său lui Mahmut, mai înainte de vinire Moscalilor, când au vinit Petru Împăratul moschicescu aice în țțară, s'au tãmplat atunce de s'au dus și dumnalui Vornicul cu Moscalii și au rămas datoriu stăpănu-mieu lui Hagi-Ismael și frăține-său lui Mahmut cu șese sute de lei și mai bine, cu bani și cu miere, cu alte mănunțușuri ce luasă dumnalui. Și au zăbăvit dumnalui Vornicul noă ani la Mosc, și, după ce au vinit dum-nalui Vornicul în țară, netãmplãndu-să stăpănu-mieu Hagi Ismail nici frate-său Mahmut, la vremea lui Mihai-Vodă în domniia a triia, l-am apucat eu Murtaza, fiind vechil stăpănu-mieu, pe dumnalui Vornicul Ion cu zapciu de la Domnie, ca să plătiască datoriia stăpănu-mieu, lui Hagi-Ismael, și a frăține-său, lui Mah-mut. Și dumnalui mi-au înnoit zăpisul aceii datorii veche și au rupt zăpisele cele vechi și apoi s'au apucat dumnalui și au plătit o sumă de bani și eu am tot scris în dosul zăpisului căți bani au dat dumnalui, și mai rămăsese dumnalui cu vr'o două sute de lei și mai bine. Și, viind pe urmă dumnalui Mahmut de la Anadol, fratele stăpănu-mieu, de iznoavă am stătit la so-cotială pentru acē datorie și au mărturisit Mahmut cum că au luat nește miere și nește stupi a dumisale Vornicului după ce s'au dus dumnalui la Moscu. Și acē miere și acei stupi nu s'au știut să să pue la socotiala, când s'au înnoit zăpisul. Deci acmū, stând la socotiala cu dumnalui Mahmut Celebi împreună, ni-am socotit și încă mi-au mai dat dumnalui Vornicul acmū cincidzeci de vedre de miere, care nu s'au scris în dosul zăpisului, ne-afându-să zăpisul, și au plătit dumnalui Vornicul toată datorie cē veche. Și nu ne iaste dumnalui acmū datoriu cu nimic; cu banii ce-au dat dumnalui și cu stupii și cu miere ce au dat dumnalui întâi și cu aceste cindzăci de vedre ce au dat dum-nalui acmū, au plătit tot. Numai zăpisul acel de șase sute de lei și mai bine nu l-am putut găsi să i-l dau dumisale Vor-nicului. Iar, când s'ar găsi și ar cere cineva banii, să nu să fie în samă. Și i-am dat această scrisoare a noastră să-i fie de cre-dință, care mai gios am pus pecețile, care s'au tãmplat și alți neguțători. Și zăpisul când s'ar găsi acela de șese sute de lei și mai bine, să se știe că ori a scrie pe numele mieu Murtaza, cum mă chiema atunce, ori pe numele stăpănu-mieu, lui Hagi-Ismael. Aceasta facem știre.

U Ias, 7245, Mai 18.

Patru semnături și sigile turcești (afumate).

† Egumenul de Treisfetitele Esechiil m'am tămp'at și sintu martor.

(Vo:) Mărturiia lui Ahmet care mai innainte îl chiuma Mur-taza și a lui Mahmut, fratele lui Ilaği-Ismail.

Academia Română, 114/CXX.

31.

1737, Iunie 20.

Mărie răpăusatului Ilie Cantac[o]zono ce au fost Vist[ernic] scriu și mărturisesc cu acest adevărat zapis al meu, precum eu de nime sălit, nici asuprit, ce de a mē bună voe, am dat și am dăruit a mē draptă șarbă țigancă, anume pe Mica, fata Costi Țigan[ului], finu-meu, lui Alixandru, fiului dumi[sale] cumn- natului Ion Vornicul. Și, cându am dat, s'au tămplat mulți boeri, cari mai gios s'au iscălit, și eu pentru mai mare credință m'am iscălit ca să fie de credință.

L[ea]t 7245, Iun[ie] 20.

(Isc:) Marie Vist[erniceasa].

„ Iordache Cant[acozino] Vel Logofăt.

Academia Română, 116/CXX.

32.

1737, Noemvrie 15.

Adică eu Velișcu Panaitachi făcut-am zapisul meu la mâna dumisale unch[i]ului meu Ion Neculce Vel Vornic, precum i-am vândut dumisale a patra parte de sat de Șileuța, la ținutul Hotinului. Care pe această a patra parte de sat mi-au dat dumna-lui un cal, drept cindzaci de lei. Care mie această moșie îmi este di pe parte maică-mē și, fiindu pe lângă o moșie a dumisale, anume Boscăuții, i-am vândut și eu această parte, deci, ca să-i fie dumisale dreaptă oșină și moșie în veci, dumisale și cu- conilor dumisale. Care la această tocmală s'au tămplat și alți boeri, care mai gios s'au iscălit; și eu pentru credința m'am iscălit. Măcar că acmū țin Turții la această vreme, iar dumniea-lui au cumpărat într'un năroc. Văleat 7246, Noe[m]vri[e] 15.

(Isc:) Velișco Panaitachi.

„ Iorda[chiu]ș Cantacozin biv Vel Spat[ar].

„ Sturdzea Vel Logofăt.

„ Costantin Roset Vel Vornic.

„ Costachi Agă.

„ G. . . Vel Ca[minar].

(Vo:) 7246, Noemv[rie] 15. Al 4-le.

Zapisul lui Velișcu pe a patra parte de sat de Șileuți la ținutul Hotinului.

Academia Română, 120/CXX.

33

1738, Ianuarie 20.

Izvod de ce s'au cheltuit la moarte soțului meu Marii, să să știe. Let 7246, Ghen[arie] 20 dni.

30 ocă ciară, 4 flăchii (sic) de prohodu, câte 2 ocă făclie, 64 lumânări mari de preuți, 500 lumânări mici.

2 lei pol s'au făcut pândză pre obraz, de moscal, cu perinuța, zugrăvite.

35 parale, un pătrataz (sic) de poleială de pomelnic ș'au mai rămasu giumătate.

20 parale o hârtie de țințe de'nbrăcat săcriul.

3 lei 2 bălămale de înbrăcat săcriul că nu m'au agiunsu puterea cu postav.

5 pot[ronici] tașmale la săcrii, am uitat să cumpăr.

Giumătate ocă tămăe ș'agiunge la trii patru grijii înainte.

5 lei pre 43 dramuri zmirnă și mi-a agiunge la toate grijile, câte 4 parale ș'o lețcae dramul.

1 leu de zugrăvit făcliele celi de prohod, 4.

1 năframă cu sârmă s'au dat Mitropolitului pentru carte de dezlegare.

10 pârăle diiacului ci-au scris carte.

1 leu de făcut făcliele de prohod făclierului.

9 pot[ronici] o păreche de mestei galbeni.

10 pot[ronici] 1 cot sandal cu ibrișin de cusut perinuța și colfunii.

3 lei, 10 ocă holircă, câte 12 parale oca ș'au rămas pe giumătate.

10 pârăle, 10 păpuși smochine de pomelnicu ș'au mai rămas pe giumătate.

22 pârăle, 2 ocă stafide ș'au mai rămas a trie parte.

1 leu, giumătate ocă chiperi ș'au mai rămas mai bine de giumătate.

4 lei pol 10 ocă oredzu și s'au cheltuit v'o 4 ocă.

16 pot[ronici] șofran, 10 dramuri și s'au cheltuit 3 dramuri.

Păsat den casă, 5-6 scafi, 1 leu.

Curechi, tij, pol poloboc.

9 merță fânină ș'ar hi mai trebuit v'o 2 merță, că n'au agiunsu.

35 vedre vin și mai bine.

2 ialoviță pol ș'au agiunsu bine.

2 curcani, 10 găini den casă, ș'au agiunsu.

Pește nu s'au cumpărat, fiind hărță, dar ar hi trebuit, c'au fost v'o 5-6 sălugări, ce li s'au dat bucate albe.

12 lei s'au dat la ertăciuni la 10-12 preuți, câte 10 parale, și potropopului, și dohovnicului câte 9 potr[onici], de citit stălpii la oasă.

2 lei s'au mai cheltuit la cei ce au făcut casa și pre alte cheltuele.

13 năfrămi s'au făcut den casă, patru pre năsălie, 4 pe racă, 4 la lumănările celi de prohod a dohovnicului.

Haine au avut, un ug de aur pe cruce și un inel de aur tij în deget, de s'au ingropat. (Urmează șters: 130 lei 10 sărindare la Boian, i la Târgul Frumos, 1 la Sinești, 1 la Albești, 1 la Lungani, 1 la Prigoreni, la Mitropolie, 1 la Golie, 1 la Tălpălari, 1 la Banul, 1 la Sihăstrie Putna, 1 la mănăstire la Niamț, 1 la Săhăstrie la Ceahlăul.)

4 lei s'au mai cheltuit la bucătari, la fimei ce au copt, au grijit.

A trie dzi după ingropare, iarăș s'au mai grijit oareci cu 2 mese și pomeni mai mici de 3 pre[ul]ți și alți cine s'au mai tâmplat la acele 2 mesă un civert de vacă, cinci 6 vedre vin, 3 merță fănină grâu de colaci și de pâne, alte cheltueli mănunțșuri s'au dat de celi ce au rămas de la ingropat, 2 ocă ciară s'au făcut 108 lumănări mici și 3-4 făclioare de preuți.

Grije a noa dza, Ghen[arie] 28, Sămbătă.

17 ocă ciară s'au făcut o lumănare de o ocă la capăt acmú deodată și 15 lumănări mari de preuți, nefiind mai mulți, 410 tij lumănări s'au făcut de 2 mână, unele mai mari, altele mai mici și au rămas 80 lumănări mai mici.

7 merță grâu, s'au făcut 270 pâni, ș'au agiunsu, și 9 cărstată și 230 colaci și mai trebuie v'o 50-60 colaci.

2 ialoviță tineri și 2 oi, s'au tras 180 ocă, 5 curci, 2 găște, 2 găini ș'au agiunsu.

Poliiala tot din trătăzul cel dintăi ș'au mai rămas a fi și la 20 dzile.

Oredzu, chiper, șofran, tămăe, zmirnă, au agiunsu tot den cheltuiala cê dentăi și'ncă a mai fi și la alte 2 griji.

1 leu holircă ș'ar fi mai trebuit de v'o 6 potr[onici].

1 leu stafide ș'au agiunsu și 'ncă or fi și la alte griji.

6 pot[ronici] smochini ș'au agiunsu ș'or mai fi și la alte griji.

20 vedre vin și tot ar fi mai trebuit v'o 5-6 vedre.

La babi, la bucătari s'au dat 2 lei pol pentru ce-au agiutat a face colaci și bucate.

Grije a doadzăce, Mercuri în săptămăna albă.

14 ocă ciară s'au făcut 40 făcliu mari de preuți și de cele 7 parastase și s'au făcut lumănări mici de împărțit 330 cu cele 80 ce au rămas den grije a noa dza și dentre aceste au mai rămas 60 mici.

10 merță fănină grău și s'au făcut 20 cărstăfă de pomeni și 240 colaci și trii sute pâni, ș'au rămas.

Poliială au agiunsu tot den trătazul cel dintăi.

6 lei pre șese măsuru pește ș'au agiunsu.

Stafide, chiper, smochine, oredzu, șofran, au agiunsu tot de celea dentăi ș'a mai agiunge și la 40 dzile și zmirnă, tij tămăe.

6 ocă untu, păsat, curechi de casă și v'o vadră brăndză ș'au agiunsu.

8 lei și untul vin 20 vedre.

7 ocă holircă, curechiu s'au dat den casă, ș'au agiunsu.

3 lei babi ce-au lucrat în casă.

9 pot[ronici], 10 oale mari, ș'ar mai trebui vr'o 10 oale.

Grije a patradzăce de dzile în postul cel mare, Vevrarie in 28 dzăle.

18 ocă ciară și s'au făcut 30 lumănări de preuți și 400 mici și au rămas dintr'aceste mici 50.

35 părăle un trătaz hărtie poliială și au mai rămas a fi și la giumătate an.

11 merță grău și s'au făcut pomenele și 300 colaci și trii sute de pâni ș'au agiunsu.

8 ocă holircă ș'au agiunsu.

8 ocă oloi ș'au agiunsu.

2 ocă untdelemn ș'au agiunsu tij.

20 vedre vin s'au cumpărat și au agiunsu.

Orez, stafide, chiper, smochine, tămăe, zmirnă, tot de cele ce s'au cumpărat la pamete dentăi și agiunge și la pamete de giumătate an, numai chiper n'a agiunge.

2 păt[ronici] madzăre, 1 păt[ronic] linte, pol păt[ronic] bob, 2 păt[ronici] perje, 1 păt[ronic] păsat, pol păt[ronic] nohot, pol boloboc curechi și au agiunsu.

2 lei la babi ce au ostinit în casă și la bucătari.

2 lei la sārăci s'au împărțitu.

2 zaboane, 4 fote, 4 părechi cibote, și ar mai trebui să să mai dē cāte puțin.

Izvod de sārindare ce am dat Marii.

2 La Prigoreni, 1 la Sineștii, i la Tălpălari, i la Golăe, i la Mitropolie, i la sihăstrie ot Putna, i la Beserica Banului ot Eș, 1 la Lungani, 1 la Boian dal Gavril, 1 la Valeva Gavril,

2 la Râșca, s'au dat o iapă și 10 lei bani și 8 stupi, 1 la Boian Tidioreni și (sic) ot sfertul lui Augustu, 1 la Prigoreni tij Iulie 20, pol an; 1 la săhăstrie ot Putna Ghen. 13; 1 la Boian tij Ghen[arie] 13, 1 la Prigoreni, tij Ghen[arie] 13, 1 la Eș oft] popa Banul tij Ghen[arie] 13, 2 la mănăstire Niamțul cu Bogoslov, Ghen[arie] 13, 21 fac. Până la anul s'au plinit aceste¹.

Grije Mariei la giumătate de an, Iulie 20.

22 ocă ciară și s'au făcut 600 lumănări cu 35 mai mare de preuți și au agiunsu, că s'au dat și la drum.

Poleială au rămas din cê de 40 dzile.

13 merță grâu și s'au făcut 600 colaci și 400 pâni și s'au agiunsu.

4 ocă holircă și n'au agiunsu, și ar hi mai trebuit.

3 vedre vin la preuți, la masa cê mare, și 40 vedre med, și s'au agiunsu.

1 ialoviță și 2 oi și ar hi mai trebuit v'o 2 oi, că n'au agiunsu bine.

2 ocă orez, chiper, șofran, păsat de cel den casă.

3 lei la babi, la poslușnici, la preuți ce au cântat la porți.

Academia Română, 121/CXX.

34.

1739, Maiu 14.

Izvod de pricini și jalbe ce arată dum[nealui] Vor[nicul] Ion asupra călugărilor de Putna pentru o săliște anume Ostrița, dzicând Vornicul Ion că-i înpresoară călugării o bucată de loc mare de sat de Boian, care acê bucată de loc are 4 cuturi, în care au trăit câte 30-40 de oameni, și acmă o săliște dintr'acele, unde au trăit nește hânsari, o fac călugări că este a lor și săliște lor este mai sus, unde șed oamenii lor și acum și-i mîncată de Prut.

L[ea] 7247, Mai 14.

Let 7036, Ap[rilie] 8. Un ispisoc, acesta de la Pătru-Vodă așe scrie:

Ispisoacele Vo[rnicului] Ion arată așe că Boianul cel mare cu toate părțile lui au fost a trii frați și acei trii frați au fost nepoți Tăbucianului, celuia ce au vândut Ostrița lui Ștefan-Vodă, și scriu pe hotarul cel vechiu și i-au chemat: anume Ion Stărce parcălab de Hotin și frate-său Mihul Stărce și sora lor Fedea. Tij alte ispisoace scriu că s'au împărțit nepoții și strănepoții,

¹ Acest pasagiu e scris de Neculce.

mulțime, acelor trii frați în trii părți și cu mori și iar scriu pe hotarul cel vechiu de la Alexandru-Vodă, l[ea]t 7268, Apr[il]ie] 13, și scriu și cu mori în Prut. Intr'alt ispisoc a Ghenghii făcut mai pe urmă, ce s'au scos curat di pi dânsul de la Alexandru-Vodă Ilieș din let 7129, a patra parte din gios, scriind cu vad de moară în Prut.

Iar alte ispisoaice mai dincoaci scriu că tot satul Boianu s'au făcut iarăși în trii părți: 2 părți cele din gios au fost a Prăjescului, iar parte ce din sus, unde să hotărăște cu Ostrița călugărilor de Putna și cu Rărence călugărilor de Slatina, au fost a lui Isac Stărcii, și-au luat-o Gavrilaş Logofătul, moșul Vornicului Ion de la Stărce pentru un jac ce i-au făcut Stărce, și scrisorile au rămas la Stărcești, care acum în dzilele lui Mihai-Vodă i li-au dat Stărceștii.

După ce au luat Gavrilaş Logofătul acé a trie parte de sus de la Stărce, au adus dintr'alte sate 2, trii sute, de cară, ș'au îngrădit hotarul de spre parte celor 2 părți ce au fost a Prăjescului și au bătut și un stălp mare în coada hăleșteului Prăjescului și au ședzut acel gard trii patru luni, apoi au vinit Prăjescul și cu Gavrilaş Logofătul acolo și au început a se prici și au străcat gardul lui Gavrilaş, și i-au arătat hotarul mai pe din sus pe la nește movile, că să prè lățisă Gavrilaş Logofătul în gios în părțile Prăjescului, și, după ce s'au făcut pace, au arătat Vornicului Ion, oamenii carii șed pre părțile cele a Prăjescului, carii au apucat gardul pe unde au fost, iar călugării acmă estimp pe carte Savii Mitropolitului au luat de a dzecia până în gardul lui Gavrilaş și inniacă acé a trie parte până în părăul ce să chiamă Hucăul, ce sânt morile Vornicului intr'ânsul, și-i știrbăsc hotarul de spre apus puțin, nu giământate de sat, iar de spre răsărit până în părău stă hotarul întreg și fac hotarul de la movile în sus, de unde să începe să hie a trie parte a lui Gavrilaş. Călugării acum dzic că este a lor de Ostrița, cale puțină — nu sânt 2 ceasuri și cumpărătura lor este numai într'o sută de lei, a satului Ostriții.

Mai pe urmă au cumpărat Iordachie cel bătrân, Visternicul, ginerile lui Gavrilaş Logofătul, moșul dumisale Vornicului Ion, și părțile Prăjescului și au rămas satul întreg a lui Iordachie Visternicul, de l-au ținut 35 de ani de la Vasili-Vodă până la Ilieș-Vodă și au avut mori și pe părăul Hucăului în 2 locuri și în Prut, carele le știu oamenii și sânt iazurile față.

La Ilieș-Vodă, după ce au murit Gavrilaş Logofătul și Iordachie cel bătrân Visternicul și Isac Stărce, ceta ce au dat a trie parte lui Gavrilaş, s'au sculat nește Volcincești cu nește scrisori

vechi de au pârât pe Iordăchioae Vist[erniceasa], fata lui Gavri-laș, moașa dum[nealui] Vor[nicului] Ion, dzicând cum că Isac Stârce n au avut triabă să dea toată acê a trie parte de sus lui Gavri-laș Logofătul, ce au avut numai a trie parte din a trie parte, parte cê din gios, iar cele 2 părți pe din sus ce să hotărâscu cu Ostrița călugărilor sânt a lor, și au rămas pre Iordachioae atunce, nefiind toate scrisorile Stârceștilor la Iordăchioae Visterniceasa.

După aceia n'au ținut Volcinceștii cei bătrâni un an doi și s'au și făcut răscoale în țară: s'au rădicat Hănceștii și Lieșii, și apoi Înparăția au vinit la Camenița și n'au mai fost aședzământuri, ce s'au făcut pace, de au dat Turcii Camenița Leșilor înapoi: tot loc neaședzat și pustiu mai mult au fost pre acolo și, murind și părinții dum[nealui] Vornicului Ion, n'au mai avut cine căuta.

După ce s'au făcut acmù pace și au dat Turcii Camenița Leșilor, la dum[nealui] Vor[nicul] Ion slugi vechi nu rămăsese să știe hotarul cel vechiu, că pusese Vor[nicul] Ion un ficeor acolo ispravnic, nu știa ce răspunsu a da Volcinceștilor pentru acê bucată de loc ce o înpesura, că Volcinceștii cei bătrâni încă murise și rămăsese ficeorii lor și iar nu știa hotarul și călugării de Putna tot amăgia pre dum[nealui] Vor[nicul] Ion și pre Volcincești că au scrisori și scriu în semne și îpinge pre Volcincești în gios și Volcinceștii pre dum[nealui] Vor[nicul], și, după ce s'au înstreinat Vornicul 9 ani, s'au tãmplat de au murit și sluga Vornicului ce au fost ispravnic în Boian. Decii s'au lățat călugării și îpingea pre Volcincești și Volcinceștii intra în sat innontru și au ținut și au stăpânit, cine cum li-au fost voia, nefiind dum[nealui] în țară.

După ce dum[nealui] Vor[nicul], din streinătate, s'au aședzat în sat în Boian, la a trie Domnie a Mării Sale lui Mihai-Vodă și au vădzut că i să înpresoară hotarul Boianului și de Volcincești și de călugări, și au cercat scrisori la niamul Stârceștilor și, gă-sind scrisori, întâi au eșit cu Volcinceștii la giudecată și au rămas pre Volcincești, că au ținut acê bucată de loc rău ce mai pe din sus, și au rămas numai cu cê din mijloc de la mănăstire de la Humor; pe urmă s'au aflat și acê bucată giuământate zălog la Stârcești; iar giuământate de acê bucată s'au aflat, a Perjului, și au cumpărat Vornicul de la Perjul.

După aceia au apucat dum[nealui] Vor[nicul] Ion și pre călugări să scoată ispisocul cel ce-l amăgia, că scrie în semne să-l citiască să vadă cu ce îi inniacă moșia, și ei au scos un ispisoc carele scrie pre hotarul cel vechiu ce au cumpărat Ștefan-Vodă

de la Tăbuci în 200 de zlofi tătărăști, care fac 100 de lei, și scrie cu vad de moară în Prut, iar nu în pârăul Hucăului, unde dzic ei că le agiunge hotarul, că pe acel pârău sânt tot mori într'ânsul, nu numai a dum[nealui] Vor[nicului] Ion, ce și a altor moșneni, care le agiungē hotarāle într'însul, ce și ei, de li-ar agiunge hotarul în pârău în Hucău, ar avē vad să să facă mori și li-ar scrie ispisocul: cu vad de mori în Hucău, iar nu în Prut, să cunoaște lucru că năpăstuescu de dzic că au ținut cu Volcinceștii cești tineri, de care Volcinceștii n'au avut nicio triabă, nici au știut hotarul pre unde este, precum n'au știut nici Vor[nicul] Ion, și cu cumpărătură de 100 de lei vor să ia de la Vornicul moșie de 2-3 pungi de bani, numai cu gurile lor, că alte scrisori, de și au, nu vor să le scoată, că să tem că or rămānē rușinați, și tot arată o carte de la Sava Mitropolitul, care carte a Savii dzice Vornicul Ion că-i rea, precum arată mai gios și ispisocul cel vechiu, că scrie pe hotarul cel vechiu, dar nu în semne precum grăiia ei, mai înnainte, socotind că ei sânt călugări ș'or crede, a da giudecata de o merge cu carte de blăstām în cap și or lua moșiiia dum[nealui] Vor[nicului] Ion cu 100 de lei cumpărătura cu 3-4 pungi de bani, fiind moșie Vor[nicului] Ion, gândindu-să că eu (= iau) la mănăstire, nu-i păcat.

Precum dă samă dum[nealui] Vor[nicul] Ion că au mărturisit Sava Mitropolitul cătră dum[ne]alui pentru hotarul Boianului, că din Prut din casāle unor păscari să începe, acolo la casāle păscarilor, și n'au fost numai acei păscari, ce au fost 30-40 de oameni, și, când prada cē mare i-au luat Tătarāi pe toți: unii s'au înnecat în Prut, și au scăpat numai acel păscar cu un fieceor a lui, și au fost și moara mai sus în Prut a lui Gavrilaš Logofătul, și ficiorul acelui păscariu au trăit până anșerțu tot în Boian și așē mărturisiia că nu să pomeniia să le ia călugării de a dzecia de acolo, și de acolo au mărturisit Sava cătră Vornicul Ion că merge până în capătul luncii și pe supt dumbravă până la drumul cel mare la a trie movilă din sat, și de acoloa trece drumul drept la vale prin dumbravă până în pârăul Hucăul, și Vornicul au dzis că a trie movilă îi desparte de dumbravă, nu-i dumbravă, iar Sava au dzis: ba este, că era copacii tot ciocărțiți. Deci, precum au dzâs Sava Mitropolitul cătră dum[nealui], arată că este hotarul mai sus, iar, cum au făcut Sava cart: lui Calistru episcopul, iar la trii movile din sat, și dumbravă nu pomenește pre acolo, este așē și pre gios, că lovește până în gardul lui Gavrilaš de au despărțit a trie parte cu Prăjescul și rămān amāndouă morile, și cē din pârăul Hucăul ce să chiamă a lui Tăbuci, și cē din Prut a lui Gavrilaš, tot în hotarul Ostriții, pe carte Savii, de a hi scriind mai pe gios de aceste mori, — iată că se cunoaște că nu-i bună carte Savii.

Și iarăși mai arată dum[nealui] Vor[nicul] nește cărți de la Vasilie-Vodă și de la Dabije-Vodă din a trie parte de sus a trie parte, parte cê din mijloc din Boian, că au fost a lui Tăbuci Pă-harnicului, strănepot lui Tăbuci celui bătrân, cu iaz și cu mori în păraul Hucăului, și acê moară este și acmû iazul față, și este mai sus de cât acele trii movile ce scrie carte Savii cu 200 de stânjeni: să cunoaște că-i scrisă cartea Savii rău, că inniacă și parte cê din mijloc a lui Tăbuci și cê din sus ce au fost a Stârcii și moara lui Gavrilaş cê din Prut.

Tij mai arată dum[nealui] Vor[nicul] un izvod a Stârcii Vornicului a cui au fost moșie Boianul de scrie hotarul aceii a trie parte de loc și însămniadză pe supt dâmbu din sat într'un stâlpu în Doljoc și au măsurat Vornicul din stâlpu și au aflat 2 părți în gios și una în sus, și de acolo scrie într'un stejar cu buor, și a-cel stejar este un om strein, anume moșan, care au întreat pre tată-său ce este acest stejar cu buor aice, iar tată-său i-au dzis, de aice să desparte hotarul Boianului în gios, și Ostrița în sus, și mai scrie prin fântăna Hlinaia, care la fântână au fost și stâlpu de piatră, nu de mult, de vr'o 5-6 ani l-au oborât și stă și acmû oborât gios lângă fântână, și de la fântână drept piste șes în Prut și Loziile roșii; cari și un copaciu acolo este cu sămnu, și din gios de loziile roșii sânt și nește pomeți a unui vecin a dum[nealui] Vornicul Ion din sat din Boian; și sint și pre une locuri și pietri și pre alte locuri și movilițe făcute de hotară mici, care, dacă or merge nește hotarnici cu minte și cu frica lui Dumnedzău, or cunoaște.

Este în raè un om bătrân anume Onofrei, de 80-90 de ani, carele zice că au fost hânsariu la Duca-Vodă, într'acê săliște ce o traz călugării, și hotarul pre unde merge nu-l știe, dar călugării pre atunce de a dzeția nu să pomenia să le ia de acolo dintr'acê săliște, nici călugării oameni la săliște aceia n'au ținut, nici țin nici acmû, ce-i țin oamenii în gura Derehluului, unde au mâncat-o Prutul, acolo țin oamenii săliște lor.

Un vecin al popii lui Furcoiu, anume Scalco, care acel Furcoiu să pomenește că să trage din Ivanco Logofătul ce au fost moșan în Boian și spune că săliște ce dzic călugării că-i a lor, nu-i a lor, ce-i de sat de Boian, iar a lor au mâncat-o Prutul. Iar, de n'a hi omul viu, este om de credință la dum[nealui] Vor[nicul] Ion, anume Gavril Dragul Mănesa, de 80 de ani, care au grăit cu acel om, și spune acel om cum c'au audzit pre popa Furcoiu în câteva rânduri cetind cum că săliște aceia nu-i călugăriască de Ostrița, ce este de Boian.

Așijdere, hotărând moșiile Slătinei, au adus Macarie egumenul 2 oameni streini bătrâni, unul din Toporăuți și altul din Ră-

rence, de au mârșu cu carte de afurisenie în cap și au trecut pârăul Hucăului o bucată mare ș'au mârșu până la cei trii stejeri ce sânt însămnași, și acolo au dzis că să tâlnescu tustrele hotarale, în gios este de Boian pe pârău, iar în sus au dzis că este de Rărence și purcede Rărence în sus, alături cu Ostrița, iar în curmedziș de la acei trei stejeri, cum merge hotarul Boianului și cu a Ostriții în curmedziș, au dzis că nu știu spre Prut și dzicea' acei 2 oameni că ei s'au gândit și să miera că doar au dăruiit Vornicul acê bucată de loc călugărilor de Putna de iau de a dzecia. Și au fost mulți oameni atunce față, carii sânt iscăliți unii, și atunce Calistru n'au vrut să vie să vadă cum mergu oamenii cu carte cê de afurisenie în cap, ce au trimis mai pre urmă pre taină pre popa Costașco de Cernăuți de ș'au făcut și el mărturii de la acei oameni, și tot așe scrie și în mărturie lui Calistro ca și în mărturie Vornicului, iar acmû călugării de la Putna vor să facă pe acolo de Ostrița și au tot tăcut de atunce până acum 12 ani, și, vădzind acmû că au murit oamenii cei bătrâni, năpăstuescu cu acê carte a Savii, care și carte Savii la moarte lui au mărturisit să nu să fie în samă nicio mărturie a lui, că-i o vreme de demult ș'au uitat, de care dum[nealui] Vor[nicul] giură și priimește și carte de blăstăm cum că au dzis Sava la moarte lui, să nu să fie în samă mărturie lui și acmû călugării tăgăduesc.

Ce acmû dum[nealui] Vor[nicul] să roagă, Doamne, Mării Tale, să dai hotarnici buni, cu minte și cu frica lui Dumnedzău, să nu să lesniască, să cerce bine, să socotiască să afle hotarul cel vechiu, precum au îmblat de vac, nici să veghe voia nici Vornicului, nici călugărilor și să însemnedze toate puncturile ce sânt scrise mai sus, să vadă sânt adevărate au ba, și precum or socoti cu sufletile lor drepte, să pue semne, să nu caute că n'a priimi vr'o parte, ce să puia semne, să hotărască această gălceavă și să ia și scrisorile cele rale, ori de la care parte or hi, să să rumpă.

Academia Română, 123/CXX.

35.

1744, Dechenvrie 11.

Costachie Razul Vel Vor[nic] scriem și mărturisim cu această adevărată scrisoare a noastră la mâna dumisale Ion Neculce biv Vel Vor[nic], să să știe precum, luând un Țigan a dumisale, anume Lupul, ficeorul lui Ștefan Zlătariului, pe o Țigancă a noastră, anume Mariia, fata Gunii Țiganului și a Mării, carii Țigani sintu drepți ai noștri di pe Dubije-Vodă, ni-am învoit cu dumnealui ș'am făcut schimbu, adecă, în locul Țigancii meale,

mi-au dat dumnealui altă Țigancă a dumisale, anume pe Mariia, fata lui Ștefăni Cioară, nepoata lui Ion Suțirelul, schimbu drept schimb. Deci, ca să-i fie dumisale de acum înainte acea Țigancă de mai sus numită Marie, fata Gunii Țiganului nostru, driaptă șarbă Țigancă a dumisale și schimbătură, stătătoare în veci, ca să o stăpânească și dumnealui și coconii dumisale ca pe o driaptă șarbă Țigancă a dumilor sale. Și asemenea scrisoare mi-au dat și dumnealui la mână, ca să stăpânim pe Mariia fata lui Ștefăni Cioară, Țiganul dumisale, de mai sus numită, și să ne fie driaptă roabă Țigancă în veaci. Și pre mai mare credință am iscălit ca să fie de bună încredințare.

VI[ea]to 7253, Dech[emvrie] 11.

(Isc:) Costache Razul Vel Vor[nic].

„ Radu Racoviță Hat[man].

„ Sturdzea Vel Logofăt.

(Vo:) [Scris de mâna lui Neculce:] Zapisul Zlătarului de schimbătură.

Academia Română, 135/CXX.

36.

1745, Fevruarie 25.

Izvod de ce sint dator, I[eat] 7253, Fev[ruarie] 25, și cu comândul și grija și sărindarele.

35 lei, lui Turculeș, ce am fost chizeș, pentru ficiorul lui Panaiti, bez ce-au ertat pe giurățate fetii Mileascăi.

140 lei Cărstii Arman bez 40 lei ce este să-i dă fiul meu Ilie.

420 lei cu baș cu tot lui Hagi Smail ot Roman.

70 lei lui Osman.

60 lei ficeorilor lui Bran, ce au dat din vâcăritu Alixandru.

59 lei, tij lui Budzilă, dal din vâcărit Alixandru.

Lui Pătrașco Armanul să-i plătiască Alixandru din trustili cărcimile.

40 sărindare.

116 lei, la astroucari, bez bucate, bez ciară.

1.300 lei, fac datoriia.

De unde să dau acești bani.

40 lei din răsura ăvertului Ghenar, bez 30 ci au luat Alixandru, bez 20 simbrie ficiorilor.

86 lei di nprumut la Tăutul, bez 64 ce am luat eu.

Ostiniala din vâcărit ci avă să-mi dă Vodă.

2 cai tij la datorie.

Oile tij, bez 100 mândzări, și 8 aveți ce-am dat lui Alixandru.

Vasile tij, bez 20 boi, ce am dat lui Alixandru.

Stupii tij, bez 400 matca, ce-am datu lui Alixandru.

Din orândă di Boian și din fânul de anul trecut și de est timpu.

90 lei den slănini.

(Isc. :) Ion Neculce biv Vornic (tremurat).

(Vo. :) 1.786 lei, 4 pot[ronici], 3 bani.

Academia Română, 137/CXX.

1846, Maiu 24.

Opis de documenturile ce înfășoșăz în pricina dintre incredințătorul meu cu dum[nea]lui Căminarul Filip Scorțăseu pentru impresurare de hotar la tratația pricinii de cătră giudecătoriaa ținutului Eșii, secția I-a.

1.

7137, Iunie 10.

Ispisocul Domnului Miron Barnovschii V[oe]vod pentru iazul cel mare a Prigorenilor, ce l-au fost dăruiit monastirii Hangulului cu mori gata în Bahlueț.

2.

Tălmăcire arătatului ispisoc de pe dialecth slavonesc.

3.

7146, Maiu 22.

Ispisoc de la Domnul Vasili V[oe]v[o]d grănițuitor moșii Avrămești numită și Prigoreni cu iaz în apa Bahluețului și cu alt iaz în apa Sârcii, arătând că hotarul să începi din apa Plo-toniții, drept spre răsărit la o movilă de-asupra Berbeștilor, de acolo într'altă movilă la rediul Hulturului, de acolo într'altă movilă, și de acolo piste piscul cel mare din jos de iaz în Rātu, iarăș într'o movilă, și de acolo apa Bahluețului în gios până în hotarul Ciuceștilor, și de acolo peste matca Bahluețului în hotarul lui Urechii, și de acolo drept peste drumul mare a Eșului la o piatră hotar, și de acolo drept în matca Sârcii, și matca Sârcii în sus până în piscul cel mare din jos de zgău, și de acolo să întoarcă hotarul spre amiază prin movila

mare, de acolo în fântâna lui Parfenii și piste Bahluș, și de acolo în capul iazului Hangului cel spre amiază și alături cu iazul Hangului, până ce dă în apa Plotoniții în gura ei și până de unde au purces.

4.

7147, Fevr. 16.

Tij ispisoc de la Vasile Voevod prin care dăruiește proprietarului de Prigoreni șesul Rătului pe ambe părțile Bahlușului, din iazul Hangului până în hotarul Avrameștilor, cât ține șesul între iazuri a Hangului și a Avrămeștilor.

5.

Daniia Antinii Paharniceasa, fata Vornicului Ureche, prin care dăruiește șesul Rătului ce este pe valea Bahlușului, până unde să înpreună cu hotarul Bălțașilor, Vistiernicului Iordache, proprietarului de atunci a Prigorenilor.

6.

7173, Iulie 25.

Invoiala săvârșită de răzăși moșiei Ciuceștii cu Spătăroaia Iordăchioae, proprietara de atunci a Prigorenilor, statornicind granița acestor moșii de la a treilea movilă arătată în ispisocul lui Vasile Voevod din 7146 (— 1638), Maiu 22, drept la drumul ce merge de-asupra iazului Avrămeștilor, unde au pus și piatră hotar, și de acolo drept mai jos de iaz au pus altă piatră, care pietre și astăzi stau față și își au lucrare.

7.

7179, Mai 25.

Daniia Alexandri, fata lui Ureche Vornicul, prin care dăruiește Vornicului Grigoraș Hăbășăscul țarmurile Bahlușului cu șas, tot până supt coastă, care daniie e . . . după judecata Domnului Duca Voevod.

8.

7187, Iunie 15.

Ispisoc de la Domnul Duca Voevod, coprinzător că s'a judecat Ianache Gramaticul, proprietarul de atunci a Prigorenilor, cu Grigorie Hăbășăscul ce au fost Hatman, pentru șasul Rătului, zicând cel întâi că-l are daniie de la Antemia, fata Vornicului Urechiă, iar cel al doilea că-l are daniie de la Alexandra, sora Antemii, iar judeca[ta], încredințându-să că Alexandra n'au avut trea-

bă cu șesul Rătului, fiind a surori-sa Antimiia, au dat rămas pe Hăbășescu și i-au rupt și daniia Alexandrii, precum să și găsește față și acum, iar Grămăticului (Ianache) i s'au dat dreptate a stăpâni șesul Rătului până unde se împreună cu hotarul Bălțaților pe Bahlueț.

9.

7181, Fevr. 14.

Ispisoc de la Ștefan Petru Voevod prin care dănuiește Hatmanului Grigorii Hăbășescul o bucată de loc din moșia Tărgului Frumos, din apa Sărcii drept în jos pe dealul Hohorietii, pe de-asupra zgăului prin movila găunoasă drept în jos până în Bahlueț, și în lat curmezișul până unde să întâmpină cu hotarul Prigorenilor și cu iaz în apa Sărcii.

10.

7215, Mai 15.

Zapisul ficiorilor Hatmanului Grigorie Hăbășescul prin care vând Spătarului Ion Neculce daniia ce au avut părintele lor de la Domnul Ștefan Petru Voevod.

11.

7230, Martie 9.

Ispisoc de la Domnul Mihai Racoviță Voevod pentru acel ce și-au înțit pricinile pe vremea cât au fost înstrăinat Hatmanul Ion Neculce în Rosiă, unde au zăbovit zece ani, și oricare va fi câștigat niscaiva drese pentru moșii sau altele în lipsa Hatmanului Neculce din țară să nu să fie nici într'o samă.

12.

7230, Noemv. 17.

Tij ispisoc de la acelaș Domn pentru o moară ce făcuse Cazimir pe Bahlueț în vremea când Hatmanul Ion Neculce să afla pribegit în Rosia, poruncindu-se Vornicului Darie Donici ca să-i pue la cale.

13.

7241, Dech. 20.

Hrisovul Domnului Grigorie Ghica Voevod întăritor Vornicului Ion Neculce pe o bucată de loc din moșia Tărgului Frumos, ce i-au dăruit-o Domnul Mihai Racoviță Voevod din hotarul zgăului de lângă Bahlueț în sus pe drum pe la capul iazului călugăresc și tot pe drum până la niște sărături, de unde să in-

toarce în lungu spre amiază-noapte piste drumul Eșilor și la deal pe muche din movilă în movilă până ce dă în șesul Sârcii, până dă în hotarul lui Buhuș.

14.

7247, Maiu 12.

Ispisoc de la acelaș Domn, cuprinzător că șesul Rătului, daniia Antimii, merge până în hotarul Bălțașilor ș'alătura cu Bălțașii până în drumul cel mare a Ieșului.

15.

7256, Iunie 2.

O hârtie doveditoare iscăliturii lui Alexandru Neculce, și că în acea vreme să afla cu cin de vtori Logofăt până la 7275 (= 1767), când s'a făcut Păharnic.

16.

7263, Iulie 18.

Copie legalizată după ispisocul Domnului Mateiu Ghica Voevod, doveditor că sărăturile arătate prin hrisovul Domnului Grigorie Ghica sânt în malul iazului Hangului, unde sânt și acum față.

17.

7268, Noem. 30.

Tij o hârtie doveditoare iscăliturii Stolnicului Alexandru Neculce.

18.

1793, Octomvrie 30.

Hotarnica moșii Bălțașii, în copie legalizată, doveditoare că matca Bahlueșului cea veche este supt dealul Cărligăturii spre codru și că în această matcă stau toate moșiile ce vin de spre Codru chizăș și cum că Bălțașii se despart de Prigoreni din piatra veche, hotar ce este despre câmp, ș'alătura merg peste șes și apa Bahlueșului până în drumul cel mare a Eșului.

19.

1793, Noemvrie 10.

Ispisocul Domnului Mihail Cost. Suțul Voevod, în copie legalizată, întăritor zisei mai sus hotărnicii a moșii Bălțașii.

20.

1794, Octombrie 5.

Mărturia Vornicului Th. Balș că, cercetând la starea locului, au aflat toate semnele hotare a moșii Prigoreni întocmai după ispisocul Domnului Vasilie Voevod din 7146, Mai 22, și invoiala răzeșilor de Ciucești.

21.

O închipuire de hartă pentru moșia Prigoreni cu semnele și hotaralele ei, făcută și iscăliă de Vornicul Theodor Balș.

22.

1809, Iunie 2.

Jalba Spătăresii Ileana Neculce, născută Sturza, dată Divanului, cu pâră asupra stăpânitorului Bălțaților că, cu înălțarea iazului, s'au înecat șesul Răutului, cu îndoită carte către ispravnicii de Cărligătură ca să cerceteze.

23.

1809, Iulie 10.

Înștiințarea ispravniciei de Cărligătură către Divan că, cercetând, s'au aflat că stăpânul Bălțaților înalță iazul morii sale și pricinuește înecarea moșii Spătăresii Ileana.

24.

1845, Iulie 25.

Jurnalul încheiat de boerii hotarnici la fața locului, prin care să dovedește că cu înălțarea iazului Bălțaților este înecat din șesul Răutului vre-o șapte opt fălci și tot odată pentru hotarul vechiu pomenit prin hotarnica Bălțaților că s'au găsit la locul lui și este colțu a patru moșii: Prigoreni, Bălțați, Lunganii și Goeștii, și că stăpânirea Bălțaților de Prigoreni să află neclintită, precum și din vechime au fost.

25.

1845, Iulie.

Hartă gheometrică pentru moșia Prigoreni iscălită și de boerii hotarnici ce au fost la fața locului că este întocmai.

Aceste dovezi infățișez în pricină, în presudstvia judecății.
— 1846, Maiu 24.

(s.) N. Tahu (?), vechil.

Documenturile arătate mai sus le-am primit deplin înapoi. 1846, Maiu 25.

(s.) N. Tahu.

(Arhiva Statului Iași, Transport 1788, Opis 2039, Dosar No. 437, fol. 111.)

Opredelenie a departamentului întâi.

Anul 1813, luna Dechemvrie 13. Din poronca Inpărăteștii Sale Mării, departamentul întâi a oblastii Basarabiei au făcut cercetare pricinii de giudecată ce are dum[nea]lui boeriu Pah[arnicul] Neculai Doni, supusul Inpărăției Răsiei, cu boeriu din Moldova epicratiei othomanești, Spatarul Ioan Neculce, și niaturile salc. Curgere pricinii fiind într'acest chip: dum[nea]lui Pah[arnicul] prin vechilul său Tudorachi Crusoveanu la curgătoriul an 1813, luna Iulie 26, au dat jalobă către Exelenția Sa d[umnealui] inginer ghenear maior în oblaste Basarabii, nacealnic oștenesc și politicesc i cavaler Ivan Marcovici Gartanciu, arătând că are 'pricină de clironomie între altile și asupra moșiilor dirtr'această oblaste, anume Ghergheuții, Bocicăuții, Groziniții, Chilipăuții, Sălăuții de la țanutul Hotinului și Călineștii de la țanutul Iașii, care acum să stăpănesc de dumnealui Spatarul Ioan Neculce și să trag din averea a strămoșii Pah[arnicul]ui, Vist[erni]ceasa Sana Donoae. Și, void numitul Pahar[nic] să porriască giudecată pentru această clironomie la locul

No. 1. Mi s'au arătat opredelenie departamentului întâi, făcută în neființa me și a documenturilor mele, alcătuită numai după scrisorile și aratările protivnicului meu dumnealui Pah[arnicul] Neculaiu ce să zici și Doni den anul 1813, Dechemvrie 13, scrisă cu slova povernicului dum[nealui] Pah[arnicul]ui înpotriva cărie cinstit am faci cunoscut, întâi zâci Pah[arnicul] Neculaiu, prin jaloba sa cătră nacealnicu acestui oblast, că la pricina de clironomie ce ar fi având de la casa Neculcii, între alte moși are și asupra acestor moșai ce se află în acest oblast anume: Gheorgheuță, Bocicăuță, Grozănița, Nilipăuță, Șalanța, de la țanutul Hotinului și Călineștii de la țanutul Eșii, cari acum să stăpănesc de Spătaru Ioan Neculce și că sânt din avere strămoșii sali Vister[nicesei] Sanda Donoae (N. A.), de vreme ce maica dum[nealui] Pah[arnicul]ui Neculaiu, Marie Doniască, au eșit cu zăstre din casă și clironomia lui Doni, precum însuș mărturisăști prin scrisoare și iscălitura sa, ce iaste de față la mine acmă, din *le[al]t 1784, Iulie 30, și când și până acmă clironomii cei leguiți, Donești, să află vii și înpotriva părințăștilor scrisori de invoieală mai sus pome-

unde sînc moșiile înființate, adică la această oblaște. Spatarul Neculce pentru osăbite i[n]teresuri a sali li-au scos în mezat la Eși ca să le vînză de istov, și pentru ca să nu să întămple să le vînză și să să desfacă de dănsile și Pah[arnicul] să i se închidă dreptate ce are, au făcut cerire ca atăt acuzatul de la Eși, căt și alte tocmele ce s'ar face aice, pentru vînzare numitelor moșii, să se opriască cu lucrare căzută și pe Spăt[arul] Neculcea să se siliască prin locul ce se cuvine ca ori însuș să vie aice sau vechil cu toate scrisorile să-și triimată, ca si stē în giudecată spre a da sfărșit pricinei. După care în urmă și însuș Pah[arnicul] Doni, la luna Sept[embrie] 13, iarăș a daos jalubă cătră Exelienție Sa pentru această clironomie părințască, ce să stăpănește de Spatarul Neculce, arătând că, măcar că s'au făcut de știre ghenerealului cunsalat din Eși de cătră Ex[celenția] Sa d. gubernator ca să se pue cerire sa în lu-pravilă și obiceiul pămîntului, să-și afle dreptate cu punire la asemenea pricini au trebuit să aștepte. Și Spăt[arul] Neculce nici însuși nici prin vechil nu s'au mai arătāt. Pentru care au făcut cerire ca și să rânduiască pricina la acest dipartament ca, după pravilă și obiceiul pămîntului, să-și afle dreptate cu punire la cale spre a nu se cheltui în zădar așteptând. Și Ex[celenția] Sa prin pridlojenie din 24 a lunii Sept[embrie] supt No. 4345 o triimite cătră acest departament spre cuviincioasa cercetare și ca să si facă părții asuprite pî temeiuł așăzărilor ci urmiază dreptate, îndestulare, după ce să vor cerceta documēturiile asupra acestor moșii și pricinile arătate de jăluitoři în pricina nevini-

nită¹, nicio cerire sau mișcari de atunci nu facu, apoi nu m'aș socoti datoriu a mă învinovăță spre răspundere cătră dur[nealui] Pah[arnicul] întru nimică la acē nedreaptă a sa cerire în giudecată.

N. 2 sau B. (Urmează apoi șters:) De i-ar fi și eșāt vreo moșăe sau oarice altă din zestre sa rău, întoarcă-să la casa ce au înzăstrat-o să-ș ceie, iar nu de la mine. Dar eu spre dovadă i-iu alăturez copie tălmăcită după orighinalul cel mai vechiu a aceștii casă, din care să va vidē izvodul de zestre a Caterinii Vistereasa, maica acestor clironomi, ca să să vadă ce au avut și ce nu s'a pus la împărțala, cum și tălmăcire de pe orighinalu împărțalii și apoi să va înțalege că iaste făcut prin a Divanului obrază și cu toată dreptate cumpănit alcătuit, iar pentru Gheorgăuțai și Sălăuțai nu are de unde să între la împărțala, fiind în urmă cășligări, cumpărate de Ioan Neculce, iar nu părințăști, cum și Nimepăuții, avăndu-i zăstre Ioan Neculce a fimeii

¹ V. mai sus.

rii părți protivnice la dipartament cătră vădava însămnată spre a se curma giudecata ce trebui să să pue prin hotărătoare inchi-dere. Dipartamentul, priimind pridlojăniia, au raportuit Ex[elenții] Sale la luna Oct[om]v[rie] 7 supt No. 5 cu cuprindere că au intrat în cercetare pricinii și, văzând că Spătarul Neculcea n'a fost următori a vini după adresarizare Ex[elenții] Sale, au trebuit si apuce mijloace mai tari la o așa tăceri a pârâtului, însă, pentru ca si lipsască orice pricină în vreme următoare, au fă-cut cerire Ex[elenții] Sale ca de iznoavă să facă știut la locul cuviincios din Eși ca să să îndatoriască Spătarul Neculcea în ce mai de pi urmă vadē de patruzăci zile și si că sorocească, ori însuș să vie sau vichil deplin răspunzători să-și triimată aice la stare numitelor moși cu toate scrisorile ci va fi având în orighinaluri și si nu să corispondarisască cu copii de scrisori sau cu alte arătări și cu hotărări ca, dacă la acest soroc de 40 zile nu va fi următor a vini sau vechil să-ș rânduiască, apoi după dreptate moșiile mai sus numite, care pără atunce s'au hotărât a fi supt săcfestru în putere scrisorilor ci are Păh[a]r-[nicul] Doni i si vor da în vecinică stăpănire, luându-să de la Spătariul Neculcea, și în urmă Spătarul nu va fi ascultat, ca unul ce, fugând de giudecată, nu poate mai mult si prelungescă pi Pah[a]r[nicul] de a-ș afla dreptul său. Au dat și poroncile sale dipartamentul din aceias lună Oct[om]v[rie] 7 supt No. 978, atât părcălăbiei de Hotin, cât și isprăv[niciei] de ținutul Eșii, ca tot vinitul moșiilor acestora să-l săcfestruiască, dându-l la al triile mână să fie păzit până când vor avē poroncă într'a cui stă-

sali, ce au fost fată lui Lupu Bogdan Hatmanul, nu s'au putut puni în împărțală, Iar moșae Grozânița și Boscăuțai, cari sânt pusă în împărțală, iar nu la părțali frățești, fiind lăsată parte sufletului maicii lor, cari iarăși sânt căștigate de Ion Neculce prin îndatorire ce s'au păzât cătră maică-sa cu grijăli și pomenirili ce au făcut și îngopare maicii sale, cari i le-au și dat lui, precum încredințază mărturie boerilo. Divanului și Mitropolitului din vreme aceia, cari întărește și împărțala și alte averi ce avē Ioan Neculce Vornicul, precum să vede în tălmăcire orighinalului. [Până aici șters.] Iar satul Călineștii, care iaste pus cu spoire piste driapta parte Sandi, numai pentru întâmplare neagiun-sului cheltueli la nunta sa, precum și în însuș împărțala zăci să să vână, care măcar că Ioan Neculce Vornic nu au vrut să-l vână și să-l înstrăineză de la casa Sandi, ce dânsa de la sâne banii au făcut răbdători și pe clironomul său Alexandru Neculce, până când Alexandrului Neculce i l-au dat însuș Costandin Donii, ficior și cel săngur clironomu al Sandii Donoi și tatul acelor de acmū Donești, care să află în Valahie, pentru bani acei cheltuiți de Vornicul Ioan

pănire să-l dea, făcând și izvod de toate viniturile și acareturile ce si află pe aceste moșii, pe care să le triimată la dipartament. Și, dacă vre-un orândatori va ave a da Spătarului Neculce căștiuri de bani la sorocul Sfântului Dimitrie, să-i îndatoriască a pune depozit, să știe în canțălerie, stând atât atât acareturile, cât și viniturile păzite, pără când vor ave al doile poroncă, în ce chip să urmezi.

Care aceste întru acest chip lucrându-si la dipertament, la luna Oct[o]mv[rie] s'au priimit de la Ex[elenția Sa] altă pridlojenie din 29 Septemvrii supt No. 4528, cuprinzătoare că, după adresarisirile ci au făcut cătră ghinăralul Consolat din Eși, d' Pini, ca si fie oprită vânzările moșiilor ci li-au hotărât Spătarul Neculcea si li vânzi prin mezat și pintru ca si fie triimisu aice însuș Neculcea să stē în giudecată cu Păh[a]r[nicul] Doni, ce ce fel de răspuns au priimit Consalatu, după adresarisirile ci au făcut de la dipartament a pricinilor streine care l-au triimes cătră Ex[elenția] Sa în copie, îl triimite cătră acest Dipartament pentru închipuire la cercetare pricinii. Și, întrând dipartamentul în cercetare acei înștiințări ce esti din luna Săpt[en]v[rie] 1 cu No. 445, s'au văzut cuprinzătoare că asupra adresarisirii Consulatului din 16 a lunii August supt No. 875 ca să fie oprit mezatul moșiilor Spătarului Neculce, care să află în ținutul Hotinului și a Eșului, și după arătările vechilului Paharnicului Doni s'ar fi cuvinit lui Doni, și că pretenție aceasta s'ar cuveni să se caute la Chișinău, unde Neculcea să vie sângur sau si-și triimată vichil, — dipartamentul pricinilor streine faci arătare

Neculce, rugându-l pe Alexandru de l-au priimit ca un lucru ce nu făcē atunci acei bani și lui Doni nu-i era trebuitoriu, precum însuș mărturisăști prin pomenita învoială de mai susu ce dă Costandin Doni lui Alexandru Neculce (Urmează șters:) (de asemenea scrisoare arată că au luat și el scrisoare) de disfacere a toate pricinile vechi dintre dănșii, ce au avut până atunce. (Urmează șters:) cându el însuș Costandin Doni au venit la Moldova de au cercetat după împărțală toate moșăile parte de a mamī sali de cliromonii cari li-au fost lenevit el însuși, cu necăutare până atunce, când cu Alexandru Neculce s'au desfăcut făr de a-l mai putē trage mai mult în giudecată.

No. 4. Și tot prin aceiaș învoială arătând lămurit că el avē să-și caute cu Luca vărul său. (Urmează șters: Pentru izvodu de cheltueli ce au priimit el a Lucăi Vistiernicu, unchiul său, iar Alexandru Neculce rămâne nici într'o răspundere și scrisoare această de învoială curmă toate pricinile și prigonirile dintre familie Neculcii și a lui Doni.)

5. Pentru moșăe Vasilăuțai, pentru care departamentul mă învinovățăști tot pe mine că aș fi datoriu să răspundu

Consulatului că această pricină s'ar fi început în comitetu Moldovii încă la 29 a lunii lui Mai, după jaloaba lui Doni ce s'au triimes de la Consulat, pi care priimind-o dipartamentul, au voit a o și pune în lucrare, și acum volesti Doni ca si să cercetezi prin giudecată dragătoriei din oblaste Basarabii, și, fiindcă pricina este începută în Moldavie, tot acolo ar trebui să să și sfârșască, fiind pricina încurcată, nu numai cu niamurile Neculcești, ci cu multe familii de acolo. Și, pentru ca si să descoperi adivărul și si să strângă la un loc toate pricinile și toate fețile ci si atingu la această pricină, n'ar fi cu puțință si să adune aice la Chișinău, căci trebuie să se facă multe scrieri și si treacă nu puțină vreme pâr si vor aduna, fiind întrebări că cine le va răspunde în urmă păgubirile și cheltuelile. Și, fiindcă cele mai multe feți să află în Moldova, ar fi de trebuinți să si ducă acel unu acolo, unde se află celi mai multe, iară nu pe toate acele să să triimată, unde esti acel unu, făcând ceriri dipartamentul acela ca si să scrie aice să si dipărtezi pi Pah[a]r[nicul] Done de a pune secfestru pi aceli averi, care cuprind nu puțină sumă și volesti si le secfestruiască numai după cerire ce face și si să sloboadă de supt secfestruiri acele averi cu veniturile lor și Pah[a]r[nicul] Done, dacă va avè giudecataa sa în Moldova, iș va lua dreptate prin drumul giudecării și atuncia după documenturi va putè să-ș cei toate pretențiile de la giudecata și si pue secfestruiri pi averia Neculcii, ci o are acolo în Moldaviia. Pe care aceasta notă a dipartamentului pricinilor streini din Moldavie, dată cătră Consulat, văzind-o acest dipartament că nu esti închipuitoare cu ființa pricinii și nici următoare pravililor și legiurilor, ci numai arătătoare de niște chipuri îngăimătoare, cu cari au voit a dipărta Spătaru Neculcea di giudecată și cu tot chipul a-l sprijeni și să-l aducă pe Pah[a]r[nicul] Done la o stare ca si să stângă cu cheltuiala și ca, singur de sine văzind atâte inpotriviri, să si lasè de giudecată și să-și piarzi dreptate, s'au hotărât și de iznoavă s'au raportuit Ex[tenții] Sale d. ghinaral maior Gartingu la 17 Oct[o]mv[rie] supt No. 6 că, giudecând toate înpregiurările aceștii pricini, nu s'au cunoscut alta decât pricinuire și netemelnici cuvinte, voind să se departezi de a vini în giudecată, și, fiindcă atât jăluitorul Pah[arnicul] Done, cât și moșile ce sint

pentru Luca, cu care cuvânt de dreptate însă nu înțăleg. Aș vrè să știu care pravile și a cărui loc și cari obiceiuri pe o parte poate strica nește vechi învoeli făcute de bună voe între familii și pe de altă parte să mă osândiască a pierde averile meli după curgire de ani mai de un vec, când mie îmi sânt cunoscute pravilele acele ce să obicinuesc în lumi, că apără și întăresc niște vechi de bună voe făcute învoeli atât între niamuri, cât și între streini. 6. (Neterminat.)

în pretenție se află întru această oblaște, după toată dreptate și după obiceiul ce să urmiazi și în sfârșit după înștiințări înputernicitului nostru menestru din Constantinopoli, d. Italiischi, ci cu predlojenia Ex[elenții] Sali din 29 a lunii Sept[emvrie], anul curgător, supt No. 4479, ci s'au alăturat cătră acest dipartament, să cuprindi că toate pricinile ce vor urmă între supușii othomanești pentru averi mișcătoare și să cercetezi și si să sfârșască acolo unde să află jăluitorul, și, acele averi, dipartamentul au găsit că ceriri Spătar[ului] Neculcea di a merge Pah[arnicul] Done în Moldova este cu totul di prisos și fără de cuvânt, și după aceia dipartamentul au făcut cerire Ex[elenții] Sali că iarăș să se facă știut la locul cuviincios spre a si faci lucraria căzută după raportul de supt No. 5. După cari în urmă, la luna trecută Noemv[rie] 9 supt No. 5483, s'au priimit pridlojenia Ex[elenții] Sali, cuprinzătoare că, după arătari dipartamentului din 15 a lunii lui Octomv[rie] supt No. 5, spre a fi triimes aice Spatarul Neculcea sau vichil din partea lui cu trebuincioasele documenturi si stē în giudecată în pricina moșilor ce umblă să li scoată de la sine Pahar[nicul] Done. Ex[elența] Sa au adresarisit-o consulatului din Eși, de la care au priimit răspuns cu înștiințari, cum de al doile au triimes cerire sa la dregători[e] di acolo, ca numai decât să să triimată aice pe Spătarul Neculcea sau vichil din partea sa cu toate scrisorile la sorocul însămnat, pentru care face știut dipartamentului. S'au priimit și altă pridlojanie tot din trecuta lună Noemv[rie] 13 supt No. 5630, cuprinzătoare că au priimit înștiințare de la consulatul di Eși, cum că după doă ciriri a Ex[elenții] Sali necontentit au adresarisit dipartamentului pricinilor străini ca să fie triimes aice la Chișinău în arătatul soroc de 40 zile Spătarul Neculcea sau vichil din partea sa, ca si stē în giudecată cu Pahar[nicul] Done, după care au luat răspuns că însuși Spătarul Neculcea să îndatorește a vini aice pentru această pricină, dar, fiindcă să află bolnav și din pricina cărăntinii lui, si roagă să fie îngăduit păr la sfârșitul trecutei luni Noemv[rie] și atuncia va vini. Pentru cară faci știut dipartamentului spre a pune la cale cele după cuviință. După care pridlojenie departamentului, văzând înpotrivirile și dipărtările Spătarului Neculcea, numai cu niște pricinuri închipuitori di prelungire, ca si nu stē în giudecată cu Pahar[nicul] Done și să-i răpștiască dreptul său, nici de cum nu au voit a priimi sorocul arătat păr la sfârșitul luni trecute Noemv[rie], ci era în hotăriri ca si cercetezi scrisorile Pahar[nicului] Doni, după cari si dē sfârșit pricinii și si dē moșiile în stăpănire Pahar[nicu]lui Doni; și, făcându-i-se știut, însuși de la sine au priimit ca si fie îngăduit Spătarul Neculcea până la sorocul ce însuș ș'au pus, — a căruia plecare văzindo-o dipartamentul, au oprit hotărări sa. Acum dar jăluitorul Păh[arnic] Done, văzind urmare cē împotrivoare a Neculcii, după însuș a lui

cerire, s'au arătat cu jalobă către dipartament, arătând că, măcar că plecare sa de a aştepta pe Spătarul Neculce până la sorocul ce ş'au pus, au fost pentru folosul Neculcii împotriva hotărării ci era să de dipartamentul şi pentru ca să nu mai rămăe cuvânt de răspundere că n'au fost îngăduit şi după cerire sa, dar au fost numai pentru sine prelungitoare, căci Spătarul Niculce n'au fost următoriu a vini la sorocul ci însuş pentru sine şi-au pus, cum nici vechil nu ş'au triimăs, după cum însuş s'au îndatorit, din care îngăimare să simţeşti într'o mare struncinare şi perzare de vreme şi cheltuială, lipsit şi de dreptul său şi mai ales că şi prothimiia disfacerii acestor de aice lăcuitori şi cu acii din Moldova s'au foarte scurtat şi din pricina aceea nu poate si-ş caute şi de acel interes a disfacerii şi să află în primejdie, făcând ceriri ca dipartamentul în hotăririle sale după legiuitile pravili, pentru un om ce este fugătoriu de giudecată şi niurmător însuş făgăduinţii sale dată înscris şi fiindcă toată hărtiia în puteria ei si giudecă, după dreptate să fie pus la cale spre a-ş afla îndestulari sa, şi si nu mai fie prelungit cu dreptul său. A căruia cerire fiind supt tot cuvântul dreptăţii şi supt toati legiuirile dipartamentului, au intrat în cercetare scrisorilor Pahar[nicului] Done. Şi au dovedit că moşul său Neculcea Slugerul, ce-au avut soţie pi Ecatirina Vistiereasa, au avut trii fii, anumi Ion Neculcea Vor[ni]cul, Mariia ce au ţinut-o Ştefan Luca Vist[ernicul] şi Sanda Donoia Visteriasa, strămoşa Pahar[nicului]; dintre care în viaţa părinţilor lor, Vor[ni]cul Ioan Neculce şi soră-sa Mariia s'au căsătorit cu toată cheltuiala cuvîncioasă din casa părinţască, iar strămoşa sa Visteriasa Sanda, fiind încă fără vrăstă atunce în casa părinţască, după moarte tatului lor, fratele şi cumnatul ei, Vor[ni]cul Ion şi Vist[ernicul] Luca, n'au aşteptat până la vrăsta ei şi pe maica lor, să li facă împărţală dreptă de toati averili, ci fără ştire şi voia maici lor, care încă trăe, ei de la sine, fiind în putere, au făcut împărţală de moşii şi alte acareturi şi pe dănsa cu totul au înstrămbăţit-o, nedându-i parte driaptă, după cum arată o copie de pe împărţala ce zic că au scos în partia surorii lor Sandii, ci esti din 7210, Iulie 15, care copie este încređinţată di Divanul Moldovii şi si văd iscăliţi numai Ioan Neculcea şi Ştefan Luca, iară nu şi sora lor Sanda sau maica lor Ecatirina, şi apoi şi din acele ci i-ar fi scos Neculcea, iarăş în stăpănire lui au rămas. Şi, pentru că n'au fost priimită cu această împărţală, însuş Sanda Visteriasa, strămoşa Pahar[nicului], la anul 7236 (— 1718), supt a sa iscălitură, lasă înscris spre ştiinţa urmaşilor sei, pentru nedreptate ce au avut de către fratele său Ioan şi cumnatul său Luca, arătând că, căsătorindu-să frate-său Ioan şi soră-sa Mariia, până au fost maica lor în viaţă, cu toată cheltuiala casii, precum s'au căzut, făcând nunta cu mare cheltuială şi cu zăstre, şi rămăind e mai mică în casa mai-

că-sa, n'au vrut fratele său și cumnatu-său si aștepte până o ar fi căsătorit și pi dânsa maică-sa și ei dinpreună, iară cu cheltuiala din casă, ca și pi dânsii, și apoi să fi împărțit satile și altile ce li-ar mai fi rămas părințăști, ci frate-său și cumnatu-său, fără știre și voia maicii lor, au făcut împărțala în Eși, după cum au vrut, în vreme când Sanda cu maică-sa se afla la Prigoreni, afară la țară, și ci li-au plăcut au luat ei, iar ce au fost mai proasti, adică giumatăți de sate și celi ci au fost mai fără vinit li-au scos în partia ei, nefiind è de vrastă. Și, dacă au aflat maica lor pentru împărțala ce au făcut, au avut mari gâlceavă cu dânsi, zicându-le că de ce n'au îngăduit până să va face și Sanda mare, și să fi vândut din moșii și dintr'altile ci ar fi mai fost și să o fi căsătorit și pi dânsa, cu zăstre și cu cheltueli, după cum au cheltuit și cu dânsii și apoi ci ar fi rămas: si fi împărțit frățăști, după cum ar pica cu dreptul, iar ei au răspuns că au lăsat sat întreg Groznicii cu vecini să fie a maică-sa, afară de părțile frățăști și maică-sa la moarte i l-au dat ei, iar fratele său Ion au pus stăpânire și pe acel satu, mai arătând și pentru alte odoară și averi din care è nu s'au împărțășit cu nimic. Și iarăș spre dovadă că strămoașă-sa Sanda nu s'au măritat cu cheltuiala din casa părințască, ci din averia ce i-au scos ei și pentru că și pi acia nu i-au dat-o în stăpânire, ci au rămas iaarăș la Neculcea, au scos de au arătatt un izvod din 7216 (— 1707), Sept[emvrie], 1, iscălit de Ștefan Luca 3-ti Logofăt, cumnatul ei, cu cuprindere de cheltuiala ce au făcut cu zăstre surorii lor Sandii, când au măritat-o, osăbit de ciia ci au avut de la maica lor Ecaterina Visteriasa, și arată că au cheltuit 1276 lei, 4 potronici, din care scoțind 300 lei pentru un sat Pohrilăuții, ci s'au vândut, din mijloc, lui Costandin Turcu Med[eln]ce[r] și rămân cheltuiți de amândoi 976 lei, 4 potronici, din care 227 arată că au cheltuit Ștefan Luca, iar 748 lei, 4 potronici au cheltuit cumnatu-seu Ioan Neculcea. Și zice: când a da Sanda banii, să-ș ție să-ș stăpâniască și moșiile. Din cari si înjălegi că strămoașa dum[nea]lui Sanda, după ei s'au văzut instrambățită de cătră frati-său Neculcea, atât cu căsătoria ei, că n'au cheltuit din casa părințască după cum au cheltuit și pentru dânsu și pentru soră-sa, și parti ci i-au scos au fost fără știre și voia atât a ei, cât și a maică-sa, apoi o scoate și datoare cu 976 lei, 4 potronici și-i poprești și moșiile acele cari iarăș el de voie sa i li-au fost scos spre parte ei,— pentru aceia nici la împărțală au iscălit, nici banii pentru cari au oprit moșiile: n'au vrut se-i dee, ca una ce știè că are să ee, iară nu si dee. Și, fiindcă dindată s'au înstreinat pi Țara-Româniască și n'au putut si-ș caute pentru pricina aceasta, și moșiile fiind a ei, au rămas tot în stăpânire Neculcii, după cum adivereazi o anaforă din 7269 a Divanului Moldaviei și întărită de Dom-

nul Grigorie Ioan V[oe]vod¹, cu cuprindere că au cercetat pricina între Banul Ilie Costachi, fiind vechil cumnatului său Dinul Șa-
[rarul] din Țara-Româniască, ficiorul Vistiresii Sandii Donoaei,
fata Neculcii, și între Stolnicul Toma Luca, ficiorul lui Ștefan Luca
Vist[ernicul], pentru pricina unui sat Vas[i]lăuții de ținutul Cernău-
țului, ș'au aflat pricina într'acesta chip: Neculcea Slugerul au
avut ficior pe Ioan Neculcea Vor[ni]cul, pe Visteriasa Sanda
Donoia și pi Mariia ce au ținut-o Ștefan Luca Vist[ernicul]. Și,
murind părintele lor Neculcea, s'au împărțit frații între sine din
celi ci li-au rămas moșii și altile, după înparțiala acé din 7210,
și între alti moșii ci au scos în parti Sandii Donoia iaste și un
sat întreg, anume Vas[i]lăuții. Și, încă trăind părintele lor, au
căsătorit pe fiul său Ion și pi fiica sa Mariia cu cheltuiala din
casă, dar Sanda, rămăind fată mare după moarte părinților, au
măritat-o frații. Și la nunta ei au cheltuit Ștefan Luca Vist[ernicul]
227 lei, pentru care bani au luat acel sat Vas[i]lăuții din parte
Sandii și li-au stăpănit 90 și mai bine de ani, iară, după ci au
murit Ștefan Luca Vist[ernicul], fiul său Toma Stolnicul și cu
frații lui au vândut satul acela lui Hurmuzachi Cârste, tot drept
acii bani 227 lei, osibit de alte doă moșii ce i-au scos întâi, una
din mijloc și alta din parte Sandii pentru cheltuiala nunții. Și,
fiindcă s'au dus Sanda în Țara-Româniască, n'au putut să-ș ceară
dreptate, pentru că frații ei și soră-sa Mariia s'au căsătorit din
casa părintelui lor, ci au rămas până când au murit și fiul său Dinu
Șătrar prin vichil au intrat în giudecată. Și au întrebat pe Stol[ni]cul
Luca pentru ci au vândut moșiia, și au răspuns că pentru bani ce au
cheltuit tatăl său la nunta Sandii l-au vândut, căci le rămăsăsi multă
datorii de la tatul lor. Și mai înainte de vânzare ar fi înștiin-
țat în câtiva rânduri pe Sanda ca si de banii și si-ș ia satul, și é
n'ar fi vrut și că, în curgire de 32 ani, nimică nici n'au zis
pentru acé moșie. Pentru care Divanul hotărăști că Sanda Do-
nioia au avut mare strămbătate de spre frații ei, căci ei s'au
căsătorit din casa părințască și cu cheltuială părințască și din
moșiile ce s'au vinit în parte lor nu s'au strămutat niciunile și
trebui și ei, din celi ce au rămas de la părinți, întâi si scoată
toată cheltuiala nunții și zăstri surorii lor Sandii și apoi celi ci
vor mai rămănè să li inpartă, iară nu numai din partea Sandii
si vândă și si facă zestre și cheltuiala nunții după ce s'au împărțit,
mai vartos că s'au văzut scris în izvodu lui Ștefan Luca Vis-
[t[ernicul] ca, când va da Sandii banii, si-ș é ia satul, iară nu
scrie ca si de voce ficiorilor să-i vândă satu. Și, pentru că, văzind
Sanda strămbătate ce ari de cătră frați, n'au vrut si de banii și
si răscumperi moșiia, așteptând vreme să-ș caute dreptate ei cu

¹ Anaforao iaste de la Grigorie Ioan Voevod, din leat 7269. Și invoiala să
să caute din ce veleat iaste. Anaforaoa aceasta este adeverită prin alte doă ana-
forale în urmă, între Luca și Doni și iarăși între Hurmuzachi și Don

giudecată, și fiind într'altă țară, n'au putut păra când au murit, cum și Ștefan Luca Vist[ernicul] a rămâne păgubaș de bani nu esti cu cale, că el este un cumnat. Și, fiindcă Dinul iș ceri moșia zestrii maică-sa, au socotit că este volnic si de banii lui Hurmuzachi și să răscumpere moșia, măcar că Luca Vist[ernicul], pentru bani ce au cheltuit, singur în putere lui au luat moșia aceasta și la 30 ani ce au stăpănit-o până când au vândut-o și au luat banii din vinitul moșiei îndoiți, încă și mai mult, și nu era cu cale si vândă moșia, de vreme că banii ș'au întorsu din vinit numai, fiindcă însuș Dinul au priimit di voia lui si de banii, capitili, acei 237 lei. Pentru aceasta au socotit că are dreptate Dinu si dei banii și si ia moșie și nici si è vinit, nici să dei dobânda pi bani, de vremi că Ștefan Luca Vist[ernicul] și Ion Neculcea Vor[ni]cul n'au stăpănit numai moșie a-ceasta Vas[il]ăuții, ci toată zăstre Sandii până întru acel an, și s'au făcut mare străbătate Sandii. Iară, după poronca pravilii, Donoia poate si-ș ia moșia și si nu de niciun ban, de vreme ci Luca Vist[ernicul]au stăpănit moșia 30 ani: câte 20 pi an di va fi luat, și fac 600 lei, întriiți bani, și Hurmuzachi, de când au cumpărat, sint 32 ani, iarăș întriiți bani, că pravila, zici Mathei Vlastarul, la slova D, cap al doile: viniturile ci si vor lua din lucru ce esti pus zălog și hotărăsc asupra datorii și de vor cuprinde veniturile toată datoriia, nu poate datornicul si mai ceară nimică, dând și zălogu înapoi, mai vartos că Donoae toate moșiile ei li-au stăpănit Neculce Vor[ni]cul, și a-ceasta au stăpănit-o Ștefan Luca Vist[ernicul] întru atâța ani, Donoia nu s'au invrednicit a lua nimică din vinutirile moșiilor sale, ci li-au mâncat ei. Pentru care aceste scrisori au răspuns dum[nealu]i Pah[a]r[nicul] că li-au găsit înst[r]einate, scoțând spre dovadă o adivirință din 1805, Marte 16, de la boeriu Spătariul Mihalachi Costache că, fiind întreat di dum[nealu]i Pahar[nicul] Done pentru niște scrisori di moșii și găsiind în scrisorile sale niște scrisori a niamului donesc, i li-au dat, pentru cari i-au dat și adiverință. In urma căruia anafonale de sus pomenitii s'au văzut o copie scoasi din condica Divanului și iscălită di condicarul Matei Costin Cluceri, di pi o anafora din 1777, Apr[ilie], întărită di Domnul Moldovii, cuprinzătoare că după jaloba lui Enachi Done vt[ori] Spatari din Țara-Românească, pentru moșiile ci ari în Moldova di pi moași-sa Vist[ernicias] Sanda, cum și pentru satul Vasilăuții ot (— din) Cernăuți, fiind în parte moșii sale, l[e]-ar fi luat Vist[ernicul] Luca în țaria sa, drept 227 lei 80 bani, ci au cheltuit la nunta ei, fiindu-i cumnat, cari bani si căde si și cheltuiască din casa părințască, și nu i i-au cheltuit din mijloc pār a nu si împărți frații, ci i-au luat din parte ei, oprind numitul sat la stăpănire sa, pi care sat, după moarte lui, fiiul său Stolnicul Toma Luca și cu fratile său l-au vândut cumnatului lor, Cămărașul Hormuzachi Cărste. După care

jalobă fiind orânduți prin țidulă, s'au adunat la Sfânta Mitropolie, și, aducând pi Pahar[nicul] Matei Hurmuzachi, ci si afla stăpănitorni numitului sat, s'au întreat pe vt[ori] Spatari Enachi Done, cu ce tragi la a sa stăpăniri satul arătat. Și a scos copie di pi împărțala frățască di 7210, iscălită di Vornicul Ion Neculcea, fratile Sandii, și di Vist[ernicul] Ștefan Luca, cumnatul lor, la cari împărțală între alte moșii ci s'au dat în partea Sandii, au văzut dat și satul Vasilăuții. Inpotriva căruia împărțala au arătat Hurmuzachi un ispisoc di la răposatu Ghica-Vodă, din 7241, Septemv[rie] 5, cu cuprindere că, când s'au măritat Sanda Donoia, afară de căți bani au cheltuit Vornicu Ioan Neculcea, au cheltuit și Vist[ernicul] Ștefan Luca 227 lei, 80 bani, și a rămas acel sat la stăpănire lui, dat zălog di Vornicu Ioan Neculcea, până când va plăti banii Donoii. Și e, cât au trăit Vist[ernicul] Ștefan Luca, e n'au dat bani si-ș ei satu, iară, după moarte, fiul său Stol[ni]cul Toma Luca și Mihalachi Postelnicul, având trebuință di bani, măritând pi o soră a lor după Hurmuzachi, au trimes-o în Țara-Romăniască la mătușa lor Donoe, cu carti domniască ca si dei banii, că, nedând, vor vinde satul altora, și ei ar fi răspuns că nu va da, și pi urmă, mergând și însuș e la dânsa, împreună cu Vornicu Neculcea și izvodu acel de cheltuială, i-ar fi zis să dee bani si-ș scoată satul, și e ar fi răspuns că nu va da banii, și s'ar fi lepadat, și pi urmă ar fi zis și unchiului Neculcea ca si-i dee banii și si rămăe satu a lui, și el încă n'ar fi priimit. Și că, văzind frații Luculești că si liapădă amândoi, și având ei trebuinți de bani, au vândutu cumnatului lor Hormuzachi, iarăș drept acei bani, dându și zapis din anii 7237, Mai în 22, di vânzare, iscălit și de boerii, marturi, și întărești și dumnie sa vânzare. Au întreat pe Done ci răspund inpotriva acei vânzări, și el au arătat anafora de sus pominită din 7269, pi cari văzindu-o Divanul, o anirisăști cu totul, puind pricină inpotrivă că Hurmuzachi n'ar fi având nici-o știință de dânsa, fiind atuncea dus în Țara-Romănească cu toate scrisorile, arătând și o carte de giudecată din 1772, luni 20, di la Domnul Țării-Rumănești, cu un an în urma aceli anaforale, cu cuprindere că, aflând Hurmuzachi că Doni ar fi umblând prin vichilul său să ee din stăpănirea numitului sat, s'au giudecat, fiind acolo și Stol[ni]cul Toma Luca în slujba domniască, gramatic al doile, si, după cercetare ci au făcut și după ispisocu d. Ghica Voevod l-au dat pe Done rămas de giudecată. Pe lângă care au mai arătat la Divan Hurmuzachi (sic), iscălit di Vor[ni]-cu Ion Neculcea de toată cheltuiala ci au făcut la nunta Sandii Donoii din anii 7216, în cari izvod au văzut că afară di un sat anume Prohălăuții ot Cernăuți, ci s'au scos din mijloc și s'au vândut drept 300 lei, și afară din banii ce a cheltuit el, Neculcea, de la sine, pentru care au luat satu Călineștii, din ținutu Eșului din parte Sandii, au cheltuit și Vist[ernicul] Luca de la

sine 227 lei, și, fiindcă s'au scos din mijloc acel sat Pohrilăuții, ar fi rămas drept numai din parte ei să-ș plătească banii ci au cheltuit, atât Neculce, cât și Luca, și așa au dat rămas pe Doni din giudecată, întărind stăpânire lui Hurmuzachi pi satul Vaslăuții. Intre care boeri giudecători se văd iscăliți și Alicsandru Neculcea Vel Vornic și Mihălachi Luca Vel Stolnic, adică acii ci au fost asupritori și vânzători, au fost și giudecători. In urma cărâia anaforale văzind dum[nee]i Armășoia Mariia Donoie, fiica Șătr[arului] Dinu Doni și maica đumisale Pahar[ni]cului, o așa viderată mari st[r]âmb[ă]ltaii au dat jalobă cătră Divanul cnejii Moldovii la anii 1810, Apr[ilie] 1, prin cari au arătat toate st[r]âmbătățile ce au suferit moși-sa Visteriasa Donoe despre fratile său Vor[nicul] Ion Neculce, făcând ceriri ca si intri Divanul in cercetare pricinii acestiia đintru început și in putere sfințelor pravili si-ș afle indestulare dreptății. In care jalobă după obicei esti făcută răzoluție cari si înfăoșăzi cu toate scrisorile ce va fi având in pricina aceasta la Divan in opștesca Adunare și după cercetări ci va faci și-i va pune la cale după dreptate. După care jalobă să vedi o carte di la Divanu cnejii Moldovii din 1810, Apr[ilie] 8, încredințată și de dipartamentul pricinilor striine și de aghenția austriicească din Eși, prin carile si cuprinde că Pah[a]r[nicul] Donie, strănepotul Visterisii Sandii Donoea, au făcut arătari că intre alți moșii ci au scos Vor[ni]cul Ioan Neculcea in parte sororii lor Sandii Donoii, i-au scos și o moșie Vasilăuții la ținutu Cernăuții, după cum au arătat o inpărțală iscălită de Vornicul Ioan Neculcea și de cumnatu-[său] Ștefan Luca Vist[ernicul], pi cari moșie luându-o zălog Ștefan Luca Visternicul pentru 227 [lei], 8 potronici, cu hotăriri ca oricând va da Sanda acii bani și-și ee moșiia innapoi. Iara fiul Lucăi au vândut-o lui Hormuzachi, și hotărăști Divanul că aceli urmări a lor au fost inpotriva dreptății și a pravilii și că rău au vândut el, că anii ce au stăpănit-o, 27 ani, și că vinitul ci au luat di dânsa intri acești ani, au fost indestuli spre plata acelor bani, după cum și pravilile hotărăsc la așa pricinii, arătând și scrisorile Pah[arnicului] Done acé, cum și anaforaoa acé de pi urmă anerisind-o, cărâia au instreinat pi Doni di acé moșie Vas[ă]lăuții, ci ca o moșie răpită in silă, după dreptățile zălogului, in toată vremei dreptate agiută pi moștenitorii Sandii Donoi a-ș lua in stăpânirea drepta muștinirii familii lor, măcar cu orice chip ar fi trecut la stăpânire ori a cui, pentru că nu poate fi in să-i strămuti hotăririle părintelui lor, adică si vânză sau schimbă lucru ce era streinu. A mai arătat dum[nealu] Pah[a]r[nicul] și o jalobă din 1813, Ghen[a]r[ie] 29, ce au dat cătră Dumnul Moldovii pentru părțile din moșiia Socii de la ținutul [N]iamțului, ci Vor[ni]cul Neculcea și cumnatu-[său] Luca li-au fost scos in parte Sandii, văzindu-le că si stăpănesc de niște răzăși, cu cerire ca si să aducă la Divan și si să înfăoșezi cu

dânșii în giudecată și după dreptate să i se dee în stăpânire, după cum se vedi că s'au și giudecat și nicio dreptate nu i s'au dat, ci încă i s'au răpit și scrisorile înainte Domnului de către Vel Logofătul Iordachi Cantacozino, scojind spre dovadă o mărturie din 1813, Apr[ilie] 10, iscălită de mulți boeri.

Aceste fiind scrisorile dum[nealu]i Pah[a]r[nicu]lui Neculai Doni, cu care au făcut arătare de înstrămbătăjirile, și păgubirile ci dintru început și până acum au pătimit neamul donesc de spre niamul Vor[ni]c[ului] Ion Neculcea, lipsindu-si și înstreinându-si de dreptate parte din moștenire ci i si cădē, pentru care s'au făcut cerire cu necunteniri fără a-ș dobândi indestulare, au intrat dipartamentul în cercetare moșiiilor din ținutul Hotinului, ce le ceri dum[nealu]i Pah[a]r[nicu] Doni și s'au văzut în scrisoare din 1809, No[e]mv[rie] 6, de cercetare ce au făcut comitetul ci au fost rânduie spre cercetare moșiiilor de la Hotin, în care se cuprinde moșiiile aceste: Colișăuții, Nilipăuții, Groziții, Butcăuții, Șilăuții și Ghergăuții, care aceste moșii după scrisorile ci si arată în cercetare comitetului anul și cu veleturile lor, arată că li-au luat Spătarul Ion Neculcea în stăpâniri ca pi unile ci au fost di pi Gavrilaşcu Matieș Logofătul, părintele Visteresii Alexandrii Iordăchioaiei, moșul Visteresii Ecaterinii, maicii Vor[ni]c[ului] Ion Neculcea, a Marii Luculesii Visterniceasa și a Visteresii Sandii Donoai, afară dintr'o moșie Drepcăuții, ci Neculcea au dăruit-o mănăstirii Sucevița ot Bucovina; și iarăș si mai dovedești dintr'o cercetari tot a comitetului Hotinului din 1809, Martie 26, doă moșii Halicea și Lucăcenii că au fost iarăș di pi Gavrilaşcu Matieș și s'au dat în stăpânire Pah[a]r[nicu]lui Iordachi Darie, fiind eșit una cu zăstre și p'altă cu danie di la niamul Neculceștilor la Dărăești, care piste tot acesti moșii la ținutul Hotinului fac noao moșii. Aceste dar fiind toate scrisorile dovezi ce-au arătat dum[nealu]i Păh[a]rnicul Neculai Done au intrat dipartamentul în cē mai cu luare aminti cercetare și au cunoscut după putere cuprinderii lor că, atât Vist[iere]a[sa] Sanda Donoia au pătimit și pătimesti o mari și viderată înstrămbătăjire di spre Vor[ni]c[ul] Ion Neculcea, și familia lui, cât și urmașii Sandii, căci, 1-u, dacă Vor[ni]c[ul] Ioan Neculcea și Vist[iere]a[sa] Mariia Luculiasa și Vistiereasa Sanda Donoia au fost drepti fii a Vistirisii Ecaterinii și drepti frați, trebuie și averile părințăști si li clironomisască drept frățăște, dar Vor[ni]c[ul] Neculcea și soră-sa Mariia, după ce s'au căsătorit din casa părințască, cu toată cheltuiala cuviincioasă, apoi n'au urmat după dreptate ca și Sanda asămine să o căsătoriască și apoi avere ci va rămănē să o împartă drept frățăști după fireasca legiuri; ci, încă trăind maica lor și Sanda fiind fără vrăstă, au păzit vreme până când au lipsit din Eși la Prigoreni împreună cu maica lor, și atunce au făcut împărțală, după cum adivirează scrisorile, acē din 7236, și, dacă ei s'au căsătorit cu cheltuiala din

casa părințească până a nu faci împărțală, negreșit trebuè si aștepte până când și sora lor Sanda asămine si va căsători și apoi si să împartă, sau dacă ei, ca unii ce era căsătoriți și n'au putut si aștepti până atuncea, si fi făcut socotială împreună cu maica lor, ce cheltuială au făcut la nunta lor și apoi după analoghie si fi scos și cheltuiala nunții Sandii și ceia ce ar fi mai rămas si li fi împărțit maica lor, ca una ce era stăpână și avè toată puteria, iar nu ei să facă împărțala întirisată după plăcere lor, care tot în lipsa maicii lor au și iscălit-o di Mîtropolit și di un episcop, socotind că cu aceasta îș vor inputernici interesurii lor. Dar dreptate răsplătire[ie] au adus-o din potrița, ca si cazii din tot cuvântul și fără voia maicii lor, ci încă trăe, nu are nicio parte, măcar de și esti iscălită de arhieriei și di un boier, căci ațelii iscălituri nu sint întărituri de la stăpâniria, ci numai niști încredințări următoare lucraria a doi frați și nu adevărtoară că numai atăta parti s'ar fi căzut drept Sandii și că esti adivărată și priimită după legiuire, căci, di ar fi fost adivărată și priimită, trebuè și maica lor si fie iscălită într'ansa. Dar, fiind făcută numai după plăceria Neculcii și înstrămbăitoare pentru Sanda, pentru aceia n'au iscălit, fiind indestulată dovadă că au făcut împărțala fără voia ei și scrisoare acè di la 7236, prin care si cuprinde că, dacă au făcut maica lor de acè împărțală, au avut mare găleavă cu dănșii, zicându-le di ci n'au așteptat pără când si va faci și Sanda mare și si fi vândut din moșii și dintr'alti ci ar mai fi fost și si fi căsătorit și pi dănsa cu zăstri și cu cheltuială, după cum au căsătorit și pe dănșii, și apoi o-ar fi rămas si le fi împărțit frățăști. Din care si adiveriază că maica lor trăe în vreme facerii împărțalii și n'au priimit și împărțală. Pentru care dovidește încă și anaforoa acè din 7269, întărită de Domnul Grigorii Ioan V[oe]vod și hotărătoare că Sanda Donoia au avut mari st[r]imbatate di spre frații ei, cum s'au căsătorit cu cheltuiala din casa părințască și din moșiile ce ș'au tras în parte lor nu s'au strămutat niciunile, și asămine trebuè și Sanda si să căsătorească și apoi celi rămase si li împartă, iar nu se si împartă mai înnaște și apoi să o înzestrezi cu lucru din parte ei. Apoi dar o așa împărțală după hotărare sfintelor pravili nu poate să fii niciodată s[ta]tornică, căci pravila împărătiască, Tomul a 2-le, cartia 12-le, titlu al 3-le, fila 688, poroncești că, fiind un frate nevrăsnic, împărțala ci vor faci cialași frați pentru clironomie nu are statornicie.

2-lea. Din dovezile di sus arătate, adică scrisoare acè di la 7236 și din anaforoa din 7269 lămurit se adiveriază că Vor[ni]-cul Ion Neculcea și soră-sa Mariia s'au căsătorit cu cheltuiala din casa părințască până a nu să împărți, — apoi iată dar că ei știè ce cheltuială s'au făcut cu nunta lor și, ca unii ce avè știință, trebuè să facă socotiala câtă cheltuială trebuie și pentru nunta

Sandii și atâta si fi scos din mijloc, iar nu numai o moșia, Pohri-lăuții, pi care au vândut-o drept 300 lei. Dar Vornicu Neculce, vă-zând pi sora lor Sanda fără vârstă, au căutat toate chipurile ca si o strămbățăzi și si să folosască pe sine, căci întâi singur di sine s'au făcut epitrop asupra ei, fiind dovadă că au scos moșia Pohrilăuții din mijloc și au vândut-[o] pentru cheltuiala nunții; al doile, că singur s'au făcut împărțitor; al triili, singur s'au făcut și împlinitor, căci la nunta ei au făcut izvod de cheltuială și, după ci scade acii 300 lei, apoi o mai scoate și dă-toare cu 976 lei. Care aceasta nu si înțelegi altă, ci, spre faața (?) plăcerii lui, au găsit chip ca să mai ia de la dânsa și acel puțin ci au scos in partea sa, dar, pentru ca să nu si poată înțelegi chipul acesta, au împărții datoriia în doă, arătând că 748 lei, 4 potronici au cheltuit el cu nunta și 227 lei, 8 potronici cumnatu-său Ștefan Luca. Și așa Neculcea au oprit singur moșia Călinești, ținutu Eșului, dându și lui Ștefan Luca Vas[ă]lăuții ot Cernăuți. Apoi, dacă singur s au făcut epitrop, nu pote si fie și singur împlinitor, căci pravila poroncești, Armenopolo, carte al 3-le, titlu 5, fila 211: „Impru-mutătoriu care fără voe giu[de]cății și fără omul stăpânirii va luă lucrurile datornicului, pierde datoriia și [a] triia parte din a-vere lui, și dă spre răpștire și si necinstești”. Apoi iată dar că, după putere pravili si învinovătești ca casa Neculcii si răspundă urmașilor Vist[iere]sei Sandii aceste doi moșii și, de si va fi și instreinat vre una, el esti datori si răspundă cu alte moșii de asemine preț, mai ales că însuș Ștefan Luca prin iscălitura sa, în izvodul de cheltuială zici că, când va da Sanda banii si-ș [și] si-ș stăpâniască moșiile, apoi, orice inst[r]inare va fi, Neculcea are si caute și si răspundă ca unul ci singur s'au făcut împlinitori de au dat și au luat zălog, care putere nu avè, apoi Sanda sau moștenitorii ei nu sânt datori a-ș căuta cu alții decât cu casa acelu care s'au înputernicit pisti hotăriri pravililor și au fă-cut împliniri și carile ari pi zălog.

3. Acei bani, 976 lei, ci si arată în izvodu de cheltuială că s'ar fi făcut la nunta Sandii și că ar fi ia datoare si răspundă și apoi si-ș ia moșiile în stăpânire, nicio dreptate nu poate si o supue de a-i plăti, cum nici pi muștenitorul ei. Căci, dacă acii doț frați s'au căsătorit cu cheltuiala din casa părințască, apoi și a ei cheltuială trebuie să să scoată iarăș, din casa părințască, iar nu numai din parte ei, căci așa esti cu dreptul, cu cât mai vârtos cu îndestulă plată esti folosul ci au avut din vinitul acelor moșii de atuncea și, până acum, care pi lângă acè sumă de bani, puindu-si și dobânda lor, nu si poate analoghisi, socotindu-să și la unul o sută, după cum adiviriază și anafora din 7269.

4. Fiindcă împărțala ci au făcut-o numai doi frați fără voia părinților lor, se arată că esti pentru sati, moșii, Țigani și vii la Cotrari, ci au avut di pi maica lor Ecaterina Visteriasa, esti de

mirare d[î]partamentului cum și soțul său Neculcea n'au avut nicio [a]veri, fiindcă nici într'o scrisoare nu si vede pomeni[n]d că ar fi împărțit frații vre-o [a]veri a lui sau ci s'au făcut ace averi și cine o o stăpânești. Cu toate aceste, măcar că împărțala este căzută din toată puterea ei după pravili, insi arată în partea Sandii acesti moșii: în giu[m]ătate sat Strămbii cu părțile din Soci la ținutul Niamțului; sat întreg Vasălauții la ținutu Cernăuții, giu[m]ătate de sat Valeova tij la Cernăuți, giu[m]ătate de sat Cucurul tij [la Cernăuți], satu întreg Chisălău tij la Cernăuți, satu întreg Lozării la ținutu Dorohoiului, Nistoreștii la Soroca, Țiplițăștii tij, Călineștii la ținutu Eșii — zice că s'au scos si să vândă pentru zăstre, dar acum si dovedești că si stăpânești di Neculce, patru fălci vie la Cotnari ot Nicorișoai, cari si coprind piste tot noi moșii. Și moștenitorii Sandii stăpăneso numai giu[m]ătate de sat Strămbii, i giu[m]ătate de sat Valeova și Chisălău, iar celilanti 6 și cu părțile din Soci nu le stăpănesc, din cari unile si dovedescu unde sint, iară unile nici si știu. Și aceli știute sint acesti Vas[ă]lauții, Călineștii și părțile din Soci, care precum s'au zis: Călineștii si stăpănesc și până astăzi de Neculcea și Vasilăuții s'au dat de Vornicul Ion Neculcea cumnatului său Lucăi, iară pentru părțile din Soci să dovedești că s'au stăpănit di niști răzăși di acolo. Cum d[um]nealuji Pah[a]r[nicu]l] Doni s'au giudecat cu dănșii la dum[nealu]ji [Vel Logofătul] Moldavii și, du[pă] ci nu i s'au dat dreptate, apoi, rupând scrisorili, după cum dovedești mărturie ci s'au arătat mai sus (?), din 1813, Apr[il]ie 10, și în copia acē din împărțală scrie și iscălești însuș Vel Logofătul Iordachi Cantacuzino, zicând că pentru părțile din Soci, măcar că si arată la împărțală, dar, fiindcă si stăpânești din vechi di răzăși, s'au dat iarăș în stăpănire lor și muștenitorii Sandi Donoia au rămas păgubași și de aceste, iară celilante patru ci si arată prin împărțală nici li'u stăpănit, nici le știe unde sint sau di au fost undeva, or numai cât s'au scris pi hartie. Pentru aceasta toată dreptatea are Pah[a]r[nicu]l] Doni si-ș ei dreptă parte ci i si cuvinē de la casa Neculceștilor, pentru că, măcar și adivărat si fi fost împărțala, daca au eșit aceli părți răli, cum și celilante, iarăș dreptate urmezi si facă împliniri lipsii din mijloc, după cum și pravila hotărăști, cartia împărătiască, tomul al 5-le, carte 42, titlul 3, fila 691: „Doi frați, între dănșii împărțind averile părintăști, dacă nu si vor fi învoit între dănșii ca or la care parti avere unioia va eși sau ră sau bună, acelaia si fie atuncea eșind vre-o parte ră, dator estē cealantă după analoghiia si de spre împliniria din parte lui, pentru ace pagubă”.

5-le. Iară, câtă parte si cade a lua Sanda Donoia sau moștenitorii ei de la casa Neculcii, si socotești dintru aceasta că, dacă în parte Sandii au scos ii noă moșii cu răli cu bune, apoi după analoghi : trii frați căti noi si vidē că au fost 27, Pohrilăuții 28

și Grozinții 29 și 9 la Hotin, fac 38, care de frate și vini parte câte 12 moșii și giumătate și mai bine, înse, fiindcă în acé împărțală să arată numai parte ci au scos Sandii, iară părțile ci au luat Vor[ni]cul Neculcea și cu sori-sa Mariia a Lucăi nu si arată nici cum noșile di la Hotin, care, dacă aceste vor fi intrat la împărțală, atuncea și vini de frate câte noă moșii și giumătate și mai bine și [din] aceste toate stăpânești Pah[a]r[nicul] Doni numai 3, iară celelante, împreună cu moșile de la Hotin, și stăpănesc di muștinorii Neculcii, și, dacă Neculcea au avut numai noă moșii, apoi supt care cuvânt de dreptate, după clironomiia de la Vor[ni]cul Ion Neculce, acum muștinorii sei stăpănesc prin cât s'au putut dovidi 15 moșii, înși pot fi mai multe, din care dă pripus giudecății că moșile de la Hotin cum și di la alte ținuturi nu sint intrate toate la împărțală, căci numai la Hotin sint noă, și cari i se cădă parte după acé împărțală.

6. Fiindcă în scrisoare acé de la 7236 se cuprinde că, după ce maica lor Vist[erniceasa] Ecatirina au aflat că e[și] au făcut împărțală, au avut multă gălce[a]vă cu dâșii și ei au răspuns că au lăsat satul Groznicii (sic) cu vicini și fie a maică-sa, afară de părțile frățești și maică-sa la moarte i li-au dat fiică-sa Sandii, iară frati-său Ion au pus stăpâniri și pi aceli sati, care aceasta dovidești prè curat urmările Vor[ni]cului Neculce că au fost chipuri asupritoare, căci, dacă satu Grozinții la Hotin l-au lăsat maică-sa și ă l-au dăruit fiică-sa și el și urmă l-au luat innapoi, apoi, dacă acest[a] au fost făcut însuș maicii sale, cu cât mai vartos împărțala pentru o sor[ă] nevrăsnică și o fi făcut cu dreptul, și celi ci i-au scos în parte ei și nu le eie innapoi cu feliuri di chipuri.

Drept aceia, fiindcă acest sat Groznicii, ci-i zic și Grozinții, au fost dat în parte maicii sale și l-au dăruit fiică-sa Sandii, apoi cu toată dreptate trebui să le tragă dum[nealu]și Pah[a]r[nicul] Doni în stăpânire ca și a sa dreaptă muștiniri, cât și pravila împărătiască, tomul al 5-le, carti 42, titlu 3, fila 734, poroncești că lucrurile ci și dăruesc de cătră părinte fiul[ui] celui necăsătorit la împărțala cu ceelanți frați nu intră, ci rămân statornic, pentru acee dar după scrisorile dum[nealu]și Pah[a]r[nicul]ui Doni ci s'au văzut, fiindcă scrisorile Spătar[ului] Ion Neculcea, n'au fost următor a le triimite cu vechil sau însuș și li aducă după trii scrisori ci i s'a făcut de cătră Ex[elen]ța Sa în curgire de patru luni și mai bine prin soroc hotărât și mai vartos și după însuș sorocul ci s'au pus cu îndatorire prin dipartamentul pricinilor streini din Moldova, cu notă cătră ghegeneralul consulat din Eși că va vini singur la sfârșitul trecutii luni Noemvrie, cari soroc au trecut și n'au fost următori, deci, fiindcă și dovidești că Vist[ierea]sa Sanda Donoia și muștinorii ei sint cu totul în strămbătățire di spre frati-său Vor[ni]cul Ion Neculcea și muștinorii lui, făcând însuș împărțală, însuș împlinială și toate celi

ci au voit, ca un puternic, și, di au și scos în parte Sandii niscaiva moșii, apoi iar însuș li-au luat, după cum Grozânii, Călineștii și Vasălăuții și unde se cuvine după dreptate ca si stê si se giudece cu acii ci ar fi umblat si răpască ceva din zăstri, știind că, ca un fiuu ci au luat tot, că orișicând este datori a răspunde, el și moștenitorii sei, nu numai că n'au păzit datoriia, dar încă și înpotriua au urmat spre cê de istov perdre, pentru care, atât de cătră Sanda, cât și de cătră urmașii sei cu toată înstreinare și dipărtare de locurile aceste, cum și întâmplările vremurilor necuntenit ceriri să vedi că au făcut; și, fiindcă moșia Călineștii și Grozăuții s'au dovedit drepti a Sandii Donoae, după putere pravililor, ci dau voe giudecătoriiilor a giudeca și a hotărâ asupra unuia ci s'au chemat la giudecată și nu s'au supus din a vini, precum tomul a 7-le, carti 60, titlu 49, fila 796, poroncești: „Giudecătoriuul poate si hotărăscă asupra unui ce nu va fi de „față, lipsind din nibăgare de samă atât la pricinile obștești, cât și la criminalicești, fiind vinovăția ușoară”, dipartamentul hotărăște că aceste doă moșii si li stăpânească dum[nealu]i Pah[ar]nicul ca pi o draptă a sa clironomie di pi strămoași-sa Sanda Donoia, care au fost luat cu apucături de Vornicul Neculcea și moștenitorii lui. Și, fiindcă după analoghiia de dreptă parte di clironomie părințască ci i s'au căzut să iae Sanda și nu i-au dat, îi lipsești încă câtiva moșii, cum s'au arătat mai sus, asimine s'au hotărât să i si dè în stăpânire și moșiile anume: Ghergheuții, Bucicăuții, Nimipăuții și Șălăuții de la ținutu Hotinului, măcar că și aceste nu sint îndestule spre răsp[un]sătire a dreptii părți a Sandii și a păgubirii pricinuite după socotială ce s'au făcut, iară Neculcea și moștenitorii lui si-ș caute cu acei ce vor fi stăpânind moșii dintru această clironomie, ca unii ce strămoșul lor, Vornicul Neculce, singur s'au făcut apucători și înprăștiitor aceștii clironomie, după cum mai sus pre larg s'au arătat.

Sovetnic Răscanu.

Sovetnic Bașotă.

Sovetnic Ion Rusul.

Sovetnic Neculaiu Catargiu.

Sovetnic Petrache Catargiu.

Sovetnic Mateiu Donici.

(Copie în ms. 3479 la Acad. Rom., fol. 28-49.)

DOCUMENTE PRAHOVENE

1775—1810

DUPĂ COPIILE d-lui avocat OBROCEA din Ploești

FĂCUTE DE D-L

I. TUDUCESCU

ARHIVAR-PALEOGRAF AL ACADEMIEI ROMÂNE ȘI AL ARCHIVELOR STATULUI¹

¹ Transcrierea documentelor e după sistemul întrebuintat în copiile oficiale ale Arhivelor Statului.

DOCUMENTE PRAHOVENE

1775—1810

După copiile d-lui avocat OBROCEA din Ploești

1.

Oamenii cei ce au dat bani pentru ca să nu clăcuiască i pentru un car de fân, și nu s'au supărat de clacă, cum arată.

1775, Decembrie 22.

taleri : bani :

4	:	—	:	Ghincea Brașoveanu.
4	:	—	:	Stoian abagiu.
4	:	—	:	Mateiu cojocarul.
7	:	—	:	Gheorghe cojocarul.
4	:	—	:	Radoiță cojocarul.
4	:	—	:	Neculce cojocarul. cel mic.
4	:	—	:	Radul cojocarul.
4	:	—	:	Stama cojocarul.
4	:	—	:	Tudor cizmaru.
4	:	—	:	Tudoran brăslășu.
4	:	—	:	Tudor Căpitanul.
4	:	—	:	Ioan Brașoveanu.
4	:	—	:	Manea brăslășu.
4	:	—	:	Nastasi Curelea.
4	:	—	:	Gligorașco brăslășu.
4	:	—	:	Ivașco sin Nișulesii.
4	:	—	:	Ilie mătășaru.
4	:	—	:	Dumitru abagiu.
4	:	—	:	Nicula cojocarul Vizureanu.
2	:	—	:	Stan Păcureș.
2	:	—	:	Manea trăistaru.
4	:	—	:	Dumitru copilul din casă.
4	:	—	:	Ioan cojocarul.
4	:	—	:	Ghinea băcanu.

- 4 : — : Petco Cocioabă.
 4 : — : Petco cel mare.
 4 : — : Gavrilaşco mazălul.
 2 : — : Manul sin Mihaiu.
 4 : — : Radu mătăsaru strein.
 1 : 69 : Tănase cojocarul.
 4 : — : Dumitru păscaru.
 4 : — : Stoica dela Pietroşani.
 4 : — : Cernat.
 4 : — : Niţa cojocăreasa.
 3 : — : Caracilea Armeanu.
 3 : — : Gheorghe Zarosche.
 3 : — : Gheorghe Dăscuţul i Şerban măcelarul.
 3 : — : Nedelco Tabacul.
 4 : — : Dumitru Burtea.
 3 : — : Ştefan Spălăţelu.
 3 : — : Ioan păscaru.
 3 : — : Dragomir i Stanciul măcelaru.
 2 : 90 : Ştefan cizmaru.
 — : 60 : Toma Izbaşa.
 2 : — : Sima cojocarul.
 3 : — : Gheorghe Vijălie.
 3 : — : Manole pescaru.
 3 : — : Ioan al Postăvărişii.
 2 : 60 : Tudor Ciotea.
 3 : — : Petre măcelaru.
 3 : — : Gheorghe i Tudor.
 2 : — : Uncheaş Vasile.
 8 : — : Necula băcanu, casa şi prăvăliile.
 1 : 90 : Costandin Craioveanu.
 3 : 60 : Ioan cu Dobre i Necula.
 2 : 33 : Maria boiangica.
 3 : — : Mărgărit Armeanu.
 3 : — : Ovanes Armeanu.
 3 : — : Stepan Ghirgiu.
 1 : 60 : Maria Armeanca.
 4 : — : Dumitru Arnăutu pe o băcănioară.
 2 : — : Gheorghe Braşoveanu.
 2 : — : Voico căruţaşu.
 2 : — : Ioan Zolofinoiu.
 3 : — : Marco băcanu, chiria locului pe o băcănie.
 2 : — : Ioan Dediuleasă.
 14 : — : Costea băcanu, chiria locului pe o băcănie ce o
 are peste săptămână cu casa lui i 2 şoproane ce
 le are la Târgul-de-afară.
 14 : — : Cristea băcanu, chiria locului pe o băcănie ce o
 are peste săptămână cu casa lui i 2 şoproane
 ce le are la Târgul-de-afară.

- 2 : 90 : Ioan Tabacu.
 1 : 33 : Costandin cizmaru.
 2 : : Radu zet Moise.
 12 : -- : Au dat Nicolae Petrov băcanul de ș'au făcut
 băcănie la Târgul-de-afară, chiria locului, pe a-
 nul acesta.
 2 : -- : Ghiorma croitorul.
 3 : — : Mateiu grădinarul i Costandin.
 2 : --- : Ioan Moraru.
 3 : — : Neașul morarului.
 14 : -- : Istrate băcanul, chiria locului unii băcănie ce o
 are peste toată săptămâna, casa lui, hanul i 2
 șoproane ce le are la Târgul-de-afară, chiria lo-
 cului pe acest an.

Banii ce s'au luat pentru chiria locului de la șoproanele de la
 Târgul-de-afară, cum arată:

taleri : bani :

- 4 : — : Ivan Sârbul abagiu, prăvălia cu o față.
 4 : — : Pena Sârbul abagiu, prăvălia cu o față.
 4 : : Stavăr băcanu, prăvălia cu o față.
 4 : - : Panait lipțcanu, prăvălia cu o față.
 4 : -- : Necula băcanu, prăvălia cu o față.
 4 : — : Velcea cojocarul, prăvălia cu o față.
 4 : -- : Necula cojocarul, prăvălia cu o față.
 4 : - : Dumitrașco cojocarul, prăvălia cu o față.
 4 : — : Petre bogasierul Sârbul, prăvălia cu o față.
 4 : - : Costandin Bibică, prăvălia cu o față.
 4 : — : David Ovreiu, prăvălia cu o față.
 4 : — : Dagne bogasieru, prăvălia cu o față.
 4 : : Mateiu cojocarul, prăvălia cu o față.
 4 : — : Dumitru copilul din casă, [prăvălia] cu o față.
 4 : : Stoica mătăsarul, pe o față.
 4 : : Ivașco bogasieru, pe o față.
 4 : : Pană bogasieru, pe o față.
 4 : — : Gheorghe Brașoveanu, pe o față.
 4 : -- : Radu mătăsarul, pe o față.
 4 : 60 — : Ageadur Armeanu, doaă fețe.
 4 : -- : Drăgoicea bogasieru, pe o față.
 4 : — : Pârvul Brașoveanu, pe o față.
 4 : -- : Vlad abagiu Sârbul, pe o față.
 4 : — : Marin cojocarul, pe o față.
 4 : — : Radul cojocarul, pe o față.
 4 : — : Gheorghe cojocarul, pe o față.
 4 : — : Stoica abagiu, pe o față.
 4 : : Ghincea Brașoveanul, pe o față.

- 4 : — : Gheorghe Brașoveanu, pe o față.
 4 : — : Costandin postăvarul, pe o față.
 4 : — : Dumitru abagiu, pe o față.
 5 : — : Drăghici bogasieru, pe 2 fețe.
 6 : — : Dumitru brășlașu, mătăsaru, pe două fețe.
 12 : -- : Andreiu bogasieru, pe 4 fețe.
 8 : — : Ion cojocarul, pe 2 fețe.
 4 : -- : Soare bogasierul, pe o față.
 4 : — : Neculcea cel mic, pe o față.
 5 : — : Ene mătăsaru, pe 2 fețe.
 4 : — : Vișan bogasieru, pe o față.
 4 : -- : Costantin bogasieru, pe o față.
 4 : -- : Mareș bogasieru, pe o față.
 4 : — : Barbul mătăsarul, pe o față.
 4 : — : Ioniță cojocarul, pe o față.
 4 : — : Ioniță botezatul, pe o față.
 4 : — : Radul bogasierul, pe o față.
 4 : — : Mihaiu mătăsarul, pe o față.
 4 : -- : Ilie mătăsarul, pe o față.
 3 : -- : Ștefan cizmarul, pe o față.
 4 : — : Costandin mătăsarul, pe o față.
 4 : — : Anastase Arnăutul, cu o față.
 2 : — : Mihaiu mătăsarul, pe o față.
 4 : -- : Radul mătăsarul, pe o față.
 4 : -- : Apostol Brașoveanu, cu o față.
 6 : — : Ghena băcanu, pe 2 fețe.
 4 : — : Iorga mătăsaru, pe 2 fețe.
 6 : -- : Petre mătăsaru, pe 2 fețe.
 15 : -- : Tudoraiche bogasieru, pe 3 prăvălii cu câte 2 fețe.
 3 : — : Dumitrache, pe o prăvălie.
 4 : — : Gheorghe Armeanu, pe o prăvălie.
 4 : — : State băcanu, pe o prăvălie.
 4 : -- : Anghelache, pe o prăvălie.
 4 : -- : Paraschiva Malamuc, pe o față.
 4 : -- : Mihaiu Malamuc, pe o față.
 4 : — : Mitrea cizmaru, pe o față.
 4 : — : Tudor bogasieru, pe o față.
 4 : — : Neagul Brașoveanu, pe o față.
 4 : — : Tudoraiche bogasierul, pe o față.
 4 : — : Drăghici bogasierul, pe o față.
 2 : — : Petre bogasierul, pe o față.

Acad. Rom., doc. 242/CXCVI.

2.

Orașul Ploeștilor și Târșorul.

Aici într'această foaiă ne arătăm noi cei ce ne tragem din nea-

mul Roșiilor i al Călărășilor celor ce au fost vechi, și ne știm care din cine ne tragem fieștecare anume, și supt iscălitură, după cum în jos ne arătăm.

1776, Dechemvrie 17.

— Eu ipodiaconul Costandin sin Popa Dumitrașco ot Târșor, ne tragem neam din Bașa Ilie ce au fost Roșul de țară, iscălindu-mă însumi cu mâna mea aici.

Eu ipodiaconu Costandin sin Popa.
Dumitrașco ot Târșor.

— Eu Gonțea călugărul sin Stanciul Cămărășelul, nepotul lui Gheorghe Izbășai din Târșor, ne tragem dintr'acesta neam, iscălindu-mă mai jos însumi cu mâna mea.

Gonțea călugărul.

— Eu iarăș Gonțea călugărul adeverez aici într'această adeverință că mai știu că se mai trage din neamul Roșiilor și Costandin diaconul sin Popa Dumitrașco, preoteasa Nasta ce au ținut pe Popa Andronie sin Popa Mănăilă, feciorul Predii Catachil din Târșor.

Eu ipodiaconu Costandin ot Târșor.
Gonțea călugărul.

— Eu Stan Ursoianul Logofăt sin răposatul Ion Cămărășelul sin Dumitru Boerosul, ce au fost frate cu Dobre Cămărășelul din Târșor, ne tragem dintr'acest neam, iscălindu-mă însumi cu mâna mea.

Eu Ursoian iscălit însuș.

— Eu Antonie boiangiu sin Dobre Cămărășelul, ce sunt văr bun cu Stan Logofeșelul din Târșor, ne tragem tot din neamul acesta. Fiindcă Antonie, vărul meu, neștiind, l-am iscălit eu cu zisa lui.

Ursoian.

— Eu Petre. . . .¹ sin . . .¹ moș Neagoe A-dămul, ce au fost Logofăt de Visterie la răposatul întru fericire Neagoe-Vodă, ne tragem tot din neamul Târșorenilor.

(s.s.) Ursoian. (s.s.) Gheorghe Căpitan Pleșoianul.

— Eu Gheorghe Căpitanul, ce țin pe fata răposatului Dobre Cămărășelul Târșoreanul, ne tragem dintr'acest neam, iscălindu-mă însumi.

Gheorghe Căpitan Ploșoianu.

¹ Loc alb în actul original.

— Eu Petco Căpitanul ce țin pe Safta, fata Logofătului Petre, arăt iarăș aici că mai am doi cumnați, anume Dumitru i Ianache, carele se trag tot dintr'acest neam, unde știind și Logofătul Stan Ursoianu i Gheorghe Căpitan Pleșoianu.

Ursoian, Gheorghe Căpitan Pleșoianul.

Din neamul Călărașilor de Ploești
aceștia se trag vechi.

— Ion sin Ion Băzărea, și se află cu șederea acum în sud Saac pe Valea-Ursoii.

— Safta, nepoata Ceașului Stoicăi ce au murit, și ține acum pe Anastasie curelarul, cu șederea acum în Ploești.

— Rada, ce au ținut pe Costandinică, nepotul Ceașului Stoicăi, și i-au rămas pe urmă-i doi copii.

Popa Costandin. Popa Ion. Popa Dima.

— Călugărul Gonțea și cu ipodiaconul Costandin sin Popa Dumitrașco au mai arătat că să mai trage neam . . . ¹
Ioana preoteasa sin Alece ¹ din Târșor, ce o ține preotul Popa Costandin acum din orașul Ploeștilor.

Aceste nume ce sânt arătate mai sus, care se trag de neam din Roșii i din Călărașii i din Cămărășei s'au arătat că ade-vărați sânt, și însuș ei cu ale lor iscălituri s'au iscălit, care la aceste ponturi ale lor când le-au dat, am fost și eu față, iscălindu-mă mărturie mai jos.

Ierei Dimitrie Protonotarie, Protopopul Prahovei, mărturie.
Popa Samuil ot Biserica Domnească din Ploești, mărturie.

Acad. Rom., doc. 245 CXCVI.

3.

Prea Înălțate Doamne,

Din luminată porunca Măriei Tale au adus Vătaful de Păhăr-nicei înaintea noastră doauă părți de jăluitori cu doauă jălbi ce au dat cătră Înălțimea Ta, una orășanii din târgul Ploeștilor, eerând slobozenia care prin hrisovul Mării Sale Alexandru-Vodă Ipsilant, zic că li s'au dat, și alta ce au dat cei ce cu adevărat se trag din neamul Roșiilor i al Călărașilor și al Cămărășailor, carii jăluesc Înălțimii Tale împotriva celorlalți, arătând că rău și făr' de cale cer de a fi apărați, fiind haimanale și adunătură de la o vreme încoace, și cum că, fiind oameni turburători, nu conținesc a supăra pe Măria Ta cu jălbi mincinoase și, făcând cheltueli zadarnice, le încarcă pe obște și pe sărăcime, făr' de cuvânt de dreptate, și împotrivă arată acești

¹ Loc alb în actul original.

adevărați Călărăși i Roșii și Cămărășei că ei sânt mulțumiți de d-lui Vel Vornic Muruz și li se păzește toată dreptatea lor pe deplin. Deci, puind față amândoaă părțile acestea, am cetit jălbile lor întru ăzutul tuturor, și, după luminată porunca Mării Tale, am intrat în cercetare cu amăruntul, ca să vedem cine sânt cei ce cu adevărat se trag din neamul Roșiilor i al Călărășilor și al Cămărășailor, ca acelora să le facem alegere de a avea mila și privilegiul acela ce se coprinde în luminat hrisovul Mării Tale ce s'au dat d-lui Vornicului Muruz, și, afară din liude 14, ce cu iscodire foarte cu amăruntul au fost dovediți încă din zilele Mării Sale Alexandru-Vodă că sânt adevărați din neamul Roșiilor vechi i al Călărășilor și Cămărășei, mai dovedirăm și acum la această cercetare alți liude cinci, și însuși cei adevărați îi primiră și îi mărturisiră că s'ar fi trăgând și aceștia tot dintr'acel neam, și așa alăturându-i și pe acești cinci tot în orânduiala celorlalți de mai înainte dovediți, s'au făcut peste tot Roșii, Călărăși și Cămărășei liude 19, care prin deosebită foaia îi arătăm pe anume. Cărora găsim cu cale ca la a fiește-căruiua mână să li se dea câte o luminată cartea Mării Tale cu privilegiu, spre a fi apărați de dijmă și de clacă, după cum și în hrisovul Mării Tale ce s'au dat d-lui Vornicului Muruz chiar așa poruncește. După aceasta am intrat și în cercetarea celorlalți, și, întrebând unul câte unul cine din cine se trage și din ce neam, și neputând a se dovedi cum că sânt și ei dintr'acel neam, am întreat de față cu ei pe cei dovediți carii sânt adevărați, și ne arătară cum că nici de cum aceștia nu se trag dintru acel neam, ci sînt haimanale și adunătură duprin alte județe. Și așa am văzut și ne-am piroforisit cu toții că rău umblă și jalba lor este mincinoasă și cererea lor fără de cale, și fără de niciun cuvânt de dreptate supără pe Măria Ta, pierzând și a lor vreme în zadar pe aici, și pe ceilalți săraci îngreunându-i cu cheltueli netrebnice.

Ci, ca să se astâmpere, li se cade înfruntare și înfrânare obrăzniciei lor, ca să se odihnească și ceilalți săraci de acolo, că mare pagubă le aduc cu neastâmpărarea lor. Iar hrisovul ce în jalbă au arătat că au, nu este altul fără numai din cele cinci ce le-au fost dat Măria Sa Alexandru-Vodă, care se ceti acum de față și este asemenea cu celelalte doauă ce s'au mai luat mai înainte de la mâna lor iarăș prin luminată porunca Mării Tale. Ci, de vreme ce, cum zicem, li se dă sineturi noauă la mâna tuturor celor dovediți și adevărați, nu este trebuință de a mai avea ei alte sineturi. Ci atât acest hrisov ce l-au scos ei acum, precum și alte doauă asemenea așeștia, ce au poprite, și nu le-au scos acum, se cade a li se lua de la mâna lor, ca să nu le mai dea pricină ticăloșilor săraci de acolo, băgându-i în cheltuală și purtându-i prin București fără de niciun folos. Căci, de va mai rămânea acest fel de sineturi la mâna lor, nu vor mai

conteni niciodinioară a porni jălbi și a pricinui multe cheltueli și stingere sărăcimii. Iar hotărârea cea de săvârșit rămâne a se face de Înălțimea Ta

1783, Fevruarie 20.

- (s.s.) Grigorie al Ungro-Vlahiei.
 „ Cozma Buzăului.
 „ Filaretos, episcopul Buzăului.
 „ Dimitrie Banul.
 „ Pană Filipescu, Vel Ban.
 „ Nicolae Brâncoveanu, Vel Vistier.
 „ D. Vel Logofăt.
 „ Ștefan Prâscoveanu, Dvornic.
 „ Vel Logofăt.
 „ Grigorie Băleanul, Vel Logofăt.
 „ Scarlat Grecianu, biv Vel Vistier.

Acad. Rom., doc. 254/CXCVI.

4.

Prea-Înălțate Doamne,

Arătăm pe cei ce se trag din neamul Roșiilor i a Călărașilor și ai Cămărășailor vechi, care au fost dovediți încă de la Măria Sa Alexandru-Vodă Ipsilant.

Neamul Roșiilor.

- Costandin ipodiaconul sin Popa Dumitrașco ot Târșor.
- Gonțea călugărul sin Stanciul Cămărășescul.
- Preoteasa Anastasia ce au ținut-o Popa Androne sin Popa Mânăilă.
- Stan Logofătul Ursoianu sin Ion Cămărășescu.
- Antonie boiangiu sin Dobre Cămărășescu.
- Petre sin moș Neagoe Adămul.
- Gheorghe Căpitanul, ce ține pe fata lui Dobre Cămărășescu.
- Petco Căpitanul, ce ține pe fata lui Petre Logofătul.
- Dimitrie sin Petre.
- Ianache sin Petre.

Neamul Călărașilor.

- Ion sin Ion Băzărea.
- Safta, nepoata Ceaușului Stoicăi, ce ține pe Anastase curelarul.
- Rada, ce au ținut pe Costandin Dinică, nepot Ceaușului Stoicăi, și are doi copii.

— Ioana Preoteasa, sin Alexe, ce o ține Popa Costandin ot Ploești.

liude 14.

Arătăm și pe cei ce s'au dovedit acum la cercetarea aceasta.

— Radul Boncea sin Costandin,	}	nepoți lui Nedelco Călărașul.
— Stan sin Costandin,		
— Vlad sin Costandin,		

-- Dumitru Băzoiu sin Buzea Cămărășescu, nepoți de văr Gonței călugărul.

-- Panait sin Stanciul Cămărășescu brat Gonței călugărul.

liude 19.

Cei ce au ieșit mincinoși la această cercetare după jalba ce dedese ei că se trag și ei dintr'aceste neamuri, și nu s'au putut dovedi:

- Părvul Căpitanul sin Stoica Sârbul.
- Barbul sin Șerban Ciolac.
- Dobre Ceaușul sin Dumitru Gaman.
- Staico sin Pană Burcel.
- Iordache stegarul sin Fiera.
- Neagul sin Toader ot Bătești.

De cercetarea ce le-am făcut foarte cu amăruntul pe fieșterele anume îi arătăm mai sus.

Grigorie al Ungro-Vlahiei.
Cosma Buzăului.
† Filaretos, episcop Râmnicului.
Dimitrie Banul.
Pană Filipescu, Vel Ban.
Nicolae Brâncoveanu, Vel Vistier.
Vel Vornic.
Ștefan Prășcoveanu, Dvornic.
Vel Logofăt.
Gr. Băleanul, Vel Logofăt.
Scarlat Grecianu, Vel Vistier.

1783, Fevr. 20.

Acad. Rom., doc. 1/CXCVII.

5.

† Milostiiu bojiu Io Mihail Costandin Suțul Voevod i gospodar davat gospodsvami, dat-am Domnia Mea această domnească

a noastră carte dumnealui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Ianach: Moruzi Vel Dvornic, ca să aibă a ținea și a stăpâni toată moșia Ploești, ot sud Prahova, și cu orașul Ploești, i cu Târgșorul și cu satele de afară din câmp. Pentru că, această moșie fiind domnească slobodă, la leat 1775, Domnia Sa fratele Domnul Alexandru Voevod pentru slujba și pentru datoria rudeniei, au fost dăruit-o dumnealui mai sus numitului boer prin hrisov, atât moșia cu tot hotarul, cât și orașul Ploești, ca să ia venitul lor, adecă dijmă, clacă de la toți cei șezători acolo, afară numai din trei neamuri de oameni ce se numesc Roșii, Călărași și Cămărășei, carii au avut sineturi domnești vechi cu privileghiu, a se hrăni pe această moșie, slobози, nesupărați de nimani pentru slujbile ce au fost făcut părinții lor oareșcând Domnilor și țării. Iar vânzarea vinului i a rachiului să fie numai a dumnealui după obicei. Și așa au stăpânit-o dumnealui cu volnicie desăvârșit numita moșie pân' într'al șaptă, lea an al Domniei Domniei Sale. Iar atunci, făcând Domnia Sa schimbare hrisovului ce didese, au osebit orașul, ca să fie slobod pe seama tuturor orășanilor de obște, cărora le-au dat și hrisoave la mâni. Și au lăsat d-lui Vornicului numai moșia după afară, câmpul cu Târgșorul și alte sate ce vor fi pe dânsa. Inșă cu această hotărâre, ca pe acea moșie afară din oraș și neamurile acestea să împlinescă toate după obicei ca și toți ceilalți. Iar Domnia Sa Nicolae-Vodă Caragea, întărind dania a Domniei Sale Alexandru-Vodă, au dat și orașul cu totul intru stăpânirea dumnealui mai sus numitului boer prin hrisov, ca să-l stăpânească dimpreună cu toată moșia și să ia de la toți de obște, adecă și de la orășanii ce sânt de strânsură adunați cu lăcuința în Ploești, și se numesc orășani, și după la cei după afară, clacă, dijmă și alte obiceiuri, afară numai iarăș din cei ce se vor fi trăgând din neamul Roșiilor, Călărașilor și Cămărășeilor, ce au avut privileghiuri vechi, aceia să fie de clacă i dijmă nesupărați. Și așa au rămas numita moșie peste tot hotarul, cu oraș cu tot, iarăș intru stăpânirea d-lui Vornicului până acum. Acum, viind cu jalbă la Domnia Mea doauă cete de oameni, unii orășani cari au rămas afară din privileghiu ce au neamul Roșiilor, Călărașilor și Cămărășeilor, făcând cerere ca și ei de obște să fie nesupărați de clacă i dijmă, după hrisoavele ce în urmă le-au dat Măria Sa Alexandru-Vodă Ipsilant, la care hrisoave arătară că au cheltuit și taleri 700, și sânt și de acestia păgubași, alții ce se trag din neamul Roșiilor, Cămărășilor și Călărașilor făcând pără împotriva numiților orășani că, adunătură fiind de streini veniți după vremi în Ploești, făr' de cuvânt cer să între și ei supt privilegiul lor, și, cu această pricină pornind judecâți și făcând cheltueli grele orașului, se jăfuesc de dânsii și nu-și pot avea odihna de peirea lor, cerând să nu li se dea ascultare la părăle ce fac și să fie înfrunțați

de a se putea odihni,—din care aceste două cete de oameni am poruncit Domnia Mea de s'au ales dintre dânșii câte patru liude, vechili tuturor celorlalți,

Și, ieșind înaintea Domniei Mele la Divan amândouă părțile, unde față fiind și Prea Sfinția Sa Mitropolit, părinții episcopi și d-lor cinstiții și credincioșii boerii cei mari ai Divanului Domniei Mele, s'au cetit jălbile lor cu amăruntul, și mai întâiu am cerut orășanilor acestora care cer privileghiu scuteliu ca să dovedească zisa lor cu sineturi de hrisoave vechi, după cum zicea că au avut încă de la răposatul Mateiu-Vodă Bașarab, în care să coprinză că nu numai la numitele neamuri a Roșiilor, a Călărășilor și a Cămărășailor au fost acel privileghiu al slobozeniilor, ci și la toți alți orășani strănși, vericăți vor fi și să vor aduna după vreme în Ploești cu lăcuința, și că nu numai slobozenie pentru hrana și chiverniseala pe numita moșie coprinde acel privileghiu, ci și pământul, adecă moșia, cu totul întru a lor desăvârșită stăpânire au fost dată. Și nu avură nicio dovadă să ne arate prin sineturi vechi coprinzătoare de acestea. Ci încă, după ce hrisoave vechi cu coprinde ca aceasta nu ne arată, nici însuș copia hrisovului ce în urmă le-au dat Domnia Sa Alexandru-Vodă, care scrie că au văzut acele vechi, nu arată vre-un cuvânt ca acesta, adecă că și pământul le-au fost dat întru stăpânire, ci numai slobozenie să se hrănească într'insul după privileghiul ce au avut. De care întrebând și pe însuși orășanii de știu ei că coprindea în hrisoavele cele vechi ale lor și pentru pământ, arătara de față cu însuș graiul lor că nu pomenea pentru pământul moșiei nimic. Deci acel privileghiu ce se coprindea în sineturile cele vechi, fiindcă se cade a-l avea numai cei ce s'au aflat slujind neamul lor, Domnilor și țării: Roșii, Călărășii și Cămărășei, am cerut ca să aflăm de s'au făcut vre-o cercetare care și câți se trag dintr'acele neamuri spre a le întări și noi acea milă, și văzuiu o anafora din trecuta lună a lui Fevruarie într'acest următor an, iscălită de Prea Sfinția Sa părintele Mitropolitul, de părinții episcopi și de d-lor veliții boeri, întru care scrie că, făcându-se cercetare în fața locului, cum și aici la Divan, s'au dovedit neamuri adevărate dintr'acei vechi liude 19, pe carii și anume cu foaiă îi arată. Deci, nu numai acestor liude 19, ce sânt dovediți pân' acum, ci și alți șezători într'acelaș oraș în urmă câți se vor mai dovedi că se trag dintr'acele neamuri, ori parte bărbătească, ori femeiască căsătorită măcar după străin orășan am hotărât Domnia Mea să le dăm privileghiuri la mâinile lor, ca și ei și copiii lor să fie nesupărați de clacă și dijmă. Iar, afară dintr'aceste neamuri, ceilalți orășani cari sânt strănși și cari după vreme au venit după alte părți de s'au așezat cu lăcuința într'acest oraș, n'au niciun cuvânt drept a întra supt privileghiul de scuteala dijmei și clacă. Și rea le este ce-

rerea lor, în vreme ce acest dar s'au făcut acelor neamuri nu aplos, fără de cuvânt, ci pentru slujba ce au slujit Domnilor și țării. Și cum vor putea cunoaște harul acesta cești ce li se cade, când și alți streini, adunătură ce n'au făcut niciun fel de slujbă, vor fi ca și ei întocmai asemenea privilegiați? Ci rămân datori toți ceilalți a clăcui și a da dijmă și toate altele după obiceiul ca și alți lăcuiitori ai țării de obște. Iar banii ce au cheltuit la facerea hrisoavelor de la urmă ale Domniei Sale Alexandru-Vodă Ipsilant, adevăcă taleri 470, care atât ne adeverim că au fost porunciți a da, nevrând Domnia Mea de a-i păgubi, am hotărât ca d-lui Vel Vornic Moruzi să-i dea la orașani să nu se păgubească, și să rămâie desăvârșit stăpân la moșie și la oraș.

Deci, pentru ca să poată a avea d-lui stăpânire pe deplin la toată moșia aceasta, atât în satele ce sânt pe afară, cât și în orașul Ploești, spre a-și lua de la toți ceilalți orașani și săteni claca i dijma și toate cele obicinuite, și spre a-și face aliș-veriș cu vânzarea vinului i a rachiului numai dumnealui și altele în târg, ca un stăpân al moșiei, după cum urmează toți stăpânitorii moșiilor obiceiului vechiu al țării, am dat dumnealui această domnească a noastră carte de la Divan, întărită și cu domneasca noastră pecete, prin care și întărim dumnealui dania numitei moșii cu oraș, ca una ce am găsit-o dată de cei mai înainte noastră fraji Domni după domneasca volnicie ce au avut ca și noi asupra lucrurilor domnești slobode, ca să o stăpânească dumnealui, și fiii dumnealui în veci. Poruncim dar și d-tale, Vel Logofăt, trecându-se această domnească a noastră hotărâre în condiți, să se facă și domnescul nostru hrisov de această stăpânire a moșiei, făcându-se acum și deosăbită poruncă, asemenea aceștia, la ispravnicii Prahovei, coprinzătoare pe larg, ca să arate acelor 19 liude, ce se trag din numitele neamuri hotărârea ce am făcut Domnia Mea spre a veni cel ce va vrea fieșcare dintr'inșii aici, să le dăm și lor domneștile noastre sineturi la mâini, pentru paza privileghiului lor și ca să știe că nu numai acestor 19 ce sânt dovediți până acum, ci și pe alții de știu că se mai trag dintr'acele neamuri, să-i arate la noi, ori parte bărbătească, ori femeiască, ca și pe aceea să-i facem privilegiați. Iar pe ceilalți pe toți, după ce le va arăta ispravnicii hotărârea ce cu Divan am făcut, să-i supuie, fără de voia lor, la clacă, la dijmă și la toate altele câte sânt obicinuite, care le urmează lăcuiitorii de obște cătră stăpânii moșiilor. I saam rezech gospodstvami.

1783, Noemvrie 14.

(Pecetea domnească.)

Io Mihail Cost. Suțul Voevod
milostiiu bojiu gospodar
i gospodar zemli vlahscoi.

Procit vtori Logofăt.

Acad. Rom., doc. 6/CXCVII.

6.

Io Mihail Cost. Suțul Voevod
i gospodar zemli vlahscoi.

Dumneavoastră ispravnicilor ot sud Prahova, sănătate. Vă facem în știre pentru orașul Ploești i cu Târgșorul și cu satele de afară din câmp că, viind cu jalbă la Domnia Mea doauă cete de oameni, unii orășani care au rămas afară din privilegiu ce au neamul Roșilor, Călărașilor și Cămărășeilor, făcând cerere ca și ei de obște să fie nesupărați de clacă i dijmă, după hrisoavele ce în urmă le-au dat Domnia-Sa Alexandru Voevod Ipsilant, la care hrisoave arătară că au cheltuit și taleri 700 și sânt și de aceștia păgubași, alții cei ce se trag din neamul Roșiilor, Călărașilor și Cămărășeilor, făcând pără împotriva numiților orășani, că, adunătură fiind de streini, veniți după vremi în Ploești, făr' de cuvânt cer să între și ei supt privilegiul lor, și cu această pricină pornind judecăți și făcând cheltueli grele orașului, se jălucesc de dânșii, și nu își pot avea odihna de țeirea lor, cerând să nu se dea ascultare la pârile ce fac, și să fie înfrunțați de a se putea odihni. Din care aceste doauă cete de oameni, am poruncit Domnia Mea de ș'au ales dintre dânșii câte 4 lude, vechili tuturor celorla'ți, și, ieșind înaintea Domniei Mele la Divan, amândouă părțile, unde, față fiind și Prea Sfinția Sa părintele Mitropolitul, părinții episcopi și d-lor cinstiții și credincioși boerii cei mari ai Divanului Domniei Mele, s'au cetit jălbile lor cu amăruntul, și mai întâiu am cerut orășanilor acestora care cer privilegiul scuteli, ca să dovedească zisa lor cu sineturi și hrisoave vechi, după cum zicea că au avut încă de la răposatul Mateiu-Vodă Basarab, în care să coprinză că nu numai la numitelor neamuri a Roșiilor i Călărașilor și a Cămărășeilor au fost acel privilegiu al slobozeniei, ci și la toți alți orășani strănși, vericăți vor fi și sū vor aduna după vremi în Ploești cu lăcuință, și că nu numai slobozenie pentru hrana și chiverniseala pe numita moșie coprinde acel privilegiu, ci și pământul, adecă moșia cu totul întru a lor stăpânire desăvârșit au fost dată, și nu avură să ne arate nicio dovadă prin sineturi vechi, coprinzătoare de acestea, ci încă, după ce hrisoave vechi cu coprinderea ca aceasta nu ne arătară, nici însuș copia hrisovului ce în urmă le-au dat Domnia Sa Alexandru-Vodă, care scrie că au văzut acele vechi, nu arată vre-un cuvânt ca acesta, adecă că și pământul le-au fost dat întru stăpânire, ci numai slobozenie să se hrănească într'insul, după privilegiul ce au avut. După care întrebând și pe însuș orășanii de știu ei că coprindea în hrisoavele cele vechi ale lor și pentru pământ, arătară de față cu însuș graiul lor că nu pomenea pentru pământul moșiei nimic,

Deci acel privilegiu ce se coprindea în sineturile vechi, fiindcă se cade a-l avea numai cei ce s'au aflat slujind neamul lor Domnilor și țării: Roșii, Călărași și Cămărășei, am cerut ca să aflăm de s'au făcut vre-o cercetare, care și câți se trag dintr'acele neamuri, spre a le întări și noi într'acest următor an, iscălită de Prea Sfinția Sa părintefe Mitropolit, de părinții episcopi și de d-lor veliți boeri, întru care scrie că, făcându-se cercetare în fața locului, cum și aici la Divan, s'au dovedit neamuri adevărate dintr'acei vechi lude noauăsprezece, pe care și anume cu foaia îi arată. Deci nu numai acestor lude noauăsprezece, ce sânt dovediți pân,acum, ci și alți șezători într'aceleș oraș în urmă, câți se vor mai dovedi că se trag dintr'acele neamuri, ori parte bărbătească, ori femeiască, căsătorită măcar după strein orășan, am hotărât Domnia Mea să le dăm privileghiuri la mâinile lor, ca și ei și copiii lor să fie nesupărați de clacă și dijmă. Iar, afară dintr'aceste neamuri, ceilalți orășani, care sânt strănși și carii după vreme au venit după în alte părți de s'au așezat cu lăcuința într'acest oraș, n'au niciun cuvânt drept a intra supt privilegiu de scuteala dijmiei și clacă. Și rea le este cererea lor, în vreme ce acest dar s'au făcut acelor neamuri, nu aplos fără de cuvânt, ci pentru slujba ce au slujit Domnilor și țării. Și cum vor putea cunoaște harul acesta cești ce li se cade, când și alți streini adunătură, ce n'au făcut niciun fel de slujbă, vor fi ca și ei întocmai asemenea privilegiați? Ci rămân datori toți ceilalți a clăcui și a da dijmă și toate altele după obiceiul ca și alți lăcuitorii ai țării de obște. Iar banii ce au cheltuit la facerea hrisoavelor din urmă ale Domniei Sale Alexandru-Vodă Ipsilant, adevăta tineri 470, care atât ne adevărăm că au fost porunciți a da, nevrândd Domnia Mea de a-i păgubi, am hotărât ca d-lui cinstit și credincios boerul Domniei Mele Ianache Muruz Vel Vornic să-i dea la orășani, ca să nu se păgubească, și să rămâia desăvârșit stăpân la moșie și la oraș. Deci, pentru ca să poată a avea d-lui stăpânire pe deplin la toată moșia aceasta, atât în satele ce sânt pe afară, cât și în orașul Ploești, spre a-și lua de la toți ceilalți orășani și săteni claca și dijma și toate cele obișnuite și spre a-și face alișveriușul cu vânzarea vinului și rachiuului numai d-lui și altele în târg, ca un stăpân al moșiei, după cum urmează toți stăpânitorii moșiilor obiceiului vechiu al țării, am dat dumnealui domnescul nostru hrisov din Divan, întărit cu domneasca noastră pecete și iscălitură, prin care am întărit dumnealui dania numitei moșii și oraș, ca una ce am găsit-o dată de cei mai naintea noastră frați Domni după domneasca volnicie ce au avut ca și noi asupra lucrurilor domnești slobode, ca să o stăpânească dumnealui și fii dumnealui în veci. Pentru care poruncim dumneavoastră să arătați domnească noastră cartea aceasta acelor 19 lude ce se trag din numitele nea-

muri, să vadă hotărârea ce am făcut Domnia Mea, spre a veni cel ce va vrea fieșcar, dintr'înșii aici să le dăm și lor domneștile noastre sineturi la mâni pentru paza privilegiului lor, și ca să știe că nu numai acestor 19 ce sânt dovediți până acum, ci și pe alții de știu că se mai trag dintr'acele neamuri, să-i arate la noi, ori parte bărbătească, ori femeiască, ca și pe aceia să-i facem privileghiați. Iar pe ceilalți toți, după ce le va arăta hotărârea ce cu Divan am făcut, să-i supuneți far' de voia lor la clacă, la dijmă și la toate altele câte sânt obicinuite, care le urmează lăcutorii de obște cătră stăpânii moșiilor. Și fiți sănătoși.

1783, Noemvrie 16.

Acad. Rom., doc. 7/CXCVII.

7.

De la Isprăvnicatul ot sud Prahova.

Dumneata polcovnice de oraș, sănătate. Luarăm înștiințare că unii dintre orășani ar fi îndrăznit de au stricat pecețile ce din porunca Excelenții Sa'e Gheneral Enghelgard, Viță-Prezidentul și al Slăvitului Divan, cu într'adins ofițer mumbașir s'au pus pentru oprirea vânzării vinului și a rachiului ce se urmă de cătră unii-alții. Pentru care-ți poruncim să mergi, să cercetezi și, de vor fi având vre-o poruncă a strălucitului Cneaz Bangration sau a Exelenții Sale Ghinăral Enghelgard, Prezedentul Divanului, ori a slăvitului Divan, cum de nu au venit mai întâiu la Isprăvnicat să arate acea poruncă, și Isprăvnicatul să strice acele peceți, că un lucru ce iarăș prin știrea Isprăvnicatului din porunca slăvitului Divan s'au pus. Iar, când vre-o poruncă nu vor fi având și numai din voia lor au făcut această obrăznicie, să mergi din pivniță în pivniță și din casă în casă, pe unde au fost pecetluite, să pui peceți la toate, dându-le strașnică poruncă a nu mai îndrăzni să strice pecetea sau să vândă vin și rachiul până a nu lua voe de la slăvitul Divan împotriva poruncii de mai nainte, căci oricarele de acum înainte se va cu-teza a urmă împotrivă, nu numai se va certa cu bătae în mijlocul orașului spre înfrânarea și altora, și se va globi cu grele giurimele, dar îl vom trimite și la slăvitul Divan cu înștiințarea de rea urmarea și neînțelegerea cu care se va arăta asupra poruncii slăvitului Divan, ca cu ocna și cu târgu să se pedepsească. Deosebi de aceasta să cercetezi care au fost pricina, și dintr'a cui povață au îndrăznit a strica pecețile ce din poruncă s'au pus. Pe care dovedindu-l cu foaiă pe anume, să ni-l arăți. Iar care dintr'înșii vei vedea că nu te îngăduște a pecetlui și a-i închide vânzarea vinului și a rachiului, pe unul ca acela să-l ieși, cu voiă, făr' de voiă, să-l aduci la Isprăvnicat spre a-și lua căzuta răsplată, și de urmarea ce vei face, să dai

în scris în dosul acestui pitac, ca să știm în ce chip să înștiințăm slăvitului Divan, și fii sănătos.

1810, Februarie 22.

Iar, de vei vedea vre-o împotrivire obștească, să aibi numai a ne arăta în dosul acestui pitac, ca și noi, după datoria ce avem, să înștiințăm când nu vor avea vre-o deosăbită poruncă împotriva poruncilor celor de mai nainte.

Costandin Paladi Stolnic. Costandinos Kretzulescu.

Cu multă plecăciune sărut cinstită mâna dumneavoastră,

Cinstită porunca dumneavoastră ce într'acest alăturat pitac mi se dă, următor fiind, am mers prin oraș, și făcând cercetare, am găsit cârcimile și rachierile acestor mai jos arătați deschise și vânzând vin și rachieu, pe carii întrebându-i cu ce poruncă au îndrăznit de au stricat pecețile și, de au vre-o poruncă, cum de nu au venit să arate Isprăvnicatului, ca prin știrea Isprăvnicatului să se strice acele peceți, fiind puse iarăș prin știrea de Isprăvnicat, și toți cu un cuvânt, iar mai ales de zurbagii s'au arătat Marin brutaru i brat ego Gheorghe, și cu un cuvânt mi-au zis că ei nicio poruncă au, nici că se supun vreunei porunci nici Isprăvnicatului, căci au socoteală a merge să se judece chiar înaintea împăratului. Am vrut a rădica pe vre-o câțiva dintr'înșii, a-i aduce la Isprăvnicat, dar după nesupunerea ce știut este dumneavoastră că au acești orășani, nu s'au putut. Iar pe acest Ion bărbierul găsindu-l strigând pe toate ulițele orașului pristavuri, zicând că din porunca acestor mai în jos arătați neguțători orășani dă de știre tuturor a nu cuțeza cineva să dea paraua de loc sau alt havaet ce obicinuisse a da la zi de târg de la venirea ofițerului încoace, pe care prinzându-l, iată că-l trimiseiu a se certa de cătră cinstitul Isprăvnicat. Iar eu, după a supunerii datorie, nu lipsii a înștiința, și cu multă plecăciune sănt

1810, Februarie 24,

Al dumneavoastră plecată slugă,

(ss.) Ion Polcovnicul.

Numele celor care au stricat pecețile și au deschis cârcimile și rachierile, cum arată:

Hagi Dimitriu.

Marin brutaru.

Gheorghe brat ego.

Tănase simigiu.

Polcovnicul Dinu Măgiaru.

Gheorghe simigiu.

Ceaușul Panait.

Mărgărit Tabacciu.
Mateiu al preotesii.
Ceașul Dobre Gaman.
Dumitru Bordeanu.
Apostol pescaru, — și cu al lor sfat și povață și alții mulți.
(ss.) Ion Polcovnicul.

Pentru copie adevărată și din cuvânt în cuvânt întocmai
prescrisă.

1810, Martie 4.

Raducan Filitis.

Acad. Rom., doc. 249/CXCVII.

7.

[Pentru tulburarea Ploieștenilor am dat scurte note scoase din
alte izvoade în *Istoria comerțului*, II, București 1925, p. 131.]

N. I.

N. IORGA

IZVOADE DE CHELTUIELI, SOCOTELI, DIATE.

DIN COLECȚII PRIVATE

(CELE MAI MULTE DIN ANII 1791-1820.)

IZVÔADE

DE
CHELTUIELI, SOCOTELI, DIATE.

1.

1791, Mai 21.

Ce au dat dumnealui Șat. fiului dumⁱ Iordachi în plata acestor bani de sus arătați.

600 i-au dat 120 vite de iape cu armăsari câte 50 lei capul, cu pit. din let 91, Mai 21.

100 i-au mai dat una bute de vin tij atunce.

2.

Izvod de căți bani am cheltuit cu cărț și cu anaforale și cu altile, după cum mai jos arată.

Lei parale

- 42 — In mâna Pit. Dinului, pi anafurà ce au scris.
- 10 — Logft. al triile.
- 7 — Paharnicului Doneci.
- 7 — Armășăului (sic) cu volnicei.
- 8 — tij a[m] mai dat unui armășăl.
- 3 — am dat condecariului.
- 80 — tij am dat unui armășăl.
- — Sulgeriului Ion Tăut pe carte di giudecată.
- 10 — lui Vasili Scă[n]tei.
- 30 — Vornicului de aprozi.
- 31 — am cheltuitu bani de pungă.
- 57 — cheltuiți de dumⁱ tata, ci me i-au trimes de casă.
- 8 6 tij i-am cheltuit cheltuială cu dusu la Eș i la Roman.
- 20 pi o colă de hârtie turcească.
- 34 pi volnicei i carte domnească.

3.

Izvod de cheltuială.

Lei parali

- 2 20 un car de lemni.
- 2 — doo dimirlii de orz.
- 2 -- vezăteului.
- 12 — ocă de carne.
- 1 5 tij o dimirlie de orz.
- 15 la Neculai pentru masă.
- 7 pol ocă carne..
- 8 doo pâine.
- 7 20 un car de fân.

4.

Izvod de cheltueli ce am cheltuit la Eș; 1794, Ghen. 20 z.

Lei părale

- 2 — pe 1 car fânu.
- 35 pe 1 ca: lemne.
- 2 10 ară cheltuit pe drumu.
- 20 pe orzu i pe pâne.
- 10 pe icri i cepă Mercuri.
- 3 pe rachiu am venit aici în gazdă.
- 4 vinu și pâine.
- 1 3 Sămbătă pe grăunți i pe altele cheltueli.
- 1 — pe lemne.
- 6 în zio di Dresfetitele.
- 1 20 pe orzu și pe alti cheltuele.
- 1 pe cepă.
- 2 pe cărnaș.
- 2 pe sopen de au spălat cămeșile.
- 5 pe carne.
- 1 pe lumănare.
- 8 pe vinu și pe pâine.
- 6 pe 1 ocă carne.
- 1 29 pe 1 car de fânu.
- 27 pe orzu, pe pâine, vinu.
- 5 pe pâni i lumănare.
- 3 carne.
- 3 vinu
- 2 pâni.
- 19 vinu, pâni, lumănări.
- 7 carne.
- 2 orezu.
- 1 zamă de alămăi.

- 2 pâni.
- 10 orzu.
- 2 pâne.
- 1 lumănare.
- 5 carne.
- 4 pâne.
- 6 vinu.
- 7 orzu.
- 8 fănu.
- 27 la gazdă.
- 3 27 pentru că au șăzut cai în grajdii 13 zile.
- 1 20 pe 1 car de fănu.
- 4 orzu.
- 1 pește.
- 1 pe cepă.
- 1 orezu.
- 3 pâine.
- 10 o lăcată
- 1 hărtii.
- 1 orezu.
- 5 carne.
- 3 vinu
- 2 pâine.
- 1 5 pe carne.
- 8 orzu.
- 2 pâne.
- 6 rachiu.
- 4 păstramă și pâni.
- 4 vasele i mazăre.
- 1 tabac.
- 17 pe lemni.
- 1 pe cepă.
- 6 pe 2 răvași.
- 2 pâne.
- 7 slănină.
- 1 tăbac.
- 5 pe pâne i o lumănare.
- 4 orzu.
- 5 pe pâni i alta de au mănecat Neculaiu.
- 6 vinu.
- 4 pâne.
- 7 carne.
- 4 orzu.
- 4 brânză.
- 2 pâni.
- 1 tăbac.
- 5 pe pești.

- 4 pâne.
- 3 vin.
- 6 fănu.
- 1 tăbac.
- 1 lumănări.
- 2 vărului Ștefan Porandici.
- 5 pol ocă pești.
- 5 vin, pâni.
- 4 orzu.
- 3 pești și pâni.
- 4 brânză.
- 4 făină grău.
- 1 tăbac.
- 12 pești.
- 3 pâne i lumănare.
- 6 fănu.
- 1 — pe o ortii (sic) domnescă.
- 2 lumănare i pâne.
- 4 orzu.
- 1 fănu.
- 3 vinu.
- 4 orzu.
- 4 a trie ză în post.
- 6 a doao zi.
- 12 la Lăsatul Săcului.
- 10 Miercuri.
- 4 orzu tij.
- 18 pe o colă hărtii turcescă.
- 20 — de făcut carte.
- 10 Mercuri.
- 12 Gioi.
- 10 Vineri.
- 20 am dat tatii.
- 8 la lemne.
- 4 pe orzu.
- 20 am dat tatii.
- 5 pe icri.

5.

Izvod de cheltuială ce au făcut dumnealui Iordachi Ciute spre scoatere Țiganilor de la dumnei Spătăriasa Hrisoverghioae și nu s'au s'au priimit Ștefan Goranda și Anița Garunda (sic), ca să dei; 97, Ghenr. 10.

Lel bani

- 42 — în mâna Pit. dumnealui pentru anafora ce s'au scris.
- 10 60 Logofătului al triile pentru întărire.

- 7 — dumisali Pah. Donici.
 7 — Armășelului Petru, volnicei.
 8 — tij cu altă volnicei.
 3 — condicarului.
 2 — tij unui Armășel.
 21 — ce am cheltuit bani de ai mei.
 24 — cheltuiți de tatăl meu.
 57 — ce mi-a r trimis de acasă, care bani i-am cheltuit tot la această pricină.

181 60

- 13 — Armășelului pe urmă la rădicarea Țiganilor.
 8 18 tij s'au mai cheltuit cu dusu la Eș și la Roman.
 80 — Sul. Tăutul.
 10 — Logofătului Vasăli Scăntei.
 30 — Vornicul de aprozi.
 — 60 pe o coală de hârtii torciască.
 7 60 Logofătului Andrii.
 2 — Condicariului.
 1 60 cafe Pah. Donici.
 3 12 pe o volnicii și carte gpod.
 — 12 cheltuiala dumisali Iordachi Ciute la Roman.

6.

Izvod de cheltuiala ce am cheltuitu cu giudecata ce am avut cu Măreia Sa Domnița Zoia Ghica, prin vechilul Mării Sali Postei. Dumitrachei Beceru, la 1800, Fevr. 25.

Lei parale

- 5 20 lui Costantin aprodul.
 1 20 altui aprodu, ciubotei.
 52 — cheltuiala ce am făcut din vremi ce am purces de a-
 casă și cât am șizutu, aice la Eș cu precena giudecății
 aceștea eu și tatăl meu.
 50 — dumisali Sulgiarului Tăutul pe o anaforă.
 30 — Logofătului al doile pe întăritură.
 2 — trecutul anaforalei la condică.
 107 — fac cheltuiți piste tot în precena giudecății aceștea.

1805, Fev. 10 z.

Lei părali

- 173 2 am cheltuit cu giudecata la Divanu cu Ștefan Goranda și cu Gligorii Rele pentru moșii și Țigani, după cum arată carte de giudecată.

7.

Bani ce am cheltuitu cu giudecata cu Ștefan Goranda i cu Gligorii Rălele (sic), pentru Țiganii i moșii.

Lei parale

- 173 2 păr. cu giudecata cu Domnița Zoița Ghica pentru Țigani; 800; Fev. 25.
 44 24 pentru giudecata cu Sulger Iftimie, cu Hat. Constantin Ghica; 1801, Fevr. 20 z..
 43 39 cu giudecata cu Căminar Ghiorghii Bogdan pentru moșii Bălțata; 1801, Maiu 20.
 452 8 la hotărătul moșii Rușii Fundului de Ținutul Bacăului i a Nemțului.

8.

Izvod de cheltuială ce am purces la Iași pentru giudecata moșii cu Sulgeriul și cu Hatmanul Costachii, pentru Stoica Țiganu sin Nițul Țiganu; 1801, Fev. 20 z.

Lei parale

- 13 la crășma Cămărașului pe fănu.
 - 10 pe icri în Roman.
 - 8 pe 1 oacă păcură.
 - 6 pe 3 pâni.
 - 3 pe rochiu (sic).
 - 3 la pod la Moldova.
 - 2 undelemn.
 - 2 tăbacu.
 - 5 la pod la Ionicani.
 - 6 la crășma la Ionăcani, pe fănu.
 - 4 pe grajdi tij.
 - 3 pe fân la Târgul Frumos.
 - 6 pe fân tij.
 - 12 pe fân la crășmă la Țubulucu.
 - 1 10 pe un sacu de ovăs la Eș.
 - 2 20 pe un car de fănu, Fev. 25.
 - 20 cheltuială pe mâncari; Fev. 25.
 - 6 pe zahar, Fev. 25.
 - 20 pe mâncare, Fev. 26.
 - 20 Mercuri, Fev. 27.
 - 1 10 pe o părechi ciuboti lui Ianache Țig.
 - 20 cheltuială, Fev. 28.
- Am dat bade Lupului Coroiu de au scos carte de hotărăt.
- 20 cheltuială, Fev. 29.
 - 20 tij, Fev. 30 (sic).
 - 20 tij cheltuială, Mart. 1.

- 20 tij, Mart 2.
(aşa până la 7.)
- 12 -- pe 1 dimirlii ovăs, Mart 8.
- 34 — pe 1 ocă icri, Mart. 8 z.
- 1 — pe fănu, Mart 8.
- 1 35 pe sari la oi, Mart 8.
- 20 cheltuială, Mart 9.
- 12 — am dat bade Lupului, Mart 10 z.
- 1 — am dat bade Lupului, Mart 13 z.
- 20 de ct. ltuială, Mart 10 (până la 16).
- 35 tij în zăo de Florii, Mart 17.
- 25 — tij, Mart 18.

9.

Izvod de bani ce s'au cheltuit la moarte răposatului Costandin Ciute, toț anume să să știe; 1801, Mart. 7.

Lei părăll

- 10 -- bani am trimis lui Călin băcalul.
- 1 14 am dat pă scânduri de săcriu.
- 1 — la făcut[ul] sicriiului, cu zece părăle la oloi.
- 10 la făcutu țintilor.
- 20 la biserica di la Fundu la tras clopot.
- 20 la biserica di aici.
- 1 — la prohod preot Alexandru.
- 1 — la clopot[e] tij.
- 20 la ectenii tij.
- 1 — la dascăl[ul] bisericii.
- 30 la trei preoți.
- 20 la 2 dascali.
- 10 la un călugăr.
- 1 -- la părintele Gavril.
- 1 — la preotu Ioan ot Dealul Nou.
- 10 la vămile dum[nea]lui i cruc[e].
- 1 — am dat la ciubotele părintelui Gheorghii al nostru.
- 1 20 par. șase stâlpi au cetit dascal.
- 1 1 patru stâlpi au cetit fecior[ul] dascalului.
- 1 20 șase stâlpi preot[ul] Gheorghie au cetit stâlpi.
- — opt ocă de ciară s'au luat.
- 4 o potromil (?)
- 4 la clopote copiilor dascalului.
- — o prostire bună Cămăraș.
- -- patru șerveti.

10.

Izvod de cheltuială ce am cheltuit pentru giudecată cu Cămenar Ghiorghii Bogdanu, pentru scotere moșii Bălfața a Stoicăi

Țiganu de la Hat. Costachii, după cum arată în gios; let 1801, Maiu 20 z.

Lei parale

- 70 la Romanu, iarbă.
- 6 icri tij.
- 4 pânei tij.
- 1 cepă.
- 2 la Moldova la pod.
- 2 la Sărat, la Ionăcani.
- 9 vinu.
- 9 icri la Târgul-Frumos.
- 10 morunu tij.
- 4 pâni.
- 1 20 1 car fănu la Eș.
- 8 păcură.
- 3 pâneⁱ.
- 1 orezu.
- 20 Luni.
- 20 Marți.
- 28 pe ovăs.
- 10 cireși 1 cofă.
- 30 Mercuri.
- 2 30 1 car de fănu.
- 9 peștii.
- 20 Gioi (până la 6 Iunie).
- 1 30 pe un car fănu.
- 8 pe spălat cămeșile.
- 14 pe 1 dimerlii orzu.
- 20 Sămbătă (—Mercuri).
- 14 o dimerlii orzu.
- 20
- 20 un car de fănu.
- 30 pe spălat cămeși...
- 20 am dat Polçovnicului Pavăl de la Mitropolii pe scrisul țidului din parte Mitropolitului...
- 3 am dat pe chirii cailor de au șazut în grajdii.

11.

Izvod de cheltuiala grijăi de giuământate de an a răpoosatului fratelui nostru Costandin; 1801, Noemvrii, 5.

Lei parale

- 35 ocă strafidei roșii.
- 15 3 păpuși smochini de cele mari.
- 1 festè hărtii polială galbănă și albă.
- 15 1 litră strafide negri.

- 2 ocă orezu.
- 1 24 (sic).
- 15 25 chipuri dromuri (sic).
- 20 25 lămăi.
- 10 40 meri.
- 12 10 alămăi.
- 2 ocă perjă.
- 10 5 ocă cepă.
- — pătrinjăl.
- — praji.
- — morcovi.
- — ulcele.
- — linguri.
- 6 6 oale mari.
- 10 străchini.
- 4 — am dat protopopului.
- 1 20 bucătariului.
- 10 lui Gherasim.
- 10 lui Stanu.

12.

Izvod de cele ce trebui pentru grija răpoosașilor părintele nostru Ionu și fratelui nostru Costandin; 1802, Nov., după cum să arată în gios.

Lei parale

- 4 păpuși smochini mari.
- 2 ocă strafidi.
- 10 alămăi.
- 6 hărtie poliială, 3 albi, 3 galbini.
- 2 ocă orezu.
- 50 dramuri chiper.
- 50 tămăi.
- 10 strachini.
- 2 litră strafidi negri.
- 1 ocă oșet (șters).

Iordachi Ciute Jic.

S'au plătit aceste mai sus arătate giupănului Costandin Ciuchitul.

- 6 35 facu.
- 1 3 am dat preoșilor la Bacău.
- 1 20 preotului Grecului ce au vinit aici acasă, de la Bacău.
- 15 bucătariului.
- 6 Tudorii.
- 3 Negului pi oa.
- 1 Tudorii pi oau.

- 20 am dat neguțtorilor pentru vin [Ni]corești Jaltii (!).
 2 20 protopopului Ioanu.
 15 — o vacă ce am cumpărat-o de la Gherasi Țiganu.
 16 4 berbeci ce s'au tăiat.
 10 4 4 ocă ciară.
 24 4 merți grâu.
 7 20 10 vedri vin.

13.

Izvod de cheltuială la hotărâțul moșii Rușii Fundul de Ținutul Bacăului i Fundul de Ținutul Nemțului i Buhoiul după cum să arată mai gios; 1804, Sept. 1.

Lei parale

- 2 13 1 litră cafè pisată.
 2 26 pe 1 ocă pol, 20 dramuri undelemnu.
 1 16 pe 2 ocă orez.
 1 10 pe 1 litră chișper.
 — 15 pe vinu.
 — 8 pe 1 ocă vinu.
 1 — pe 7 pui.
 — 9 pe 2 pui.
 — 32 pe vinu.
 — 7 pe 2 pui.
 2 10 pe 3 ocă untu.
 — 20 la 2 omi într'o zi la măsurat, 6 pe 3 merțe ovăs.
 6 — pe 2 oi.
 3 — pe 4 ocă rachiu.
 4 — Savii.
 250 — dum. Spăt. (?) Costandinu Catargiu.
 150 — am dat lă facire hărții.
 3 — la ficior ce s'au dus la Eș să aducă harta pentru cheltuială la drum.
 2 — ficiorului ce s'au dus la Tupilați la dum' Săp. (sic) Catargi de au dus răspunsu.
 3 — am cheltuit cându m'am dus eu cu bade Lupul la Petră la Catargiu.
 250 — au dat și frate-meu Sămion la cheltuiala moșii.
 — 25 pe raci.
 6 30 pe cafè, maslini, orez, alămăi.
 — 12 hărții.
 1 15 migdale.
 3 — am dat feciorului boiariului pentru scrisul, luundu copii di pe scrisorile dofturului Petrachii.
 120 — ce mai ari să mai ia Catargiu, i-am dat tot eu.
 10 — Logofătului Catargiului de au seris mărturiile.

- 2 — bacșăș feciorului tij.
2 — unui moșneg de n'eu adus pâr la Cămăraș Iftimi.

14.

Izvod de cheltuială ci am cheltuit cându m'am giudecat la Di-
vanu cu Gligorii Rale și cu Ștefanu Goranda pentru moșii și Ți-
gani, după cum să arată mai gios; 1805, Fev. 10 z.

Lci parale

- 14 pe păcură.
— 8 pe fănu la Strugă.
— 22 la crășma de la Brătuleni pe fănu și grăunți și altele.
2 35 pe 1 sanii fănu la Eș.
— 8 pe mâncari.
— — o sanie lemne.
— 31 pești.
— 15 1 dimirlui ovăs.
1 — 1 litră untu.
— 2 oțăt, chiper.
— 3 pe o olă.
— 2 sari.
— 2 titiun Țiganilor.
— 6 vinu.
— 2 rachiu.
4 1 merță ovăs.
2 20 o sanii fănu.
— 4 pâni.
— 2 brahă.
— 2 castraveți murați.
— 10 în zioa Sfântu Todor.
— 7 lui Gherasim de s'au dus cu cai la Ghergheteu.
— — am cumpărat un cal [la lași] și au rămas la gazdă.
— 4 Duminecă pe mâncari.
— 6 pe spălat cămeșilor.
3 — un car de fân.
2 — un car de fân.
— 8 flăcăilor.
4 10 pe o sanii fân...
— 15 u[nu]și aprod de au dus pe Goranda la giudecată.
— 15 am dat pe mâncare.
1 10 pe orzu, 2 dimirlui pol.
— 20 pe spălat cămeșilor.
— 4 pepeni.
— 12 rachiu.
— 10 pe sorocu.
2 20 pe scos carti de giudecată.

- 480 — lui Bașcu.
 32 — Tăutului în condică.
 — 25 pe icri la drum.
 — 6 pâni.
 9 — chirii cailor.
 4 — chirii casii.
 5 — păr. păcură.
 7 — la Ionăcani la pod.
 6 — la Moldova.

15.

Izvod de bani ce am dat, după cum să arată mai gios pentru moșii de la Balta Noao; 1806, Iuli 13.

Lei parale

- 4 20 în mână bade Lupului Coroiu Șăt. pi parte de publicații.
 3 — lui Vasăle Rojniță de au mârșu la uricariu de au scris învoiala.
 10 — lui Ioniță Beldiman la hotărât.
 8 -- ci am cheltuit cu giudecata la Bacău, cu uricar, în trii rânduri.
 8 — am dat Banului Ștefanu Rusăt de au iscălit zapisul Balașii Uricăriți.
 4 — am dat bulubașii de cheltuit cu giudecata cu Uricar[iul].
 13 2 am dat lui Filip totu la giudecată de au dus carti gospod, și s'au giudecat el la Romanu.
 60 — am cheltuit cându m'am giudecat cu Uricar[iul].

16.

20 Iulie 1814 (cheltuială de la Bacău la Iași).

Lei parale

- 15 60 s'au cheltuit la drum până la Iaș, cu cheltuiala la Roman, șazănd 2 zile.
 8 30 un car fân la Iași pentru cai...
 10 30 pe 2 căruți fân de la poștă.
 6 60 pe mâncare feciorilor și pornire cailor în cinci zile.
 3 — pe unsoare la butcă la Iaș, cât am șazut și veniri la drum.
 6 90 dat lui Gheorghei, când l-am treimes cu soroacele, rămăind singur la Iaș...
 3 60 un car lemne la gazdă.
 14 — un car fân, era și Jic.: la Iași...
 30 96 cheltuiala a lui trecută iarăși cu scos soroace...

17.

29 Oct. 1814. (Socoteală pentru mers la Iași, în proces.)

Lei parale

- 20 la trecut podului la Moldova.
- 25 pe fănu la Mircești.
- 8 24 la Bacău, vutcă, zamă alămăi, alămăi și carne, i 2 stefe.
- 1 15 unui țimiraș din Bacău bacșiș pentru răspunsul ce l-au adus de la Iași de la badi Lupu Coroiu.
- 2 — la Târgu-Frumos.
- 10 la Budă (sic).....
- 1 — pi mâncare flăcăilor.....
- 22 unui om ci me'u a[dus] calabalăcurile.....
- 3 27 pe odai, vin, lumănări în cinci zăle ce am șazut în hanu vărului Vasile Coroiu...
- 28 2 ocă carne.
- 8 pol brânză vaci.
- 2 20 pol ocă criiri.
- 10 maslini.
- 4 calupu soponu.
- 5 20 pe șilicu de prefăcut.
- 5 pe castraveți...
- 5 20 pe 2 saci orzu...
- 18 puști.
- 1 20 rachiu.
- 25 pol ocă lumănări.
- 28 2 ocă carni.
- 2 30 un cop făină păpușoi.
- 1 — pe hârtii turciască pentru scrisul mărturii...
- 1 — untură de uns butca.
- 1 26 orezu și altele.
- 2 — un sacu de orzu.
- 2 20 pol ocă icri.
- 27 3 litri maslini...
- 22 — pe talmăcitul a doao ispisoci..
- 5 20 un car de fănu...
- 1 38 1 pol ocă moron.
- 1 20 1 ocă rachiu.
- 2 20 unui bucătar pe săptămână, de făcut bucatele.
- 1 — pe spălat cămeșilor...
- 4 — o sămințetă....
- 2 30 un sac orzu.

18.

28 Ianuar 1815.

Lei parale

- 37 20 am dat pe 3.000 mucuri (?).
 24 -- pe 2 sănii fănu.
 1 20 rachiu....
 2 — pe o jalobă de sus.
 — 16 pe jalobă de scos de la izbașa.
 5 25 pe o săcelă cu ghirii (sic).
 5 — cheltuiala drumului.....
 11 — ispravnicului de aprozi.
 3 — un car de lemni.
 1 20 100 culbeci.
 10 — fănu un car.
 5 -- un car de lemni.
 7 — o merță ovăs.

19.

Izvod de cheltuiala ce am purces la Iași cu giudecata cu Sulger Iftimii; 815, Maiu 9, și am vinit în Iaș, Maiu 12.

Lei parale

- 12 la pod la Moldova.
 — 35 peștii la Roman.
 — 12 la pod la Ionăcani.
 — 17 la hanu lui Rămădan.
 3 — un car fân la Iași.
 1 — chirii pe lună la hanu lui Buzilă.
 1 20 Vineri.
 1 20 Sămbătă.
 3 — un car lemni.
 1 20 am dat lui Gherasim când s'au dus cu căruța de la Iaș acasă.
 1 20 Duminică.
 1 20 Luni.
 1 10 Marți.
 10 20 un car fân.
 1 20 Gioi.
 5 — un car lemni.
 1 20 Vineri.
 1 10 Sămbătă.
 1 28 Duminecă.
 1 20 Marți.
 1 20 Mercuri.
 6 20 o merță orz.

- 1 20 Giori.
- 1 25 Vineri.
- 1 20 Sămbătă.
- 30 la săplălat (sic) cămișilor.
- 14 — un galbin olandez am dat pi jalobi și pe învoială
ce am avut cu Duculești, ce s'a scris grecești.
- 43 20 am dat cu Duculești, ce s'au scris grecești.
- 43 20 am dat lui Dumitrache ficiorului.....
- 2 — pe 4 zile la hanu... și pe casă chirii, cându am plecat
de la Iaș.
- 1 10 la Târgu-Frumos.
- 8 la pod la Ionicanii.
- 8 la Moldova.
- 20 la rațoșu Pășcanului.
- 25 — chirii pe doi cai ce m'au adus de la Iaș acasă.

20.

Izvod de căt am cheltuit la Chetră cu giudecata cu Rojniță;
817, Fev. 12 z.

Lei parale

- 8 la Bistreț la trecut.
- 5 — un mărădacu de fân la Petră.
- 1 24 2 dimerlii ovăs.
- 32 culbeci.
- 4 pentru o păne.
- 2 — la gazdă pe grajdi și altele.
- 12 ocă vinu.
- 4 pâni.
- 5—6 — pe carte de giudecată.
- 5 — Logofătului.

21.

Izvod de cheltuială ce am cheltuit la Iași, de m'am giudecat
cu Post. Sturza pentru moși Gurgești. Let 817, Iuli 21 z.

Lei parale

- 5 la pod la Moldova.
- 20 unui Țigan ce m'au dus păr la Sagna, de m'eu ară-
tatu drumu.
- 1 — pești.
- 16 tij peștii.
- 2 14 un car iarbă.
- 1 15 cheltuială la gazdă.
- 2 — un car iarbă.
- 8 cireșe.

- 2 — cheltuiala.
- 1 20 tij cheltuială.
- 2 chiper.
- 1 4 Sămbătă.
- 1 30 Duminecă.
- 2 — Luni.
- 16 pe pâni flăcăilor.
- 3 20 un car de iarbă.
- 2 — Marți.
- 8 — a grașdiului.
- 2 20 Mercuri.
- 1 8 la Târgu-Frumos.
- 1 10 la Roman.
- 10 la trecut, la pod la Moldova.

22.

Izvod di toati cheltuelili ci fac în pricinile și judecăți a moșilor de la Bacău în Eș și la țară i cu hotărături; 1818, Iunii 10.

Izvod di cee ci am cheltuit cu giudecata cu polcov. Șarbanu; 818, Iuni 10.

Lei parale

- 60 — am dat 10 coți pambriu Comisului Crupeschiu pi copie hotarnicii.
- 14 — Logofătului Ghiorghii, de scris.
- 11 — Vornicului de Poartă Avram Cadoiului, pi copie cărții din poronca gospod.
- 14 — Ciohodarului cioboti.
- 2 30 am dat poștii de la Bacău, ci au vinit ciohodar pân la mini și am dat și o puțină curechiu.
- 20 pi iarbă la Sabaoani.
- 5 20 pi un cal de la poșta Săretului, păr la Eș, ciohodar.
- 15 pi iarbă la Târg[ul]-Frumos.
- 15 maslini.
- 13 pești și o scumbii (sic).
- 11 pi iarbă la Doroșcani, la crășmă.
- 1 — dresu hățurilor în sara ci am vinit în Eș, Iuli 4.
- 5 30 Marț, cheltuiți.
- 8 — una merță orz.
- 1 20 o căruță iarbă.
- 14 o litră orez.
- 1 20 undelemnu.
- 15 flăcăilor di mâncat.
- 3 — un car de fân.
- 3 — triizăci ocă făină popușoi.
- 20 Mercuri pi pești.

- 32 pi raci, pâine și altile.
 - 2 10 un car di lemne.
 - 1 15 Sămbătă, cheltuiala mănării.
 - 1 10 Duminică tij.
 - 1 10 Luni tij.
 - 1 10 Marți, tij.
 - 1 — Mercuri tij.
 - 1 15 tălmăcire împărțali grecești.
 - 4 — în zio de Săchetru și a doiza pi carni i altili.
 - 1 12 Vineri tij.
 - 1 10 Sămbătă tij.
 - 1 — Duminecă tij.
 - 14 — un car de fân.
 - 6 — orz.
 - 4 25 chirie odăi, cât am șăzut la hanu lui Buzilă.
 - 2 20 mănecare ficiorilor.
 - 3 — tutiun pentru flăcăi.
 - 20 Luni, cheltuiala mănării.
 - 13 34 pi grajdi cu șasă părali pi cal, pi zi si noapte.
 - 1 20 pi untură di uns butca.
 - 1 10 Marți mănecare.
 - 1 17 Mercuri mănecare.
 - 38 pești.
 - 20 pâine și altili.
 - 2 petrijâl, ciapă, Mercuri 10.
 - 3 — potcovitu cailor.
 - 1 20 Marți.
- Tot cheltuială ci am făcut; 818, Iuli 10.

Lci parale

- 19 Mercuri.
- 4 5 un sac de făină.
- 35 lui Iordachi Țiganului.
- 35 Săbătă.
- 18 Duminică.
- 15 — chirii unii mântale ci m'eu dat Gligorii Aramă de
m'am dus cu poșta în gios, cu ciohodar.
- 32 Luni.
- 30 Marți, Aprile 13.
- 10 am dat lui Vasăle Usului de ș'au cumpărat tuciu.
- 28 un calup soponu.
- 35 pol ocă lumănări.
- 28 pol ocă orezu.
- 20 ocă fasole, ocă linte.
- 20 perjă.
- 15 3 păpuși smochini.
- 1 15 o litră hrighi.

- 8 pânini (sic), Gioi, Mart. 3.
- 22 scosul gunoiului afară.
- 2 — icri, maslini...
- 14 oțăt.
- 2 Săbătă.
- 24 Duminică.
- 32 Luni.
- 29 Marți.
- 15 pe o litră undilemn.
- 25 raci...
- 12 smochini.
- 3 pitrijăl.
- 24 cepă.
- 3 20 un măldacu fân.
- 30 Mercuri.
- 29 Gioi.
- 24 fasoli.
- 20 (?) Vineri.
- 10 Săbătă.

23.

Alt izvod di cheltuială ci m'au adus chihaeo di ciohodari; 818, Noev. 30.

Lei parale

- 7 20 un vătăjăl di aprozi, cioboti.
- 35 — chihaeli di ciohodari, cioboti, în pricine cu po[{}]vc.
Șardin, ginirile Cațichieștilor.
- 1 15 la poștă, la Galbini.
- 1 77 la Hărlicești, la crășmă.
- 10 la pod la Moldova.
- 3 20 la Roman.
- 4 35 la Târgu-Frumos.
- 10 la Săret.
- 2 30 fân și orz într'o noapti la Eși.
- 12 orz.
- 7 făină.
- 7 fân.
- 36 pești.
- 2 30 moron.
- 1 — vin.
- 2 meri.
- 10 alămăi.
- 30 rachiu.
- 20 pâni și altili în zioa Sfântului Neculaiu.
- 70 — Vornicului Andronachi Donici.

- 5 20 Logofătului dum. Ghiorghei de au scris mărturia.
 9 25 pi o sanii de fân.
 4 — o sanii lemni.
 3 9 Sămbătă, Dechemv. 7.
 1 — Duminică, 8.
 1 10 Luni, 9.
 3 20 o sanii lemni.
 5 20 potcovitul cailor.
 34 — Marți 10.
 3 — pi dres butcii.
 37 — Mercuri 11.
 1 10 Joi în zio Sfântului
 2 — Vineri.
 1 20 Sămbătă.
 1 15 Luni.
 1 10 Joi.
 1 20 Vinirea.
 — 28 Sămbătă.
 4 20 un car de fân Duminică.
 1 10 Duminică.
 6 15 o morță orz.
 9 — pi jalobi și soroaci.
 — 35 Luni.
 — 33 Marți.
 1 3 Mercuri.
 — 39 Joi.
 4 20 un car de iarbă.
 28 — Logofăt al doife.
 1 11 Viniri.
 1 10 săpon și spălatu cămeșilor.
 1 12 Sămbătă.
 1 19 Duminică.
 — 28 Luni.
 — 28 Marți.
 1 3 Mercuri.
 1 26 Joi.
 1 17 Viniri.
 5 — un car de fân.
 2 10 2 traisti.
 — 34 Sămbătă.
 7 — un car de fân.
 2 3 Duminică.
 — 30 Luni.
 — 4 Marți.
 — 16 Mercuri.
 4 32 Joi oca ieri.
 1 — undilema

- 26 Viniri.
- 37 pâine și altii.
- 4 10 pi carti domniască cătră ispravnici. și am purces din Eși, Avt. 4.

24.

Izvod de cheltuială ci am purces la Eși în giudecata moșii Târlei (sic) cu Pitar Ilii Vărgolici; 1820, Ghenari 10.

Lci parale

- 1 50 ciubote Arnăutului.
- 2 8 la Roman.
- 38 la Ianăcachi.
- 6 — la Târgu-Frumos.
- 4 — o sanii de fân.
- 1 16 2 dimirlii ovăs, Ghenar 17.
- 8 10 1 sanii fânu.
- 2 20 1 sanii lemni.
- 5 — orz.
- 9 — fânu.
- 5 20 fâină de păpușoi.
- 5 — carni, pești, pâni, păr la Ghenar.
- 24 străchini, oli.
- 1 30 pi 1 ocă lumănări, spălatu cămeșilor.
- 1 30 pi vin, pi pâni.
- 30 — am dat cihodariului ciuboaate pentru Ioniță Jiian.
- 25 — am dat pentru mine ciuboaate tij cihodariului.
- 5 — am dat lui baș-cihodar, când m'a adus cihodarului.
- 22 27 ce au cheltuit dascalul Grigori de la bisărica Tomii Cozmii pentru cai și vezetăi și slugi câtă vreme am zăbovit cu cihodariul în gios și am plătit eu dumisali; 1821, Fevrari 11.
- 24 Mercuri, când am venit In Eș, pe pâine și pe măslini și alti cele.
- 3 — o sanii de lemni.
- 1 29 Joi, pe zăhar, ciai, lapte și altile, bolnăvindu-mă, di pi drum, aice în Eș.
- 1 — s'au cheltuit Vineri.
- 1 4 s'au cheltuit Sănbătă.
- 4 17 Duminică s'au cheltuit.
- 9 10 doo măldaci de fân.
- 3 — o sanie de lemni.
- 1 10 s'au cheltuit Luni.
- 40 lui Vasile vezăteu din hacul lui.
- 19 au bătut herariul caelele la cai.
- 2 20 tij din hacul vezăteului, din hacul lui.

- 1 24 s'au cheltuit Joi.
 4 — doo sanii lemni Vineri.
 — 35 tij Vineri s'au cheltuit.
 1 — Sămbată s'au cheltuit.
 — 38 Duminică s'au cheltuit.
 — 26 pe mâncări Luni, Fev. 23.
 — 36 iarăș pe mâncări, Fev. 23.
 14 10 doo maldaci fân, Fevr. 24.
 6 10 doo sanii lemne, Fevr. 24.
 1 24 Mercuri, Fev. 24.
 2 2 Gioi.
 3 30 pe 3 lichitori.
 — 35 pe niști buru[e]ni di la spițării.
 — 22 Vineri.
 — 2 pâne.
 — 3 vinu.
 — 2 tăbac.
 — 4 fănu.
 — 1 lumănare.
 — 2 vinu.
 — 1 brahă.
 — 10 orzu.
 — 12 pe mâncare.
 — 24 pe orzu.
 — 16 pe fănu.
 — 12 la mâncare.
 — 10 tij.
 11 25 păr. Medelnicerului și Logofătului al triile pe întăritul
 anaforalei.
 — 40 pe volnicii de armășăli.

25.

Izvod de cheltuială ce am purces la Iași cu aproad în giu-
 decată cu polcovnicul Șardinu; 1820, Apr. 28 z.

Lei parale

- 8 aprodului.
 3 — am cheltu[it] la Roman pe fănu și altele.
 2 — la Târgu-Frumos.
 2 20 la Lăscanii.
 11 — am dat în mâna polcovnicului Obrăjă de au cău-
 tat condicile.
 5 — când m'am dus la Dumbrăveni de am căutat hotarnica
 Rușilor.
 100 — am dat Logofătului Sotir de la [Lo]gofătesa Măriuș
 Ghica de me'u fost mână de ajutoriu, d'am luoa[it]
 11 suflete de Țigani.

- 50 — litr. (?) pentru Țigani vătavului Vasăle Baltă de la Deleni.
- 10 — un panțir de la Eș, de au dus Țigani.
- 5 — pe 5 demirlii făină pentru hrana Țiganilor.
- 16 — chirii unui om din Deleni cu căruța cu trei cai de au calabăcu și Țigani.
- 5 — am cheltuit eu cu dusu din Iași la Deleni, ce am șazut o săptămână.
- 2 20 2 jalobe de scos de la izbașa.
- Banului Tăutul au ertat în scris pentru scrisorile Fundul Nemțului.
- 5 — Logofătului dumisale, Logofătului Gligorii, de scris carte de hotărât Fudul Nemțului și Fudul Bacăului cu răzeșii.
- 11 — la pecete.
- 2 30 la sorocu ce n'eu pus răzeșilor de Ruși.
- 2 30 am dat lui Apostu Buca de s'au dus la Vasluiu de au căutat scrisorile Rușilor.
- 150 — am cheltuit cât am șazut 4 luni, 14 zile în Iași de la Maiu pâr la Săptemvri 14.
- 100 — lui Chenti pe anirisărea navorarii răspunsuri.

26.

Izvod de cheltuială ci m'eu adus ciododari din poroncă gospod. 1820, Ghemar (sic), și am șazut pâr la Mart.

Lei parale

- 119 — ciubotele ciododarariului (sic) cu ugiret, ducere și întorcere de la Bacău pâr la Eși.
- 3 — la Roman.
- 20 la Târgu-Frumos la crășmă, la Ileana.
- 20 la pod la Săret.
- 20 la Moldova.
- 120 — am cheltuit cât am șazut în Iaș.
- 64 — am dat pe poștă din Iași pâr acasă.
- 3 2 moron.
- 22 Marți, Fevr. 11.
- 36 Mercuri.
- 12 — o chilă orz.
- 7 — un măldac fân.
- 3 — un sac făină.
- 1 10 Joi.
- 3 — un car lemni.
- 1 8 Vineri.
- 1 — orez.
- 5 10 dou cămeși, una Radului și una lui Nopărcă.
- 1 25 Sămbătă.

- 1 20 Duminică în zio di lăsatul Săcului, di post[ul] mari.
 12 un car fân, Fevr. 17.
 3 7 Marți.
 6 9 Mercuri.
 — 30 Joi.
 13 — un car fân.
 — 20 Vineri.
 — 30 Sămbătă.
 1 20 Duminică.
 4 20 ocă icri.
 — 20 4 păpuși smochini.
 1 35 o litră hrighii.
 1 5 o litră undilemnu.
 — 25 Luni, Fevr. 25.
 16 4 până Marți,
 — 20 Mercuri.
 9 20 un car fân, Joi, Fevr. 28.
 5 20 un car lemni, tot Joi.
 2 — potcovitul cailor.
 10 30 dresul butcii.
 12 30 orzu pentru cai mari.
 1 10 mâncare și altili.
 20 — un car de fân.
 1 20 lumănări pol ocă.
 — 30 Marți.
 1 8 pol ocă untură pentru butcă.
 15 20 la peceti pi carte di hotărât.
 — 35 Joi, Mart 6.
 200 — lui Vasăli ingineriului pi harta moșii Ruși.
 25 — cheltuiți la Bacău și acasă cu ingineriu.
 6 20 o merți orz aici în Eș, Mart 10.
 6 20 un măldac de fân, tij.
 1 15 Vineri.
 1 — Sămbătă, Mart 8.
 — 35 Duminecă.

27.

Tot izvod de cheltuială.

Lei parale

- 1 35 Luni, Mart 10.
 1 — Marți.
 1 20 potcovitu cailor.
 1 20 potcovit cailor.
 13 — un măldac de fân, Mart 12.
 40 — dresu butcii ci mi-au stricat la curti gpd.
 1 10 Marți.

- 3 20 pi o sanii lemne.
 5 — o merți orz.
 7 — o sanii fân.
 — 35 Joi.
 — 35 Vineri.
 1 12 Sămbătă.
 10 — fân.
 5 — un sac făină popușoi.
 1 20 Duminică.
 1 10 Luni.
 1 — pi un sac orz.

28.

Tot izvod de cheltuială.

- 10 — pi carni și alti cheltueli la Crăciun.
 19 32 o sanii fân.
 8 — doo sanii lemni.
 2 20 Luni 29.
 1 20 Marți 30.
 2 8 ocă lumănări, 1819, Ghenr. 1.
 2 20 s'au cheltuit păr la 3 Ghenr.
 1 10 pești și altii.
 — 35 Joi.
 1 20 Viniri.
 9 20 o sanii de fân.
 3 un sac făină.
 1 30 o sanii lemni.
 15 30 pi 3 merți orz.
 — 35 Duminică.
 — 20 Luni.
 1 9 Marți.
 1 3 Mercuri.
 1 20 Joi.
 1 — Vineri.
 1 20 dresul butcii.
 — 24 Sămbătă.
 10 Duminică.
 1 19 Luni.
 28 — chirie casăi pi luna lui Ghenr.
 — 28 Marți.
 1 20 Mercuri.
 7 — un măldac fân.
 1 10 Joi.
 1 5 Vineri.
 1 10 Sămbătă.
 — 32 Duminică.
 — 30 Luni.

- 1 3 Mercuri.
 1 15 Joi.
 7 4 un măldac fân.
 2 20 o sanii lemni.
 1 10 Viniri, Ghenr. 31.
 1 41 Sămbătă, Fevr. 1.
 — 30 Duminică.
 1 10 Luni.
 1 12 Marți.
 — 34 Mercuri.
 1 2 Joi.
 1 — un mărdac de fân.
 3 — Un car di lemne.
 — 10 Viniri.
 1 23 Sămbătă.
 1 7 Duminică.
 1 6 Luni.
 8 10 pi tălmăcitu hrisovului de la Enacachi Gherghel, sâr-
 bii moldovinii.

29.

Tot izvod di cheltuială.

Cheltuiala Iașului cu văr[ul] Iordachi Ciută.

Lei parale

- 30 — zahar.
 30 — Logft. Ursoianu pe carte.
 15 10 Logft. al doilea.
 15 10 tij Ursoianul pe perilipsis.
 7 3 isprav. za aprozi.

30.

Izvod de cheltuială ci am cheltuit cu giudecata cu Sulgeriul Iftimii...

Cele ce am lăsat la Iaș la Vasile hangiu, la hanu lui Buzilă.

Lei parale

- 2 bucăți de sălănină.
 1 giământate de sălănină.
 3 mușchi.
 1 limbă.
 1 schinari.

31.

Izvod cheltueli, Mart 3 z.

Lei parale

- 10 pe orz.
 — 5 pe fănu.

- 6 pe mâncare.
- 10 armășălului Ioniță.
- 10 tatei.
- 12 pe mâncare.
- 3 rachiu.
- 3 un răvaș de jalubă.
- 3 lui Ștefan de ș'au luat pâine.
- 2 curechi.
- 2 tăbac.
- 2 30 la Racleșu...
- 2 — Armășălului Ioniți Buliche.
- 10 orz.
- 12 pâni.
- 12 bucate.
- 20 am dat tatii...
- 5 tij tati.
- 5 curechi i... (?).

Izvod de Țigani ce sânt de împărțire.

Toader Botonoiu, Zădrailă, Ona, Tofana, Taur, Cuța, Ion Arsu, Mirauța, Voica.

32.

Izvod de cele ce trebui cheltuiiale răposatului fratelui nostru Costandinu de 40 zile la griji.

Lei parale

- 2 ocă strafidi roșii.
- -- ocă smochini.
- -- ocă strafidi negri.
- 2 ocă orezu.
- 50 dramuri tămăi.
- 50 dramuri chiper.
- 2 testele poliială galbănă.
- 1 testê albă.
- 10 alămăi i meri.
- 2 ocă nohotu.
- 2 ocă pă[ne].
- 50 linguri.
- 100 undelemn dramuri.
- — tămăi.
- 6 — potrocale.
- 18 polilală (sic).
- 10 pe linguri Stoicăi Țiganului.
- 12 pe oale.
- 5 lumănări, 30 dramuri.
- 1 20 la trei preoți.

- 1 — Ionicani (?).
 — 10 diiaconului.
 — 12 am dat pentru 29 lumănări.
 — 10 unui dascăl.
 4 ocă 1 litră ceră am dat eu la griji de 40 zăle.

33.

Diată.

1819, Avgt. 25. Cu ajutoriul lui Dumnezeu cel milostiv am făcu aciastă împărțeală de avutul casii mele cel iscălit mai jos, fiindcă, ajungând la vârsta bătrâneților, aproape de ani optzeci, am socotit, până imi sânt mințile întregi, de am făcut aciastă împărțeală copiilor miei, anume Dumitrache i Nicolae i Iancul i Dimitrie, cum arată.

Suma stânjinilor moșiilor.

Stânjini

- 918 Moșiia Roman cu moara în apa Bășcii.
 222 Moșiia Predealu, ot Văleni.

1138 le-am dat fii-mieu Dumitrache de mai nainte vreme, măcar că sânt stânjeni mai mulți decât la ceialalți frați, dar, având casă îndestulată de copii, am voit și cu voința celorlalți copii.

708 moșiia Parepa, ce să chiamă Inoteasca, dar, fiindcă sânt numai stânj. 354 fără sj. 120 daniia bisericii, am socotit un sj. doi de la Chiojdu munte, fiind moșie de câmp, mai cu venit mai mult, și heleșteu de jos li-am dat fii-mieu Nicolae să le stăpânească, după cum le și stăpânește; cum și cei 120 sj. i 9 pogoane vie în dealul dumbrăvii, ce sânt date danie bisericii, să le caute tot Nicolae, fii-mieu, și cu venitu lor să caute și să chivernisească biserica de cele trebuincioase, și preoților ce să vor afla slujind la aciastă biserică Parepa să fie apărați de dijme, de iarbă de coasă i arături de trebuință caselor lor, iar nu de prisos, i 40 pogoane ce sânt pe valea Nucetului ot Urlați să le stăpânească iar fii-mieu Nicolae, iarăși pentru trebuința bisericii, însă țelină.

Stăj.

- 700 moșiia Macrea.
 614 moșiia Valea Anii ce sânt din moșiia Petrească.
 84 din sji. 229 ce sânt în moșiia Băscă Rusului.

1.398 le las ca să le stăpânească fii-mieu Iancul i fii-mieu Dimitrie, cel mic, și, fiindcă aceste moșii nu să potrivesc la venitul lor, să le stăpânească frățește pe din doao.

Și partea mea Pitr. Macavei din acareturi.

Stăj.

698, însă sj. 250 din moșiia Brădetu i sj. 1.034 din moșiia Bli-darea, ce să înparte venitu Corbului tot pe acești stânjeni i sj.

100 din moșia anume Câmpu Cătunului i sj. 100 ot moșia Cărbuneștii i sj. 145 din sj. 229 ot Băscă Rusului, care fac sj. 698, suma cea din sus.

3.942 adică trei mii noao sute patruzeci și doi și jumătate toate moșiile.

Și în părțile viilor.

Pogoane.

15 pogoane vechi lucrătoare în dealul Scăenilor, însă pogoane vechi, să le stăpânească fii-mieu Dumitrache, după cum le și stăpânește de înaintea, de când le-am dat brâu de sus cu acareturile și cu o jumătate de pogon vie din jos de potecă, în dreptul pivniței și cu locul de casă din siliștea Scăenilor, să-i stăpânească tot fii-mieu Dumitrache.

15 pogoane iarăși vie lucrătoare, însă pog. vechi, iar în dealul Scăenilor, cu acareturile ei, casa cu obrația ei, să le stăpânească fii-mieu Iancul, însă și cu via ce iaste de spre ginere-mieu Costache Halepliu, ce sânt din jos de potecă, alătura cu via ginere-mieu, după cum i le-am dat supt stăpânire.

9 pog. vechi fără pog. 9 iar vechi, ce sânt danie bisericii ot Parepa, în dealu Dumbrăvii ot Tohani să le stăpânească fii-mieu Nicolae, cu obrația și cu acareturile, dar, fiindcă iaste vie mai puțină decât lu frați lui, are o obrație și țelină, va pune vie, de să va potrivi.

15 pog. vechi în dealu Cernăteștilor ot Valea Ursoi, cu obrația ei i cu acareturile, să le stăpânească fii-mieu Dimitrie cel mic, i partea mea de vie și după petrecaniile mea să le stăpânească tot fii-mieu Dimitrie cel mic.

55.

Casile, cu toate acareturile și cu locul lor împrejur, de aici din Stari-Chiojdu, ce sânt dăruite de răposata soru-mea fii-mieu Dumitrache, și apoi am schimbat cu alte case și cu liveze, cu locul lor împrejur, ce avem la Văleni cumpărate, și, fiind stricate de cutremur ot leat 1802, am pus de le-au dres, fiindcă era cu stâlpi și cu tâlpi de lemn, le-am scos acelea și le-am făcut de zid și cu învăltoarea noo, cheltuind ca la tl. una mie cinci sute, să le stăpânească fie-mieu Dumitrache, cel mare, după cum au șazut câtăva vreme într'ânsele.

Casele, adecă cărciuma cu obrația ei împrejur ot Chiojdu-Băscă să le stăpânească iarăși fie-mieu Dumitrache, cel mare.

Casele cu obrația lor i cu un loc de arătură ot Sibiceu-de-jos rămân ale mele.

Casele, cu toate acareturile de prin prejur, de aici, din Star-Chiojdu, ce-m iaste șederea acmă într'ânsele, iar după petrecaniile mea să le stăpânească fie-mieu Dimitrie, cel mic, să nu aibă amestec ceilalți frați la nimic, la acele ce să vor afla, adică: butcă,

căruță, vite i oi i capre, i așternuturi i sipet i lăzi, fiindcă el m'a căutat și mă caută la neputințele și bătrânețile mele, cum și partea mea de moșii i vii iarăși el să le stăpânească, fiindcă l-am încărcat cu toate pomenirile după petrecaniia mea, să le facă după cum mai jos arată:

Robii, adică Țiganii ce să vor afla după petrecaniia mea, să să împărțescă frățeste, socotindu-să și Țiganii ce am dat mai nainte lui Dumitrache i Nicolae, să să facă de o potrivă, însă cu prăsila Țiganilor.

Locurile de casă ce sănt știute în sat, în Stari-Chiojdu, să le stăpânească frățeste, afară din locul caselor.

Doao mori ce sănt, adică una în sat în Stari-Chiojdu, lângă case, alta în Gura Văii Anii, să le stăpânească fie-mieu Dimitrie cel mic, cu fii-mieu Iancul, frățeste prin doao. Iar, când Iancul nu să va căsători să-și ia soție de potrivă celorlalți frați, să fie lipsit de toate, să le împărțescă ceialalți frați.

Stânjini de moșie ce sănt în moșia Rotarea la schit să-i stăpânească fie-mieu Dimitrie, cel mic, și din venit să chivernisească cele trebuincioase ale schitului și preotului ce va sluji la schit, să-i dea iarbă de coasă acolo, în moșia Rotarea, însă numai pentru trebuința casii lui, iar nu de prisos, și pomii pruni ce sănt pre lângă schit să-i stăpânească preotul și călugărași ce să vor afla la schit. Iar cei care i-au pus Necula cizmar și fii-său popa Stan să nu aibă treabă într'acei pomi, ci să rămăe ai schitului, să-i stăpânească preotu și călugărași ce să vor afla la schit, cum și casa unde șade popa Stan asemenea.

Doao cară ce sănt cu boii i vacii i lăte vite cu coarne și oi i capre ce vor mai rămănea după petrecaniia mea să le stăpânească fie-mieu Dimitrie, cel mic, fiindcă celorlalți frați le-am dat partea lor, însă numai lui Dumitrache să-i dea fierul, fiindcă au fost ali lui, iar carul i l-am dat.

Pre la cine voi rămănea bani datoriu, cu zapise i adeverințe să să plătească din bani datorii ce sănt pre la oameni ce sănt arătați în condecă și ce bani vor mai rămănea, mulți puțini, să-i împarță toți frățeste.

Când va fi trebuință de niscarevași scrisori, sineturi, să fie Dumitrache cel mare, împreună și ceialalți frați, să caute în lada i sipetu cu scrisorile sau la condecă pentru bani datorii, iar sipetul i lada cu scrisorile să nu să strămute de aici din Stari-Chiojdu, din casa care șadu, și cheile sipetului i lăzii să stea la fii-mieu Dimitrie, cel mic.

Ograda cu pomii i heleșteu să le stăpânească fii-mieu Dimitrie, cel mic; cum și cărciuma.

Un răvaș al meu ce iaste la cuscru-mieu Mihălache Măreșoiu, pentru un copil de Țigan, să nu să ție în samă acel răvaș, fiindcă, având eu o judecată la Divan cu Ciocărdieștii ot Fefelei, și dumnealui să afla atuncea vâtaf de aprozi și zapciu asupra

judecății mele, și, după ce am seos anaforoa de la veliții boeri, am dat-o în mâna dumnealui, fiind zapciu după orânduială, ca să le-o citească Ciocârdeștilor, să-i silească de a face apelație; dumnealui s'au pus și au dat-o în mâna lor, și, umblând din mână în mână, ca să facă apelație, au și spart-o, și s'au zăbovit treizeci de zile până a să face altă anafora de la veliții boeri, șazănd eu în cheltuială cu cinci cai și trei slugi și cheltuiam cu zi, cu noapte, câte un galben înpărătesc, până s'au oprit de a nu să mai face luminat Divan. Și, puindu-mi vechil în locul meu până a să face luminat Divan, dându-i și toate sineturile în mâna, dându-i și tl. una sută doaozeci, după tocmeala ce am avut, dându-mi și slobozenie după jalba ce am dat Mării Sale lui Vodă, și am venit acasă, și tocmai iarna, la Fevr., s'au făcut judecata la luminat Divan, când atunci era lipsit din zapciarlăc (sic) dumnealui Vătf. Mihălache.

Așjderea pentru schimbul ce am avut de un copil de Țigan cu Gheorghe Surdu Turnavitu din zilele lui Mavrogheni-Vodă, ot leat 1788, și schimbul dumnealui au fost Țigan domnesc, și eu de atunci i-am trimis Țigan schimbul, care nici dumnealui nu poate tăgădui și, fugind Țiganu dumnealui de la mine, m'au apucat prin judecata Pușcării ca să-i dau Țiganu ca să să judece și, gășind pre Țigan în Țigăniia Corneștilor, și judecându-să cu Turnavitu, au rămas Țiganu domnesc, măcar că Turnavitu are carte de judecată de la isprăvnicatu Saac, care de acea carte la știrea mea nu iaste, mi-au dat judecata Pușcării și adeverință la mână, și de atăta mare de vreme nu am putut-o găsi în scrisorile mele, ci rămâne de a-mi da Țiganul meu, anume Tudor, care i l-am dat; care acestea le arăt în frica lui Dumnezeu.

Una sută stăj dir moșia Cărbuneștii, ce sânt asupra rîea, după cum mai sus arată clironomia de la soru-mea Maria, i-am dat danie la sfânta mănăstire Căldărușani, având și sfânta mănăstire moșie tot în hotarul Cărbuneștilor, dându-i și pomelnic, ca să fie pomeniți la sfântul jertvelnic în veci, cum și biserica cu clopotu ot Aricești, ce o am făcut eu împreună cu soru-mea, să să chiver-nisească de sfânta mănăstire Căldărușani, să așeze preoți mi-reni, fiindu-că biserica iaste în satu Aricești.

După petrecania mea ce iaste a le face numai fii-mieu Dimitrie cel mic și să stăpânească partea mea din moșii i vii i altele, după cum să cuprinde mai sus.

Insă:

Una sută serindare să plătească pre la biserici rânduri, rânduuri, după cum îi va da puterea.

Toate soroacele, pomeniri până la un an să să facă după orânduială, cu toate cele trebuincioase, adecă cu cēt: trei sute de colaci i făclii i vase.

Și, trecând trei ani după petrecania mea, sau mai bogată vre-

me, să-mi facă cu arhieru anacomidi, adecă mutare, cu toată orânduiala.

Arhierului ce va fi, să-i dea tl. 250, ca să slujească și un serindar de 40 de zile arhiereschi.

Pentru un răvaș ce am la fii-mieu Nicolae de tl. 400, care iaste pus în foaia de socoteală ce am avut cu dânsul, să nu să ție în semă, fiindcă i-am dat rânduri, rânduri, cu târguiala ot București i Ploești, cu bani ce i-am dat.

Și socoteala fii-mieu Dumitrache.

Tl. bani

3.500 mi au dat ot leat 1809, Mai 6.

1.260 dobânda pă trei ani, la pungi tl. 5.

4.760 să fac: măcar că nu era a să face dobânda capete, ce ca unui copil al mieu i-am pus.

1.678 i-am dat rânduri, rânduri fără tl. 598, care au cheltuit la treaba casii.

3.082

555 bani vinului, doao buși, vedre 234, ce am luat de la el.

3.637 rămân asupra mea.

200 i-au trecut la socoteala ce am avut acum de cheltuiuala ce au făcut la trebile casi.

1.740 iarăși dobândă la tl. 3.000, numai în 4 ani și zece luni

5.577 rămân.

3.167 i-am dat rânduri, rânduri.

2.410 rămân.

1.356 am dat lui Dumitrache rânduri, rânduri până acum, leat 1814, Dechemvr.

1.054 rămân (cinul din jos).

52 a luat fii-mieu de la Petre Hanganu ot Cătinaș, din bani miei.

1.002

750 i-am dat pă cumpărătoarea venitului Corbului i Lera pă cinci ani.

252 mai rămân.

Bani ce i-am dat la urmă, de la leat 1815, Fevr. 27.

607 i-am dat rânduri, rânduri.

16 ipac i-am dat.

30 lui Vasile veriul lui Dumitrache.

500 l-am plătit de la polcov. Moise.

865 rânduri, rânduri.

2.018 rămâne să-mi dea.

Cu ce bani să scade.

tl. par.

593

251 cei arătați din sus, ce-i mai rămân din socoteală.
256 au dat pe la vieri la viia mea ot leat 1815 in
leat 1817.
85 la târguiala de logodnă fii-mieu Nicolae ot Parepa.

1.425, adică tl. una mie patru sute doaozeci și cinci rămâne
Dumitrache să-i împartă pă frați.

Care aciastă diată am făcut-o după cum să vede, și, cine va um-
bla din copii miei a o strica să nu aibă blagoslovenia lui
Dumnezeu.

Ștefan Macovei biv Vel Pitar adeverează.

Popa Stan duhovnicu ot Rotarea, pop[a] Drăgan ot Star-Chioj-
du, Pop[a] Ilie ot tam, popa Stoica tij ot tam, popa Ștefan
ot Valea Ani, popa Gheorghie ot Valea Ani, popa Dumitru Fri-
gea ot Star-Chiojdu.

Eu, Marole Clucer, martur.

Anastase Sluger, martur.

Papa Ianache sin Costandin, martur.

Costandie Sluger martur.

Popa Ștefan, protopop ot Cislău.

Aciastă copie s'au scoș după diiata cea adevărată, fiind dumnealui
Pitr. Ștefan Macovei tot in viață, prin mine, preotu Ioniță ot
Star-Chiojdu.

1825, Fevr. 20.

34.

Satu Parepa, 20 Maiu 1839. Mărturie hotarnică a lui „Ră-
ducanu Măinescu hotarnic și inginer”.

Se face pentru Iancu Macoveiu, la Cătunul, „ce-i zice și Parepa
din județul Saac”. Pomenit „răposatul Nicolae Macoveiu”. „In ma-
lul vâlcului ce vine de la satul Colceac, numită piatra înaltă
cu chip ca de om... Piatra Goganu... Unde să vecinește cu moșia
Inoteasca... Răzorului despărțitori al capului moșii Inoteasca...”

„Documenturi” presintate: Cel din 24 Maiu 1764; cercetarea
d'ri 22 April 1767, de la: popa Mihai protopop, Stan Logofātu
Urlăjeanu, Costandin Foti vornic, Danciu Păhârnicel” pentru Ino-
tești.

Hotărnicie: „din marginea unei mănăcături de drum vechiu”, „Valea Războiului”, „pă din jos de zăgazul cel vechiu al heleșteului Parepii”. „Să înjugă cu moșia Ruși lui Șarban-Vodă până unde să întâlnească apa Călmățuiului cu Ceptureanca”.

„Am dat aciastă carte de alegere dumnealui Ianului Macoveiu, împreună cu harta de starea moșii, prin care să arată atât semnele și pietrele ce s'au găsit vechi în ființa lor din pământ, cât și shima moșii.”

N. IORGA

DOCUMENTE
TECUCENE ȘI BÂRLĂDENE

Din colecția d-lui JURGEA-NEGRILEȘTI.

DOCUMENTE TECUCENE ȘI BÂRLADENE

Din colecția d-lui JURGEA-NEGRILEȘTI.

1.

Suceava, 20 Mart 7106. Eremie Moghilă pentru „Gligorie sin Toader Bolibiv¹, Stolnic” care vinde ocina avută de tată, Toader Bolea Stolnic, de la Alexandru-Vodă, Blâneștii pe Bârlad și cu vad de moară și Poiana Sarului în lunca Siretiului, în județul Tecuciu. Cumpără Ioan Vitolt Staroste și fratele lui, Iurașco, fiul lui Mărășeanul, pentru 500 de ughi. Moșiile au fost ale lui Hârbor Postelnic; Toader Bolea le luase pentru 1.200 de zloți tătarești.

Marturi: fiul Constantin, Nistor Ureache Vor. de Țara-de-jos, Gligorie Vor. de Țara-de-sus, Sămion Hatman, „fratele Domniei Mele și pârcălab de Suceava”, Gheorghe pârcălab de Hotin, Dumitrache Chiriță pârcălab de Neamț, Drăgan...nic, Cărăiman Comis. Lupul Stroici Vel Logf..

Scrie Arsenie Nebojatco.

Slavon. Copie mai nouă.

2.

Iași, 10 Iunie 7110. Erimia Moghilă pentru Murgoci Toflea fost staroste, care iea de la Ursu Vel Pitar și Crețul, staroste, moșie la Spinești sau Borosești (pe Bârlad), drept 400 taleri de argint de la Vasilca, fata lui Ghiorghie, nepoata lui Ionaș, stră-nepoata lui Miha:u, și rudele ei, Petrica, fiul Maicăi, de la Maxin, fiul lui Dragoș, și de la Iurșa, și surorile Tudora și Trifana, de la Gavril Bălog, cu acte de la Alexandru-Vodă și Petru-Vodă.

Stroici Vel Log.-Bășeanul.

Pecete mică, rotundă, ruptă.

¹ De sigur: Bolevici.

3.

Suceava, 7113, Iulie 2. Eremita Moghilă, pentru Ionașco Drăcsan și rudele lui, Gligorie fiul lui Andreiu și Ion fiul Giurcăi și Neniuța fiica Todereasei și Mihail fiul lui Berindeaiu și popa Calistrat fiul lui Dumitru și Toader fiul Vasilcăi și Simion fiul lui Lazăr Seacere și Nicoară fiul Anthimiei, nepot lui Dragoman: toți, coborâtori ai Elinei fata Mușei, dau moșie de la „bătrânul Ștefan-Vodă jumătate de sat Chiujdești pe Brăzota, în Ținutul Bârladului, pe taleri gata.

Iscălitura. Pecetea pe hirtie.

Iscălitura Logofătului Stroici. Ionașco.

4.

C. 1620.

† Eu Dumitrașcu Batin mărturisiescu cu sufletul miu cum am dat o moșie a mea hiică-mea Saftă din sat din Chiujdești, câtă partea am eu (sic) să-i hie a iai în veci, iar dintru veciorii mii să n'aibă triabă cu acă moșie, că o am dat eu dea bună voe mea, ș'au fostu și feciorii mii toți dea fața, Ionașcu, Stratul, Orăș. Și aciastu zăpis s'au făcut deaintea dumisalea Ușeriului Chireiac părcălabul dea la Teacuciu și deaintea lui Dănilă și deaintea lui Dămiian ș'a mulți oameni buni și bătrini, și prea mai mare mărturie ni-am pos și peceșilea.

† Pisal popa Priddie.

† Ionașu Batrinu.

† Stratulu. † Orșu.

† Eu Florea căpitanul am loat de la dumnealui giupănu Canolache zăce lei și i-am dat moșia de la Chiujdești ce scrii în acest zăpis, însă să mărgu să aleg ce iaste; de va face mai mult, să mai dea dumnealui bani, iar, de va hi mai poșin, să-i mai întoreu eu bani.

(Iscălitură.)

† Și eu Corlat m'am tământat într'aciastă tocmală, să să știe. Az Gligorie Corlat iscal.

(Și alte două iscălituri.)

5.

† Se ubo mi Dumitrașco Ștefan Vel Logft. i Ghianghea Vel Dvornic dolnei zemli i Gavrilaş Vel Dvornic vișnei zemli i Savin Vel Spătar și Lupul Vel Vistearnic i Costin Postearnic i Grama Vel Stolnic i Pătrașco Bașotă ftorii logft. i Dumitru Buhuș treti logft. i Arsenii dvornic glotnăi, scriem și mărturisim cu aciastă scrisoare a noastră cum au venit înainte noastră dumnealui fratele nostru Nicoară Hatmanul și părcălabul Suceavei cu zăpis de mărturie de la șoltuz și de la 12 părgari din

trăg din Brălad, pecetluit cu pecete orașului, și mulți boeri și alți oameni buni scriși mărturie într'acel zăpis, scriindu-și mărturiia... cum au venit innainte lor Sava (?) feciorul lui Băloș din Costești, de a lui bună voia, de nime nevoit, nici asuprit, și au vândut a lui direaptă ocină și moșie ce să va aleage, a patra parte din sat din Costești ce sântu în Țănutul Brăladului, parte unui bătrân al său cu dooa vii și cu vad de moară în apa Brăladului și'n câmpu și'n vatra satului și'n tot venitul ce să va aleage den uric ce au de moșie de la (alb) Voevod... I-au vândut dumisale fratelui nostru ce mai sus scriem, Nicoară Hat., dreaptu treidzăci de galbeni buni. Deci noi, vădzându acel zăpis de la șoltuz și de la doisprădzece părgari din trăg din Brălad și pecetluit cu pecete orașului și acei boeri mulți mărturie și alți oameni buni, căți scrie într'acel zăpis, făcutu-i-am și de la noi acest zăpis, să-i fie dumisale de credință și de mărturie, iar pre mai mare credință ne-am iscălit și ni-am pus și pecețile ca să să știe.

U Ias...

Dumitrașco Vel Logf. (?).

Ghianghea...

Gavriil biv Vel Vornic,

Dumitru Buhuș.

. . . Dvornic.

priloj... nas vāsii greadea.

6.

C. 1630-50.

Sia zăpis ca să știe cum au mărturisit oameni buni din Pădureani dinaintea părcălabilor și din Bărtoțești și din Ionășești cum are domneaei Hătmăneasa moșie deriaptă a ei din Onășești până în răpă. (Nume : Mierăuș, Arion, Vāsigan, Avram, Suil, Foca, Potea, Movila, Șolomon, Dumitrașco ot Călimănești, Leahul, Haret, Năzarie din Tăpești, Potoșchi.) Sint patru hotară de unde inblă podul călugărilor până la Huiup la Ținutul Putnei... Pentru că i-au oprit podul de la locul său.

7.

Iași, 18 Maiu 7155. Marta și fiu Irimia, Alexandra, Stanca, Sohica, și sora, Tihia, cu fiii ei, Cozmița, Lupașco, Nastasia, și altă soră, Paza, cu fiii Iurașco, Ștefan, Maria, Tofana și Șolca, „toți ficioarii Mărățanului și toți nepoții lui Mărățanului”, vând partea lor de Chiujdești pe Bărzota, „în Ținutul Bărlădului”.

din „cumpărăturile” lui Iurco Logofătul, lui Isar Jicniceariul pe 70 de galbeni bani gata.

„Și, când am vrut să vindem dumisali, am întrebat pe toată ruda și sămenția noastră și nime din oamenii noștri n’au vrut să cumpere acia parte de ocină... Și din uric în[că] o am ras.”
Marturi: „Roșca Vornicul de gloată și Bărsan și Dumitrașco, Malic Vornicul și Piliposchie și Vartic și alți mulți Vornici de curte și oameni dinnainte”. Iscălituri: Vito’tu, Eremia Paos, Rusul Țopa, Nistor ot Hițoreni.

Și ciornă.

8.

15 Mart 7156. Lupașco Nădăbaico vinde, „cu mătușele mele, anume Păușoae și Șolca”, jumătate de Chiujești „dumisale Medelniceariului celui mare, giupânului Isar” pe 66 galbeni (33 mătușelor); 23 rămân de plată. „Iar noi să-i dizbatem, pe unde au ținut Iurco Logft. să fie și dumnealui. Iar, de nu-i va plăcea dumisale locul, ca să avem noi a-i întorce banii dumisale înapoi”. Marturi: Neaniul Vornicul, Ilie Vornicul „și Alecsa de la dumnealui Postelnicul cel Mare”.

Adaus: „Și, de să va afla pe ciae parte de Bărzota și altu nume de săliște și de nu vom avea noi treabă, să avem a-i întorce toți banii dumisali”.

9.

Iași, 17 Maiu 7156. Lupașco Nădăbaico și Dănilă Vitoltu vând partea lor din Chiujești pe Bărzota, „cu câmpu și de spe Răsăritu de vale și de spe Apus până în hotarul Ciortolomului” lui Isar Medelnicerul pe 100 de galbeni „bani gata”.

Iscălește și „Pavăl Albotă Dvornic”.

10.

7157. Vasile-Vodă pentru „Păntelei ci-au fost Vornec și cu giupăneasa lui Mariia, fata lui Gavrilaş Mercăi Vornec și fratele său Precopi și surorile lor Anghelușa și cu feciorii lor, Gavrilaş, Ionașcu și Gheorghii, nepoți Mercăi Vornecului, și Măreca, fata Mercăi, și Vasăli, ginerii lui Docanu, și cu femeia lui, Iliana nepoată Mercăi”, cari vând satul „Neslăonei”, în Tutova, lui Isar fost Medelnicer, pentru 70 de lei, și Dolheștii, tot „în Ținutul Bărladului”, cumpărat „de la al nostru boiarin Urechii ci-au fost Mari Vornic” pe 50 de galbeni. „Pentru ce s’au aflat o morte de om pe acestu hotar și nemeni nu s’au aflat dintru acești răzăși carăi au avut oceni într’acest sat ca să plătescă ace morte și au rămas satul domnesc după obeceiul țarei. Iar pe aciașta l-am dat și am miluit pe boiarul nostru de sus scris Gli-

gori Urechi ci-au fost Mare Vornec". Apoi jumătate de sat Hărăgești, tot în Tutova, „ce s'au fost cumpărat luiș de la Vasăli și de la nepotu lui Gavrilaş și Dumitrașcu și Chiriiașcu Ionașcu drept două sute lei curați". Și altă parte din acest sat, de la „Vasăli Tegle cravăți și de la femeia lui Măreca, feciori ei Mărecăi, fata Berehai", pe 200 de lei bătuți. Apoi a treia parte din Crevești, tot acolo, „de la Sofica Naneșoai, fata Lehului și de la feciorei ei Ionașcu și Dumbravă și Borde și Gherghena și Mărcea și nepoata ei Elena și Irodia, feteli lui Vasăli", pe 100 de lei. Alte părți de acolo „ce au schimbat cu Iani, nepot lui Leondari ce au fost Mari Vameș", în schimb pentru un sat la Hotin. Apoi parte din Chiuzdești „pe unde au fănut Iurco Logft.". Apoi jumătate la Pescani, lângă Docolina, „de la Neculai Mogâlde și de la Pavăl Albotă Vornec de Poartă, și Vasăli Căirămanu Porltar". Și loc de prisacă, „să facă el acolo presacă cât va pute om să zvârle cu toporul den mejlocuș presăcei în toate părțali". Tot așa și la Hulturești (Vasluiu): „O bucată de pământ din hotarul Bălotestii, țânt. Putnei, și cu vad de moară, în gârla Putnei, și cu vei, careli am cumpărat de la giupănul Ioan Golemu..., iar giupănului i-au fost cumpăratură de la Iane Postelnicul". Parte din Bălănești (Tutova) „de la Pânte și de la femeia lui Lazarena, fata lui Sămeoan Vânăț", etc.

Marturi: fiii—, Ghica Vel Vor. de Țara-de-jos, Toma Vel Vor. de Țara-de-sus, Gavril Hat., Pătrașcu Cioc[âr]lie pârcaľabul de Hotin, Neculai Mogâlde și Ștefan Bunul, pârcaľabi de Neamț, Costandin Cantacozuno, pârcaľab de Roman, Ioan Gherpat (sic), Gheorghe sãn Ștefan Spătar, Petre Vel Păh., Iordachi Vist., Crestiian Vencoleu (sic) Stol., Coste Comis. Scrie Toderașcu Vel Log.

Copie cu traducere târzie. Poate fals.

1662

11.

Iași, 22 Iulie 7170. Sava Mitropolitul, Răcoviță Cehan Vel Log. Toma Catacozino Vel Vor. de Țara-de-jos, Ilie Șeptelici Vel Vor. de Țara-de-sus, Nicolai Răcoviță Hatm., Duca Vel Post., Iordachie Vel Spăt., Gligorie Vel Ceășnic, Solomon Bărlădeanul Vist., Miron Bucioc Vel Stol., Toderașco Vel Comis, Necolai Buhuș Vel Medelnicer, Toderașco Prăjescul Vel Clucer, Costantin Jora Vel Orăjnic, Contăș vtori logft., Necula vtori vist., Pătrașco Danovici tretii logft., Dumitrașco Roșca și Ruzină și Ursul și Enachie, Vornici de gloată, mărturisesc pentru vânzarea făcută de Nastasia Bărlădănița lui Ghinea Vistiernicul.

·Iscălituri.

Insemnări: Blănăști sântu patru bătrâni, 4 frați:

† Ticia, o parte Nastasiia Bărlădenița.

† Marta in parte lui Taban și Erămie.

† Paza, partea lu Cambări.

† Vitoltu, aită parte... ii iesa.

660 lei s'au dat pântru sat.

140 lei s'ao cheltuitu la mori.

Optu sute 70 lei fac peste totu.

12.

Iași, 22 Iulie 7170. Estratie Dabija-Vodă pentru „Ghinia Vistiarnicul”, care aduce zapis boieresc cu privire la vânzarea făcută de „Nastasiia Bărlădănița, fata Ticii, și cu frate-său Cozmița și fiu-său Gavrilaş Armașul” la Blănești, „din di-rease de la Alexandru-Vodă și din uric de la Erimiia Voevod Moghila, pre unde s'au ojivoit (sic) de viaci în toate siamnele, precum scrie și în uricul Erimie Moghilă-Vodă. Așjiderea și partea Șotcuții iar o am vândut Nastasiia Bărlădănițaa și iar femiaia lui Dănilă Vitoltu, anume Anușcaa, și Lupășnoae din partea Erimiei, și Canber ficiorul lui Glod” vând partea lor. Vânzarea se face „alui nostru cinstit boiarin” Ghinii, pe 190 de lei bani gata. Racoviță Cehan Vel Logft. Tiron pis[ar].

Pe Vo: Az Pătrașco Danovici treti Logft.

Pecete mare peste hârtie, cu: Io Istratie Dabijia Voevoda, bjiu mliu gos. zm. ml. 7170.

13.

Iași, 16 Novembre 7171. Sava Mitropolitul, Dosofteiu episcop de Roman, Theofan de Rădăuți, Sărăfim de Huși, Răcoviță Cehan Vel Log., Toma Catacozuno Vel Vor., de Țara-de-jos (nijneal). Solomon Bărlădianu Vel Vor. de Țara-de-sus, Nicolai Răcoviță Hat., Stematie Vel Post., Iordachi Vel Spăt., Gligorie Vel Ceașnic, Duca Vel Vist., Miron Bucioc Vel Stol., Toderășco Băcioc Vel Com., Nicolai Buhuș Vel Med., Statie Vel Slușger, Toader Prăjescul Vel Clucer, Hrisoscul Vel Jit., Țira Vel Șătrar, Costantin Jora Vel Orâjnic, Andronachi Vel Ușar, Conțăș vtori logft., Toader Păladie Agă, Pătrașco Danovici treti logft., Dumitrașco Roșca și Toader Viatreș și Apostolachi și Enachi, Vornici de gloată, adeveresc lui Ghinia Vist. și soției că au vândut la Blănești „și cu amândoi țarmurii Bărladului și cu pământuri în țarină” lui Evstratie Dabija-Vodă pentru 500 (adaus) de lei. „Și s'au sculat Măriia Sa și au plătit deplin acești bani cinci sute (adaus) lei întru mânele dumilor Ghinei Vistiarnicul și a giupăniasăi dumisale Măricuțai”. Li dă mărturie. Scrie Strătulat diacul.

Iscăliturile.

14.

Iași, 19 Novembre 7171. „Ghinia Vistiarnicul” și soția vând Blăneștii lui Dabija-Vodă pe 500 de lei (cifra adausă). „Măricuța” are pecete octogonală cu negru.

15.

20 Maiu 7171. Mărturia lui „Poiană Uricariul” care era orânduit cu Grozav dregătoriul, să hotărâncească Blăneștii.
Copie.

16.

Țigănești, 3 Iulie 7173. Lazor și Ștefan Perjul, fiii Lupului de Măzărești, etc vând ocina lor la Borosăști (Tecuciu) „Măriei Sale Caterinei Doamna Măriei Sale Domnu nostru Io Evstratie Dabija Voevoda” pe 300 de lei, față cu Drăgan șoltuz și doisprezece pângari de Tecuciu, popa Costantin de Ocheșești, Nicola diaconul „de acolia”. Apostol fost iuzbașă, Tănasia Buzdugan, Ionășco Crintă, Lupul feciorul lui Cășun, de acolo, „Eladie dregător de Țigănești și Totolici ci-au fost vătâman de acolo și David vătâman de Borosești și Vășian de Țigănești și Toader nepot lui Murgoci de Matosăști și Saie fecior lui Negrilă de Ocheșești și Leurdă de Bosincești și Anghel fecior Dragăi de acolo și Toader de Țigănești și Vitic de acolia și Ilnat de acolia și Loșbodă vătâman de acolia și Andreiu Căpătină de acolia și Vasilie ciobotaar de Blănești și Negrul de acolo și Vlaica de acolo”.

Pecetea Tecuciului cu iepurele. Iscălituri.

17.

12 Iulie 7173. Mai mulți boieri, începând cu Nicolae Buhuș Vel Log., mărturisesc pentru „Lazor și Ștefan Perjul, feciorii Lupului de Mădzărești..., și Albul feciorul Sintiliei și Toader Pitic..., și Simion Coiliț și Mărica Bețcoae”, cari vând moșia la Borosăști (Tecuciu) „Măriei Sale Domnu nostru Io Evstratie Dabija Voevoda” pentru 300 de lei, „denaintea lui Drăgan șoltuzul cu 12 pângari din târgu din Tecuci”. Iscălituri.

18.

4 Octombrie 7175. „Andoca Pitarul” arată că la Blănești a vândut lui Ghinea. „Deci la acela sat s’au fostu acolisit răpoosatul Dabijia-Vodă să-l vândă, sau să-l schimbe cu altu sat, și m’au pus pe mine să-i fac tocmală cu Ghinea Medelniceariul, și Ghinea n’au vrut nici să-l vândă nici să-l schimbe, și au stătut lu-

crul așa, c'au fost purcegându la Uivar, și numai ci-au dzis să stea satul pre sama Mării Sale lui Vodă, să nu să răschire oamenii pâr vor vini, apoi, dacă au vinit de la Uivar, s'au dus la Leva; dacă au vinit de la Leva, s'au dus la Bqligrad; dacă au vinit de la Beligrad, au trimis pe Ghinea cu Păladii Stolnicul la Udrii; dacă au vinit de la Udrii, Dabijia-Vodă au stătut mortu și au luat Duca-Vodă Domniia și au fostu giumătate de an Domnu, și au fostu satul pre sama Domnii Dabijii-Vodă, dacă au vinit Iliiaș-Vodă, Ghinea au eșit de-și cearia satul; satul au fostu iar tot pre sama Domnii, și Măriia Sa Iliiaș-Vodă nu-l creadă pe Ghinea; iar eu, dacă am vădzutu așa, am eșit ș'am spus Mării Sale lui Iliiaș-Vodă povestia precum s'au scris, cum cu sufletul meu n'au luat Ghinea niciun ban, nici sat, și stă satul așa. Măriia Sa Iliiaș-Vodă, dacă au vădzut așa, și m'am și giurat, și, vădzându și ispisoacele la Ghinea și zapisu și uricu și cu alte mărturii, i-au dat satul să și-l ție, și i-au făcut și carte iscălită. Apoi Ghinea Medelniceariul mi s'au rugat precum am mărturisit, să-i fac și o mărturie, să stea la mâna lui, și i-am făcut aciașă mărtorii și așa mărturisăscu și innaintiia lui Dumnedzău și innaintea Domnii cu sufletul meu cum Ghinea n'au luat niciun ban pentr'acela sat, nici sat pentru sat."

Marturi și „Toader Păladi Stolnic, părcălab Hotin”, Ionașco biv Armaș, Ștefan Vornic.

19.

Iași, 13 Mart 7181. Ștefan Petră-Vodă pentru „Ghinea ci-au fost Medelnicia Mare”, care aduce și „ispisoc de pără și de rămas” de la Aron-Vodă pentru vânzarea Nastăsiei Bărlădeanița, la Blănești, „pre unde au oji voit de viaci”, pe 660 de lei bătuți, bani gata. Confirmare Vasilie Ciaurul Vel Logft. Pecete peste hârtie cu: Io Ștefan Petră Voevoda bojiu milostiu go. zmk. mlco. 7170”.

20.

Iași, 10 Iulie 7184. Antonie Rusăt-Vodă pentru „Iordachi Postelnicul cel Mare din Țara-Rumâniască, ginerele răpăosatului Io Dabija Voevoda”, în procesul cu Ghinea Medelnicerul, pentru Blănești, „dzicând dumnealui Iordachi Postelnicul cum acesta sat întreg și aciaste poeni li-au cumpărat socrul dumisale Io Dabija Voevoda de la Ghinia Medelniciariul și de la giupâneasa lui, Măricuța, fata lui Ghiorghii Hatmanul, dreptu 500 de lei bătuți... Iară boiariul nostru Ghinia Medelniciariul așa au dat samă innaintia noastră cum acesta sat și acialia poeni i le-au luat Dabija-Vodă cu mare inpresurătură, că l-au pus ispravnic la

bănărie și la samă i-au aruncat năpasta cum nu-i agiungu 1.500 de lei și i-au pus la închisoare în turnu, și cu sila i-au luat satul. Iară boiariul nos'ru Alixandru Ramandi Postelnicul cel Mare, fiind atuncia de casa Dabijeii-Vodă, au mărturisit innaintia Divanului cum știe de poviaștia lui foarte bine cu adevărat, cum au fost pus Dabijia-Vodă pre Ghinia ispravnic la bănărie, precum au dat samă el și, când i-au luat sama, i-au lipsit din samă 1.500 de lei, și apoi deusăbi au mai luat Ghinia Medelniciariul sare de la Ocnă preț de 1.500 de lei, de s'au plătit de un Arman ci-au fost datoriu; apoi Dabija-Vodă ș'au cerșut banii, datoriia la Ghinia, aciale 3.000 de lei; el, neavând bani, tocmitu-s'au cu Măriia Sa Dabija-Vodă, și i-au vândut acesta sat și aciale poeni răpăosatului Dabija-Vodă, dreptu 500 de lei, să-i fie în samă din banii sărei. Iară după acia, nefiind nime rămas în țară de a Dabijeii-Vodă, Ghinia iarăș ș'au luat satul de l-au ținut cu tot vinitul. Deci Domnia Mia am vrut să și mai cercăm acesta lucru, și am întreat pre Ghinia Medelniciariul are nescari mărturii boiari de curte să mărturisască cum, după ce i-au făcut Dabija-Vodă strămbătate, precum dzice el, mărturisit-au cuiva în taină sau la ivală cum i-au făcut Dabija-Vodă strămbătate și i-au inpresurat satul și poenile, și n'au avut pre nime să mărturisască într'acesta chip, nici l-au audzit nime jeluindu-să niciodată pentr'acesta lucru. Deci Domnia Mia și împreună cu tot Svatul nostru am socotit acesta giudeț după leagia țării, în vriame ci-am vădzut zapis de la mâna Ghinei și de la mâna giupâneasăi lui cu iscălitura lui și cu peciatia ei cum iaste diriaptă vândzarea a lor și mărturie scrisă de la boiarii cei mari cu iscăliturile tutu:or și mărturisind și boiariul nostru Ramandi Postelnicul cel Mare cum au avut Dabija-Vodă acia datorie diriaptă la Ghinia Medelniciariul, și satul i l-au dat în prețul acelor bani a sărei ce era dator, Domnia Mia am dat rămas pre Ghinia Medelniciariul", în folosul lui Iordache Rusăt. „Iară acei bani ce mai răm (sic) asupra Ghinei Medelniciariul, afară din ciale 500 de lei ce i-au ținut în samă pentru sat, fost-au cădzut cu mare rugăminte la răpăosatul Dabija-Vodă ca să facă milă pentru sărăcia lui, să-i iarte acei bani; deci răpăosatul Dabijia-Vodă s'au milostivit și la moartia lui l-au ertat să aibă pace de acei bani, așjderia acmă și dumașalului Iordachi Postelnicul, după cum au ertat socru-său Dabija-Vodă, așa și dumașalului au urmat și i-au ertat acei bani.” Să nu mai aibă a face Ghinea cu Blăneștii și „cu poenile la Sasul, în lunca Siriatalui”.

Io Anto[n]ie-Vodă.

Pecete mică cu chinovar.

21.

1676
Iași, 2 August 1784. Miron Costin Vel Log., Ilie Sturdzea Vel Vor. de Țara-de-jos, Grigorie Gianghia Vel Vor. de Țara-de-

șus, Alexandru Buhuș Hatman, Alexandru Ramandi Vel Post., Postolachie Vel Spăt., Dumitrașco Nacul Vel Ceășnic, Toader Iorgache Vel Vist., Contăș Vel Stol., Velicico Costin Vel Comis, Ilie Moțoc Vel Med., Dumitrașco Buhuș Vel Clucer, Costantin Vel Sulegar, Manolachie Vel Jit., Ghiorghie Bogdan Vel Șă-trar, Ghiorghită Costin Vel Pitar, Vasilie Gheuca vtori Log., Ștefan Cerchezul vtori Ceășnic, Dumitrașco vtori Vist., Pătrașco Danovici treti Log., Gheorghită Manole, Alexandru Nădăbaico, Ghiorghită Bliablia (sic). Grigorașco Cărlig, Toader Sirghie, Dumitrașco Corban, Vornici de gloată, pentru „Blăneștii ce sint pre apa Bărladului, in Ținutul Tecuciului, carele au fostu cumpăratu dumnealui Ghinea Medelniceariul de la răzășii de acolo, dup'aceaia răpoosatul Dabijia-Vodă in Domniia sa a vândut și alte sate și ocine pre aproape de sat de Blănești, au întorsu banii toți Ghinei Medelniceariul ci-au fost dat pre Blănești, iar dup'aceaia, cându au fostu in dzilele lui Iliaaș Alexandru-Vodă, iarăș au cădzut satul Blăneștii pre sama Ghinei Medelniceariul, și atuncia s'au fostu sculat vândzătorii de acolo cu gălciaua spre Ghinea Medelniceariul și le-au mai dat o sută și patrușprădzeace lei și au ținut tot Ghinea Medelniceariul satul păr într'aciastă vreamă, iar acmă dumnealui fratele nostru Iordachie Rusăt Postealnicul cel Mare din Țara-Rumânească, hiindu dumnealui ginere răpoosatului Dabije-Vodă, au venit dumnealui la întrebare cu giudeț la Măriia Sa, Domnul nostru luminat și creștinul Antonie Rusăt Voevoda din mila lui Dumnedzău Domnu trăi Moldovei și au stătut la întrebare de față cu Ghinea Medelniceariul și așa s'au aflat giudețul in dreptate din giudecata Domnu nostru, ca să ție dumnealui Iordachie Postealnicul satul Blăneștii, însă să întoarcă dumnealui acea sută și patrușprădzeace lei Ghinei Medelniceariul ci-au dat mai pre urmă vândzătorilor". El dă deci cei 114 lei. Și ei dau deci mărturie „dumisaale fratelui nostru Iordachie Rusăt Postealnicul cel mare de Țara Muntenească..., să-i hie dumisaale ocină și răscumpărătura in viaci". Scrie Leca Uricariul".

Iscălituri: Miron Vel Log., și ceilalți.

22.

Iași, 4 April 7185. Antonie Rusăt-Vodă, pentru „Ălixaandru Ramandi Postelnicul-cel-Mare", care aduce zapis „cum s'au sculat Stratul și Ionașco, feciorii Nistorei, și mătușia lor Angheliță și nepotul ei Ciogolia, strănepoții lui Băloș din sat din Hurușști", și au vândut moșie la Costești, „ce să cheamă la Călici, pre apa Bărladului, unde să înpreună Bărhiaciul cu Bărladul, in Ținutul Tutovei, care sat să înparte in cinci bătrâni", „și cu bălți de piaște", pe 30 de lei bătuți. „Deci și Domniia Mea, vâdzind acela zapis, credzut-am, și de la Domniia Mea încă dăm și întărim ca

să-i hie ocină și uric în viaci i in da s ne umișaeț.

Miron Costăn Vel Log. iscal.

Pecete mare peste hirtie.

23.

Iași, 21 Iulie 7187. Ghinea Medelnicerul arată că a vândut lui Dabija-Vodă pe 500 de lei Blăneștii. „Iar, după săvârșeniia Măriei Sale rămăind noi la multă lipsă și vădzind că au cădzut satul pre mâna altor Domni și nefiind Măriia Sa Doamna Dafina în țară, m'am jeluit lui Iliiaș-Vodă cum zapis am făcut la mâna Măriei Sale și plată nu mi s'au fost făcut deplin. Deci Iliiaș-Vodă pe jaloba mia au credzut și mi au dat satul, și după aceia am făcut întăritură de la Petriciaico-Vodă și de la Dumitrașco-Vodă.” Apoi procesul cu Ruset. „Iar acmū, aducând Dumnedzău pre Măriia Sa Duca-Vodă în țară și viind și Măriia Sa Doamna Dafina, am mersu și m'am jeluit și am plănsu cum nu mi s'au fostu făcut plată deplin. Deci Măriia Sa, vădzindu-mă la multă lipsă, s'au milostovit și mi-au mai dat de iznoavă bani — (alb), pân s'au plinit la cinci sute de lei: macar de am și luat bani întâiu, Măriia Sa, socotind să n'aibă vătămare de suflet, mi au dat deplin cinci sute de lei ce să scriu mai sus, și a-cești bani mi i-au dat denainte dumisale Procăi Cămărașul cel mare și denainte dumisale Ciocărlie Vornicul, și denainte dumisale Zahariei Cluciariul și dumisale Alecsăi Arapul.”

Adaus: „Și eu d'acmū înaintea să nu mai aibu trebă cu satul nici pără să nu să mai scornasc și mai de credință o am și iscălit ca să să știe.”

Πρόχα καμπαράσις și alți trei.

24.

20 Iulie 7194. „Bejan și Ion și Lazor, fii lui Gavril Beznă din Fântănele” vînd partea lor din Ciujdești, „un bătrân și giumątate din tot locul”, lui „Păntelei Borșul”, pe 30 de lei bătuți. Între marturi „Arpintie și Ursul Ciochină”. Serie „Ghiorghiță ficioriul lui Dumitrașco Vistiernicul”.

1693

25.

8 Decembre 7202. Dumitrașco Ciaurul Vel Log., Todosăi Dubău Vel Ban, Vasili Costachi Vel Vor. de Țara-de-jos, Alexandru Ramandi biv Vor., Mitre Vel Vor., de Țara-de-sus, Donici biv Vor., Neculaiu Costăn Hat., Panaiote Vel Post., Vasili Cantacozono Vel Spăt., Savin biv Spăt., Antohi Jora Vel Păh., Pavăl Ciărlan biv Pah., Mavrodin Vel Vist., Lupul Costachi biv Vișt., Iordachi Cant. Vel Stol., Ili Cant. Vel Com., Neculaiu Bașotă Vel Med., Neculaiu Antohii Vel Cluci., Darie Donici Săr-

dar, Dumitrașcu Ursachi Vel Sulger, Sandul Crupenschi Vel Jic., Ștefan Miclescul Vel Șetrariu, Apostol Vel Armaș, Aivas Vel Ușer, Vasili Balș Vel Logft., Solomon Costachi vtori Post., Iordachi Biiăi Păh., Pătrașcu Costăn treti Logf., Gheorghii Strezăscul, Mardarie și Iancul Vornici glotni arată că s'au judecat la Vodă Preda Păladea fost Armaș Mare și Ion Sturza vtori Sulger, și Sandul Sturza biv Post., și Toader Sturza Post. și Ion Buhuș Cluci., și Gligoraș Jora biv Spăt. Mare, și Manolachi fost Mare Jit., cu „Safta Vorniciasă lui Ilii Sturza ci-au fostu Vornic, pentru ocinile și pântru multe avuțai a Vornicului Ilii Sturza... Socotit-au Mărie Sa ș'au judecat; ș'au aflat cum că nu să vini Vornicesăi să țai într'aceste părți de ocină, căci diata nu-i scrii să țai moșiile Vornicului Ilii Sturze, cea să vini să țai acele ocini toate nepoții Vornicului.” Impărțind nepoții, „și [între] dumnelor fost-au și dumnealui cinstit fratile nostru Mateiu Filipăscul ci-au fostu Stol. Mare de Țara-Rumâniască, ginerele lu Chiriic Sturza, ș'au socotit și s'au învoit nepoțai dumisale Vornicului cii mai sus scriș și au dat niște părți de ocină din sat din Măiceștii dea la Țanutul Tecuciuului dumisale lui Mateiu Filipăscului Stolnicul, care au fostu cumpărătură Vornicului Ilii Sturza, iar la alte ocini a Vornicului să nu să mestece dum. Stol. Mateiu, nici în moșii, nici în cumpărături, ci să le înparță nepoțai Vornicului. Inșă aceli părți ocine au fostu vândute de dum. Vorniciasă și de Neculaiu Hăjdău la mănăstire la Mera, cari nu i s'au venit a le vinde, că n'au avut triabă cu aceli ocini, ci-au vândut rău. Pântru aceia au dat Măria Sa să-și ȇ nepoțai Vornicului moșie dă la mănăstiri Mera, și au luat-o ș'au dat-o dumisale fratelui nostru Mateiu Stol. la parte, iar călugării să-ș ȇ bani de la dumneii Vorniciasă și de la Neculaiu Hăjdău, sau ocină pântru ocină, căci s'au venit aceli părți dă ocină nepoțalor Sturzăi Vornic și, dându-i dumisale Stol. Mateiu aceli părți de ocină cu voința tuturor fraților, au arătat dum. și zăpis innainte Mării Sale lui Vodă, scriind cum, dea s'ar întâmpla v'o întrebare pântru aceali părți dă ocină, ori dispre călugării de la mănăstire de la Mera ori di spre dumneii Vorniciasă, să dea samă dumnelor cu toții frați, iar dum. Stol. Mateiu să-și țai ocina precum i-au dat-o frații.” Intărește Domnul.

Două iscălituri.

Copie.

26.

Iași, 30 Ianuar 7206. Antioh Costandin-Vodă pentru Gheorghie Apostol, care a cumpărat moșie în Negrilești de la „Ștefan Zbiiara, ci-au fost Comis, nepotul lui Ion Liciul ci-au fostu Postelnic”.

„Az Neculai Donici Vel Log.”

Pecete de ceară mare, ruptă.

27.

18 August 7208. Antioh Costandin-Vodă, către Costandin vtori logofăt, să hotărască la Chiujdeți cu răzășii.

Pecete mare, rotundă, cu chinovar.

28.

Iași, 10 Maiu 7209. Costandin Duca-Vodă către „Ghiorghiiță ci-au fostu Sărdar” și Coste Adam fost logofăt al doilea, ca să meargă la Pochi, la Bojiani și Chiujdești, în Tutova, moșii ale lui Toader Sturdzea Păharnic al doilea pentru a li face hotărnicia.

Pecete mare, bună.

29.

Iași, 20 Maiu 7211. Costantin Duca-Vodă pentru Ghiorghie Apostol Vel Vist., căruia pentru că „a slujit Domnii Miale și trăi cu diriaptă slujbă”, i-a dat „nește părți de loc din sat din Negrilești...”, care părți de loc sint Domnii Meale diriaptă moșie de la răpăusat părintele nostru Io Duca Voevoda, care răpăusat părintelui nostru au fostu danii de la acești ce-i scriu mai gios”: o parte „o au dăruit Ghinea Vistiernicul răpăusat părintelui nostru, fiind Visternic Mare”. Nume Bădasie, „Niagoe ficio-rul Dobărcăi”.

Pecete octogonală cu chinovar.

Io Costantin Duca Voevod.

1713

30.

Iași, 19 Februar 7221. „Agafița Stolniciasa răpoosatului Predii ce au fostu Stolnic Mare, fata lui Dumitrașco Boul ce au fost Logofet”, arală că au vândut jumătate din Necorești (Tecuciu) lui Ilie Catargiu Vel Vornic și soției Catrina pe — „lei bătuți bani gata”. „Care ocină iaste mie de pe soțu-mieu Preda Stolnicul, iară Stolnicului iaste de pe maică-sa Alecsandra Sulgeroae, fata lui Mătei Sturdza, de care eu mi-am întrebat toate rudele miale de pe soțu-mieu și niciunii n’au vrut să cumpere, și nici ginerii mei n’au vrut să cumpere, că nici prilejul nu i-au agiunsu”.

Marturi, Antiohie Jora Vel Logf. (?), ΒΕΛΥΣΚΟ Πουλιζότη. Constantin Flondor, Lupul Costachi Vel Vornic, Ion Paladie Vel Spăt., Gligorie Jora Vel Vist.

31.

Iași, 7 Iunie 7221. Nicolae Alexandru Voevod pentru Ilie Catargiu Vel Vornic, care aduce zapisul lui Antiohie Jora Vel

Logft. Lupul Costachi Vel Vor., Ion Păladi Vel Spăt., Gligorie Jora Vel Vist., Costantin Pilat biv Vel Şetrar, pentru vânzarea moşiei Agafiţei la Necoriaşti.

Io Nicolae Voevoda.

Pecete octogonală cu chinovar.

32.

12 Maiu 7225. Mihai Răcoviţă-Vodă arată că Ilie Catargiul Vel Log. s'a plâns de „Gheorghie Apostol ci-au fostu Păharnic Mare”, „preacum, la Domniia lui Nicolae-Vodă cădzându un fciur a lui Ghiorghie Păharnicul la închisoare, anume Negrea, pentru moarte unui Turcu şi vădzându-să la acia nevoia, au cădzut cu mare rugămintea la dumnealui Logofătul ca să-i afle la cineva bani pe credinţa dumisale o sută de lei ca să-ş scoată fciurul dentru acia năpaste, şi ş'au pus dumnealui Logofătul zăloagele din casa dumisale la neguţitori de au luat 100 lei cu dobândă păr în trei luni, şi au făcut acest bine”. Zălog de la debitor şi fii, Neculai şi Neagoe, se pun Negrileştii. De nu dau în termin, „să fie acea moşiiă istovită” (7222). Trec trei ani fără o lună şi nu dă nimic Ghiorghie, „pân ce au lipsât şi din ţară, de s'au dat în parte Niamţilor, de s'au şi hăinit”. Creditorul nu iewa nimic şi dobânda „s'au suit atocma cu capiate”. Se dă deçi satul „ca să-i fie uric stătător în viaci”.

Io Mihai Răcoviţă Voevod.

Axintie uricar.

Pecete mică octogonală.

33.

Iaşi, 22 Iulie 7255. Grigorie Ghica-Vodă către Vasile Sturdzea biv Vel Stol., pentru jalba lui Cărste Iamandi biv vtori Păh. contra lui „Gheorghişă fecioru lui Simion, carele acmū zisă că ş'au schimbatu numele şi-s zicu Ghiorghişă Oştanul, fiind slujitoriu la vreme tulburării Tătarilor, carili fiind slugă Aniţei Sturdzoae, fetei lui Isar, el-au fostu vameş mare, şi murind Aniţa Sturdzoae, ar fi fost slugă şi la fiitul său Toderaşco Sturdzea Jit., şi pe pe urmă ar fi fost slugă şi la Marie Sturdzoae fata lui Vasilie Costachi ci-au fostu Vornic Mare, şi acum s'ar face acel Gheorghişă moşan în Chiujdeşti pe apa Bărzotei la Ținutul Tutovei, care moşie zisă că este dată de zestre dumisale Cărstei Iamandi Post., pe care moşie zisă că are dumnalui Păh. şi scrisori. Şi acel Gheorghişă zisă că până acum moşan nu s'ar fi făcut, nici scrisori n'ar avē, şi el s'ar face baştină numai cu gura lui. Pentru care iată că-ţi scriem dumatiale să-l chemi pe acel Gheorghişă faţă şi să li ei sama cu dreptate pe scrisori şi pe mărturiia bătrâni şi, precum s'ar afla şi'i cunoaşte dreptate şi s'ar

dovedi acolo, să giudeci și să dai și mărturie la care parte s'ar cădê, ca, de s'ar mai trage la Divan, să avem știre”.

Pecete mare rotundă, cu chinovar, cu armele ambelor țeri supt coroană, stema munteană fiind la dreapta.

35.

14 Novembre 7270. Grigorie Ioan-Vodă lui Ianachi Costandachi biv Vel Ban și Costandin biv Vel Med., ispravnic de Tecuciu, și lui Ioniță Mitre Post. și Ghiorghie Pleșescul mazil pentru plîngerea lui Ioniță Păladi biv Vel Vist. cu privire la Borosăști, Blănești și Bosincești, de hotărnicit.

Pecete ovală de chinovar.

36.

1775. Io Grigorie Alexandru Ghica-Vodă „pentru Mariia fiica Comisului Toderășco Tudori, fămeaie lui Ioniță Păhr. din satul Negrișești”, care spune cum „la anii 1771, în luna lui Iulie, fugind ei de frica unor tâlhari..., s'au dus într'alt sat anume Cărțăștii și au prins gazdă la un Enache Huruianul și, într' alte lucruri ci-au luat cu dânsii cându au eșit din casa lor, au luat și scrisorile ci-au avut pe moșia lor Negrileștii și, întâmplându-se de s'au detunat casa acelu Enache Huruianul, la carele era ei în gazdă și, arzind casa, împreună cu alte lucruri, li-au arsu și scrisorile”.

Pecete ovală cu chinovar.

Iscălitură domnească.

37.

24 April 1776. Grigorie Alixandru Ghica-Vodă către Lupul Costache biv Vel Ban și Iordache biv viori Vist., ispravnici de Tutova, și către Negrea biv vt. Pah. și Gheorghe Pleșăscu, mazil, ca să cerceteze moșiile Chiujdești, Sălceni și Bojeni, ale lui Iordache Iamandi Postelnic.

Pecete octogonală, cu chinovar, cu data de 1764.

38.

20 Septembre 1777. Grigorie Alicesandru-Vodă către Costin Negre biv Vel Stol., Ștefan Mirce Vor. de poartă, Ioan Crucescu căpt. pentru moșiile lui Iordachi Iamandi biv Vel Stol. la Tutova: Ciujdeștii, Sălcenii, Bujoreni pe apa Bărzotii. Să le facă cercetare și stîlpire.

Pecete octogonală cu chinovar, data de 1777.

39.

22 Mart 7289. „Grigore aprod, fecior lui Ion Pălade din Pușani ot Țânt. Covurluiului, nepot de fată lui Măhăilă Barbă-de-auru, strănepot Sofii din Dobricești”, arată că a vândut ocina din Dobricești pe Bărzoia „cuconului Iordachi Iamandi biv Vel Stolc.”, pământul cu toate ale lui: „din păduri, din săpături cu pomeți”. „3, 4 ani am rugat pe răzășai noștri și pe niamurile nostrea ca să cumperea ei partea noastră și ei n’au vrut ca să cumperi și noi, văzând că n’o cumpără ei, am vândut undi am găsit bani.” Intre marturi un „Sandul Huriian, răzăș de Cerțăști”.

40.

12 Octombrie 1783. Alexandru Costandin-Vodă către Iordachi Iamandi biv Vel Stol., pentru jalba lui Grigoraș, Ion și Ambrosie Hângul și Toader Borș și Toader Mășle „cu alte niamuri mazili răzășii ot Tutova” cu privire la moșia Onjăștii pe Bărlad. Spune că, „în anii trecuți, sculându-te dum., Stolnică Iordachi Iamandi, cu slugi și cu Țigani, i-ai fi bătut pân la moarte acolo la moșie și li-ai fi spart capetele, li-ai fi frânt mâinile di i-au adus cu carul la Divan, și, când era să li să caute dreptate, s’ar fi întâmplat răpousare Domniei Sale Grigorie Ghica Voevoda și iar ar fi rămas întunecați, căci dum. în țările li-ai fi stăpânind moșia cu alte nume și pe dâșii i-ai fi înterind cu scrisorile, să-și caute moșia aiure, că ș’ar fi cercat giudecata și la Domnie Sa Costantin-Vodă Muruz și, stând pricină răpousatul Vasile Razu Logf., ar fi rămas să să facă cercetare la fața locului și nu s’au mai făcut, ș’au cerut dreptate.” Să cerceteze.

Pecete pe ceară, cu armele ambelor țeri.

41.

5 August 1784. Alexandru Costandin-Vodă către Manolachi Conachi biv Vel Ban și Ianachi biv Vel Stol., ispravnici de Tutova, pentru plângerea lui Iordachi Iamandi biv Vel Stol. cu privire la moșiile de pe Bărzota, atacate de Aga Costandin Paladi. Să cerceteze.

Pecete de ceară cu armele ambelor țeri.

42.

22 Maiu 1785, „Grigorii Bărbieriu din Eș” vinde lui Gavril fiul răp. Stolnic Iordachi Iamandi un loc la Priponești (Tutova)

pe 262 de lei, „și măsura să fii din par în par¹”. Scrie „Costache diiac za Divan”.

43.

26 Maiu 1785. Alexandru Ioan Mavrocordat-Vodă că're Iordachi Lambrino biv Vel Pah. și Costin Negre biv Vel Stol., ispravnici de Tutova, Gheorghie Costandachi biv Vel Stol. și Gavril Conachi biv Vel Stol., pentru plângerea Theodosiicăi Stolnicesei lui Iordachi Iamandi, cu privire la Sălteni și Chiujdești, „care moșii le are baștină di pe strămoșul lor Chiriuc Sturza”, atacate de Costandin Păladi biv Vel Vornic, de la Zecheni, „scurtând moșile Stolnicesii și lungindu-să moșie dumisa'le Vor. Palade'. Să ceteteze. „Să faceți și hartă curată.”

Pecete ovală cu chinovar.

44.

Novembre 1791. Impărțire de moșii fiilor Gavril și Costache, „în tot chipul priveghind a găsi chip de a tăia neunire ce pote a să întâmpla între frații după vreme, pentru nimicuri și visuri trecătoare ca aceste, den care în viață să pricinuești neprocopsală și grabnică mânia lui Dumnezeu”.

Iscălește Theodosica Stol (Iamandi).

45.

Cele ce au mărturisit prin carte de blăstăm ce li s'au cetit de cătră preotul Gheorghii Haină Roșii în auzul tuturor celor ce mai gios să vor arăta, adecă:

1816, Avg. 2.

Ion sãn Apost rachier, un bătrân trecut piste 90 ani, fiind în toată minte, în științe arată că Mihalce băcalu împreună cu numitul au stăpănit înaintea Moscalilor celor de'ntăi de la Romenșov, împărțând dijma în giumatate, căci Mihalce au dat 75 lei Sandului Maravelii și Savii, frați răzăși, și au răscumpărat moșia de la Mihalce și cu vadē de trei ani au pus-o amanet.Și după câțiva ani au poroncit numit[ul] Ion rachieriul cu un harabagiu ce mergē la Eș să vii feciorul Mihalcii să-și ia banii. (Mihalcea era din Galați.)

¹ Aiurea, în vânzarea lui Ion Chiperiu către „acestu om strein, sãrbu, anume Ivan“, se zice: „din gardu în gardu“. Se vinde pe 40 de lei „ș'o oe cu mel“. Se adauge: „o cadă, un ciubăr, un călcător și nainte șopronului un cireș mare”.

„Eu Ivan Sãrbu am lãsat vorbã la toți vânzãtorii locului acestue sã sã vorbiascã și, dacã s'or soshi (?) vr'unei dintr'ãși, sã-mi aducã banii în zece zile cu cheltuiala lor, iar, niaducându nime banii, sã știu și eu sã mă țin cu vie și cu moșie.”

Enache Gramma, om piste 80 ani, care din zălile Moscalilor de'ntăi este venit în Moldova, fiind om străin, de piste Dunăre, arată cum că însuș au împrumutat cu 75 lei pe Maraveștii cei bătrâni cu tocmală să-i dă moșia în stăpânire...

Ilii Boșâncă, om de vârstă piste 50 ani, răzâș cu Rachiereștii la Oteșii, arată că în copilăria lor, fiind la vii, au mersu tatul său și cu Mihalce și au auzât pe tatul său zăcând; Giupăne Mihalcio, fiindcă acum ești cu noi moșinaș, să-ț vând eu o vii și hruba de la vlai drum (sic) și așa i-au și vândut-o și au stăpânit-o.

IULIAN MARINESCU

DOCUMENTE VASLUIENE

Extrase din condica moșiiilor lui
TEODOR ROSETTI SOLESCU

IULIAN MARINESCU

DOCUMENTE VASLUIENE

Extrase din condica moșiilor lui
TEODOR ROSETTI SOLESCU

I.

1799, Octomvrie 14.

(Pecetea țării: bourul cu coroana.)

Condică di pe zăpisă și ispisoace ce sânt pe moșiile dumisale Ba-
nului Iordache Rusăt, atât de moșiile părințăști ce li s'au vinut
zăstre în parte dumisale cât și ce-au mai cumpărat dumnealui
și danii de pe la unii și alții, și s'au scris în luminati zălele Mării
Sale Costandin Ipsilant V[oe]vod, Domnu Țării Moldovii, întu
intăia Domnie a Mării Sale, la anii 1799. Și spre aflarea fiești-
cării scrisori de moșie s'au făcut scară cu listu fililor și numărul
scrisorii pus de-asupra, unde să începe scrisoare, adică 1 ori 2
sau 3 și asămine s'au însămnat și de-asupra scrisorii cei ve-
chi 1 sau 2 ori 3 ca s'o afle mai cu lesnire, căci a fiștocărie
moșii într'aceste s'au scris de-o parte, după cum îndreptează scara,
pe listul fililor.

Di pe celi adivărate scrisori, adivărat am scris eu, cucernicul în-
tre erodiiaconi, Miron Giuncă ot Ținutu Putnii.

Condică de zăpisăle și ispisoace de Solești ot Ținutul Vasluiu-
lui cu alti hliză și siliști di prin pregiur, după cum să arată
în zăpisă unde s'au scris în gios la rândul lor.

1.

7010 (1502), Martie 1. Ștefan-Vodă. Vine Marinca, fata lui
Mihul Epure, nepoata Tomii Solescului și arată că dă „a sa

driaptă ocină dintr'a ei drept uric" lui Toader Toscul Stolnic, „un sat la Vaslui anume Soleștii, unde au fost strămoșul ei Andrei și giudele Mihăilă Negrul”, iar Toader Toscul îi dă în schimb „un sat pe Crasna anume Foleștii”, 100 zloți tătărești, „un uric vechiu ce au fost de la unchiul nostru Ștefan-Vodă și alt uric de cumpăratură ce este di la noi pe acel sat Foleștii.”

Tăutul Logofăt.

2.

1601 (7109), Iulie 22. Ieremie Moghila-Vodă întărește lui Bucumaș Pitariul și femeii sale Ștefaniei „moșie din satul Solești ot Ținutul Vasluiului din a trie parte din sat a șapte parte ... și cu toată parte de moară”, pe care o cumpărase de la Năchidel, nepot Crăstei pe 120 zloți tătărești.

3.

1602 (7110), Iulie 12.

Io Irinie Moghilă V[oe]voda boj[iiu] milost[iiu] g[os]podar zemli moldavscoi, precum au vinit innainte noastră și innainte boerilor noștri a noastră slugă credincioasă Ionașcu pârcaľabul și fratele lui Pătrașcu, urednic de Botoșani, și tij frate-său Vasăli, feciorii lui Drăghici Nădăbaico Vor[nic] și au jăluit noo cu mare jalobă și cu mare mărturii, tot oameni buni și bătrăni și boeri vornici domnești, pentru niște dresă și ispisoaace de cumpăratură ce au avut de la tatăl lor Drăghici Nădăbaico Vor[nic] de la Alexandru-Vodă pentru a noa parte de sat Solești, ce au fost de cumpăratură tatălui lor Drăghici Nădăbaico Vornic de la Toader Toc și de la Ion Furcilă, ficeorii lui Toader Toc Stol[nicul], drept 200 de zloți tătărești, care aceste dresă și ispisoaaci s'au prăpădit de Pătrașcu urednicul la vadul Nistrului, drept a noastră cetate Hotinul, când au fost vinit **Mihai-Vodă cu Ungurii și cu multe limbi asupra Domniei Mele și pe al nostru pământ și au prăpădit a noastre sfinte mănăstiri și ne stricară mult în pământul nostru.** Deci noi, văzând a sa mare jalobă și acă mare mărturii, tot oameni buni, bătrăni și boeri de la vornici domnești, pentru aceasta Domnie Mă am dat lor și am întărit cu tot vinitul și altul nimine să nu să amesteci. S'au scris în Iași, leat 7110, Iulie 12.

Domnu au zis. Vel Logofăt au învățat și au iscălit. Logofăt Băsanul.

Traducere.

4.

(1608) 7117, Noem. 20.

Io Costandin Moghila Voevod, cu mila lui Dumnezeu Domnu

pământului Moldovii, de față înaintea porții Domniei Mele s'au giudecat sluga noastră Vasile Nădăbaico din Solești cu popa Gonța și cu Buciumaș ot tam pentru un vad de moară, care este a lui driaptă ocină și moșii, pe care el are dresă, și acum Nădăbaico au stătut după dănșii și au dat și au întorsu lor înaintea noastră 20 de taleri. Pentru aceia Domnie Mē am dat această carte slugii noastre, lui Vasilie, ca să fie tare și puternic a ține și a stăpâni acel vad de moară, și de acum înaintea ca să nu aibă ei mai mult a să rădica asupra lui Vasile nicio-dănioară în veaci, peste aceasta carte a Domniei Meli. Domnul au zis. S'au scris în Eși, let 7117, Noem. 20.

(Locul peceții gospod.)

Ciomărtan Dvornic ucil. Ionașcu.

5.

(1645) 7153.

Toader și feciorii lui: Grigorii și Dobăș, Dumitrașcu și Tecla, nepoții Ursului Călugărul din Solești, dau zapis că vând „o parte de cumpărătură care am ținut cu popa Gonța în sat în Solești, din a trie parte de cumpărătură giumătate”, popii lui Gheorghii și frate-său Toderășcu, plătindu-le popa Gheorghii „patru ughi și trii ughi ni-au dat frati-său, Toderășco”. Ei vând din fâneafă, țarina și vatra satului. Marturi: Toderășcu ot Solești, Buciumaș ot tam, Dumitran și Lazor ot tam, Nițul și Gligori ot tam.

6.

(1668) 7177, Oct. 19.

Io Ilieș Alexandru V[oe]vod boj[iu] milost[iiu] g[o]spod[ajr] zămli moldavscoi scriem Domnie Mē la Gheorghiiță ce au fost părăcāb, dāmu vā știre că s'au părăt de față înaintea Domniei Mele sluga noastră Vasălie din Solești cu Chirilă și cu Albul și cu Gligorașcu și cu alți frați a lor pentru o parte de ocină de acolo de Solești, zicând Vasăle cum au cumpărat moșul lui, Toader Solescul, acea parte de ocină, și zapisul acela zice Vasălie cum este la mână Chirilii și a lui Gligorașcu și la alți frați a lor și nu vor să li dē la Vasăli. Iar Chirilă și alți frați a lor scasăără alt zapis, cum acea parte de ocină o au cumpărat moșul lor popa Gânța și Vasăle n'are triabă. Deci pentru esta lucru să caute Chirila și Albul și Gligorașcu și toți frații 12 oameni buni, și, de vor giura la sfânta bisărica cum acest zapis a Solescului nu este la dănșii nici la alte rude a lor, nici știu nimică ei, — deci de vor giura într'acesta chip Chirila cu oamenii lui, ș'or ținē cumpărătura precum le scrie zapisul, iar, de nu va giura nime pēntr'acesta lucru, și de să va afla zapisul la dănșii și de va scrie zapisul cum au cumpărat Solescul, ș'a

ținē Vasăle cumpărătura moșu-său. Așijdere s'au mai părăt pentru altă parte de ocină din Brândușăni, zicând Albul și Costantin și alți frați a lor cum moșul lor Simion au dat un cal, de au ras cisla lui Vasăle Pizdânco și a ginerilor săi și au dat și bani de au plătit cisla lor, iară Vasăle, ginerile lui Pizdânco, așe au dat samă innainte noastră, cum socrul său Pizdânco au întorsu banii lui Sămion pentru acele dabile și acum oprese și moșie din Brândușăni. Deci și pentru acest lucru să socotești, de vor mărturisi oameni buni, cu sufletele lor, cum Pizdânco au întorsu acel cal și acei bani lui Sămion ce au dat pentru cisla lui, să-ș ții Văsăle ocina socru-său, iar, de să va afla cum Pizdânco n'au întorsu calul și acei bani ce a fi dat pentru dabila lor, să aibă a întoarce acum cine va hi din Pizdânco calul și banii ce să va afla c'au dat Sămion, [iar] ei să-și țină ocina; iar, de nu o vor întoarce, să-ș fie cine va hi din Simion ocina. Așijderea s'au jăluit Dumitran și Albul și Costantin și alți frați a lor pre unchiul lor, pre Gligorașco, zicând că le-au vândut parte din Mănjăști boeriului nostru Neculai Răcoviță Hat[man] și parte lor din Șărbotești boeriului nostru, lui Postulachi Pah[arni]c. Deci pentr'acesta lucru Domnie Mē am giudecat să le cumpere Gligoraș alte părți de ocină dintr'aceli hotară de unde s'au vândut, precum vor ști oameni buni ce au fost părțile lor, iară, de nu le va cumpăra, să le dea de acolo din sat, de unde lăcuește el, însă mai nainte să caute Gligorașco să le cumpere nepoților părțile dintr'aceli sate ce au vândut. Deci, de le va cumpăra de acolo, să cauți să înparți săliște Solești pe părți și să alegi parte lui Gligorașco loc de casă, iară, de nu le va cumpăra de acolo și veți alege părțile nepoților din parte lui Gligorașcu din Solești, precum au vândut Gligorașcu a nepoților din celelalte sate, apoi, de va mai rămănē și lui Gligorașco, să-i alegi și lui, să-ș fie ce va mai rămănē, iară, de nu-i va rămănea nimică, el va eși în vânzare. Așijdere și garduri ce vor avē să nu-ș ții unul pe locul altuia, ci să-și mute gardurile; cum ar hi mai cu dreptul, așa să-i tocmiți, și să ne dai știre cu o scrisoare, și să nu hie fățarie. Sam g[lo]pod veleal. U las, leat 7177, Oct. 18.

(Locul păceții gospod.)

Și mărturiile ce vor mărturisë pentru cal și pentru bani cum i-ar fi întorsu, acele mărturii cum or mărturisë să și giure.

Bărlădeanul Vel Logofăt ucl. Strătulat.

7.

(1677) 7185, Martie 18.

Sofronia, fata Irimii, nepoata popii Gănții ot Solești, dă zapis lui Neculai Racoviță Logofăt că-i dă partea ei de moșie din Solești „ce să alegē din moșie popii Gănții”. Martori: Mihăilă ot

Solești, Apostol zet Stoian, Sava nepot a Mardasoai, Costandin sin popa Gheorghie, Andrei Buciumaș ot tam, Mardarie ot Mi-lești. Chirilă Colivă scrie.

8.

(1677) 7185, Iunie 8.

Mihăilă zet Toderășco ot Solești scrie și mărturisește că Ștefan sin Ancăi ot Solești i-a zălogit o parte de ocină din Solești din bătrânul Nădăbaico, din jumătate a treia parte, care fusese a mă-tușă-săi Anița, și-i făcuse și zăpis, pe care-l pierduse. Acum Ște-fan îi da bani și „ș'au luat moșie innapoi". Deci, chiar de s'ar găsi zăpisul de zălogire, să nu se crează. Marturi: popa To-fan ot Codăești, vătavul Apostol, Negrea ot Codăești, Chi-rilă Colivă ot Solești, Albul zet Buciumaș ot tam, Andreiu sin Buciumaș ot tam. Scrie Andonie sin popa Cârste ot Codăești.

9.

(1677) 7185, Avgust 10.

Savin sin Irimia din Solești și soru-sa Ștefana, nepoții Gânții, dau zăpis lui Nicolai Racoviță Logofăt că-i dăruesc toată par-tea lor de moșie din sat din Solești ce să va alege „din partea popii Gonții care ni-au fost noao moș". Martori: căpitanul Chi-rilă Colivă, Mihăilă din Solești, Albul de acolo, Andrei Buciumaș de acolo, Costantin Stolnicel sin popa Gheorghie, Vasile sin Grosul, Mardarie ce-au fost părcălab, Toader părcălabul, lo-nașco căpitanul de postelnice, Greul Vornic.

Scrie Pavel. Iscăliți cei de sus (cățiva) și Gheorghie.

10.

(1680) 7188, Mai 23.

Partenie feciorul Irimiei cu femeia „și cu toți coconii noștri" dau zăpis lui Niculai Racoviță Logofătul și giupănesei sale cum îi dăruesc ocina și moșia lor „din sat din Solești ce este în ținutul Vasluiului". Martori: Miron Costin Logofătul cel Mare, Gligorie Ghenghe Vornicul cel Mare de Țara-de-sus, Costantin Postelnicul cel Mare, Tudosie Dubău, Spătarul cel Mare, Vasile Gheuca Visternicul cel Mare, Toader Iordache Visternic, Zosin Bașotă Șetrar și alți boieri mari și mici. Iscăliți.

11.

(1685) 7193, Iunie 25.

Scrisoarea lui Mardarie, Toderășcu și Postolachi către Logo-fătul cel Mare (Nicolae Racoviță) prin care-i anunță că, venind Ștefan al Ancăi cu cartea „Mării Sale lui Vodă" ca să-i aleagă partea lui de moșie din Solești, adunând oameni buni din sat „și

din megieși din sus și din gios”, au mărturisit că „au ținut părinții lui Ștefan giurătoare de bătrân din trei bătrâni ce sânt acolo în sat”.

Martorii din sat din Solești: „Chirilă Colivă ce au fost căpitan, Mihailă ot tam, Albul ot tam, Costantin ficeorul popii, Vasile a Grosului ot tam, Andreiu ficeorul lui Buciumaș, Gligore ficeorul Șoldii ot tam, Mafteiu ot Boldești”; megieși: Trohin Burghel, Vasile Alcuș, Paraschiva ce au fost căpitan, Marcu sin Burghel, Chirilă ot Băliteni, Golăi ot Popești.

Iscălesc: † Trohin, Macari, Marco, Mihuț, Albul, Costantin Chirilă, Gavrilă, Andrei, Gheorghie Șolde, Toader, Vasile Grosul. Iscălește: Chirilă Colivă căpitan.

12.

(1685) 7194, Oct. 27.

Nastase și cu fetele ei Ștefana și Safta dau zapis lui Ion Racoviță că-i dăruesc partea lor de moșie din sat din Solești.

Martori: „Cruceul Andrei sãn Darie, Iancul Postelnicul sãn Darie, Ion Balș biv vătav de păhărnicea, preotul Ștefan de Codăești, Ion Huiubanul biv părcălab, Petre, Stratulat sin popa ot Scănteii”. Postolache Coșăscul scrie.

13.

(1686) 7194, Fevr. 12.

Ghețău sin Tăban cu femeia lui Sofronie și cu feciorii lui dăruesc cu zapis partea lor din sat din Solești, ținutul Vasluiului, lui Ion Racoviță, „cu loc de prisacă, cu pomăt, cu fânață, cu țarină și cu vad de moară”. Au fost față: Clucerul Andreiu Darie, Iancul Postelnicul sin Darie, Vasilașco Postelnic sin Darie, preotul Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolache și Zaharia din Mircești.

Scrie Andonie sin popa Crăste ot Codăești.

† Ghețău. † Sofronia.

Iscălesc: Andreiu, Stratulat, Zaharia, Postolache.

14.

(1686) 7194, Fevr. 12.

Gonța fata lui Dumitru din Solești cu „feciorii mei anume Sanda” dau zapis că vând lui Ion Racoviță partea lor din sat din Solești (Vasluiu), „cu loc de prisacă, cu fânață, cu țarină”, pe trei lei bătuși. „Deci eu Gonța am mersu de mi-am întrebat și răzășii mei toți și nime n'au vrut să o cumpere, ci o am vândut dumisale.” Să-și facă și dres domnesc. Au fast față: Clucerul Andrei Darie, Iancul Postelnicul sin Darie, preotul Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolache și Zaharia ot Mircești, Ștefan sin

Ancăi ot Codăești. Andonii sin popa Cărstii ot Codăești scrie. † Ghențe, † Sanda sin ego, Stratulat, Ștefan, popa Tofan, Postolache.

15.

(1686) 7194, Fevr. 12.

Ștefan sin Ancăi ot feciorii lui dau zapis că vând lui Ion Răcoviță partea lor din satul Solești (Vasluiu) „cu loc de prisăci, cu fănați, cu țarini, cu loc de moară”, pe 15 lei bătuți. Să-și facă și dres domnesc. Au fost: Clucerul Andrei Darii, Iancul Post. sin Darie, Vasile Post. sin Darie, preotul Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolache, Zaharia ot Mircești. Andonie sin popa Cărste ot Codăești scrie.

Ștefan, erei Tofan, Zaharie, Postolache, Stratulat.

16.

(1686), 7194, Iunie 14.

Ioana fata lui Gligorie Buciumaș cu feciorii ei și cu soțul ei Stratulat vând cu zapis partea lor din sat din Solești „giupăului Ion Răcoviță ot Codăești” „cu țarină, cu pomeți, cu vatră de sat și cu vad de moară” pe 4 lei bătuți.

De față erau: Comisul Vasilașco ot Miclești, Iancul Postelnicul, Vasilașco sin Darie ce au fost Vel Spătar, popa Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolache, „curteni de cămară ot Mircești”.

† Ioana, † Stratulat, Preot Tofan iscal, Vasilașcu Comis iscal.

17.

(1686) 7194, Avgust 9.

Siriian ginerile Șoldei de Solești cu feciorii lui Trohin și cu „hiică-mă Anița și cu Vasile, iar ficeor mii”, dau zapis că vând lui Ion Răcoviță partea lor din satul Solești, „din bătrânul lui Nădăbaicu”, Să-și facă și dres domnesc. Erau fața pârcălabul Dumitrașcu, Goțul, căpitanul Alexandru sin Florii, căpitanul Ion Băzul, Clucerul Andreiu și Darii, Post. Iancul Darii, Ștefan sin Ancăi. Scrie Andonie sin popa Cărste ot Codăești.

† Siriian, † Trohin, † Anița, † Vasile.

(Pecete) Dumitrașcu Goțul, Alexandru Flore căp., Ion Băzul căp.. Ștefan.

18.

(1687) 7196, Dech. 9.

Andrei sin Buciumaș cu femeia lui Măriuța și feciorii săi dau zapis că vând Paharnicului de Huși, Ion Răcoviță, partea „ce să va alege de spre alți frați” din Solești (Vasluiu) „cu țarină,

cu fânață, cu locuri de prisăci, cu vad de moară, cu vatră de sat” pe 5 lei bătuți. Să-și facă și dres domnesc. Erau față: Comisul Vasile ot Miclești, Post. Ștefan ot Miclești, Iancul Postel, sin Darie, popa Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolachi și Zaharia, „curteni de cămară”.

Scrie Andronie sin popa Cârste.

† Andreiu Buciumaș. † Măricuța.

19.

(1688) 7196, Februarie 2.

Alexandru și cu femeia lui Maria, fata lui Buciumaș, dau zapis Păharnicului Ion Răcoviță că-i dăruesc partea lor din satul Solești (Vasluiu), „însă partea ce să va alege de pre femeia mea și cu tot vinitul acelu loc, cu țarini, cu fânați, cu pomeți, cu locuri de prisacă, cu vatră de sat și cu vad de moară”. Să-și facă și dres domnesc. Au fost față: Comisul Vasile ot Miclești, Postel. Ștefan ot Miclești, Comisul Mihalache ot Firești, popa Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolache și Zaharia ot Mircești, „curteni de cămară”. Andronie sin popa Cârste ot Codăești scrie. Ștefan Post., Mihalache Comis, Vasile Comis, † Alexandru, † Darie.

20.

(1688) 7196, Fevr. 18.

Mihăilă Broatec, generile Șoldii din Solești, cu femeia sa Stanca și cu toți feciorii lui, dau zapis lui Ion Răcoviță Vel Păharnic din Huși cum, „căzând eu la închisoare pentru niște furtușaguri, neavând eu nicio nădejde nici de-o parte, căzut-am cu rugămintea la dumnealui Ion Răcoviță Vel Păharnic din Huși și dumnealui s’au milostivit și m’au scos di la închisoare și di la nevoe ce căzusem și au dat 13 lei bătuți pentru 2 boi”. El îi dă toate părțile lui din satul Solești și Șărbotești „din parte Săpotenilor”. Să-și facă și dres domnesc. Erau față: Ștefan Vel Armaș, Vasile vtori Comis, Ștefan Apostolachi Postelnic, Mărdarie ce au fost părcălab, popa Tofan ot Codăești, Stratulat, Postolache, Zaharia ot Mircești, curteni de cămară. Andronii sin popa Cârste ot Codăești scrie.

† Mihăilă, † Stanca.

(Pecete.) Ștefan Vel Armaș. Vasile Comis iscal. Toader Zărul.

21.

(1689) 7197, Avgust 30.

Gligorii sin Dumbravă ot Pribești cu femeia lui Mărie și cu feciorul Ștefan dau zapis că dăruesc Păharnicului al doilea Ion

Răcoviță partea lor din satul Solești (Vasluiu) „din bătrânul lui Rațu”. Au fost față: Comisul Vasile ot Miclești, Postelnicul Gavrilă țij din Miclești, Comisul Mihăilă ot Firești, Postelnicul Vasile sin Darie ot Pribești, părcălabul Mărdarii ot Miclești, popa Tofan ot Codăești, Stratulat, curtean de cămară ot Mircești. „Și cu Gligorii sin Dumbravă ot Pribești, ce au ținut pre înmă-mê Axana, fata lui Rață ot Solești și cu fâmee mê Marie și cu feciorul meu cu Ștefan”, pun peceșile și degetele.

A mai fost față și Apostol Stoian ot Solești.

Scrie Andonie sin popa Cărste ot Codăești.

† Gligorie sin Dumbravă, † Maria, † Ștefan.

Mărdarie părc. Cărste biv vătav.

22.

(1691) 7199, August 12.

Postul ginerele lui Stoian cu femeia lui Iftinca și cu feciorii lor Ion, Strătulat, Anușca, Vasile și Tofana dau zapis că dăruesc Păharnicului Ion Răcoviță din Codăești partea lor din satul Solești „din bătrânul lui Rață”, cu „loc de țarini și cu vatră de sat și cu fânață și cu locuri de prisacă, și cu pomești, și cu vad de moară, în Vasluiu, și cu hălășteu în sat”. Să facă și drese domnești. Au fost față Armașul. Ștefan ot Răspopi, Jicnicerul Vasile ot Gugești, Postelnicul Gavril ot Miclești, Post. Ștefan ot Miclești, Comisul Mihalache ot Firești, părc. Mărdarie ot Stuborani, popa Tofan ot Codăești. Andoni sin popa Cărste ot Codăești scrie.

† Apostol zăt Stoian, † Iftinca.

Eu Mihalache biv Comis.

23.

(1691) 7200, Noemvrie 12.

Gheorghe și cu frate-său Onofreiu, fiii lui Tofan de Solești, nepoții lui Apostol Stoian, dau zapis că dăruesc Păharnicului Ion Răcoviță din Codăești partea lor din Solești „din bătrânul lui Rață”. Să-și facă și drese domnești. Au fost față: Jicnicerul Vasile ot Gugești, Post. Gavrilă ot Miclești, Comisul Mihăilă ot Olănești, Post. Ștefan ot Miclești, părc. Mărdarii ot Ștuborâni, călugărul Tofan ot Miclești; Stratulat, Postolachi, Zaharia, curteni de cămară ot Mircești.

Andonii sin popa Cărste ot Codăești scrie.

† Gheorghie, Onofrei.

24.

(1709) 7217, Iunie 28.

Solești.

„Precum s'au hotărât tot satul Soleștii ot Vasluiu și s'au aflat piste tot 411 pământuri și pământul de lat 20 pași fără delnițele de fân ce nu s'au socotit. Și aceste pământuri s'au împărțit pe trii bătrâni: unul Nădăbaico, al doile Buciumaș, al triile popa Gonța, pe cum s'au adevărit din ispisoacile de la Irimie-Vodă și dintr'o mărturii mai de curând ce are dum[nea]lui Vornicul Iordachi, scrisă de Colivă ce au fost căpitan. Deci, luându-să sama pre zapisile dumisale Vornicului Iordachi, s'au izbrănit cine din ce bătrân iaste, pe cum au dat samă cu sufletul lui Artenii om bătrân, ficeorul Irimii de Solești, pe cum scriem anume mai gios, cine s'au aflat vândut și cini nu s'au laflat vândut.”

- 137 păm. bătrânul lui Nădăbaico, a trie parte din tot satul, vândut și danie lui Răcoviță Log. și fiu-său Ion Păharnicul.
- 22 p. 3 fărtae. Ioana fata lui Buciumaș vândută lui Ion Răcoviță Păh.
- 22 p. 3 f. Marina, fata lui Buciumaș, danie lui Ion Răcoviță Păh.
- 22 p. 3 f. Axina, fata lui Buciamaș. „Deci acum după hotărât au vinit ficeorul ei anume Maftieu și au luat bani de la dumnealui Vorn. Iordachi, precum scrie și zapisul lui.”
- 22 p. 3 f. Dochița, fata lui Buciumaș, feciorul ei Mihăilă „au luat bani deplin” de la Vornicul Iordache Rusăt, după zapisul de mai sus.
- 22 p. 3 f. Catrina, fata lui Buciumaș, era „stearpă”. Nepoții ei, Mathei, Trohin și Mihăilă, „au luat bani de la dumnealui Vorn. Iordache”, cum arată zapisul.
„Și până aici s'au plinit și bătrânul lui Buciumaș. Au mai avut și alt frate anume Dumitrașcu și pentru aceea parte de Solești și-au luat parte din Zmeiani, și ficeorii lui să află la Ioniță Paladie Vist.”
- 137 p. Bătrânul popa Gonța. Se împarte astfel:
- 8 p. Popa Gheorghie vândut (sic). Și din popa Gheorghie este Chelsie și Costantin și Ileana și Ion, să vine de frate câte 2 pământuri.
- 8 p. Gligoraș Grosul nevândut. Din el este Vasile Grosul, Varlan, Irina și Ilarie: se vine de frate tij câte 2 păm.
- 8 p. Toderașcu brat Gligoraș Grosul și popa Gheorghe nevândut. Din Toderașcu este Ștefanie Boldușca și Savin: le vin câte 4 păm. Pe urmă iau și ei bani de la Vorn. Iordache Roset.

- 8 p. Pascal brat Toderașcu vândut. Din el este: Necula, Anița și Tofana Hrăniceoae.
- 8 p. Dumitran brat Pascu. Din el este: Nastasia și Loghina, vândute la Ion Pah.
- 8 p. Dumbrăvoae, sora lui Dumitran: dintr'insa este Gligorie; vândute la Ion Pah.
Bogdaproste, dăruit lui Ion Răcoviță Pah.
- 8 p. Gotha, sora lui Dumitran. Și din ea sunt Stoian, Albul, Tofan, Ștefan și Măghina. Vine câte 1 p. și 2 pași. Sunt dați danie Stoian și Tofan.
- 8 p. Stratul nevândut. Din el Marco și Marie.
- 10 p. Cumpărătura lui popa Gheorghie cu frate-său Toderașcu de la Toader Chitcălace. Dintr'acest au luat bani pe 5 păm. Savin Balmoj de la Vorn. Iordache Ruset.
- 31 p. pol. Chirilă Colivă căp., vândut lui Nic. Răcoviță Log.
- 31 p. pol. Irimia brat Colivă căp. Din Irimia este Savin, Sofronie, Artenie și Ștefana: vine de frate câte 7 păm. și 3 fărtae și 2 pași. Toți dați danie lui Răcoviță Log.
- Hotarnici: Bejan Hudici Vorn. glotnii, Postolachi Coșăscul. A-xintie uricarul.

25.

(1709) 7217, Iulie 13.

Matei fiul Axinii, nepot lui Gligorie Buciumaș, dă zapis lui Iordachi Rusăt ce au fost Vor. Mare că-l vinde moșia lui din satul Solești (Vasluiu) din bătrânul lui Gligorie Buciumaș, 22 păm. și 3 fărtae, partea mamă-sei Axiniei; de asemenea și partea mătușă-sei Catrina fata lui Buciumaș, tot 22 păm. și 3 fărtae, pământul de 20 pași, cu câte un zlot bătut pământul, „însă acești bani a Catrinii i-am împărțit pe toți frații noștri”. De asemenea vinde și Anghelușa fata Dochiței, nepoata lui Buciumaș și cu frații ei Mihăilă și Agahie și nepoata lor Paraschiva fata Balicăi, tij 22 p. și 3 fârt. tot din acelaș bătrân, „parte pe inma noastră Dochița, fata lui Gligorie Buciumaș”. Trohin fiul lui Andrei Buciumaș vinde și el 15 p. și un fărtaiu tot de pe moșu-său bătrânul Gligorie Buciumaș. Parte tată-său fusese tot 22 p. și 3 f. Dar tată-său vânduse cu 5 lei lui Ion Răcoviță pământ „și pentru acești bani i-am ținut în samă 7 p. pol”. Peste tot se vând Vornicului Iordachi Rusăt 83 p., 2 f. Ion Buhuș Log., Lupul Costache Vel Vor., Dumitrașco Răcoviță Hat., Ioniță Palade vt. Vist., † Maftei sin Axinii, Anghelușa fata Dochii, † Mihăilă sin Dochiții cu toți frații, † Trohin sin Andrei Buciumaș.

26.

(1709) 7217, Iulie 28.

Savin fiul lui Toderașcu din Solești cu soru-sa Ștefanie dau zăpis lui Iordachi Rusăt Vornicul că-i vând 13 pământuri în Solești din bătrânul popa Gonță, „cu 5 pământuri ce au fost cumpărat tatăl meu Toderașco cu unchiul nostru popa Gheorghii de la Toader Chitcălace și de la feciorii lui drept 5 ugli (sic) bani buni”. Cu „câte un zlot bătut pământul”. Scrie Axintie uricarul.

Savin. Ștefanie.

Lupul Costache Vel Vornic iscal.

Dumitrașco Racoviță Hat.

Ion Paladi Vist.

27.

(1710) 7218, Fevr. 6.

Ioana fata lui Gligorii Buciumaș și cu feciorii ei, cu soru-sa Maria, dau zăpis lui Iordachi Rusăt Vornic și „giupănesei” sale Safta, arătând că, având ‘ele pământ în Solești, „deci eu Ioana am fost vândut parti mē răpoosatului Ion Răcoviță Paharnicul, fratele dumisale giupănesii Saftii Vornicesii, drept 4 lei în zilele lui Costantin-Vodă celui bătrân, iar eu Marie am fost dat danie tij dumisali lui Ion Păharnicului” Hotărându-se moșia, le vine de fiecare câte 22 pământuri: „ne-au părut rău și am mărșu de am supărat pe dumnealui giupănul Iordachi Rusăt Vornicul, zicând să ne mai dē bani. Deci și dumnealui, văzând sărăcie noastră, nu s’au bucurat la atăta” și le mai dă zece lei în fața lui Meletie egumenul de la Barnovschi.

Scrie Axintie uricarul.

† Ioana fata lui Buciumaș, † Marie tij. Martori: Meletie egumen de la Barnovschi.

Ion Balș biv Stolnic isc., Ionașcu biv Vel Med.

28.

(1712) 7221, Sept. 29.

„Parte popii lui Gheorghie din bătrânul popii Gonții ot Solești, când s’au fost hotărât la zilele Mării Sale lui Mihai-Vodă, la velet 7217, Iunii 28, i s’au ales 8 pământuri și giumātate și cu tot vinitul și s’au aflat nevândută nimăru. Deci carii sânt feciorii popii lui Gheorghii, anume din Chelsiiă și Costantin și Iliana și Ion, să aibă a-ș jine parte de moșie. Aceasta ca să să știi. Leat 7221, Săpt. 29.

„Axintie uricariul ce am fost hotarnic atunce.”

29.

(1715) 7223, Avgust 13.

„Răzeșii de Solești cari se află nevânduți la dum[nea]lui Vornicul Iordachi cum s'au aflat la hotărât Axintie uricar și Bejan Vornicul, let 7233, Av[gust] 13.”

8 păm. Feciorii po[pii] lui Gheorghii: Chelsie, Constantin, Ileana și Ion.

8 păm. Feciorii lui Gligoraș Grosul: Vasile, Vărlan, Irina și Marie.

8 păm. Feciorii lui Pascal fratele lui Toderașcu, „ficeorii anume” Necula, Anița, Tofana Hrăniceoae.

4 păm. pol și 6 pași: Albul, Ștefan, Măghina, bez 2 păm. pol și 4 pași ce au dat Stoian și Tofana danie.

8 păm. Săn Stratul, Marco, Marie, Vasălca, Gao..., Gligorie.
„36 pământuri i pol 6 palme fac nevânduți.”

30.

(1731) 7239, Martie 20.

Chirilă din Boușori și cu Iorga sin Burgheloe, nepot Stratului sin lui Stoian, dau zapis lui Ștefăniță Roset Vel Post. că, zăciuind ei un loc, care credeau că este al lor din Solești, și dovedindu-se că nu este al lor și că erau greșiți „și era să ne facă dumnealui mare zapt după vina noastră, să ne închine hatam la dum[nea]lui Vel Logofăt și să ne de și certare”, căzând cu rugămintea i-a iertat, iar pânea să o plătească.

† Chirilă plat[nic],

† Iorga sin Burgheloe plat[nic].

31.

(1734) 7242, Maiu.

Pălădie Golăe dă zapis lui Ștefăniță Rusăt Postelnic că-i dăruște 8 pământuri în Solești, partea Stratului, pe care o zălogise Stratul cu fiii săi lui Coman pentru 28 lei; care o dăduse „părintelui nostru, lui Golăi, hiindu-și rudă”. Avuse judecată cu Marcu fiul Stratului la boierii cei mari, cari, văzând iscăliturile lui Loiz neguțătorul și Neculaiu Meleștianul, i-au chemat cu fustași. Aceștia, cunoscându-și iscăliturile, Marcu e rămas. Dar face a doua oară „răvaș cu jalobă, poftind să-i ei samă numai” Iordachi Rusăt Vorn. și cu Logofătul, dar pierde și a doua oară, dându-i și carte domnească.

Iscălit: „Pălădie Golăe, am dat cu voe noastră, și zapisul cel vechiu au rămas la mâna noastră pentru că este și parte din Boușori”.

32.

(1754) 7263, Octomvrie 28.

Irina nepoata lui Pălade Golăe și Angheluță Golăe cu „cum-natul meu Gavril Burghela și cu soțul dumisali” Ioana fata Paraschivei vând a lor ocină și cumpărătură ce au cu două zapise: unul de la Gonța fata lui Dumitru din Solești, nepoată lui Simon Rață, și altul de la Gligorie și frații lui Marco și Gavril, fiii Stratului din Solești, și un alt zapis de danie de la Vasile și frate-său Vărlan, -- toate aceste părți din satul Boușori și Solești le vând lui Andrei Burghela cu 35 de lei.

† Gavril Burghela și Ioana.

† Irina Goliasa.

Agarici Vornicul de poartă iscal.

Costandin Nicola.

Scrie Simion Cheșco uricarul.

„S'au văzut de mine Vel Log[ofăt].”

33.

(1760) 7268, Noem. 8.

Ioan Theodor-Vodă către Panait ici-ciohodar, ispravnic Vasluiului, ca să cerceteze pricina moșiei Solești a lui Ștefan Rusăt Vel Logof., care i se împresoară de niște răzăși. Să o-rânduiască doi mazili de acolo, anume pe Mărdarie și Ștefan Moscul și „după mărturie hotarnică să îndrepteze toate hotarale” „Să afli numele turburătorilor și în scris să ne trimiți numele lor”, etc.

(L. S.).

Proc[it] treti Log.

34.

(1760) 7268, Maiu 4.

Mărturia lui Inochentie episcop Hușului „că, aducându-ne popa Neculai și cu nepotul său Gheorghii” carte de la Ioan Teodor-Vodă ca să meargă la moșia lor Șărboteștii pe apa Vasluiului ce este alături cu Soleștii a lui Ștefăniță Rusăt biv Vel Logofăt pentru moara ce au oamenii de mai sus pe moșia lor Șărboteștii în apa Vasluiului, iar Logofătul cere jumătate, zicând că malul de Răsărit e al său. Făcând cercetare, găsește că malul de spre Răsărit este al Log. Ștefăniță „de moșie Soleștii și Moiceștii și Brândușanii și Șcheia, cari moșii sânt hotărâte tot într'un hotar a d-sale Logof. și să numesc numai Soleștii”. Popa aduce mărturie pe un „diacon Ardarii, om bătrân de 70 ani”, cum că acolo e stăpânirea „popii lui Nicolae de când au apucat el”; iar Logofătul arată că în zilele tatălui „nu știe cu ce pricină au stă-

pănit, iar în zilele dumisali au învoit acestui popă Neculaiu, fiind slugă la dumnealui și fiind tot de casa dumisale și cunoscut de dumnealui, iar acum, cunoscând că i se face stricăciune „la moșii, de oare ce locul unde este moara Șărboteștilor mai înalt, iar di spre Răsărit mai gios”, când vine Vasluiul mare se varsă pe moșia sa și-i face stricăciune. Aceasta se află de episcop, care dă mărturie Logofătului.

35.

(1760) 7269, Dech. 2.

Gavriil Mitropolit Moldovei, Ion Bogdan Vel Logofăt, Lupul Balș Vel Vornic judecă pricina dintre Ștefăniță Rusăt biv Vel Log. cu popa Nicolai, pentru un iaz cu moară, al popii Nicolae în apa Vasluiului și din cauza iazului se păgubește moșia Soleștii a Logofătului „de câteva stoguri de fân”, de oare ce „s’au înămolit mult loc de s’au făcut și trestii”. Popa Nicolai arată că moara e făcută din vremea părinților săi și, cât a trăit Vornicul Iordache, părintele Logofătului a stăpănit cu pace și „moșia nu se înămoleşte din pricina iazului, ci din pricina când vine apa mare varsă în toate părțile și mai ales dintr’un izvor ce curge în partea moșii Logofătului”. Din aceste neputându-se alege nimic, s’a trimis episcopul „Ionichentie”, care dase mărturie la mâna Logofătului și, fiind față la Divan, s’au întrebat, care a răspuns că din cauza morii i se pricinuește pagubă. Logofătul mai răspunde că, popa fiind om de casa sa, tatăl său Iordache i-ar fi îngăduit să facă moară, dar, văzând paguba, i-ar fi stricat moara. Popa Nicolae tăgăduind, judecătorii cred pe Logofăt, care „este boeriu bătrân și au luat și cu sufletul dumisali”. Se hotărăște că sau popa să ducă cu altă „mijlocire” la moară ca să nu mai strice moșia Logofătului, „să rămâe în pace”, iar, de nu, să se strice, „după orânduiala pravilii”. Domnul hotărăște la 1769, Dech. 5, să o strice.

36.

Ghen. 30, Iași.

Chirilă Colivă dă zapis biv Vel Logofătului Racoviță că se împrumută cu 20 lei buni și să-i dea banii „de Duminică mai nainte de lăsatul săcului până în Blagoveștenii”, iar, de nu-i va plăti, „să plinească locul din Solești banii și, de va hi loc mai mult, să-i mai dă dumnealui”.

37.

O scrisoare către Logofătul cel Mare, iscălită de Mardarie părc. de Vaslui, † Toader Flondor, † Sfredel căpitan, † Ionașcu

Căpitanul, † Ionașcu, † Mihalce și † Toderășcu Șolde de Solești, prin care-i arată că a venit Gligoraș de Solești cu cartea Măriei Sale ca să meargă la satul Solești să împartă moșie lui Gligoraș cu nepoții lui „și am împărțit satul în trii părți, însă nu satul tot, ci o șușăniță, o cumpărătură care n'au mai fost împărțită și s'au aruncat sorții pre părți și au vinit di spre Apus pa-te Gonții și la mijloc parte Hatmanului și de spre Răsărit parte lui Gligorașcu și a fraților lui. Așijdere și pentru un loc de casă a tatălui lui Gligorașcu și a fraților lui au avut pără la Domnie pentru acel loc, au vinit vreme și giudețul să întoarcă cheltuiala casii, bărnilor și a numistriilor (sic), precum au mărturisit Toader Flondor, cari au fost prețuitor aceii case cu carte Mării Sale lui Vodă și s'au prețuit drept 12 galbeni bărnile și nămăestriile din pregiurul casii fără loc să întoarcă fratile cel mai mic.”

38.

(F. d.)

Toader cu feciorii lui scrie zăpis lui popa Gheorghe cum i a vândut partea lor din Solești din cumpărătură din a treia parte jumătate de parte pe 4 ughi „și am luat 3 ughi de la frate-său Todirașcu”, Marturi Toderășcu din Solești, Andrei, Dumitru, Lazăr, Nițul, Buciumaș, Gligorașcu, toți de acolo. Chirilă scrie.

39.

Un uric de la Vasile-Vodă din let 7149 (1641) de întăritură: și de miluire lui Răcoviță Cehan vtori Logofăt și giupănesii lui Tofanii pre sat pre Bălăsănești ot Hotin, cumpărătură pre banii lui Pătrașco ce au fost Logofăt Mare și pe niște părți din sat din Solești ot Vaslui și a trie parte din sat din Moicești ot tam ce au fost cumpărătură de la Vasile Nădăbaicu din Solești și pre nește părți ot Vilnești ot tam și din Firești și din Făstăci și satul Stănilieștii și satul Cărstianicii ot ținutul Fălciului și satul Stoenăștii pe Prut ot tam și satul Bărboșii pre pă-răul Moisăi ot tam și satul Săliștincii cari să chiamă acum Munteni, cumpărătură lui Petre Cehan de la ficeorii Săliștanului din Bărlad și parte din sat din Răuceni ș'un bătrân din sat din Răspopi și un bătrân din sat din Pogonești ot Lăpușna și satul Stroeștii și Șăndrenii ot Hărlău, din moșăie lui Pătrașco Logofătul.

40.

(f. d.)

Adică eu Ștefan sãn Ancăi scriu și mărturisăsc cu acest zăpis cum am pus a mē dreaptă moșie din sat din Solești pentru 20

ughii ce am rămas dumisale Hatmanului dintru o slujbă ce am înblat și o am pus din 13 dni a lui Săpte[m]vrii până la Ispas. Di-i voiu putē însăma banii, să-mi eu moșie înapoi, iar, de nu voiu putē însăma banii, să fii moșie a dumisale, și pentru mai mare credință am și iscălit.

Ștefan iscal.

41.

(f. d.)

„Moșie de la Solești din ținutul Vasluiului a lui Căzan, să să știi din ce moș este. Nădăbaico au fost frate cu Pătrașcu Logofăt și cu Vasăle Șolde. Și Vasăle Șolde au fost stăru, copii n'au avut și au rămas moșie celor doi frați, cari sânt mai sus scriși și Căzan este nepot lui Nădăbaico. Zapisile și uricile au rămas la dum[nea]lui Logofătul Răcoviță. Deci ce s'ar alegi parte lui Nădăbaico altul n'are treabă fără Căzan.

„Tij mai are giurătațe de sat de la Moicești din ținutul Vasluiului, care o ține dum[nea]lei Vorniceasa lui Ion Răcoviță, parte lui Nădăbaico.”

ADAUS.

42.

(1765) 7263, Ghenarie 8.

Vasilie, fiul Chirilei, nepot Chelsii, cu copiii săi Alexandrache, Andonii și Ioniță, dă zapis lui Ștefan Rusăt biv Vel Vist. că-i dăruesc moșia lor ce este în Solești, cât s'o alege, „din țidula de hotărât ce au hotărât Axintie uricariul” la veleat 7217, Iunie 28. Asemenea-i dăruesc și partea ce au în Brândușani. Aceste „părți ni se trag noao din Simion Pitariul”.

† Eu Vasăle nepot Chelsăii, † Alixandrachi, † Andonii, † Ioniță.

Preotul Ștefan martor. Preot Mardarie ot Pribești. Neculai Molde. Lupul Dodan. Ioniță Braniște.

43.

1777, Sept. 14.

Vasile sin Gavril Surugiul din Solești dau zapis Catrinei Rușătoaii Vorniceasa că se îndatoresc să îngrijească de o livade a sa cu tocmeala rodului pe jumătate (se hultuiește primăvara).

Martor, Ioniță Bogdaproste.

Scrie Sandul Darie.

44.

1792, Avgust 15.

Răzmiriță Vornic de poartă, Ioniță Cotai mazil hotarnic, Manolachi Popa mazil hotarnic și cu Ion Mitrofan căpitan, Lupu

Burhele, Costantin Chitic, toți față (Andronachi dascăl scrie) fac mărturie hotarnică după jaloba ce au dat „Nechită Cocole cu răzășiia lui să alegem 8 pol pământuri din moșiile dumisale Spătarului Iordachi Rusăt”, Soleștii. Măsurând din movila Mămuruză această moșie, se află 480 pământuri și pământul lat de 20 pași și pasul de 6 palme. Spătarul le dă jăluitoilor patru pământuri „din cumpărătura ce au avut de la Vasile Abrodul din moșie Soleștii, la care învoindu-se dum[nea]lui Spăt[arul] Iordachi Rusăt cu numiții jăluitoiri, li-au dat aceste 4 pământuri din moșie dumisale Moicești răzășilor din Boușori din capul hotărului Brăndușani ce purcede din drumul târgului spre Apus”. Se pun semnele.

45.

1793, Oct. 27.

„Erei Gligoraș, Timoftii Cucul, Cozma Mălăcan brat lui, Neculai sin Pavăl, Ion nepot lui Pavăl, Irimie nepot lui Pavăl, Ioniță Bucată, Ioniță Hoduș, Strătina sora lui, Mafteiu” dau zapis lui Iordache Rusăt Sărdar că-i vând 8^{1,2} pământuri ce le luase de la dănsul cu hotarnică în 1792! Avg. 15 (după țidula hotărâtă a lui Axintie Uricariu) pe 51 lei.

46.

Zapisăle Brăndușanilor ce să țin tot de Solești [și altele].

(1686) 7195, Oct. 19.

Gligorii cu frații lui Marcu și Gavril, ficiorii Stratului ot Solești, dau zapis lui Coman că, fiind ei chezași pentru vărul lor Iordache, pentru 28 lei, și el nevenind să-i plătească, ei puș zălog moșia lor din satele Solești și Boușori „până om găsi omul să-l dăm dumisali pe mână, și ni-am pus de astăzi până în trii ani”, iar, neputând să răscumpere în acest timp moșia, să rămână de veci.

Față: Starostele Costan[n]da de negustori, egumenul de la Sfeti Ion, Gligorașcu Staroste de ciocli, Neculaiu Meliștian, Păladie făclier, Loiz neguțătoriu. „Și acești bani i-au dat Andreiu Burhele dumisali lui Coman 28 lei, veleat 7208.”

47.

(1715) 7223, Iulie 23, Iași.

Nicolae Alexandru Domnul Moldovei dă carte de judecată între Vasălii Golii Polcovnicul cu Marco fiul Stratului, pentru moșia ce Marco cu frații lui Gligorii și Gavril o pusese zălog, fiind chezași pentru vărul lor Iordache pe 28 lei. Marco tăgăduind că ar fi făcut acel zapis, Golie răspunse că s’au mai ju-

decat la Vel Log. Gavril Miclescul și la Ion Racoviță vtori Spătar, care-i spusese lui Marco „să caute un om să giure și, giurând într'acesta chip pe cum nu știe el nimica, nici frații lui că n'au făcut acest zapis, nici au fost chezaș de acest om, să-i de Vasăle Golăe pace”. Marco neținându-se de judecată, vin la Divanul domnesc, unde se vede zapisul lui, și pierde.

Statie.

48.

(1754) 7263, Oct. 28.

Irina, nepoată lui Păladie Golăe și lui Angheluță Golăe, cu cumnatul ei Gavril Burgheli și cu „soțul” lui, Ioana, fata Paraschivei, vând lui Andrei Burgheli pe 30 lei „driaptă ocină, și moșie ce avem cumpăratură cu două zapise: unu de la Gonța, fata lui Dumitrian din Solești, nepoata lui Samion Rați și alt zapis de la Gligorie cu frații săi Marcu și Gavril, feciorii Stratului de Solești și altu zapis de danie de la Vasăli și frate-său Varlan” din Boușori și Solești.

Iscălește: Agarici, Vornic glotni.

Costandin Nicola,

Scrie Sămion Cheșcu, uricarul.

49.

(1759) 7268, Noemv. 23.

Scrisoarea lui Neculai Mărdarie, Ștefan și Lupul Dodan (toți iscăliți) către Ștefan Rusăt Vel Log. prin care îl anunță că au făcut cercetare hotarului moșiei sale Brândușani de spre Solești și la mijlocul moșiei Brândușani „au intrat Chirileștii în hotarul dum. în parte de sus și au luat și dijmă Pricopii Cireș 5 căpiță de fân din parte dum. și, fiind Pricopii Cireș de față și lorga Burghel”, au mărturisit că au greșit și li s'au luat dijma înapoi. „Iar pentru hotar vii știi dum. că n'au fost niciunul scos, hotarale sânt toate, numai să găsească cu greu, că-i iarba mare și hotarale sânt mici.”

50.

(1760) 7268, Martie 16.

Ioan Teodor al Moldovei dă carte lui Ștefan Ruset biv Vel Log. ca să taie iazul morii popei Niculae și lui Gheorghie Bosăe, de pe malul moșiei sale, de oare ce aceștia nu aduseseră pe episcopul de Huși și pe Medelnicerul Niculae Răcoviță ca să facă dovadă la fața locului că amândouă malurile sunt ale lor; de asemenea poruncește lui Neculai Tiron Vornic de poartă ca să-i aleagă moșia Zlătari.

51.

1791, Martie 29.

„Ion Croitoriul ficeorul Marii Catrinii Ursoae ot Bouşori” dă zapis cuconului Iordachi Rusăt că-i vinde ocina din Brânduşani de la ocolul Crasnei (Vaslui), „ce-şi dă coaste cu Boldeştii dumi-sali, parte pe din sus, fiindcă am rămas la mare lipsă şi nevoe şi, neavând altă facere, am căzut la dumnealui cuconul Iordachi Rusăt de mi-au dat o chilă de mălai, de mi-au scos copii din foa[me]te”.

Scrie Ion Tufă.

Martori: Erei Vasile, Gligorii Turiţă.

52.

1793, Martie 25.

Mardarie dă zapis lui Iordachi Ruşet că-i vinde partea lui de moşie şi a fratelui său Sandul din Brânduşani, pe care o aveau şi ei „de pe maica noastră, fata lui Postolachi Burghel”. O vinde pe 20 lei.

53.

1793, August 14.

Ion Cocuz cu feciorii lui (iscălesc: Costantin Cocuz, Nechita sin Cocuz, Vasile Cocuz, alt Vasile Cocuz, Gheorghie Cocuz, Marfa), dau zapis lui Iordachi Rusăt că-i vând partea lor din Brânduşani, „cum şi din cele 8 pol pământuri ce să va alege, drept 42 lei”.

Costache Pitic faţă; Nicolae Burnic scrie, „ce ne-au ales aceste 8 pământuri”.

„Țidula lui Axintie uricar este din leat 7221, Sept. 29.”

54.

1793, August 16.

Sămion Hulpe cu frate-său Neculaiu dau zapis lui Iordache Rusăt că-i vând părțile lor din Brânduşani, „cât şi din cele 8 pământuri pol ce să va alege parte noastră drept 35 lei”.

„Toader sãn Sămion, Hulpe, Gavril sãn Nicolaiu, Neculaiu am scris.”

55.

1793, August 17.

Gheorghii Pălade „cu soțul meu Ioana” și cu fiii, Grigoraș, pate, Ioniță, Irimia, Tanase (mai iscălesc încă Tudose și Manolache), dau zapis lui Iordachi Rusăt că-i vând pe 30 lei „toată parte mē de moșie din Brândușani ce umblă în doi bătrâni, a cince parte din bătrânul Ioana fata Gavriloae, nepoata Chelsăi, cum și din cele opt pământuri din Solești, ce ni s'au dat în anul trecut 1792 din țadula de hotărât ce s'au hotărât de Axintie uricariul la le[aj]t 7221, Săpt. 29”.

56.

Neculaiu Canta Păharnic judecă pricina dintre Sămion Vulpe cu Burghеле, zicând Sămion că acest Burghеле are un ispisoc și, „fiindcă și el să trage tot din niamul său și cum în ispisoc s'ar fi arătând și parte sa de moșie ce ar fi având de baștină di pe niamul său popa Gheorghie”, și de oare ce nu știe ce parte are și de cine să stăpânește, să scoată Burghеле ispisocul. Burghеле răspunde că partea sa de moșie din Solești au vândut-o Vornicesei Catrina Roset și că nu o are de baștină, „ci o are luată moșul său schimbătură de la un Stog Stolnicul, fiindcă moșii lui au făcut schimbu cu alte moșii de la Orhei ce i-au fost dată danie de la Vasile-Vodă”. Se dovedesc spusele lui Burghеле adevărate și Vulpe pierde, fiind obligat să plătească cheltuiala.

57.

F. an, Octomvrie 25.

Adică eu Vasăli și Mardari scriem și mărturisăsc cu cestu zapis al nostru cum ni-au apucat să întoarcem o parte de ocină din Brândușani ce au fost zălojită la Sămion Rață pentru cisa țărăniască ce au fost parte lui Pizdaucăi, drept 15 galbeni, au dat un cal drept acești bani, de li-au ras cisa parte lui Pizdaucă și a ginerei-său. Deci, noi ne-am apucat să întoarcem acești bani nepoților lui Sămion Rață și să ni luăm locul, de astăzi Duminică până în zioa de Văvedenii să fie banii, iar, de nu ar fi banii la zi, el să fie locul istovit la mâna lor. Această tocmață s'au făcut denainte lui Ionașco de Boldești, Gligorie de Porcușani, Irimie de Miclești, și Chirila de Săliște. Și eu Gheorghiu am fost în tocma la lor. Și am scris zapisul să să știe. Și pentru credință am pus pecețile și iscăliturile.

Eu Chirilă Colivă, iscal. Eu Gligori iscal. † Ionașcu, † Gligori, † Irimie, † Mărdarii, † Vasile.

II.

Foleștii.

Condică de zăpisaie moșiei Foleștii ot ținutu Vasluiului.

1.

(1591) 7100, Noemvrie 21.

Ion sin Focșoae (iscălește: Ion sin Antimii Focșoae) dă zăpis Vornicului Agăriciu că-i vinde moșia sa din satul Foleștii „din bătrânul Ciorteștilor, din giumătate a șapte parte”, „drept un cal și calul biciuluit drept douăzeci lei”. La „tocmală” au fost Chirilă Agăriciu, Pavăl Agăriciu, Tofan și Apostul Rânciul.

„Și parte Arvasăi surori-mă am vândut, căci ea au vândut parte noastră la Bunești, și parte surori-mă a Dochii o am dat pentru un bou ce-au perdut: aceste părți a noastre din bătrânul Ciorteștilor s'au dat și din Folești și din Liești de spre Apus, din Folești de spre Răsărit, ca să să știi”¹.

2.

(1618) 7126, Mart 22.

„Ștefănoaia, femeia lui Grozav, fata lui Hilimon, nepoată i Negrilesă”, dă zăpis că vinde partea ei din Folești Zahariei de acolea pe 25 de taleri. Plata s'a făcut în casa lui Apostol Deligheorghii și „denainte popii lui Toader de Știvorani, Rusul Soli, Fătul Hine, Andrei fiul Gavrilicești, Maxim din tăo (sic), Brăilă din Folești, Ion Șalău, Ionașcu, Hilip, Sărbul din Părtănoș, Andronic din Ștubeieni”.

(Pecete.) Tatal. † Vel Vat.

3.

(1671) 7179, Mai 6.

Ionașcu, Mărica și Ioana, fiii lui Dămian, nepoți Zbănării, dau zăpis că vând lui Neculai Agărici ce au fost parcălab pe 15 lei bătuți partea lor de moșie din Folești, „ce să va alege dintr'un bătrân, parte Zbănării”.

Față: Iacomî de Benești, Tănacul și Onaca de Știvorăni, Chirilă de Bălițeni, Iordache de Olănești.

4.

(1675) 7183, Iuli 6.

Nițul și cu femeia lui Ghinie vând cu zăpis lui Golăe din Fo-

¹ Dată în traducere (N. I.).

lești partea lor din satul Folești, „din parte Mojăcului, din a patra parte a Mojăcului”.

Toderașcu biv Portar iscal.

Ionașcu.

5.

(1677) 7185, Av[gust] 5.

„Eu Criste călărașul scriu cu acest zăpis la mâna vătavului Golăe, precum i-am dat danie moșie din Folești, căci m'au ras de la călărășie; pre acest zăpis să-și facă dresă domnești. Și s'au tământat Bosăi cari mai gios au iscălit și răzăși, și eu am pus degetul. Eu popa Pătrașcu de Bălțați am scris.

7185, Av[gust] 5.

† Eu Criste Călăraș.

Să să pue 50 lei și atâte pământuri.

Eu popa Pătrașco.

(Pecete.) Tănacul.

Trohin Burgheli, mar[tor].

Stan Vornicul ot Scântii.”

6.

(1680) 7188, Iulie 2.

Ștefan feciorul Gribencei din Bălțați și cu nepotul lui Gavrilă „și cu frate-meu Costantin, nepoții lui Brăilă”, fac zăpis vataului Golăe de la Spătariul Postolachi și jupănesei sale Aftinii că-i vând pe 30 lei jumătate de bătrân din moșul lor, „a lui Brăila”, din satul Folești.

Au fost față: Tofan izbașa din Folești, Armenii din Bălțați, Vasilie Tutovanul, Gheorghie Mușcher din Bălțați, Pavel Agariciu din Popești, Macarie din Bălțați, Apostul izbașa sin Obrejii.

7.

(1681-2), 7190.

Mărica Pantiliiasa, fata Lucăi, sora lui Copăcean din Liești, „și cu o cocoană a mē Alexandra și Pavăl” dă zăpis că vinde partea sa din Folești „din bătrânul Lucăi ce să va alege” vătavului Golăe drept 4 lei.

Martori: Copăcean cu feciorii lui, Dumitrașcu, Arvinte Clucerul. Zota, popa Neculai de la Armașul, Ștefăniță Ionașco, Călcăi Clucerul.

Scrie popa Mihăilă.

8.

(1682) 7190, Ghenarie 16.

Simzana Mojăceasa, fata Lucăi din Liești, dă zapis lui Golăe vâtaf „pentru o parte de loc de moșii din sat din Folești ce am avut de pe tatăl meu Luca, am ținut-o până la morte mē să-mi fie de comând, și, dacă me-au vinit ceasul, am vândut dumisali vâtavului Golăe drept (...) lei bătuși” care s’au dat fetelor Simzaniei: Mărie, Sora și Costanda. Jupâneasa lui Golăe se numia Aftimia. Erau față: Ioniță din Folești, Apostol ot tam, Copicean ot Liești, Pintilie ot tam, Samson ot tam.

Pană ot Berheci față.

Gavril sluga dum. Post. Raman[d]i scrie:

„3 lei, 3 petri... de ceară, doi berbeci, trei saci făină mai datu-ne-au nănaș, 5 merță mălai, 3 merță orzu.”

9.

(1683) 7191, Fevr. 10.

Ionichie și cu frate-său Mereuță, fiii lui Gligorie Folescul ot Folești, fac zapis lui Golăe vâtavul că-i vând jumătate din bătrânul Brăila din satul Foleștii pe 20 galbeni (soția sa Aftinia). Moșia o cumpărase tatăl lor Gligorie de la Cotici.

Martori: Apostol sin Enachi Folescu, Apostol izbașa sin Obrejii ot Bălcani, Ichim ot Benești, Tănacul, Ștefan Gribince ot Știborani, Vasălie sin Apostul, Gavril sin Iftodie, Neculai sin Armenii, Bălțatu, Gheorghii Mușcher.

Ierei popa Ilie iscal.

(Iscălesc cu †:) Onichii, Mereuță, Apostol, Apostul izbașa, Ichim, Tănacul Ștefan, Vasilie, Apostul, Gavrilă, Gheorghie Mușcher, Neculai a Armenii.

10.

(1683) 7191, Martie 1.

Tofan și soru-sa Irina „și altă soră Neștiuta și Safta”, „feciorii lui Tecman, care au locuit în Știubeeni”, fac zapis că vând vâtavului Golăe pe 16 lei bătuși „o parte de ocină ce au fost cumpărat părintele nostru Tecman din sat din Folești, partea Gavrii (sic), giământate de bătrân dispre Apus”.

Față au fost: Ștefan Gribencea, Mereuță sin Gligorii ot Solești, Tănacul și Ichim din Benești, Chirila Mănzul, Chirila Cole.

11.

(1684) 7192, Fevr. 25.

Samson cu femeia lui Sora scriu zapis precum am vândut

parte noastră surorii noastre Mării ce-am fost cumpărat noi din parte tătâne-său Mojăcului. Așăjdere și eu Ghinița, fata Mojăcului și eu Costanda tij, tuspătru surorile ce mai sus sântem scrisă, am vândut a noastră dreaptă ocină și moșii din Folești din giumătate de sat de spre Răsărit, din bătrânul lui Ilii a trie parte, parte tătâne nostru Mojăcului”, o vând lui Golăe și jupănesei sale Aftimii.

Martori :Pintilie din Iliști, Copăcianu, Stahii ot Benești, Vasili Croitorul sin Apostol ot Folești.

Preotul Neculai scrie.

V. și Ghenar 5.

Vinde și Maria partea ei „ce s'a alege din partea tătâni-său precum au dat Samson 18 merță de mălăiu, merța câte 4 potronici, diraintea diaconului Iftenii, lui Măcarie, Ion vâtaful și Matei.

12.

(1684) 7192, Mart 3.

Toader din Folești, fiul lui Bălan și a Axăniei fata Zaharii „și cu fimeia mē Axinie și feciorul meu Ioan și sora mē Marie” dau zapis lui Golăe, prin care-și vând pe 10 merțe de mălăiu, „când era merța câte un zlot, în zilele lui Dumitrașco-Vodă”, partea lor de moșie din bătrânul Zaharie.

Față: Mereuță fiul lui Gligorie ot Folești, Stahie ot Bunești, Vasilie sin Apostol ot Folești, Chirilă ot Ștubeeni, Mușcher ot Bălțați, Gligorie fiul lui Cojan.

(Iscălește †) Toader.

13.

(1687) 7195, Ghenarie 13.

Lerentii călugărul vinde vâtavului Golăe cu zapis moșia sa din Folești pe 10 lei, partea ce i se vine din bătrânul lui Iliie.

La tocmală a fost și Copăcian din Iliști și feciorul lui.

(Iscălește:) Vasilie.

14.

(f. d.).

Cazacul, fiul Anghelinii, fata lui Gheorghe Ciorăș, mărturisește cu zapis cum „au vândut tatăl meu parte mănă-mi Anghelinii cu mine dinpreună lui Gligorie din sat din Folești”, pe 6 taleri bătuți.

La „tocmală” au fost Tofan din Folești, Ștefan din Bălțați, Artenie, Samson fiul lui Matei, Apostol, toți tot de acolo, Ichim ot Bănești, Tănacul ot tam, Gavril fiul lui Leontie ot Tăoști, Arsănie din Bălțați, fiul lui Țigan.

15.

(1694) 7202, Martie 9, Iași.

Costantin Duca al Moldovei dă carte „boerului nostru Golăe Vornicul” ca să poprească o parte de moșie din Folești a lui Copăcianul feciorul Lucăi, pe care o vânduse lui Golăe Cunnuna, femeia lui Copăcianul, și cu Dumitrașcu, fiul lui, și alte surori ale lui.

16.

(1707) 7216, Dech. 3.

(rupt. E numai o parte.)

Zapisul lui Strătulat Agarici prin care vinde partea lui de moșie din Folești pe 15 lei bătuți.

Martori: Gligorii Dari, Gherghița Murgul, Vasăle Monahul, Vasăli sin Stolnicul Ion, Ion Albotă, Vasile Mânzu.

„Acest zapis ce scrie pe Măir au stătut Gligoraș Agărici cu frații lui și s’au așăzat cu Goțul căpitan denainte noastră și au mai dat cinci lei vechilul Goțului pentru acest zapis și să-și stăpăniască Goțul moșie din Liești și a stăpăni-o Strătulat Agărici cu bună pace; și s’au împăcat denainte noastră, de acmă nainte să n’aiă a răspunde nici de-o parte pentru acest zapis. Noi pentru credință am iscălit.

Gavril Pilat, Vornic glotnii.

7240, Oct. 8.

Toader cumnat lui.

Erei Vasălachi ot Huși, martor.

Gligoraș Agarici iscal.

Ion Agărici Armașul.

Erei Gavrilă ot Crasna.”

17.

(1718) 7227, Noemv. 23.

Vasilca, fata lui Văsale Mihăilă din Folești, fratele lui Gligore și popii lui Pătrașco și lui Dumitrașcu Șchiopul, și surorii Anicuții și altor frate, cu fiii ei, Costantin, Varvara și Simina, vând cu zapis lui Păladie Golăe poroșnic partea lor din Folești „dispre Apus dispre Donciu, din bătrânul Zaharii, cu loc de prisacă la Tofan, pe 40 lei și un ortu, peste tot..., până unde bate hotarul în dumbrăvița Folescului din gios de Donciu, unde este hotărâtă cu Vineștii: unde este locul al giupănesei de Ferești, acolo este dumbrăvița moșu-meu”.

Martori: Gligoraș Mărdarie, Ion Suțul, căp., Artinie popa de Gugești, Antohii diacon, Lupul, Ștefan sluga Guțului, Damaschin, Gligorii Mântul, Iscăliți: Gligorii, mazil mare, și Dumitru.

Diaconul Antohii scrie, „și i-am dat zapisul dumisale și uricul de la Petru-Vodă”.

18.

(F. d.)

Neculai fiul Ilenii din Folești, nepot lui Dămian, dă zapis Neculii Vornic de poartă că-i vinde partea sa de moșie din Folești, din bătrânul Porojăeștilor drept un cal și un leu.

La tocmală au fost: popa Sandul din Bălțați, diaconul feciorul popii, Macarie cel bătrân. Diaconul Nicolae din Stiborâni a scris.

† Macarie cel bătrân, † Apostol, † Necula, Andronic, † Zota, † Irimie.

19.

(1741) 7249, Iunie 1, Iași.

Cartea lui Grigorie Ghica al Moldovei, prin care împuternicește pe Apostol sin lui Vasăle, nepot de fecior lui Apostol ot Folești ca să stăpânească o parte de moșie din jumătate de sat de Folești, ce-l are „de baștină dinpreună cu Golăeștii” „de pe moșii și părinții lor”.

20.

(1761) 7270, Sept. 14.

Mărturie hotarnică făcută de Mihalache Cehan biv Vel Med., Toader vtori Med., Neculai Mărdare mazil, Lupul Negre mazil (față fiind și Dănilă nepot Șofrii, Apostol Croitorul sin Vasăli, Cărste brat lui, Costantin Bosăi, Simion Turbatul), din porunca lui Grigore Ioan-Vodă, la „părțile de moșie ce are Gavril Burgheluș de zestre de la femeia sa Ioana, nepoata Golăeștilor, strănepoata Neculii, lui Agărici Vornic de poartă, ce i-au fost Neculii lui Agăriciu de pe măsă Anghelina fata Ciortii” în Folești.

21.

(1761) 7270, Sept. 20.

Mărturie hotarnică făcută de Mihalachi Cehan biv Vel Med., Toade: Cehan vtori Med., Neculai Mărdari mazil (față fiind Danilă nepot Șovirăfi), Costandin Borăi, Simion Turbatul, Gavril Burgheluș), din porunca lui Grigorie Ioan-Vodă, de alegerea ce au făcut părților „de moșie ce are Apostol Croitorul cu frații săi la satul Foleștii dispre Păladie Golăe și frații lui Golăe”. Măsoară cu funia „de 30 pași și pasul de 6 palme de mijloc” și găsește tot hotarul de 450 pământuri și pământul în lung de 300 pași și în lat de 30 de pași”. Satul umbla pe 4 bătrâni și se aleg lui Apostol cu frații lui 50 pământuri „cu 13 pământuri ce au intrat tot într'acest hotar a lui Androni Agărici ce le-au fost și lor de

baștină și cumpărătură și danie". Se osebesc și stâllesc. Se învecina cu Stolnicul Vasile Rusăt.

Scrie Lupul Negre, mazil.

22.

(1761) 7270, Sept. 23.

Ioana fata Paraschivei, nepoata Aftinii Golăesăi, strănepoata Neculii Agariciu Vornic de poartă, cu soțul ei Gavril Buciumaș, și cu fiica lor Irodiada și cu nepoții ei (ai Paraschivei) Neculai și Ioniță, „feciorii vară-mei Irina, fata Anușcăi, iarăși nepoată Aftinii Golăeasa”, vând cu 300 de lei partea lor de moșie din satul Folești (400 de pământuri, a 1 zlot pământul) biv Vel Stolnicului Vasăli Rusăt.

Voise să-l vândă întâiu lui Costantin Bosăi, dar acesta le dăduse 48 de lei întâi și apoi nu mai voise să o cumpere, zicând că nu face atâția bani.

Iscălește și Simion Turbatu răzăș, nepot lui Agărici.

Postu Croitorul răzaș.

Scrie Lupul Negre.

23.

(1761) 7270, Sept. 24.

„Izvod de zapisă de Folești ot Vasluiu și s'au dat la dumnealui cuconul Vasăli, vânzând noi dumisale aceasta moșii, să să știi.”

Intre altele:

„Ispisoc sărbăsc de la Petru-Vodă pe Folești și pe altile...”

Acest izvod de zapisă de Folești l-am dat eu Gavril Burgheluș, di pe care zapisă din poronca domniască s'au hotărât aceasta moșie, și am iscălit.

Gavril Burghele.

Mihalachi Cehan biv Vel Med. am fost hotarnic.

Toader vt. Med. hotarnic.

Neculai Mărdarie hotarnic.

Și eu Lupul Negre am scris.

24.

(1763) 7271, Martie 24.

„Apostol Croitoriul, nepot Apostului de Folești ce au fost căpitan. strănepot lui Ionașco Ciorte ce-au fost Comis”, dă zapis Stol. Vasăli Rusăt că-i vinde partea sa și a fraților săi de moșie din Folești (375 pământuri) în afară de partea lui Andro-

nache Agarici (13 pământuri) pe 30 de lei noi. (Pentru a-și alege partea cheltuiuse 40 de lei pentru această moșie și alta de la Bu-nești-Fălciu.)

Iscălesc și frații lui Toader și Cărste diaconu.
Vel Log. Vasile Purice ot Vist. martor.

25.

(1763) 7271, Mai 3.

Zapisul lui Apostul Croitoriul din Pălmești prin care vinde lui Vasăle Ruset Stolnic partea sa de moșie din Folești pe 20 lei. Serie Lupul Dodan, mazil.

26.

(1763) 7272, Oct. 15.

Apostul Croitoriul, Toader și Cărstia diaconul, feciorii lui Vasile, nepoți Apostului de Folești, vând lui Vasile Ruset Vel Stolnic 37 pământuri stâlpite pe 30 lei.
Serie Cărstea diaconul.

27.

(1771) 7270, Sept. 27, Iași.

Grigorie Ioan-Vodă dă hrisov că a venit Vasile Rusăt biv Vel Stolnic înaintea sa și a arătat un zapis de cumpărătură de la Ioana fata Paraschivei, nepoata Aftinii Golăiasa, strănepoată Necului Agăriciu, Vornicul de poartă, și de la soțul său Gavrilă Burceluș și cu fiica lor, Irodie, și de la nepoții ei, Neculai și Ioniță, feciorii verei sale, Irinii, fata Anușcăi, iar nepoată Aftinii Golăe-săi, prin care aceștia i-au vândut partea lor din satul Folești pe 300 de lei, și a cerut numitul boier un hotarnic ca să aleagă această parte. Numind hotarnici pe Med. Mihalachi Cehan, Toader vt. Med., Neculai Mărdare mazil și Lupul Negre mazil, cari fac fune de 30 de pași și pasul de 6 palme (a Med. Mihalache), găsesc lungul moșiei de 80 funii și latul 43 funii; iar pământuri peste tot 450 (pământul lung de 300 de pași și lat de 30 de pași). Satul se împărția pe 4 bătrâni. Ia Stolnicul 3 bătrâni și din al patru-lea 62 și jumătate, rămânând și răzeșilor 50 de pământuri. O aleg și stâlpesc, Domnul întărește moșia Stolnicului Vasile Rosăt.

Ion Bogdan Vel Log.
Ioniță Canta treti Log. procit.

28.

1785, Ghenarie 5.

Scriscarea lui Petre Tulbure mazil către (nenumit) Spătar

Mare, prin care arată că Nicolai Golăi a intrat cu 32 de stânjeni în moșia Foleștii a Vornicesei Catrina Rusătoaja.

Această mărturie se adeverește de Costin Catargiu Spăt.
Grigoraș Costachi Pah. isprav[nic].

29.

1785, Mai 5.

Scrisoarea lui Neculai Roset Vel Logofăt către „cinstită a mē ca o soră dum. cumnată Catrino Rusătoae”, anunțându-i că în pricina moșiei Foleștii a sa cu Golăe s'a făcut carte domnească ca să se rânduiască din mazili și să cerceteze semnele, punându-le după hrisovul Vornicesei.

III.

„Scrisorile moșii Boldeștilor ce să țin tot de Solești.”

1.

(1669) 7177, Maiu 13, Iași.

Daca-Vodă. Vine înaintea lui și a boierilor, Chiriac cu frații lui și se părăște cu Pavăl „și oamenii lui” pentru o parte de ocină, din satul Boldești. Chiriac zicea că acea parte de moșie e a lui și că Pavăl „să acolisăște cu năpaste”, dar Pavăl scoase „niște dresă” de la Irimia-Vodă, „scriind pre jumătate din a treia parte din sat din Boldești”. Domnul îl trimite „la sluga noastră Stolian”, care, strângând „oameni buni”: popa Toader de Miclești, Irimia și Gligorie tot de acolo, Gligorașco de Folești, Mihăilă, Vasile din Oșăști, Dumitran și Albul, află că „jărăștile casălor moșiilor lui Pavăl” sunt în partea din sus. Deci, „părând Pavăl cu inpresurătură, ei au rămas dinaintea Domnii Mele și din toată lege țărâi, iar sluga noastră Chiriac s'au îndreptat și s'au pus ferăia după obiceiul țărâi 12 zloți în Vist.”. Dă lui Chiriac să stăpânească partea de jos din Boldești.

Bărlădeanu Vel Log. Mihul.

2.

1683 (7199), Ghenarie 20.

Ștefan, feciorul lui Mașteiu din Boldești, vinde cu zapis o parte de loc din Boldești lui Andreiu Rașoviță cu 12 lei bătuți.

S'au prilejit: Dediul Vel Șătrar, Vasile Postelnicul, Andrei sãn Poteanul, Mihuliță Bleblea Vornicel de poartă, Colivă căp. din Solești (Chirilă Colivă), Simion căp. din Boldești, Grigorie Vasluianu.

3.

(1690) 7199, Oct. 20.

Pănteleiu Năgară și cu soru-sa Alexandra de Benești vând și dăruesc ocină la Boldești lui Iordache Roset Vel Vistier.

S'au prilejit: Pavăl biv vătav de cărauși, Ichim Năgară („frațele nostru”), † Cozma Năgară.

4.

Fără dată.

Scrisoarea lui Apostul Stoian către (nescris, dar Ion Racoviță ; vezi mai departe, No. 11), prin care arată că a venit Apostol de Coropceni pentru partea lui din Boldești și s'au găsit 43 pământuri (pământul de 30 de pași) din care jumătate sunt vândute de Ștefan sin Maftei, iar jumătate sunt ale lui Apostul. Să înștiințeze pe Vistier.

5.

(1691) 7199, Avgust 28, Iași.

Apostol, feciorul lui Savin, nepot lui Chiriac din Boldești, vinde 21 și jumătate pământuri de acolo lui Iordache Rusăt Marele Vist., și i-a dat și „dresul de întăritură ce am avut de la Duca-Vodă”.

Vasile Costachi Vel Vorn.

Velicico Cant. (sic, în loc de Costin), Vel Vor. isc.

Lupu Bogdan Hatm. iscal.

Iane Vor. isc.

Vasăle Gâlca Vor. isc.

Alexandru Vel Post.

Vasălache ot Bujorani isc.

6.

(1705) 7214, Dec. 1.

Oprea și femeia lui Ileana și fiul lor Trohin vând cu zapis partea lor din Boldești Vornicului Iordache Rusăt, șase pământuri și jumătate (pământul 20 pași), câte 1 zlot.

Mihalache răzaș, Gheorghe tij,

Sălion tij, Ilii căpit.

7.

(1709) 7217, Iulie 30, Moicești.

Mărturie hotarnică a jumătate satul Moicești și a treia parte satul Boldești ale Vornicului Iordachi Rusăt, făcută de Bejan Hudici Vornic, Axintie Uricar, Postolachi Coșăscul.

Au fost față: Simion Turică din Boldești ce au fost căpitan de Curteni, frate-său Sălion, Mihălahe ot Boldești, Mathei de Solești, Chirilă ot tam, Ștefan Grecul Vornicul, Trohin Buciu-maș, Statul sin Chelariul ot Codăești, Ion sin Borsu ot Codăești.

8.

1765, Maiu 11.

Anaforă iscălită de Vel Log., Lupul Balș Vel Vor., Vasile Roset Hatman în pricina lui Ioniță Miclescu biv Vel Stol., fiul lui Gavrilă Miclescul biv Vel Log., care cere de la Ștefan Roset Vel Log. să răscumpere în puterea protimisului niște cumpărături ale Logofătului din Boldești. Roset arată zapisele de cumpărături (cele de mai înainte) de 84 de ani și boierii văd pravila „scris la Costandin Manoiul (sic), la carte 3” că, trecând zece ani, nu se mai poate răscumpăra. Boierii hotărăsc tot așa, zicând că, atunci „când a rămâne lucru Mărie Ta, să întoarcă Miclescu lucru de 84 de ani vândut, să fii Măria Ta bine încredințat tă nime cu moșii statornice în țară nu rămâne și s’or scorni mulțime de pricini și gălcevi”.

La Maiu, 15, Domnul Grigore Alexandru Ghica, hotărăște să se facă o nouă cercetare.

9.

1765, Iunie 7.

Răvașul lui Ion Stol. către Domn de cercetarea ce a făcut pentru stăpânirea a 20 de pământuri din Boldești pentru care au pricină Stolnicul Ion Miclescu cu Ștefan Ruset Vel Logofăt.

10.

1765, Iunie 9.

Ioniță Pălade Vel Vor., Enachi Costandachi Vel Vor., Vasile Roset Hatman judecă pricina dintre Ioniță Miclescu Stol. cu Ștefan Roset Vel Log. pentru Boldești. Se dovedește după cercetarea făcută de Stol. Ioniță Rășcanul, ispravnicul Vasluiului, care întrebese pe Ștefan Panfile, Toader și Grigore Rotaru, „care au mărturisit că din zilele răpousatului Mărie Sa Grigorie Ghica-Vodă din Domnie dintăiu sănt șazători acolo la acea parte de loc și au apucat stăpânitoriu la acel loc tot pe dumnealui Vel Log.”

Se hotărăște ca Logofătul să stăpânească.

La 13 Iunie se întărește de Grigorie Alexandru Ghica, „iar, neodihniindu-se vră-o parte, ușa Divanului Domniei Mele este deschisă”.

11.

F. a., August 25, Codăești.

Scrisoarea lui Ion Racoviță către Vistiernicul cel Mare (Iordachi Roset) prin care-i face cunoscut că Stoian l-a înștiințat că Apostol are la Boldești 21 jumătate pământuri (pământul de 30 de pași).

12.

1780, Iulie 12.

Ion Bândac scrie „cucoanii Catrinii Rusăt Vorniceasa” că s'a rugat ca să-l lase să muncească pe moșie Boldești, „iar, rădicându-mă eu ca să zic eu că am moșii ori răzășii, să fiu de mare urgii, ori la ce giudecată voiu mergi”.

13.

F. a., Dech. 1, Codăești.

Scrisoarea lui Zaharia... pentru 6 și jumătate pământul la Boldeștii, ale unei femei (pământul de 20 de pași), pe care le vinde cu 1 zlot pământul.

14.

F. dată (dar 1765. Vezi N-le 8, 9 și 10).

Cele ce au mărturisit Ștefan Panfile i Toader și Gligore Rotariul pentru moșia Boldești, precum arată.

„Au mărturisit cu sufletele lor că din zilele răpousatului Mării Sale Grigorii Ghica-Vodă din Domnie dintăi sânt șazători acolo la acă parte de loc și stăpănituri au apucat tot pe dum. Ștefăniță Rusăt Vel Logofăt și, fiindu-le și hrana lor pe acă moșie, le-au luat și dijmă după obicei... Așjidere au mai mărturisit și un Todirașcu monah cum că dumnealui răposatu Vornicu Iordache Roset, tatăl dumisali Logofătului Ștefăniță, au ținut și o prisacă pe locul Boldeștii, la livada cê mare, mai mult de vre-o zece ani, cari, când ține prisaca acolo, trăe și tatăl dumisale, Stol. Ioniță Miclescul.”

IV.

„Scrisorile Moiceștilor ce se țin tot de Solești”.

1.

(1696) 7204, Iunie 17, Iași.

s

Mihăilă Broatec, ginerele lui Toderașco Șoldea, și cu femeia lui Ștefana și cu feciorii lui, Panaite și Andreiu, dau zapis Marelui

Vistiernic Iordache Rusăt că-i vând partea lor de moșie din Moicești, ce o avea și el de pe socrul său Toderășcu Șolde (23 de pământuri, pământul de 30 de pași), pe 10 potronici pământul, ceia ce face 30 de lei în total.

Neculai Donici Vel Log., Vasile Costache Vel Vorn., Lupul Bogdan Hat., Sandul Crupenschi biv Vel Vor., Mihalache Racoviță Vel Spăt.,... biv Vel Ceășnic, Cost. Pălade vtori Clucer, Andrei Abăza Vor., Cost. Săvastiu.

2.

(1800) 7208, Avgust 8, Iași.

Ștefan Căzan, feciorul Cărstinii, fata lui Nădăbaico din Moicești, vinde 23 și jumătate pământuri din Moicești lui Iordachi Rusăt Vel Vist.

(Pământul 30 de pași.)

Vasile Costache Vel Vornic.

Ilie Ianachi Vel Stol.

Ilie Catargiu biv Vel Comis.

3.

F. dată, Iunie 5 (poate 1696; v. No. 1).

Postolachi Coșăscul cu Mărdarie Vornicul de Micleşti (iscălește: ce am fost Vornic), Ursul de Zlătărești, Simion de Boldești și Nica de Zlătărești aleg 23 și jumătate pământuri din Moicești ale lui Mihăilă Broatec Satul avea 71 pământuri (de 30 de pași) și umblă pe trei părți:

1 a Racovicștilor (sic);

1 a Cărstăniei Licioaia, „ce să ține Căzan”;

1 a Șoldei, pe care o ține Mihăilă Broatec.

V.

„Scrisori de Chiujdeni și de Stărpeni ot Solești.”

1.

(1608) 7116, Iunie 29.

Io Costandin Moghilă V[oe]vod, cu mila lui Dumnezeu, Domnu Țării Moldovii, precum au vinit innainte noastră și innainte boerilor noștri sluga noastră Ionașcu Jora Păharnicul și frate-său Niculai și sora lui Nastasia și fratele lor Gheorghită fiul lui Sămion Jora și cu sluga noastră Băsanul uricariul și de a lor bună voe, de nime săliși nici asupriți, și au făcut schimbu între dânșii cu a lor drepte ocini de pe a lor drepte și adevărate ocini ce au, satul Chiujdenii pe Vasliu, cu loc și moară în

Vasluiu, parte din gios de satul Hlinița cu loc, și au pus și moară ce-i pe părau, care mergi prin sat, și au stătut slugile noastre Ionașcu Jora Păharnicul și cu toți frații săi Neculai și Nastasăe și Gheorghită și au dat a lor sat, anume Chiujdenui, cu locul și moara ce-i în Vasluiu, lui Băsanul uricariul, iar Băsanul uricariul au dat lor schimb anume giuătate cê din gios de sat, anume Hlinița, cu locul, și au rămas lor și moara ce-i pe părau, care mergi pin satul lui Ionașcu Jora Păharnicul și fraților lui, Neculai și Nastasăe i Gheorghită. Deci și noi, văzând de a lor bună voe schimbu între dâșii, pentru aceia ca să le fie lor și de la noi cu tot vinitul și nime alții să nu să amestice. S'au scris in Iași, leat 7116, Iunie 29.

(Locul peceții gospod.)

Stroici Vel Logofăt. Vasălii.

Traducere.

2.

1629? 7108 (7138?), Noiembrie 18.

Io Moisăi Moghilă V[oe]vod, bojiu milostiu gospodar zemli moldavscoi, scriem Domnie Mè la boerinul nostru credincios Cehan Jăniceriu cel Mare, dăm știre pentru rândul celui sat anume Stărpenii care avè păra cu Roșca Visternicul, că pe Roșca nu l-au putut lăsa să fii față acolo pentru multe trebi ce sânt asupra lor acest an (?); deci am lăsat pre părintele Vlădica Mitrofan să socotiască cu niște oameni buni cum vor afla cu sufletele lor. Drept aceia, de cum vei vidè carte Domnii Meli, să nu mergi nici tu acolo de față, dacă n'au putut să hie și Roșca de față, să fățarească oamenii, ne-am socotit Domnie Mè că apoi iar s'a hi price și cuvinte întru voi, dacă vii hi acolo de față și Roșca nu va hi; ci să lăsați pre părintele și pre oameni buni, că au scris Domnie Mè nici să te priimască să fii, nici Roșca Visternicul, ci numai cui vor afla cu sufletile sale, să de știre Domnii Meli și altul să nu să amestice. U Ias, leat 71[3]8, Noe[m]v[rie] 18.

Săngur Domnul a zis.

(Locul peceții gospod.)

Io Moisăi Moghilă V[oe]vod.

Pătrașco.

VI.

„Zapisăle de Șchei, ce să ține tot de Solești.”

1.

(1659) 7167, Avgust 3, Iași.

Gheorghie Ghica-Vodă. Vine Toader de Șcheșoara și vāru-său Ionașcu și se părăște cu Hartenie pentru moșie in Șcheșoara,

zicând Toader că are un bătrân acolo, anume partea lui Lohan. Iar Hartenie zice că acel moș Lohan este al lui. Domnul trimete la slugile lui: Lungul căp., Vasile Stratulat și Romașco de Vărăni, cari, cercetând împreună cu Axintie și Petre de Vărăni, popa Ionașco, de Cioricești, Gavrilă Chihae, Tănase de Timerleni, Dinu Eniș (?), Ionașcu Spărietu călugărul, dovedesc că acel bătrân este al lui Hartenie. Pierde Toader și Ionașcu, „iar Hartenie s'au îndreptat și ș'au pus ferăe, ca să aibă a ține din Șcheișoară din patru bătrâni un bătrân, parte lui Lohan”.

Răcoviță Cehan Vel Log. Corlat.

2.

(1659) 7167, August 3, Iași.

Gheorghe Ghica Voevod dă carte lui Hartenie ca să țină moșia sa „și părțile altor răzăși ce au cu dânsul împreună la sat la Șcheișoară pentru căci au dat un bou de negoțu într'o groapă pe acel loc și l-au plătit Hartenie, iar alții răzăși nu vor să-i întoarcă, deci să le oprească moșie până vor plăti lui Hartenie cine cât i să va veni”.

3.

(1676) 7184, Iulie 11, Iași.

Antonie Rusăt Voevod dă carte lui Ion Răcoviță ce au fost Comis Mare ca să stăpânească „jumătate de sat de Șchei pe apa Vasluiului”, care au cumpărat Petre Cehan de la Vasăle Huhule și de la soru-sa Costanda și de la fratele lor Stratul drept 125 galbeni.

4.

(1679) 7187, Ghenar 17.

Gligoraș dă zăpis că vinde în Șchei partea sa de moșie fratelui său Apostol ginerele lui Stoian pe 30 de lei bătuți.

S'au prilejit: Droșe staroste de blănari, Nicolai neguțătorul, Petrișor vătavul, Rango vătavul, Colivă căpitan de Solești.

5.

(1680) 7188, Mai 26.

Duca Voevod dă carte lui Ion Răcoviță Păharnicul cel Mare ca să stăpânească jumătate satul Șchei, care „iaste cumpăratură Petrii lui Cehan de la Vasăle Huhule, și de la soru-sa, Costanda, și de la frate-său Stratul drept 125 de galbeni”.

Miron Vel Log. Iordachi.

6.

(1692) 7200, Maiu 13.

Gheorghită fiul Anghelușii Hermezău dă zapis că invoidu-se „soful meu Anița și cu ficăorii mei, cu Ursache și cu hiică-mă cu Iftinca”, vinde partea sa din satul Șchei Vist. Iordachi Rusăt (avea 96 pământuri de 30 de pași; de asemenea încă 11 pământuri jumătate ale unui frate al său, Gligorașco fiul Irinii ce a fost fată lui Hermezău, pe care le cumpărase cu zapis).

Față: Pah. Ioniță Răcoviță ot Codăești, Andrei Balșe Vornic, Apostol Stoian, Zaharie ot Mircești.

7.

(1692) 7200, Iunie 5.

Constantin Voevodul Moldovei scrie lui Ion Răcoviță vt. Păharnic că s'au pârît la Domnie Stoian și Gheorghe Hermezăul cu Mihălache Vel Comis și Dumitrașcu Post. pentru jumătate satul Șchei, zicând Stoian și Gheorghe „cum ii scot dumnealor dintr'o giământate de saat”, deși n'au moșie în acel hotar. Inșă și Mihălache Comisul și Dumitrașcu Postelnicul au arătat zápise de cumpărătură și carți de popreală de la Duca-Vodă și Antonie-Vodă. De aceia, neputând să adevereze „la dreptate”, a socotit „să vie la dumneavoastră să cauți la împărțala ocinilor dumneavoastră; și, de a hi pusă la împărțală acă giământate de sat alătore cu moșiile dumneavoastră și s'a și venit în parte dumisale Vornicului Ion, vor ține dumnealor Comisul și Dumitrașcu Post., iar, de nu să va afla această giământate de sat la împărțală, să caute acești oameni Stoian și Hermezăul și cu sămințiile lor 24 oameni bătrâni megieși de pin pregiur, care or hi știind bine cum bătrânul Racoviță Log. în urma Petrii lui Cehan, cum scriu dresăle, n'au ținut, și mai pe urmă Neculai Racoviță și Ion Vornicul, părinții dumneavoastră și, de or lua acei oameni bătrâni cu sufletele sale cum n'au ținut niciodată nici de a zice au luat și or hi ținut tot oamenii lui Stoian și a lui Hermezău de spre moșul (?) Tăutul Log., vor ține și de acum”. Să facă și mărturie.

Vel Log. iscal.

8.

(1692) 7200, Iulie 23, Iași.

Constantin Voevod. Vine Mihălachi Răcoviță ce a fost Vornic Mare de Țara-de-sus cu Stoian aprodul de târg și cu Gheorghită Hermezău și se judecă pentru jumătate satul Șchei, zicând Mihălache Comisul și frate-său Dumitrașcu Post. că are acea jumătate de sat „cumpărătură moșului dumisale Petrii lui Cehan de la Vasăle Huhule și de la soru-sa Costanda și de la frate-său Stratul

drept 120 ughi”, iar Stoian și Ghiorghiuță, că nu i-au pomenit pe niciunul din aceștia stăpânind, ci au stăpânit-o numai ei cu seminția lor, arătând și o mărturie de la Ion Păh., fiul lui Niculae Racoviță ce au fost Log. Mare, „văr primare dumisale lui Mihăachi Comisul și lui Dumitrașcu Post.”. Deci, trimețându-i din nou la Pah. Ion Răcoviță să cerceteze cu megieșii și să caute și la scrisorile cele de împărțală” dacă se află acea jumătate de sat, au scos Stoian și cu Ghiorghiu „oameni buni, marturi care au locuit prin pregiurul acelu hotar”, din cari unii „au apucat de pre la Vasile-Vodă”, și au mărturisit că satul a fost stăpânit numai de seminția lui Stoian și Gheorghie, și Ion Păh. dă mărturie că satul Șcheia nu se află la nicio împărțală. Se rup trei zapise și două cărți domnești de oprit ale lui Mihălache și Dumitrașcu Post. și se întărește satul lui Stoian biv Comis și lui Gheorghe Hermezău.

Tudose Dubău Vel Log.

9.

(1692) 7200, Avgust 20.

Ilie Gane și cumnatul său Neculai și cu femeile lor Maria și Sanda dau zăpis lui Iordachi Rusăt Vel Vist. că-i vând 73 pământuri (pământul 30 de pași) din Șchei pe 96 lei bătuți pol, afară de alte 23 pământuri ce le vânduse fratele lor Gligoraș.

Moșia „ni să tragi noao di pe soacra noastră Irina, fata lui Hermezău”.

Gligorie scrie.

Apostol Stoian.

10.

(1697) 7205, Februar 25, Iași.

Apostol Stoian cu femeia lui Iftinca, fata lui Gligorie Hermezău, dau zăpis lui Iordachi Roset Vel Vistiernic că-i vind a treia parte de sat din Șchei drept 180 de lei bătuți. Moșia o avea de pe socrul său Gligoraș Hermezău, care mai avuse două fete și care își vânduseră partea lor tot Vistierului.

Vasăli Costachi, Vel Vor.

Lupul Bogdan Hat.

Panaite Post.

Lupul Costachi Vel Vor.

Vasile Vel Stol.

Cărlan Sulger.

11.

(1697) 7205, Aprilie 28, Iași.

Antohii Costantin Voevod. Vine Iordachi Rusăt Vel Vist., care arată trei zapise de cumpărătură a satului Șchei de la diferiți

și zăpisiul de la Toader Nacul și femeia lui Nastăsăia, fata lui Prodan Drăgușăscul Med., care-i vânduse satele Lomanciții și Hli[ci]șoia și a cincea parte de sat din Naslauca (Hotin) pe 250 de lei. I le întărește.

Neculai Donici Vel Log.

Pis Vasile Neagul.

12.

(1697) 7205, Aprilie 28.

„Sava arhiereu i Mitropolit suceavschii, Neculai Donici Vel Log., Vasăli Costachi Vel Vor. dolni zemli, Mitre Apostol Vel Vor. gorni zemli, Lupul Bogdan Hat., i pârcălab sucevshii, Manolachi Rusăt Vel Post., Mihălachi Răcoviță Vel Spăt., Pavăl Ciocărlan Vel Pah., Ilie Enachi Vel Stol., Ștefan Cerchez Vel Comis, Ioan Balș Vel Med., Dabija Scarlet Vel Clucer, Costachi Gavrilă Sărd., Gheorghii Apostol Sulger, Sandul Crupenschi Jic., Pavăl Vel Armaș, Gheorghită Aga, Stratul Iurașcu vt. Log., Ștefan Căpotici vt. Post., Vasăli Pleșca treti Log., Ștefan Pilat, Vasăli Gălcă, Gheorghiaș și Necula Bută Vor. de gloată fac știre că au venit innaintea lor Iordachi Rosăt Vistierul cel Mare și a arătat trei zăpise de cumpărătoare pe Șchei (Vasluiu) și un zăpis de cumpărătoare de la Toader Nacul și soția sa Nastasie fata lui Prodan Drăgușăscul ce au fost Vistiernic Mare, pentru satele Lomanciții, Hli[ci]șoia, și a cincea parte din Naslauca (Hotin). Ei îi fac mărturie, și să aibă a-și face și „dresă domnești” pe mărturie.

(Iscălesc cei mai de sus.)

13.

(1709) 7217, Iunie 28.

Mărturie hotarnică făcută de Bejan Hudici Vor. de poartă, Axintie Uricarul și Postolachi Coșăscul la siliștile Șcheia și Soleștii ale Vor. Iordache Rusăt. Se mărgenesc cu Strâmtura a lui Dumitrașcu Racoviță Hatman. Siliștea Șcheia avea 296 de pământuri, iar siliștea Soleștii 480 de pământuri (a 20 de pași) cu 70 de delnițe de fân.

Fuseseră față: Sămion Turiță ce au fost căp. de Curteni ot Boldești și frate-său Sălion, Stratul sin Stoian răzăș, Chirilă (iscălește Chirilă sin Gavrilă), Ifrim, Matei (iscălește : Buciu-maș), Pricopie Bosie, Stratul sin Chelar ot Codăești.

Iscălește și Vasile Beghiul.

14.

Ruxanda Văcăreasca Băneasa, fiica răpousatului Iordachi Rusăt Vornic, adiverescu cu această scrisoare a mē la mână fră-

ține-meu dum[nealu] Ștefan Rusăt Vel Logofăt pentru trii moșii anume Hultureștii la Vasluiu pe apa Bărladului și Zlătăreștii tij la Vasluiu și Șcheia lângă Solești, tij la Vasluiu, care moșii îmi sânt date zăstre în diiată de răpousatul părintele nostru Iordachii Roset Vornicu,— aceste de mai sus arătate moșii li-am vândut fratelui meu dumisali Ștefan Rusăt Vel Logofăt drept noao sute lei și am luat deplin plata întru mânia mele, care și scrisorile numitelor moșii le-am dat în mânia dum[nealu]i, care moșii de acum să fie dumisali dreaptă ocină și după scrisoare aceasta să aibă a-și face dum[nealu]i și hrisov domnescu pe aceste moșii. Și această vânzare am făcut-o cu voe și știrea gineri-meu dum[nealu]i Dumitrache Ghica biv Vel Spat[ar] și cu întrebare fiică-mê Măriușii. Și pentru mai adevărată credință am iscălit însumi cu mâna mea de preună eu dum[nealu]r și alții carii s'au mai întâmplat. 1765, Octomvrie 24.

(P.) Ruxanda Văcăreasca Bâniasa [soacra] dumi. Spăt. Anastase.

N. Rusc. Pat[arnic].

Ion Pălade, Vel Vor[nic].

Enachi Costandachi Vel Vist[iernic].

VII.

Știubeianii și Boușorii (Vasluiul).

1.

(1678) 7186, Octomvre 28.

Gonța fata Dumitrei din Solești, nepoata lui Sămeon Rață, dă zapis că vinde lui Golăe vătavul partea ei din Boușori pe 20 de lei. Față: Ionașco ot Șteboreni, Gavril ot tam, Sămion sin Margine ot tam, Tarfelii și Vasăle, Moisă, ot Părtăna, Stoian, Apostol ot Boușor, Apostol Tărăja ot tam, Tacul sin Ionașcu ot tam, Ștefan Gălușcă ot Tăoști, Copăcean ot Leiăști. Scrie Iacob. Iscălesc și erei Nicolae ot Știuborăni, Tosa, Gavril ot Boușori.

2.

(1673) 7184, Aprilie 16.

Antonie Rusăt Voevod scrie lui Mardarie ce au fost păr-călab ca să cerceteze pricina dintre nepoții lui Sămion de Solești cu Ștefan de Greci pentru o moșie din Boușori. Ștefan arătase un zapis de la Sămeon Rață.

Vel Ceășnic.

3.

(1741) 7249, Maiu 27.

Grigorie Ghica Voevod dă carte lui Pălade Golăi și fra-țe-său Angheluță Golăe ca să-și stăpânească părțile de mo-

șie ce le are în Boușori (Vasluiu), pe care le avea danii și cumpărături de la niște răzeși de acolo.

4.

7288, Februar 27.

Ioniță Mărdare și Costantin Chitic aleg din porunca Sandului Miclescu livada cu pomi a jupănesei Paraschiva, Martori: Vasile căpitan. Scrie Vasăle Dascălul.

Iscălesc și răzeșii: Timoftii Cocuz, Sămion sin Ilieș, Ion Cocuz, Alexandru sin Aprodul.

5.

F. d. 1780?

Neculai : Tiron Vornicul de poartă alege moșia Ștubeiani (Vasluiu) pe valea Boușorului a Iurgăi Burghelii și a lui Andreiu Burghele.

6.

1795, Ghenar 25.

„O carte de hotărât glos]pod de la Mihail Costandin Suțu Voevod către dumnealui Ștefan Sturza biv Vel Ban i dumnealui Iordache Roset biv Vel Sărdar, ispravnici de Ținutul Vasluiului, pentru Boușori și Brândușeni, din leat 1795, Ghenar 25.”

7.

(F. d.; 1795.)

Ion Mardari, Neculai Romaș[an], Dumitrachi, hotarnici, fac știre că din porunca lui Mihail Costantin Suțul Voevod către Banul Ștefănache Sturza și Sărd. Iordache Roset, ispravnicii Vasluiului, aceștia, rânduindu-i pe ei, au ales părțile de moșie în Boușori (Vasluiu) ce le are Paraschiva Burgheloe de baștină și cumpăratură. Moșia umbla pe șase bătrâni: popa Gheorghii, Safta, Dumitran, Grigoraș, Strat și Safta, fiii lui Sămion Pitarul, fiecare având câte 126 stânjeni și 5 palme.

Paraschiva avea cumpărat de la Dumitran cu zăpăsul din 7186, Oct. 28, de la Strat cu zăpăsul din 7195, Oct. 19, și de la doi fii ai lui Grigoraș, al căror zăpăsil il pierduse, dar se arăta în zăpăsilul lui Dumitran, I se aleg 296 stânjeni. Ea dăruise 10 Burgheleștilor și 10 Chirileștilor. Din Safta se trăgeau Burgheleștii, cari aveau 468 stânjeni 1 palmă (având în acești st. 10 dăruți de Burgheloaia și 31 cumpărați de la Maria fata lui Grigoraș Grosul cu zăpăsilul din 7254, August 3); din popa Gheorghie se

trăgeau Chirileștii, cari aveau 136 st. și 5 palme (cu 10 dăruiți de Burgheloaie), iar din Safta era neamul Bogdaprosteștilor (sic) cu 126 st. 5 palme.

Iscălesc și răzeșii.

Scrie Neculaiu nepot lui Pavăl răzăș.

8.

1796, Ghenar 24.

„Altă carte de hotărât de la Alexandru Ioan Calimah V[oe]vod ce scrii cătră dum[nealu]i Dumitrache Miclescu biv Vel Stol[nic] i cătră dum[nealo]r ispravnici de ținutu Vasluiului, după jaloba Paraschivei Burgheloaie pentru Boușor i pentru Știubeeni, din le[a]t 1796, Ghen[ar]ie 24.”

9.

1796, Iulie 14.

Paraschiva jupâneasa răposatului Andrei Burghelii vinde cu zapis lui Iordachi Roset moșiile de la răposatul soțul său jumătate Știubeianii (400 de st.) cu 600 de lei (câte 60 par. st.) 300 de st., Boușorii cu 450 de lei și încă 3 st. în Boușori, ce-i avea bărbatu-său de baștină. Avuse o fată, care murise, rămându-i o nepoată, ce murise și ea, Dase 20 de stânjeni bisericei din Boușori.

Iscălesc Maria, Balașa.

Incredințează și Grigoraș Hrisoverghi Sulger.

10.

1796, August 5.

Alexandru Ioan Calimah Voevod scrie ispravnicilor de Vaslui ca să publice timp de șase luni zapisul prin care Iordache Roset cumpărase de la Paraschiva, soția răposatului Andrei Burghelie, moșiile Știubeieni (400 de stinjeni cu 600 de lei) și Boușori (300 de stânjeni cu 450 de lei).

11.

1796, August 25.

Neculaiu Hrisoverghi Medelnicer, ispravnicul Vasluiului, scrie lui Nicolae Cărare căpitan ca să arăte neamurilor și răzeșilor Paraschivei, jupâneasa răposatului Andrei Burghelie, zapisul prin care aceasta își vânduse părțile de moșie din Știubeieni și Boușori (ocolul Crasna) Sărdarului Iordachi Roset.

12.

1797, Maiu 20.

Alexandru Ioan Calimah Voevod scrie carte ispravnicilor

de Vasluiu ca sã numeascã din mazilii Ńinutului „oameni cu ŃtiinŃã” ca sã aleagã pãrŃile de moŃie ce Paraschiva Burgheloe are in Ńtiubeieni Ńi BouŃori.

13.

1797, Septemvrie 7.

Ierei Iancul ot BouŃori, Costandin Onofrei, Alexandru Drãgan, Lupul Burghele, Gheorghe, IoniŃã sin Aprodul, Costandin Cocuz, rãzeŃi din satul BouŃori (Vasluiu), dau invoiala Paraschivei Burgheloe cã recunosc de bunã hotãrãrea din 1795, Fevr. 8, Ńi dupã semnele ei sã se punã hotare.

Aceastã invoialã se face inaintea lui Dumitrache Miclescu Stol. Ńi a ispravnicului Ńinutului Vasluiu, GrigoraŃ Hrisoverghie Ńi Sulg. Panaite Costandin, rãnduiŃi de Alexandru Calimah Voevod, Ńi a lui Toader Stavãr, IoniŃã Cotal mazil. FaŃã Ńi Mihalache RacoviŃã Sulger.

14.

1797. Septemvre 20.

GrigoraŃ Hrisoverghi Sulger Ńi Panaite Costandin Sulger dau mãrturie Sãrdarului Iordachi Roset cã, intrebãnd pe Ńtefan Burghele, neamurile Ńi rãzeŃii din satul BouŃori de vor sã rãscumpere pãrŃile de moŃie din Ńtiubeieni Ńi BouŃori pe care Paraschiva jupãneasa rãposatului Andrei Burghele le vãnduse Sãrdarului, „ei au rãspunsu cã nu le trebui nici sã scoatã sã rãscumpere acele pãrŃi de moŃie a numitei vãnzãtoare”.

15.

1798, Septemvre 28.

Invoialã intre rãzeŃii de Ńtiborãni cu rãzeŃii de Ńtiubeeni pentru despãrŃirea hotarului dintre aceste moŃii. Iscãlesc: Costachi Bnescu biv CãmãraŃ de izvoade, IoniŃã sin Vasile aprodul, preotul Gligori ot Ńtiuborãni, Cost. Cocuz rãzeŃ de Ńtiuborãni.

Se adevereŃte de Neculaiu Hrisoverghi Medelnicer Ńi Grigorie Crucerescu Medelnicer.

16.

1799, Fevr. 23.

Alexandru Ioan Calimah Voevod intãreŃte lui Iordache Roset Vel Ban pãrŃile de moŃie din Ńtiubeeni Ńi BouŃori pe care le cumpãrase cu zapis in 1796, Iulie 14, de la Paraschiva soŃia mortului Andrei Burghele.

Procit Vel Log.

PUBLICAȚIUNILE COMISIEI ISTORICE A ROMÂNIEI

1. **Mironis Costini Chronicon Terrae Moldavicae ab Aarone principe** (Miron Costin, Letopiseșul Țării Moldovei dela Aron-Voda incoace [1595—1661]). Traducere latină contimporană, editată de *Dr. Eug. Barwinski*, București 1912. XXVI+228 pp. în 8°. Lei 36, ed. de lux lei 48.
2. **Cronica expediției Turcilor în Moreea, 1715** (Chronique de l'expédition des Turcs en Morée), atribuită lui Constantin Diichiti și publicată cu traducere franceză de *N. Iorga*, București 1913. XVI+228 pp. în 8°. Lei 30, ed. de lux lei 48.
3. **Letopiseșul Țării Moldovei dela Istratie Dabija până la domnia a doua a lui Antioh Cantemir, 1661—1705**, editat de *C. Giurescu*, București 1913. 112 pp. în 8°. Lei 12, ed. de lux lei 18.
4. **Documentele lui Ștefan-cel-Mare**, publicate de *I. Bogdan*, București 1913. Vol. I, XLVI+518, pp. în 8°. Lei 72 (cartonat lei 81, legat în piele flexibilă lei 90, ed. de lux lei 90 (legat lei 108)). Vol. II, XXII+612 pp. în 8°. Aceleași prețuri.
5. **Miron Costin, De neamul Moldovenilor din ce țară au eșit strămoșii lor**. Ediție de *C. Giurescu*, București 1914. LVI+64 pp. în 8°. Lei, 12, ed. de lux lei 18.
6. **Diaconul Coresi, Carte cu învățătură (1581)**, publicată de *Sextil Pușcariu* și *Alexie Procopovici*, Vol. I: textul. București 1911. XIII+566 pp. în 8°. Lei 60, ed. de lux lei 72.
7. **Psaltirea Șcheiană, comparată cu celelalte psaltiri din sec. XVI și XVII traduse din slavonește**, ed. critică de *I. A. Candrea*, București 1916.
Vol. I: *Introducerea* CCXXXVIII pp. în 8° și unsprezece planșe.
Vol. II: *Textul și Glosarele*, 552 pp. în 8°. Se vând numai amandouă volumele la un loc, ed. obișnuită cu 120 lei, ed. de lux cu 150 lei.
8. **Letopiseșul Țării Moldovei până la Aron-Vodă (1359—1595)**, întocmit după Grigoric Ureche vornicul, Istratie logofătul și alții, de Simion Dascălul. Ediție de *C. Giurescu*, cu o prefață de *I. Bogdan*. București 1916. XVIII+304 pp. în 8°. Lei 35.

9. **Buletinul Comisiei istorice a României**, publicat de *I. Bogdan* și apoi de *N. Iorga*.
Vol. I (cu articole de *D. Russo*, *I. Bogdan*, *C. Giurescu* și *I. Bianu*).
București 1915. VIII+344 pp. în 8°. Lei 48.
10. „ Vol. II (cu articole de *D. Russo*, *C. Giurescu* și *N. Iorga*),
București 1916. VIII+272 pp. în 8°. Lei 36.
11. „ Vol. III (cu articole de *C. C. Giurescu*, *P. P. Panaitescu* și *N. Iorga*),
București 1924. XII+172 pp. și 2 planșe în 8°. Lei 50.

Se găsesc supt tipar și vor apărea pe rând :

Cronica Ghiculeștilor de *D. Russo*, vol. I : Textul grecesc.

Documente și peceți moldovenești în facsimile (sec. XIV—XVI). 92
planșe în fototipic, cu o introducere, de *I. Bogdan*.

Letopisețul Țării Moldovei dela Istratie Dabija până la a doua domnie a lui Constantin Mavrocordat, 1661—1743, de *Ioan Neculce*, ed. după manuscrisul în parte autograf dela Academia Română, de *I. Bogdan* și *Iulian Marinescu*.

Publicațiunile Comisiei istorice a României se găsesc de vânzare la librăriile Cartea Românească și P. Suru din București.

Prețul 75 lei.